

HƯƠNG VỊ GIẢI THOÁT

Thích Viên Thành

---o0o---

Nguồn

<https://thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 08-03-2019

Người thực hiện :

Nguyễn Ngọc Thảo - thao.ksd.hng@gmail.com

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

Mục lục

ĐÔI DÒNG CHIA SẺ THAY CHO LỜI ĐẦU SÁCH

HOÀI NIỆM TỰ HÀO VỀ TRƯỜNG BỒ ĐỀ HỘI AN
NĂNG LỰC CỦA “NGÃ” (Kính mừng Phật Đản 2642)

AN CƯ - MÙA NẠP NĂNG LƯỢNG NHIỀU PHƯỚC ĐỨC

NGỊCH DUYÊN TRUI RÈN

CẢM NHẬN SAU 10 NGÀY HÀNH THIỀN

TÂM

LOẠT BÀI CHÀO MỪNG NĂM MỚI - 2018 - MẬU TUẤT VIẾT VỀ ĐỜI

NGƯỜI VÀ ĐỊNH HƯỚNG CHO TƯƠNG LAI

ĐỜI NGƯỜI

DO ĐÂU TA KHỔ? VÀ HƯỚNG THOÁT KHỔ

XỨNG ĐÁNG MỘT ĐỜI NGƯỜI^{qtt}

HỒI ĐẦU THỊ NGẠN

LIỄU NGỘ KIẾP NHÂN SINH

PHẬT TÁNH TRONG TA

ĐỪNG NHƯ DÃ TRÀNG

Ý NGHĨA ĐỜI NGƯỜI

ĐỊNH HƯỚNG TƯƠNG LAI NÊN CHỌN HÓA THÀNH HAY BẢO SỞ ?

HÀNH TRẠNG CỦA TRƯỞNG LÃO HT THÍCH NHƯ HUỆ

HIỆU DƯỠNG CHA MẸ TÂM THÀNH PHƯỚC BÁU VÔ LƯỢNG VINH
DANH VỚI ĐỜI
HƯƠNG VỊ GIẢI THOÁT
LỢI ÍCH CỦA PHÁP TU LẠY PHẬT
MỘT NIỆM (念)
NĂNG LỰC CỦA TÂM
PHẬN SỰ NGƯỜI TU
KÍNH MỪNG PHẬT ĐẢN ĐÚNG NGHĨA
THIỆT THỰC MỪNG PHẬT ĐẢN
TU CÁI MIỆNG LÀ TU HƠN NỬA ĐỜI NGƯỜI
THƠ VỀ NGHIỆP KHẨU
TÙY DUYÊN & BẢY ĐỨC HẠNH CỦA NGƯỜI TU
NHỮNG BÀI VIẾT VÀ THƠ CỦA TÁC GIẢ THÍCH VIÊN THÀNH
BÁT CHÁNH ĐẠO
CHÁNH KIẾN
CHÁNH TƯ DUY
CHÁNH NGŨ
CHÁNH NGHIỆP
CHÁNH MẠNG
CHÁNH TINH TẤN
CHÁNH NIỆM
CHÁNH ĐỊNH
10 DẤU HIỆU CỦA PHƯỚC BÁU
12 ĐIỀU NHÂN QUẢ
ÁN HOẠI VĂN THÀNH
AN LẠC
ÁN TƯỢNG CỘI TÙNG
7 ĐIỀU CẦN HỌC SUỐT ĐỜI
BẢY PHÁP BẤT THỐI
BUÔNG
CẢM NIỆM VỀ HẠNH NGUYỆN XUẤT GIA
CẢM TẠ CÁC NƯỚC TỰ DO
CAO ĐẸP MÙA AN CƯ ĐẦY NĂNG LƯỢNG
CHÀO MỪNG KHÓA TU HỌC PHẬT PHÁP ÚC CHÂU KỲ 16
CHÚC MỪNG NĂM MỚI
CHÙM THƠ MỪNG XUÂN
CHÙM THƠ VỀ PHẬT PHÁP
CHÙM THƠ XƯỞNG HỌA MỪNG XUÂN
CÓ AI HỎI ?
CÙNG CHIA SẺ VỚI NEPAL

**ĐANG TU TẬP
ĐỀ TỬ PHẬT
ĐỀN TỨ TRỌNG ÂN
ĐỜI TU SĨ
DÒNG SÔNG ĐỜI NGƯỜI
ĐỨC VÔ ÚY
GIÁC NGỘ TỪ DÒNG SÔNG
GIÁC NGỘ
GỞI NĂNG LƯỢNG YÊU THƯƠNG
GÓP LỜI CẦU NGUYỆN
HẠNH NGUYỆN VÀ CỨU CẢNH ĐỜI TU
HẠNH PHÚC THAY ĐỨC PHẬT RA ĐỜI
HÃY NGỪNG TAY SÁT HẠI
HÃY NHÌN LẠI
HÃY VUI SỐNG
HÃY
HIỀN VINH DÒNG HỌ
HÍT THỞ SÂU GIA TĂNG TUỔI THỌ
HOA ĐĂNG NGUYỆN CẦU
HOÀI BẢO PHẬT VIỆT NGUYỆN TIẾP NÓI
HOÀI VỌNG QUÊ HƯƠNG
TỨ TRỤ QUẢNG NAM
LÀM CON CHÍ HIẾU
LẠY PHẬT MỘT PHÁP TU
Ý NGHĨA VÀ LỢI ÍCH CỦA LẠY PHẬT
LỜI THẦY DẶN CÁC CON
LÝ TƯỞNG SỐNG (SANH LÃO)
KHI BỆNH DUYÊN (BỆNH)
LÚC VẮNG SANH (TỬ)
SAU KHI VẮNG SANH
LUẬN VỀ CHỮ ĐỨC
CÓ ĐỨC
MẤT ĐỨC
LỤC BÁT VỀ CHỮ ĐỨC
MỞ LÒNG VUI XUÂN NHIỀU TRẢI NGHIỆM
MÙA VU LAN
MỪNG NGÀY THÀNH ĐẠO
MỪNG PHẬT ĐẢN
MỪNG VỀ NGUỒN
MỪNG VỀ NGUỒN 10**

MỪNG XUÂN NHỚ QUÊ
MỪNG XUÂN QUÊ HƯƠNG
NĂM SỰ HAM MUỐN
NGÃ
NGHỀ CAO ĐẸP
PHẬT HẠNH & NGHỊCH HẠNH
NGỘ VỀ TỨ PHÁP AN
NGỘ
NHẬN QUẢ
NỖI NIỀM CHIA SẺ
ÔN MINH TÂM NGƯỜI TRỒNG SEN TRÊN TUYẾT
“ONG” LỢI ÍCH ĐỪNG LÀ “RUỒI” NGUY HẠI
PHẦN GIÁC
TÁNH PHẬT
RỘNG LƯỢNG
SÁM HỐI
TẠI SAO TA KHỔ ?
TÂM ĐỊA
TÂM NHƯ NƯỚC HỒ THU
THƯƠNG QUÁ QUÊ HƯƠNG!
TRẢI NGHIỆM CUỘC ĐỜI
TRANG HỐI TRANG! EM VẪN LÀ SAO SÁNG
TRI ƠN VÀ ĐỀN ƠN
TRUYỀN THỪA
TU & NGÃ
TỰ TÁNH
TƯỞNG NHỚ VỀ THẦY
TƯỞNG NIỆM MỘT VÌ SAO LẠC
VIỆT NAM VÀ PHẬT GIÁO - 40 NĂM PHÁT TRIỂN
VUI XUÂN THEO LỄ ĐẠO

---o0o---

ĐÔI DÒNG CHIA SẺ THAY CHO LỜI ĐẦU SÁCH

*Ai chào đời cũng hai tiếng oa oa !!!
Già bệnh chết ai tránh khỏi được nào?
Hương giải thoát giác ngộ đẹp biết bao.
Vừa ý nghĩa vừa thắm hoa cuộc sống.*

Bản thân người viết (Viên Thành), cũng đã trải nghiệm những điều thăng trầm, cay đắng nhiều thấm thía với cuộc đời, nhưng nhờ có biết chút ít Phật Pháp: *“Người sẵn sàng chịu thiệt, đi sau, ngồi thấp là người nhận nhiều phúc báu nhất”, người khác nợ bạn, ơn trên sẽ trả cho bạn, chịu thiệt tưởng là thiệt, nhưng đôi khi học được cách chịu thiệt lại chính là cách tạo nhiều phúc báu nhất, đừng tưởng cứ thiệt thôi là không may mắn”,* nên cố gắng chịu đựng, rồi cảm đến chư Phật, chuyển hóa thành duyên lành, được vào nương cửa Phật.

*Chân dung Thị Kính
– Hạnh Trung - Viên
Thành*

2015 2016

2017

2018

Thích Viên Thành của hôm nay, chú Kính và Thầy Hạnh Trung của ngày hôm qua, hay Trần Văn Đệ trước 1975, đã trải qua nhiều giai đoạn, với nhiều tên gọi khác nhau. Thuở ấu thơ cũng đã từng lây lất, nơi đầu nguồn, xóm vắng, sống vui cùng trái “trâm” và trái “sim” rùng, hay sự thương tưởng của bà con. Khi trưởng thành rồi cũng có lúc gian lao, vinh dự, qua nhiều đóng góp trên vai trò Thầy Tu làm “cán bộ xã hội” phụng sự cuộc đời, thời sinh viên nhiều hăng say, hoặc hơn 10 năm làm “hiệu trưởng” hay thầy dạy của bao lớp học trò.

Nhờ bao năm sống trong cửa Phật, được nuôi dưỡng bằng lòng từ bi và trí tuệ, rồi cũng có thời gian lăn lộn với cuộc đời, nên cũng thấm nhuần và “ngộ nhập” được những điều cao đẹp. Ý thức được rằng:

“Ơn kẻ ác chứ không ơn chi người hiền”, “Giáo bất nghiêm sư chi đạo”, “Ai nuôi chiều con mà không dạy đạo đức, hiếu nghĩa, thì chỉ tạo tội và hại con mà thôi”, nên chân thành cảm ơn đời và những người thầy, người thân đã khó khăn, nuôi dưỡng, tạo nghịch cảnh, tôi luyện cũng như giúp cho Viên Thành, có vốn liếng để hiểu rõ, trưởng thành, vững chãi với đời.

“*Hùm chết để da, người ta chết để tiếng*” nên chúng ta cần sống cho tốt, lợi ích cho nhau, “*đi cho người ta nhớ, ở cho người ta thương*” để lại sự kính trọng trong mọi người, cho cuộc đời vẫn mãi đẹp. Chứ đừng sống khoe khoang, độc ác, hung hãn, chuyên phê phán người khác, để hòng lấp liếm, những cái xấu, cái dở của mình, sẽ không bao giờ che đậy được đâu, mà còn để lại những ấn tượng xấu hay oán hận ngút ngàn, cho miệng thế, ngàn đời nguyên rủa.

Hãy thấy rõ những điều đã và đang xảy ra, mà sống tốt với đời này.

Đặc biệt trong kho tàng văn học Phật giáo có câu: “*Chẳng phải một phen sương lạnh buốt, Hoa mai đâu dễ ngửi mùi hương*”. Nếu không chịu đựng hun đúc, được cái lạnh của mùa đông, thì làm gì có những hoa mai đẹp, để chúng ta đón mừng xuân.

Và trong Văn học Việt Nam cũng có nhiều câu: “*Nếu không có cảnh đông tàn, thì đâu thấy cảnh huy hoàng mùa xuân*”. Nếu thời tiết không khắc nghiệt, để có cảnh trơ cành, trụi lá của mùa thu, đông, thì làm sao thay đổi để có được cảnh “*đâm chồi nảy lộc*” hoa lá xanh tươi, muôn màu khoe sắc của mùa xuân! Tất cả mọi nghịch cảnh, nguy hiểm, gian lao, khó nhọc...đều thử thách sức và lòng người, hun đúc con người và vạn vật, trở nên mới mẻ, phát triển, tươi tốt đẹp đẽ hơn, một cách tuyệt diệu.

“*Ai nên khôn, không khôn một đôi lần*”. Đời là vậy! “*Không đau khổ, lấy chi làm chất liệu, Không buồn thương, sao biết chuyện con người, Không nghèo đói, làm sao thi vị hóa, Không lang thang, sao biết gió mưa nhiều*”. Nếu không có những chuyện nghịch lý, xảy ra trên đời, thì đâu thấy được mặt trái của xã hội và hiểu thấu được lòng người!

Nếu biết chịu đựng, có tinh thần vững, ản nhẫn, kiên trì phấn đấu vươn lên, tin tưởng và quy hướng về điều chân-thiện-mỹ, thì trong thời hiện tại, cũng có rất nhiều người “*vượt qua số phận*” vươn lên từ những bất hạnh của cuộc đời như: **Nick Vujicic**, người Úc, bị cụt tứ chi, nhưng vượt qua tất nguyên thành người đi diễn thuyết khắp thế giới, truyền lửa cho thanh niên mọi nơi. **Bill Porter**, vượt qua bệnh hoạn, thành người tiếp thị giỏi nhất Mỹ. **Victoria Duval**, nữ vận động viên người Mỹ đã đánh bại căn bệnh ung thư hạch bạch huyết để theo đuổi đam mê quân vợt. Đặc biệt tại Việt Nam chúng ta cũng có rất nhiều người “*Vượt qua được số phận*” để vươn lên như: **Nguyễn Hương Dương**. Chị tuy bị tai nạn cụt hết hai chân, nhưng vẫn cứ vươn lên, bằng việc hiến hết đời mình cho việc làm sách nói, phục vụ người mù, đã thành công và nhiều lợi ích. Hay nghị lực phi thường của cô gái **Hoàng Thị Diệu Thuần** có nickname “*hoa hướng dương*” 10 năm chống chọi căn bệnh ung thư, viết được nhiều sách hay, cô vừa trở thành biên kịch tại Xưởng phim hoạt hình Sunrise - nơi sản xuất những bộ phim “*Quả tặng cuộc sống*” nổi tiếng và đầy ý nghĩa trên VTV...

Viên Thành, không có nghị lực được như quý vị trên, nhưng nhờ “tinh thần vững” và Mẹ để lại cho một tấm lòng chân thật, sống đúng với bản chất của người con xứ Quảng: “bất khuất, kiên cường”. Sống bình dị, “ít muốn, biết đủ” đi lên bằng đôi chân, bằng năng lực, bằng niềm tin nhân quả và sự hài hòa của mình, chấp nhận thiệt thòi để cho mọi người được lợi lạc, an vui, sẵn sàng gieo giống vào ruộng Phước phỉ nhiều, nên rồi cũng vượt qua được nhiều chướng ngại và gặt hái được nhiều điều như ý.

Với tuổi mỗi ngày mỗi lớn, sức mỗi ngày mỗi yếu, do “tứ khổ” đã gọi “thông điệp” trong từng ngày, nên bây giờ không ham gì nữa cả, chỉ biết “tịnh niệm”, nhắc nhở nhau, “Mình vì mọi người, mọi người sẽ vì mình”, quyết tâm tu hành, làm lành lánh dữ, đem an vui lợi ích đến cho muôn loài, ai còn sức khỏe thì động viên tiếp tục hy sinh, cống hiến mang tươi đẹp cho đời, để hiện tại được an lành và tương lai sanh về nơi tịnh cảnh. Phật đã dạy: *“Tất cả chúng sanh, đều có Phật tánh”*. Chỉ cần hạ “bản ngã” xuống, sống vị tha, biết dừng lại, buông xả, sáu căn không dính mắc với sáu trần, quán chiếu thật sâu vào bên trong, theo dõi hơi thở, chúng ta sẽ có được một cuộc sống thong dong, an lành, hạnh phúc.

Hương vị giải thoát là đây, cũng là những mong ước của biết bao người, mà hoài bão của chư Phật thị hiện xuống trần, cũng không ngoài mục đích này, đó là: “Khai Thị Chúng Sanh Ngộ Nhập Phật Tri Kiến” sống hòa nhiên với “tâm bản nguyên” không phê phán, không dính mắc, để được “giải thoát, giác ngộ” thanh thản trên cuộc đời.

Cuốn sách *“Hương Vị Giải Thoát”* là tựa đề của một bài viết, mà Viên Thành rất tâm đắc, muốn qua đây nhắc gọi một “thông điệp giải thoát” đến với tất cả. Và tập hợp những bài viết, những vần thơ, với tất cả nỗi lòng, trăn trở tìm hướng đi cho hiện tình đạo pháp và sự tu tập của số đông, cũng như chia sẻ những thấy, biết ít nhiều về chân lý, mà Viên Thành đã ngộ được, qua những giờ phút, “thiền, tịnh” đã sáng tác trong thời gian “tịnh dưỡng”. Cũng đã được nhiều Trang Mạng Phật Giáo cho online, được nhiều chục ngàn người đón đọc và cũng giúp ích cho nhiều người chuyển hóa, bớt khổ trong đời và hướng thượng thăng hoa trong cuộc sống.

“Cứu cánh của đời tu là giải thoát, giác ngộ. Nước của đại dương chỉ có một vị mặn, giáo lý của Đạo Phật cũng chỉ có một vị, đó là giải thoát”. Nếu tu hành lâu mà cứ mãi lặng xăng, nhiều phiền não, chưa nếm được “hương vị giải thoát”, thì hãy quán chiếu lại, kéo đi lạc đường mà uống cả một đời tu tập. *“Lang thang làm kiếp phong trần, quê nhà ngày một muôn lần dặm xa”*

“Hương vị giải thoát” chỉ có được, khi ta biết buông xả, hành trì, tu tập miên mật, chứ không phải ở tu lâu hay sự cầu nguyện, van xin, bàn luận. Những lời dạy của Phật là “Pháp hành”, chứ không phải để lý luận hay nghiên cứu.

Nhờ biết buông xả, dẫn gia đình cùng quy hướng về Tam bảo, ăn chay và sống giản dị, chân thật, hài hòa với cuộc đời, biết quán chiếu, thường lạy Phật sám hối những nghiệp chướng, những lỗi lầm đã tạo. Nên hầu hết gia đình được sống trên một đất nước “hạnh phúc” nhất thế giới. Nơi tự do, nhân quyền, cuộc sống hàng ngày và khâu sức khỏe được chính phủ bảo hộ và lo tận tình chu đáo, nên bản thân vượt qua được 2 căn bệnh nan y “Bowel Cancer,” với 3 lần đại giải phẫu (2009-2010 và 2018), đều được bình an, hồi phục tốt.

Nay để kỷ niệm 15 năm (2004-2019) sống trên nước Úc tự do này và 10 năm hóa giải được những tật bệnh, những nghiệp chướng, cũng là kỷ niệm sớm “thất tuần” 70 năm sống trên cuộc đời. Cuốn sách thứ hai “Hương Vị Giải Thoát” này ra đời, cũng nhằm sẻ chia những điều cần chia sẻ.

Cuốn sách có vài bài đã đăng trên “Định Hướng Đường Tu”, Được các Trang mạng như: *Đạo Phật Ngày Nay*, *Phật Giáo Việt Nam*, *Thư Viện Hoa Sen*, *Nguyệt san Chánh Pháp*, *Tu Viện Hộ Pháp* đăng tải...Đặc biệt *Trang Nhà Quảng Đức* vừa cho online rất nhiều bài, vừa mời nhiều vị đọc, ngâm diễn cảm, một số bài, nên được rất nhiều độc giả hoan nghênh, khen ngợi và có bài viết: “*Tu cái miệng là tu hơn nửa đời người*” với hàng triệu người đón đọc, chia sẻ và thực hành theo. Viên Thành thấy còn ích lợi nên trích lại và góp nhặt, kết tập những bài mới, để in thành cuốn “Hương Vị Giải Thoát” này, xin kính gởi biểu đến Chư Tôn Thiền Đức và Thân Hữu gần xa, để cùng sẻ chia niềm an lạc.

Đây cũng là tấm lòng, là “tài sản tinh thần, hiện hữu”, đã giúp cho Viên Thành và pháp quyến có được sự an lạc. Phần “tinh thần” rất quan trọng, quyết định nhiều vấn đề, có nghị lực vượt qua số phận vươn lên, cũng từ “tinh thần” này.

Nhờ vậy, nên sống “thất lưng, buộc bụng”, không đua đòi, hay hưởng thụ, mà nhín nhúc phần trợ cấp của mình, ai có ủng hộ, không dám tiêu xài, mà tích lũy lại, có dịp sẽ về quê hương, cúng dường Tam bảo, hoặc làm việc “hiếu nghĩa”. Mặc dầu không gân gỏi, chăm sóc, nhưng cũng góp phần lớn, hỗ trợ cho cha già có tiền sống hằng ngày, cũng như có tiền “thù tạc, nghĩa nhân, từ thiện xã hội, cúng dường tạo phước”, đặc biệt góp phần rất lớn, trong việc xây dựng và khánh thành “Từ Đường” và giúp đỡ cho Tộc Họ phát triển, tạo uy tín với địa phương, làng xóm. Nhờ vậy nên Cha già có được niềm vui, tinh thần phấn chấn, an nhiên sống, trường thọ gần 100 tuổi, mà vẫn minh mẫn hữu ích với cuộc đời. Chứ cũng có nhiều người cùng tuổi hoặc nhỏ hơn ông, đã theo ông bà hoặc bệnh tật, nằm một chỗ đếm đêm ngày đoàn tụ.

“*Cha mẹ tại tiền như Phật tại thế*” những ai còn Cha Mẹ, đây là phước báu rất lớn, hãy vận dụng thời gian, công sức và tiền bạc, tranh thủ phụng dưỡng và trả hiếu, ngay từ lúc còn sống này, chứ đừng đợi đến khi cha mẹ không còn, rồi khóc than, kể lể. Không biết nhân dịp “quan, hôn, tang, tế” mở hầu bao, tạo

phước, làm điều hiếu nghĩa, mà đọi cha mẹ mất, phải “chấp điều” để lấy tiền làm “đình đám” một cách rình rang, cúng quảy ê hề, để lấy tiếng, nợ này ai trả? chỉ tốn công vô ích, mà người đời còn biếm nhẽ, cười chê.

“Ai ăn nấy no, ai tu nấy chứng, phước ai nấy hưởng”, không ai có thể thế cho ai được, muốn hưởng điều gì, thì phải lo gieo tạo điều đó, đã gieo tạo nhân bất thiện, thì phải hưởng quả bất thiện, nếu muốn hưởng quả lành, thì phải lo TU, để chuyển nghiệp, như nước đổ hoài vào chén, tô, hay lu, thì cũng giải được vị mặn của muối. Viên Thành muốn cho mọi người, bà con, anh em cũng đạt được những điều tương ứng, bằng cách hãy mở rộng lòng ra, đừng quá tham lam ích kỷ, sống “có đạo đức”, thực hành “hiếu nghĩa”, “biết sẻ chia” để được giàu có, vì *“Nghèo mà biết cho đi là giàu hơn tất cả, Giàu mà không muốn bỏ ra, là thiếu thôn tận cùng”*. *“Nấp lu đóng kín đường vào, Mưa dầu tràn ngập vẫn khô trong lòng, Hầu bao thắt chặt quẹo cong, Cửa cải tràn đến khó hòng nhập lưu”*.

Hiểu rõ được cuộc đời, Viên Thành, từ khi sanh ra đã thiếu phước, mất mẹ sớm, khôn khổ, gặp nhiều lận đận, nhưng nhờ biết hướng về “đường tu” nên chuyển hóa được mọi nghiệp lực, Phật hóa được gia đình, gặp nhiều duyên may và hiểu rằng: *“Tiền tài như phấn thổ, Nhân nghĩa tựa thiên kim”*. *“Ta đến đây với hai bàn tay trắng, Khi ra đi cũng trắng đôi bàn tay, Có mang chẳng chỉ là nghiệp đọa đày, Cùng phước đức đã gieo trồng nhiều kiếp. Tâm ta như thế nào, sẽ chiêu cảm những điều như thế ấy. Ở hiền gặp lành, ở ác gặp dữ”*.

“Bề ái hà là dây oan nghiệt, Danh lợi tình càng xiết càng đau. Muốn ra khỏi chốn đồ lao, Dùng gươm trí huệ cắt mau lòng phàm”. Gươm trí tuệ chỉ có được qua sự tu tập và giữ tâm chánh niệm của từng người.

Nhận chân được như vậy, nên Viên Thành đã ngán ngẫm và từ giã đường danh lợi thế gian, để sắp xếp trở lại con đường giải thoát. Qua lý duyên khởi, hiểu rằng *“Cái này có thì cái kia có, cái này không thì cái kia không, cái này sinh thì cái kia sinh, cái này diệt thì cái kia diệt”*, và *“Ngoài cắt chur duyên, trong không toan tính, tâm như tường vách, khả dĩ nhập đạo”*.

Cho nên buông xả hết tất cả, làm đúng nghĩa của một người “tu”, *“... Không ham quyền quý, ẩn danh lâm tòng...”* chỉ biết khiêm cung, *“...chú tâm, thành khẩn lắng nghe thôi, cũng làm vui bớt rất nhiều khổ đau cho kẻ khác rồi...”*, thích sống an tịnh nơi “lan nhã”, để giữ tâm được bình thường, vì *“Tâm bình thường là đạo”* và *“Tâm bình, thế giới bình”*.

Hiện diện với tâm an lạc, thông dong dạo chơi trong sân chùa, với hình bóng của màu lam, hay nâu sòng hoặc y vàng thanh thoát và sự chánh niệm qua các thời lao tác, công phu, thiền hành, để cái ác, cái xấu e ngại, không dám ngang nhiên hoành hành, hay có cơ hội lấn chiếm, phát triển, cũng đã giúp cho chùa đỡ hoang vắng, lạnh lẽo. Hạn chế được nhiều ác nghiệp, nên mặc dầu không “đa

sự” để được tiếng khen “tài giỏi, tháo vát” ở bên ngoài, nhưng bên trong có được sự “an lạc, tự tại” hành theo phong thái của người tu, cũng đã góp phần rất lớn cho trang nghiêm đạo tràng, già lam hưng thịnh, đàn việt phát tâm rồi!

Bây giờ vì “bệnh duyên” mặc dầu không làm được gì lớn, không có danh lợi gì với cuộc đời, nhưng rất bình yên trong cuộc sống, thanh thản trong tâm hồn. Chắc đây cũng là điều, mà nhiều người mong ước!

Không tham đắm ngũ dục và tiện nghi vật chất, không đua chen, không tranh giành, không toan tính với cuộc đời, nên chắc rằng không góp phần vào các sự bạo động, bất an của xã hội, mà đã âm thầm đóng góp không nhỏ vào việc bảo vệ môi sinh, sự bình yên và nền hòa bình của thế giới.

Con người có hai phần: *thể xác* và *tinh thần*, nhưng đa số lo trau chuốt, chạy theo phần thể xác bên ngoài sinh diệt, để quên đi phần tinh thần “tánh biết” luôn hằng hữu ở bên trong. Thấy thật đáng thương cho kiếp người, chỉ biết sống ích kỷ, suốt đời lao khổ, mù quáng gây nghiệp, lo tạo những thứ không bền vững và không mang theo được, chết rồi để lại cho chúng tranh giành, cấu xé.

Rồi “*Cái vòng danh lợi cong cong, kẻ hòng ra khỏi, người mong bước vào*” hay “*Thiên đường rộng cửa không ai đến, Địa ngục cài then chen lán vào*”. Bao nhiêu bậc anh tài, vua quan cũng đã quá nhiều lụy khổ, mà chưa ngộ được, thật quá mê mờ, khôn khổ!

Từ Bi phải gắn liền với Trí Tuệ. Thương chúng sanh và anh chị em, cũng phải sáng suốt, không muốn cho mọi người, thân bằng quyến thuộc phải vướng vào đường ác, để phải nợ nần, khổ đau vì “*tham phú phụ bản*”, chạy theo kim tiền, danh lợi, quên hết nghĩa nhân. Mà phải sống vị tha, mới có ý nghĩa với đời.

Qua những thành tựu đã đạt được, nên muốn giúp cụ thể lâu dài, cho mọi người, cho quyến thuộc và thân hữu, bằng quyển sách “*Hương Vị Giải Thoát*”, món quà tinh thần này, với tất cả nỗi lòng, qua nhiều trải nghiệm, thấy có kết quả tốt, xin được chia sẻ, để cùng hân hoan tu tập, siêng hành thiện, biết hướng thượng, sống thật tốt để được kính thương và lợi ích cho mọi người, hằng gieo cây giống lành vào ruộng phước, cần cù chăm bón tốt, đoán chắc rằng, sẽ có một mùa bội thu với nhiều quả lành và cộng hưởng những điều phước lạc.

Đừng buông xuôi theo dòng đời, sống theo dục vọng, hoặc mặc sức thụ hưởng hết phước, mà không lo gieo cấy lại, sẽ nghèo và khổ đau nhiều đời, nhiều kiếp.

Với lời văn chân thật, bình dị, hiểu sao nói vậy, hy vọng cuốn sách này, hoặc những bài viết thích hợp, có vị nào thấy lợi ích, vận dụng được, có nhiều kết quả tốt, rồi chia sẻ lại cho nhiều người cùng thực hành và cảm nhận được sự an lạc theo, thì rất nhiều phước báu cho tự thân, còn lại bao nhiêu, xin hồi hướng cho

Pháp giới chúng sanh, để nhân ra khắp nơi cùng cộng hưởng, Viên Thành rất hân hạnh, xin được chân thành tri ân và cảm tạ.

Rất mong được sự tùy hỷ, cũng như sự chỉ giáo chân thành, của các bậc cao minh và toàn thể, để mọi điều tốt được nhân lên, mọi điều chưa tốt được khắc phục, hầu cuộc đời này, thêm tươi thắm, mãi đẹp xinh.

Nay kính
Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
Quý Xuân - Mậu Tuất (2018)
Thích Viên Thành
(Hạnh Trung – Trần Văn Đệ)

---o0o---

HOÀI NIỆM TỰ HÀO VỀ TRƯỜNG BỒ ĐỀ HỘI AN

Sau Cách Mạng 1963 thành công, Phật Giáo đã đòi lại được quyền tự do, bình đẳng, cho dân tộc và các tôn giáo. Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, ra đời năm 1964, các Ban Ngành cũng tiếp tục được hình thành, để đáp ứng nhu cầu Phật sự mỗi ngày mỗi phát triển vững mạnh. Trong đó Tổng Vụ Giáo Dục với hệ thống các Trường Đại học và Trung Tiểu học Bồ Đề từ Trung ương đến Địa phương được hình thành và mọc lên khắp cả nước.

Hòa vào khí thế đó, tại Hội An thuộc Tỉnh Giáo Hội Quảng Nam, cũng đã tiến hành thành lập Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Tỉnh Quảng Nam và các Ban Ngành. Đặc Ủy Giáo Dục được giao cho Hòa Thượng (HT) Thích Chơn Phát và Giảng Sư Thích Như Huệ.

Lúc bấy giờ tại Hội An chỉ có trường Trung học công lập, Trần Quý Cáp (TQC), Trường Tư thực chỉ có Trường Diên Hồng, nhưng quá nhỏ, sau này cũng giải thể, các huyện thì chiến tranh liên miên, nên đa số học sinh đều dồn về Hội An để học, nếu học sinh nào thi rớt vào lớp Đệ Thất (lớp 6), tức không học được Trường Công lập TQC, thì xem như nghỉ học ở nhà, nam chờ đi lính, nữ chờ lên xe hoa.

Vì nhu cầu Giáo Dục, cho đa số con em thuộc đồng bào Phật Tử và những con em của nhân dân, không đậu vào Trường Công lập, được tiếp tục có cơ hội, học cao lên Trung học đệ nhất cấp và đệ nhị cấp, hầu thi Tú Tài. Đậu Tú Tài 1 và 2 xong, từ đó mới đủ tiêu chuẩn và điều kiện để đi Sĩ Quan hoặc làm việc tại các cơ quan chính phủ hay Công ty, xí nghiệp. Do vậy mở Trường Tư thực Bồ Đề là một xu thế tất yếu và một nhu cầu rất thiết thực.

Giám đốc Trường Trung Tiểu học Bồ Đề Hội An lúc ban đầu là HT Thích Chơn Phát, Trường được xây dựng tạm bằng Tol, cây lá dừa, tại khuôn viên Chùa Tỉnh Hội (Pháp Bảo) và tại khu đất trống trước cổng Chùa Bà Mụ lúc bấy giờ (niên khóa 1964-1965). Sau Tết Mậu Thân 1968, khu đất đó là khu Gia Binh tạm của Tiên đoàn Công Binh, cho đến bây giờ vẫn còn vài gia đình sinh sống.

Nhưng người nhận nhiệm vụ xây dựng Trường kiên cố, là HT Thích Như Huệ, lúc bấy giờ là Đại Đức, mới 31 tuổi, với sức trẻ rất năng nổ, đã tiến hành lo chạy kiếm mặt bằng và vận động kinh phí.

Nhân duyên đã đến, Chùa Bà Mụ sát cạnh Chùa Tỉnh Hội đã được chọn làm mặt bằng xây dựng Trường. Xin nói sơ đôi nét về Chùa Bà Mụ và nguyên nhân thành Trường Trung học Bồ Đề Hội An.

“Chùa Bà Mụ là của người Minh Hương, được xây dựng vào giữa thế kỷ XIX, thời vua Tự Đức. Một ngôi chùa mà mọi cư dân Hội An trước năm 1954 đều biết. Ngôi chùa tọa lạc ở góc đường Nhị Trưng gặp đường Phan Châu Trinh, song song với Chùa Tỉnh Hội Phật Giáo. Chùa có hàng tiền diện tam quan được xây theo kiến trúc vô cùng đẹp đẽ và mỹ thuật, có thể nói là một công trình đặc biệt, đẹp nhất của miền Trung”. Chùa Bà Mụ, theo lời kể lại, được xây dựng năm 1847? thờ trong điện, gian chính giữa là HẢI BÌNH CUNG thờ Đức Thiên Hậu Thánh Mẫu, phụ thờ 12 bà mụ, phía trước có thờ tượng hai vị thần Thiên Lý Nhân và Thuận Phong Nhĩ. Gian trái là CẨM HÀ CUNG thờ Đức Bảo Sanh Đại Đế (Người Quảng gọi là ông Chú, trong nam gọi là ông Bảo) cùng 36 vị tôn thần, tượng các vị này xếp thành hai hàng. Gian còn lại thờ Thổ Kỳ (土圻) và Tổ đình Minh Hương. Thời kỳ chiến tranh, bỏ hoang, sau năm 1949, được dùng làm trường tiểu học và mẫu giáo cho con trẻ trong làng. Sau 1963, làng Minh Hương không còn đủ ngân sách để bảo tồn ngôi chùa Bà Mụ nữa, nên chính quyền đã mở phiên họp giữa các viên chức trong làng với các vị trong Ban Quản trị Tỉnh Hội Phật Giáo tỉnh Quảng Nam, lúc đó người đại diện cho Phật Giáo là HT Thích Như Huệ đến dự, có đại diện chính quyền tỉnh tham dự, để bàn vấn đề tạo cơ sở giáo dục cho Phật Giáo, hội người Hoa làng Minh Hương bằng lòng nhượng ngôi chùa Bà Mụ, để Tỉnh Giáo Hội Phật Giáo Quảng Nam tái thiết thành một trường Tiểu và Trung học Bồ Đề” đầu tiên trong thành phố cũng như cả tỉnh.

Sau khi ký giao chùa Bà Mụ cho Tỉnh Giáo Hội xây trường học, thuận theo lòng người, nên hình như cũng hợp với ý “cứu nhân độ thế”, vì trẻ con thân yêu của 12 Bà Mụ, nên trong đêm đó, ngôi Chùa xây dựng trên 100 năm đã xuống cấp, tự nhiên sụp đổ, để nhường khu đất trống lại cho việc xây trường. Còn lại cái cổng Chùa rất đẹp và cổ kính, được bảo quản và trùng tu rất trang trọng, làm di chứng cho lịch sử và khách tham quan tìm hiểu.

Với khí thế Phật Giáo đang lên, các Đoàn Phật Tử được hình thành, như: Gia Đình Phật Tử, Quân Nhân Phật Tử, Hướng Đạo Phật Tử, Công Chức Phật Tử, lại thêm nhu cầu nâng cao trình độ, cho đa số con em quần chúng, đây là dịp tạo phước đức cũng như cầu trí tuệ, nên việc vận động xây dựng Trường Bồ Đề, rất được nhiều người, nhiều đoàn thể phát tâm ủng hộ. Vừa có nhân lực bên cạnh, HT Như Huệ vừa vận động được nhiều nguồn kinh phí, nên ngôi trường 3 tầng với 15 phòng học, sừng sững được mọc lên, hoàn thành chỉ trong vòng chưa đầy 1 năm, thật là đồ sộ, hoành tráng, cao, đẹp nhất Hội An lúc bấy giờ (1965).

Xây dựng xong, chưa tô ở bên trong được, nhưng vì nhu cầu dạy và học, do số lượng học sinh (HS) mỗi ngày mỗi tăng, nên trường cây lá từ Chùa Tỉnh Hội và trước cổng phải dời sang trường mới.

Về trường mới một thời gian, có dịp TT NCT về thăm Tỉnh Quảng Nam (1966), HT Thích Như Huệ tranh thủ mời đến trường tham quan và vận động, được hứa hỗ trợ cho phần xi măng để tô và các cửa nẻo cùng các phần còn lại cho hoàn chỉnh. Song song với việc này, HT Thích Như Huệ hỗ trợ và cùng với HT Thích Như Vạn, Trụ Trì Chùa Phước Lâm lúc bấy giờ, đã dốc công xây dựng trường, tiến hành tiếp tục đại trùng tu Chùa Phước Lâm và xây dựng Trường Tiểu học Bồ Đề Xuân Mỹ tại khu Miếu Ông Cọp...

Sau này HT Thích Chơn Phát lo xây dựng PHV Long Xuyên, nên giao Giám đốc Trường Bồ Đề lại cho HT Thích Như Huệ. Từ đó bậc Tiểu học đã có Bồ Đề Xuân Mỹ và trường Bồ Đề Hội An, chuyên dạy Trung học từ lớp Đệ Thất đến lớp Đệ Nhất (lớp 6 đến lớp 12) và trở thành Trung tâm Văn Hóa Xã Hội Phật Giáo Quảng Nam.

Từ ngày nhận Giám đốc Trường, HT Thích Như Huệ, đã hợp đồng thêm nhiều Giáo sư uy tín, từ Trường Công lập và các Trường Tư nhiều kinh nghiệm về dạy, kiện toàn thêm Hội Đồng Nhà Trường từ trước đến thời điểm này gồm có: Văn phòng có Thầy Lê Âm Hiệu trưởng, Giám đốc là Thầy Thích Chơn Phát, Thầy Thích Như Huệ là Tổng Giám thị, Thầy Thích Như Luận, Thầy Phạm Phú Hưu, Giám Học Thầy Lê Quang Đỉnh, Thầy Phan Khôi, Thầy Võ Văn Mạo, Thầy Ngô Lạng, Bác Châu, Chú Lê Tử Triều, Phan Tấn Cẩm, Dạy Giáo Lý có, Thầy Long Trí, Thầy Hạnh Quang (Thị Duyên), Thầy Hạnh Chánh, những Giáo Sư dạy Toán Lý Hóa như Thầy Võ Văn Kế, Thầy Trần Huỳnh Minh, Thầy Phan Đình Trưng, Thầy Thọ, Thầy Tuyên..., dạy Vạn Vật như cô Huỳnh Thị Thúy Lan, Cô Huỳnh Hoa, Thầy Trưng, dạy Pháp Văn như, Thầy Tú Mãn, Phan Văn Thông, Thầy Lê Chương, dạy Anh Văn Thầy Tống Diệu, cô Tống T Mộng Hoa, dạy Công Dân Giáo Dục, dạy Việt văn và Sử Địa như Thầy Nguyễn Đình Hiến, Thầy Huỳnh Việt Quế, Thầy Trương Diệp, Thầy Lê Viết Tú, dạy vẽ có Thầy Thái Chí Thông và Thầy...dạy nhạc có Thầy La Gia Đỉnh, La Gia Âm, đặc biệt

Thầy Phạm Phú Lợi dạy Triết với điều thuốc không bao giờ vắng trên tay, mỗi nói liên tục, để có được niềm hứng thú mà giảng thao thao bất tuyệt.

Chất lượng dạy và học được đảm bảo, nên sĩ số học sinh mỗi ngày mỗi tăng. HT Như Huệ cho xây thêm một dãy phòng ngang, thẳng góc với Trường, để làm chỗ ở cho quý Thầy và “Như Thị Thiên Xá” cho Tăng Ni cùng Phật Tử thực hành thiền ở trên lầu, dưới lầu là chỗ ở cho cán bộ nhân viên của Trường. Hiện nay dãy phòng này vẫn còn, dưới lầu gia đình con cháu cán bộ, nhân viên vẫn còn tiếp nối ở, cho đến bây giờ, riêng phần trên lầu, từ năm 1972 HT Thích Như Huệ về làm Trụ Trì Chùa Pháp Bảo (Tỉnh Hội), chư Tăng cũng về theo, nên “Như Thị Thiên Xá” và phòng ở của quý Thầy nhường cho Cụ Phạm Phú Hữu, rồi chuyển cho nhiều người khác về sau này.

Trường Trung học Bồ Đề Hội An, cũng là nơi dành để tổ chức các kỳ Hội họp lớn và Đại hội Phật Giáo Tỉnh Quảng Nam, gồm Chư Tôn Đức Tăng Ni và Phật tử toàn tỉnh về tham dự, nên hiện tại có được tấm hình của Kỳ Đại Hội Giáo Hội Tỉnh năm 1972 với đông đủ Tăng Ni, Phật tử, chụp dưới tấm bảng hiệu và trước tiền sảnh Trường, mà người viết đã giữ được, đã và đang lưu truyền trong các anh chị em cựu HSBDHA chơi facebook.

Sau 1975 thực hiện chủ trương của Tổng Vụ Giáo Dục thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, là bàn giao toàn bộ cơ sở các Trường Bồ Đề từ Trung ương đến địa phương lại cho Nhà nước quản lý. Trường Bồ Đề Hội An, cũng nằm trong trường hợp này và được bàn giao làm Trường Bồ Túc Văn Hóa. Sau đó, chuyển thành Trường THCS Nguyễn Duy Hiệu cho đến bây giờ.

Ngôi Trường Bồ Đề cũ, vào năm 2014, đã một nửa thế kỷ nên xuống cấp trầm trọng, do vậy BGH Trường Nguyễn Duy Hiệu đã cho sang bằng và xây dựng mới lại toàn bộ ngôi trường khác, cũng trên nền cũ nhưng chỉ được 2 tầng.

Cổng trường của Bồ Đề và dãy phòng ngang vẫn còn đó, nhưng ngôi trường cũ 3 tầng thì không còn nữa. Mỗi lần về Hội An hay nhắc về Hội An những người học trò của thập niên từ 1965 đến 1975 đa số nay đã thành đạt, tuy ở khắp nơi, nhưng vẫn thường nhắc về Trường Bồ Đề và Trường Trần Quý Cáp...

Hồi tưởng về “trường xưa” bao nhiêu kỷ niệm hồn nhiên, thơ ngây, của thời học trò lại sống dậy, quên làm sao được những ngày cùng nhau học tập, nô đùa, quậy phá, đúng với câu mà người xưa thường nói: “nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò” của những ngày rủ nhau trộm trái cây tại “Như Thị Thiên Xá” hay kéo quân đánh nhau, bằng súng nước, nhớ nhất vẫn là kỳ “cắm trại” mừng Phật Đản và kỷ niệm của Trường, mà lớp của người viết, đã có cổng trại để tên: “Lớp Đầu Bò”, phải đi mua phomai đầu bò về ăn để lấy hình “bò cười” mà vẽ, để ghi nhớ “tù” mà Giáo sư Anh Văn bất đắc dĩ (Thầy Tú Mãn) đã gán cho lớp, khi phản đối

việc Thầy về dạy môn Anh Văn theo giọng Pháp, hoặc những lúc tham quan dã ngoại của từng lớp, mặc sức rong chơi, hện hò, đùa giỡn.

Trường Bồ Đề Hội An cũng là trường thành lập Đoàn Học Sinh Phật Tử đầu tiên của toàn tỉnh, mà người viết là “cố vấn”, đã quy tụ và tập hợp được nhiều bạn cùng lý tưởng phụng sự ở các trường khác, để sinh hoạt và làm công tác từ thiện xã hội hay “văn nghệ phản chiến”. Nhớ nhất là đêm văn nghệ được tổ chức ngay tại sân trường Bồ Đề, trên sân khấu vẫn trình diễn, nhưng dưới sân trường thì “mật vụ” theo dõi từng người của số đông đang thương thức. Hay tại hội trường của xã Cẩm Hà, đêm văn nghệ của Đoàn Học Sinh Phật Tử Bồ Đề trình diễn, mặc dầu thành công với số lượng tham dự khá đông, nhưng trong khi đó “mật vụ” đã theo dõi ráp bắt, người “Trưởng Đoàn”, bản thân người viết, phải đích thân lấy xe của HT Thích Như Huệ, lên giải cứu và sau đó, một vài anh chị em trong ban tổ chức bị “an ninh” mời làm việc, về một số bài hát trình diễn có mang “âm hưởng nhạc cách mạng, phản chiến”, sau này những vị này, là những người tiếp nhận Hội An và thành cán bộ cấp tỉnh!

Sau 1975, mỗi khi về thăm lại Hội An, có rất nhiều người, cứ tưởng người viết đã làm chức vụ gì lớn lắm trong chế độ mới? Hỏi ra mới biết rằng: Đoàn HSPT toàn là những cán bộ gốc hoạt động cho cách mạng, và người viết cũng được biết rằng, mình đã có tên bị theo dõi trong An ninh quân đội, vì thuộc thành phần “đáng lưu ý”. Nhưng thật sự người viết, lúc đó vô tư hăng say hoạt động trong các đoàn thể và công tác TTXH với một cái tâm, vì quê hương, dân tộc, vì đạo Pháp, vì sự an toàn, tự do cho đồng bào, chống lại sự áp bức bất công, chứ không vì một chủ nghĩa, ý thức hệ hay tổ chức chính trị nào hết. Nhờ cái tâm vô tư ấy, nên cho đến bây giờ vẫn bình yên và thanh thoi trong cuộc sống!

Hoặc là chuyển kéo Đoàn HSPT đi làm TTXH cứu thương và dọn dẹp nhà hư sụp tại “Phú Chiêm” sau khi bị B52 mới vừa thả bom “lầm” cần quét, trong nỗi kinh hoàng và nguy hiểm...

Rồi, Đội bóng đá Bồ Đề Hội An, đã mang vinh dự về cho trường qua những năm liền “vô địch bóng đá” cả đệ nhất và đệ nhị cấp, trong cuộc thi thể dục thể thao của các trường trong toàn tỉnh Quảng Nam, Đà Nẵng với bài hát ra quân “Ai chiến thắng, không hề chiến bại... trên chiếc xe Jeep mui trần” mà người viết đã từng lái, đưa đội bóng ra sân thi đấu, chạy quanh sân để chào khán giả, với một thời lừng lẫy. Lúc đó ở tuổi học sinh, vô địch bóng đá nhất cấp, nhị cấp là đội “Bồ Đề Hội An” còn vô địch bóng chuyền là đội “Trường Hòa Vang”.

Trường Bồ Đề cũng đào tạo và để lại cho Đội bóng đá tỉnh Quảng Nam sau 1975 nhiều cầu thủ giỏi, gạo cội, nổi tiếng như Phan Ngọc Trung, mà người viết đã nhiều lần chở Trung đi lên “Thầy Vàng” ở trên bến xe Hội An cũ, để nhờ con Thầy Vàng chữa và băng lại xương bả vai của Trung bị gãy qua một trận thi đấu

cho trường, khá quyết liệt. Rất tài tình, chỉ qua mấy lần bó thuốc, đúng là “chó lành da, gà lành xương” nhờ vài con gà con, đâm ra trộn với thuốc gia truyền, khỏi cần băng bột, Trung đã lành lặn xương và có thể thi đấu trở lại. Đặc biệt lứa cầu thủ này có hậu vệ “Cu Dzít” tuy lùn, nhưng rất nhanh nhạy với những đường banh lắt léo, rồi Tướng trung vệ, Chuẩn thủ môn...

Hàng niên khóa, đều có bầu Ban Điều hành học sinh (gọi là Hiệu Đoàn) từng liên danh với những chương trình hành động hấp dẫn, được thành lập và vận động rất dân chủ và sôi nổi, từ đó huy động và đánh thức được tinh thần thi đua học tập, cũng như phụng sự trong toàn thể học sinh, nên mọi công tác TTXH và TĐTT, học tập, đạt được thành tích cao và giao lưu với các trường bạn đều tiến triển tốt...(Vào niên khóa 1972-1973 người viết Trần Văn Đệ cùng 2 bạn là Trần Long và Trần Hữu thành lập Liên Danh Học Hành, dấu hiệu Sách Đèn, với chương trình hành động rất súc tích, năng động, nhưng bị Liên Danh “Cái Búa” của bạn Nguyễn Văn Hạnh và bạn Huỳnh Thọ cùng lớp đánh bại, vì tuyên truyền cho rằng người viết là đệ tử ruột của Ngài Giám đốc nên Liên Danh Học Hành là liên danh “Gà Nhà” do nhà trường đưa ra, chứ không phải của học sinh), thật sự người viết đã từng lãnh đạo và đứng về các bạn cùng lớp để tranh đấu cho việc đòi hỏi phải có Giáo sư Anh Văn chính quy, chứ không thể chấp nhận tạm thời hay nghiệp dư được, nên mới bị gán cho danh là “Lớp Đầu Bò” người viết cũng bị Sư Phụ và Hội Đồng Nhà Trường rầy la vì chạy theo học sinh làm khó cho trường, cũng là một kỷ niệm đáng nhớ trong đời học sinh và thời kỳ hoạt động sôi nổi của bản thân nơi Trường Bồ Đề Hội An.

Suốt 10 năm, từ 1965 đến 1975 Trường Bồ Đề Hội An, đặc biệt có thêm giờ “giáo lý” đã dạy và đào tạo ra nhiều lứa học sinh có tài có đức, một số được tuyển qua trường Công lập Trần Quý Cáp, hoặc tiếp tục học lên thi đậu Tú Tài, nhờ căn bản được học “Phật Pháp”, tôi luyện trong môi trường đạo đức, tin và hiểu rõ nhân quả, rồi biết đem áp dụng vào cuộc sống hằng ngày, có hiếu nghĩa, với tâm khiêm cung, vị tha, đối đãi tốt với mọi người, cạnh tranh lành mạnh, với quan điểm phục vụ, biết hy sinh hơn là hưởng thụ, nên sau này đa số đã thành nhân, thành tài, thành sĩ quan, phục vụ nhiều ngành nghề, nhiều lãnh vực trong và ngoài nước, đạt được nhiều kết quả tốt, mà bản thân người viết biết được, điển hình nhất, tạm nói về 2 người biết rõ nhất, để cùng chia sẻ.

Trong nước có bạn Hồ Văn Hân, nhờ học tại Trường Bồ Đề, sống trong môi trường đạo đức, hun đúc được nếp sống nghĩa nhân của tổ tiên, ông bà, cha mẹ, hết tình với bạn bè, cũng mở lòng giúp đỡ những bạn khó khăn, nên cũng tiếp nối được nhiều phước đức, con cái học đến nơi, đến chốn, thành tài, mọi việc làm ăn tính toán, đều được hanh thông.

Tại Sài Gòn, nếu không có bạn nào đăng cai, thì bạn Hân sẵn sàng, tuy chưa dám tự xưng là “đại gia”, nhưng với ngôi nhà được xây dựng theo kiểu tân, nhưng trang trí nơi thờ phượng, âm hưởng theo kiểu xưa, với tâm rộng mở, bạn Hân cùng “bà xã” là 2 vợ chồng tâm đầu ý hợp, rất hoan hỷ, mỗi năm vào mừng 4 tết, thường hay mời bạn bè về nhà tổ chức họp mặt lớp, nhiều nhất. Tại quê nhà Hội An thì hàng năm bạn Hân cũng thường tranh thủ về dự họp mặt lớp vào ngày 1/5, có khi cũng mời lớp về “họp mặt” tại nhà nơi “làng rau Trà Quế”.

So với bạn bè, bạn Hân là người tuy chưa giàu nhiều, nhưng biết hướng về Tam bảo, thường Kinh Kệ và nghiên cứu Phật Pháp, rất khiêm tốn, biết hài hòa chia sẻ, nên rất hạnh phúc và an lạc. Thật đúng với câu: “Tâm như thái hư, lượng châu sa giới” khi tâm biết mở rộng, là sẽ dung chứa được rất nhiều. Vòng tay mở rộng chừng nào, là ôm vũ trụ gồm vào bấy nhiêu. Ai sống hẹp hòi, ích kỷ, chỉ biết cho bản thân mình thôi, sẽ cô đơn, nghèo khổ suốt đời, ai sống vị tha, biết sẻ chia với mọi người, sẽ được giàu có và an lạc, nhiều kiếp.

Tại hải ngoại có HT Thích Như Điển (Lê Cường), trước đây ở Chùa Phước Lâm và Chùa Viên Giác Hội An, 1965 về học Trường Bồ Đề từ lớp Đệ Lục, đến Đệ Tứ, suốt các niên khóa từ 1965 đến 1968 tại trường Bồ Đề, HT thường đứng đầu lớp và cuối năm Đệ Tứ, lãnh 2 phần thưởng quan trọng của trường. Đó là phần thưởng học lực toàn trường và hạnh kiểm toàn trường, phải chờ bằng xe xích lô về Chùa mới hết.

Trường Trung học Trần Quý Cáp là một trường Trung học công lập tại Hội An, tuyển chọn các học sinh giỏi của các trường tư thực, từ đứng nhất đến đứng năm, nên niên khóa 1968-1969, HT đã sang học lớp Đệ Tam Ban A tại trường này. Sau đó HT vào Sài Gòn học Đệ Nhị, Đệ Nhất thi đậu Tú Tài 1 và 2, tiếp tục học Đại học, năm 1972, được Giáo hội Tỉnh Quảng Nam và Viện Hóa Đạo cho học bổng du học tại Nhật Bản, nơi đây HT đã đậu Đại Học ngành Giáo Dục tại Trường Teikyo (Đế Kinh) tại Tokyo. Đến tháng 2 năm 1977, ra trường với luận án tốt nghiệp tối ưu và tiếp tục thi đỗ vào Cao Học Phật Giáo tại Đại học Riso (Lập Chánh) tại Tokyo, học ở đây một thời gian ngắn, năm 1977 sang Đức du lịch, sau đó xin được visa tị nạn tại Đức, dựng Chùa Viên Giác tại Karlsruhestr. 6, 30519 Hannover – GERMANY, từ đó đến bây giờ.

HT là người có chí học hỏi và nghiêm mật tu hành, luôn hướng về quê hương Thầy, Tổ, và xiển dương Môn Phái Lâm Tế Chúc Thánh ở hải ngoại, bên cạnh đó lại biết sống có nghĩa có tình, sẵn sàng giúp đỡ những huynh đệ khó khăn để có cơ hội vươn lên, và cấp học bổng cho những Tăng Ni sinh du học hoặc học giỏi hay học Trung cấp, Cao cấp, Đại học tại quê nhà.

Tiếp nối, duy trì, phát triển được âm đức của Tổ tiên, ông bà, nên gia đình của HT đã có được 2 người đi xuất gia, đều có danh tiếng: 1/ HT Thích Bảo Lạc

hiện là Hội Chủ Giáo Hội Phật Giáo Úc Châu. 2/ HT Thích Như Điển, với nhiều phước báu và thông minh học giỏi, nên HT đã biết được 7 ngôn ngữ, sáng tác gần 100 đầu sách. Đệ tử của HT đa số đều tốt nghiệp đại học và đầu tiến sĩ, lập chùa ở nhiều nơi. Tại Ấn Độ cũng có Trung Tâm Tu Học Viên Giác ở Bồ Đề Đạo Tràng, Bodhgaya.

HT hiện là Đệ Nhị Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu và là Thành Viên Hội Đồng Chứng Minh của Giáo Hội Tăng Già Thế Giới (trụ sở đặt tại Đài Loan), hàng năm ngoài Phật sự và tu tập tại Châu Âu, HT đều có về nhập thất tại Úc vài tháng, và lập phái đoàn Hoàng Pháp tại Hoa Kỳ.

Hồi tưởng về “Trường Bồ Đề Hội An” xưa, biết bao nhiêu kỷ niệm đong đầy, bao nhiêu sự “tự hào” lại hiện về. Bao lớp học trò đã nên người, thành đạt cũng như cống hiến cho quê hương, Đạo Pháp và xã hội rất nhiều điều ích lợi.

“Uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ người trồng cây” chúng con là những “Cựu Học Sinh Bồ Đề Hội An” đang ở khắp muôn nơi, hôm nay hội tụ về lại trường xưa. Xin được thấp nén nhang lòng, hướng về những vị đã về với Phật, cầu nguyện quý Ngài an nhiên nơi cõi tịnh, luôn hộ trì cho những người biết tiếp nối, sống đạo đức, với tinh thần “Bồ Đề”, giác ngộ được lẽ sống của thế gian, mà hy hiến đời mình, phụng sự cho xã hội, được hanh thông và thành công mọi việc, để hiện tại có được ý nghĩa với đời, sống an lạc, hạnh phúc, tương lai được về nơi tịnh cảnh.

Với những Thầy, Cô và những vị tiền bối hữu công còn vui sống với đời, xin cầu chúc quý vị có được nhiều sức khỏe, an hưởng tuổi già, sống trọn vẹn đời người hữu ích.

Riêng các bạn còn hiện hữu trên cõi đời, xin cầu chúc, nhiều thành công trong cuộc sống, luôn hướng dẫn con cháu, biết sống đạo đức và chia sẻ, để cuộc đời đầy ý nghĩa và sẽ gặp được nhiều điều tốt đẹp trong tương lai. Hàng năm nhớ tranh thủ về họp mặt lớp, trường hoặc ủng hộ, để cho những anh chị em trong Ban liên lạc, có điều kiện thực hiện những việc hiếu nghĩa, Quan-Hôn-Tang-Tế trong bạn bè.

Viết tại Chùa Pháp Hoa – Nam Úc, những ngày khơi nguồn cho “HÀNH TRÌNH VỀ LẠI TRƯỜNG XƯA”, Quý Xuân – Mậu Tuất (5/2018)

Thích Viên Thành

(Trần Văn Đệ - Thị Kính - Hạnh Trung - An Lạc)

Chùa Pháp Hoa, 20 Butler Ave Pennington, SA 5013

Mb: (+61) 401686207, Email: h_trungkinh@yahoo.com,

Trường Bồ Đề Hội An khi mới xây dựng và trước 1975, sau 1975 và bây giờ là Nguyễn Duy Hiệu

---o0o---

NĂNG LỰC CỦA “NGÃ”

(Kính mừng Phật Đản 2642)

Trong Kinh Kim Cang, Phật dạy có 4 tướng: “*Ngã – Nhân – Chúng Sanh – Thọ Giả*”. Khi còn phàm phu, chấp thân này là thật là bền vững, sinh ra “ngã”, liền sanh phân biệt, nên có “nhân”, rồi chẳng cần giải thoát, trôi lăn theo nghiệp trong lục đạo luân hồi, từ đó thành “chúng sanh” và bị tâm, cảnh, ý thức dẫn dắt, cho nên “thọ giả”. Khi không có “ngã”, thì không có “nhân”, sẽ không có “chúng sanh” và “thọ giả”. Như vậy, khi có 4 tướng là phàm phu, khi không còn 4 tướng là Bồ Tát. “Ngã” là nguyên nhân đầu tiên!

Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14 có dạy: “*Nếu một người Tu mà trải qua năm tháng hành đạo, không thấy mình tầm thường hơn, giản dị hơn và khiêm tốn hơn thời gian ban đầu, thì có lẽ là Ta đã đi lạc đường rồi!*” hay “*Càng tu lâu chừng nào, càng thấy mình, không là gì cả, đấy mới chính thực là tu*”.

Đức Dalailama là hiện thân của Bồ Tát Quan Thế Âm, nhưng lúc nào Ngài cũng khiêm cung, nói là người bình thường, Ngài chỉ là “hành giả” và truyền bá Pháp Phật mà thôi, nên Ngài mới bảo toàn phước đức để Hoàng Pháp được lâu bền và lợi ích rất nhiều, cho số đông.

Hãy thường quán chiếu và luôn nhớ rằng: “*Chân không, diệu hữu*”. Bầu trời đang yên ổn, bỗng nhiên mưa bão toi bời, hay trời trong, biển lặng, sóng yên, rồi “sóng thần” hay “vòi rồng” nổi lên, làm cho bao nhiêu cây cối, nhà cửa, thuyền bè, xe cộ, vạn vật phải nghiêng ngã, bay bổng, sụp đổ tan tành. Đừng tưởng không là không có gì, mà “sắc tức là không, không tức là sắc, vậy! “*Có thời có tự mây may, không thì cả thế gian này cũng không... tâm an vạn sự an*”. Cho

nên đừng sợ Tu rồi sẽ thành “không là gì cả”, mà trong “chân không” sẽ là “diệu hữu”, tức là Niết bàn vô cùng vi diệu.

“Ngã” là cái duyên hợp giả có, không trường tồn, nhưng vì “chấp ngã” nên có thể biến thành năng lượng, là “nguyên tử” nếu ta biết vận dụng năng lượng ấy, để phụng sự cho nhân sinh, như Đức Phật đã từng vận dụng, thì lợi ích cho chúng sanh, vô cùng vô tận. Mấy ngàn năm rồi, mà hạnh nguyện, lời dạy và các Pháp môn Tu của Ngài vẫn vang mãi, lan tỏa khắp nơi, mang lợi ích, an bình cho nhân loại.

Nhưng nếu “năng lượng nguyên tử” ấy rơi vào tay kẻ “lớn bản ngã, có máu lạnh, háo chiến” vận dụng năng lượng ấy phục vụ cho “lòng tham” cho sự “sinh tồn, chiếm hữu, hưởng thụ” cho lòng cuồng tín, của những kẻ khủng bố, thì thật nguy hiểm vô cùng. Chiến tranh thế giới, thứ nhất, thứ nhì, và có thể Thánh chiến hay chiến tranh hạt nhân thứ ba xảy ra, cũng từ nơi “ngã”, muốn chứng tỏ mình là nhất, mình là hơn hết, mình là bá chủ, không ai có thể hơn mình được, nếu ai muốn hơn là tìm cách tiêu diệt, hoặc trừ dập ngay. Nhưng rồi hầu hết những nhà lãnh đạo độc tài, tàn ác trên thế giới, muốn chứng tỏ “bản ngã” đều phải trả quả và chết một cách thê thảm, điển hình gần đây nhất là: Saddam Hussein Tổng Thống của Iraq cũng bị treo cổ chết, hay Gaddafi Tổng Thống của Libya phải chạy trốn trong ống cống, rồi cũng bị dân quân của mình bắn chết...! Vì đã khiến cho biết bao nhiêu người dân phải chịu cảnh lầm than, khốn khổ, đất nước của họ phải chịu cảnh điêu linh, tan tác.

Cha mẹ nuông chiều con, trường dưỡng “bản ngã” cho con, khi lớn lên, nếu không biết Tu để thuần hóa lại “đây là mối nguy cho xã hội, ở gia đình ngõ nghích bất trị, vào trường học hung hãn, phá phách xóm làng, gây bất hòa nơi cơ quan, làm loạn xã hội...tất cả cũng đều từ “ngã” mà ra.

“...Khi tâm trí còn bị cái bóng tối “chấp ngã” trong ba đời che lấp, thì mọi sự xây dựng cuộc đời, toàn là bấp bênh, nhỏ hẹp và xấu xa, đau khổ. Hễ “ngã chấp” càng to, càng sâu, thì mọi xây dựng từ nó, sẽ càng xấu xa, đau khổ. Hễ “ngã chấp” càng nhỏ, càng mỏng, thì mọi xây dựng từ nó sẽ bớt xấu xa đau khổ. Quá khứ xây dựng trên “ngã chấp” thì chỉ là cái quá khứ xấu xa. Hiện tại xây dựng trên “ngã chấp” thì chỉ là cái hiện tại hẹp hòi. Tương lai xây dựng trên “ngã chấp” thì chỉ là cái tương lai tăm tối...”

Nên Kinh Kim Cang có dạy rằng: “Hãy làm mọi điều lành, tu tập mọi công đức, với tâm thật trong sạch, không “chấp ngã” không “chấp nhân” không “chấp chúng sanh” không “chấp thọ giả” ắt chứng được Vô Thượng Bồ Đề”.

Trích trong Vô Ngã là Niết Bàn của HT Thích Thiện Siêu.

Muốn được giải thoát, giác ngộ, đề cứu độ chúng sanh, thì phải trở thành “vô ngã”, như Đức Phật, từ địa vị Thái Tử, tương lai là Vua, mà Ngài còn buông bỏ hết, vào rừng Tu. Khi chúng Đạo rồi, hằng ngày phải dẫn đệ tử lợi bộ đi xin ăn khắp cả, mới chan hòa, sát cạnh mà giáo hóa được chúng sanh!

Luôn nhớ rằng Tu là diệt vô minh, vì vô minh là nguồn gốc của mọi tội lỗi, nhưng vô minh là từ “chấp ngã” và “chấp Pháp” mà thành. Muốn không còn “chấp Pháp” và “chấp ngã” nữa, thì ta phải thường “quán chiếu nội tâm” tự hạ mình xuống, khiêm cung lắng nghe mọi điều hay lẽ phải, hằng lạy Phật sám hối và xem mọi thành tựu đều nhờ ở nhiều duyên hợp lại, chứ không phải ở sự tài giỏi của riêng ta. Chư Tổ hiểu được ý Phật và tâm chúng sanh, nên dạy: ai đến chùa cũng phải bỏ giày dép và mọi đồ đạc ngoài cửa, rồi cúi đầu lạy Phật, chứ không có ghé để ngồi, không cung phụng tâm thân tứ đại này, cho được tiện nghi sung sướng, mục đích cũng để dẹp trừ “bản ngã”.

Cho nên là người Tu, phải thường xuyên nhắc nhở nhau: Tu sao cho hạ “bản ngã” xuống, đây là bổn phận và trách nhiệm, chứ đừng mỗi ngày, mỗi chứng tỏ, ta đây tài giỏi, không cần ai hết, ta hơn người, ta tu lâu, ta tu nhiều... để trở thành người cao ngạo, mà xa rời đường đạo, mọi người xa lánh, tổn phước đức.

Ngay cả khi sống ở thế gian, cũng phải thường quán chiếu lại “bản ngã” của mình, nếu muốn thành công và lợi ích cho nhân quần xã hội. “...*Cho con biết khiêm hạ, biết tôn trọng mọi người, Tự thấy mình nhỏ tôi, việc tu còn kém cõi...*” thì mới có được công đức và cố gắng tu học để tiến lên, mới chịu khó lắng nghe, để hiểu và thương cuộc đời, từ đó mới hài hòa được với tất cả, “chiêu cảm” được những người tốt, việc tốt, để giúp ích chúng sanh, một cách cụ thể, đặc lực, hữu hiệu, chính xác hơn.

Khi mới vừa sinh ra đời, Đức Phật cũng đã truyền đi thông điệp “*Thiên Thượng Thiên hạ Duy ngã độc tôn*” rồi, suốt trong 49 năm hoằng đạo, Ngài giảng dạy, trong suốt các giáo lý, đều hướng dẫn cách hạ ngã và cụ thể nhất là dẫn đệ tử lợi bộ, khát thực qua từng nhà, cũng không ngoài mục đích, muốn cho đệ tử diệt trừ “bản ngã” để có công đức, đủ năng lực và gieo duyên hóa độ chúng sanh.

“Ngã” rất quan trọng, hướng lên để được thăng hoa, Thánh thiện nhiều lợi ích cho đời, hay phải bị đọa lạc xuống, để phải chịu nhiều khổ đau, cũng do “ngã” này. Cho nên trên đường Tu, phải luôn quán chiếu về “ngã”, nếu thấy “*tăng thượng mạn*”, là tu sai rồi, hãy mau điều chỉnh, để càng tu càng thấy mình khiêm tốn hơn, được mọi người tôn kính, thương quý hơn, thì mới bảo toàn công đức, kéo không sẽ trôi lăn mãi, trong vòng lục đạo luân hồi, mà đắm chìm trong khổ lụy.

“Tâm khiêm cung, phụng sự” tu đúng Pháp

*“Tâm kiêu ngạo, hưởng thụ” bản ngã tăng
Điều hiếu nghĩa phải thực hiện thường hằng
“Không chấp ngã” mới bảo toàn Phước Đức*

*Pháp Hoa – Nam Úc,
Quý Xuân – Mậu Tuất (2018)*
Thích Viên Thành

---o0o---

AN CƯ - MÙA NẠP NĂNG LƯỢNG NHIỀU PHƯỚC ĐỨC

*“Vui thay Đức Phật ra đời
Vui thay Giáo Pháp khắp nơi hoằng truyền
Vui thay Tăng chúng đoàn viên
Vui thay Tứ chúng phát nguyện cùng tu”*

Còn niềm vui nào hơn, khi sau những ngày toàn nhân loại hân hoan, nô nức, đón mừng ngày Phật Đản Sinh, thì tiếp theo là Mùa An Cư của Tăng Già, một “mùa nạp năng lượng” đầy An lạc, Giải thoát, vì “ Nếu Hạ lạp trang nghiêm đời Tu sĩ, thì An cư là năng lượng dẫn đến Đạo Bồ Đề”

Đúng vậy! Sau chín tháng Phật sự, lo hoằng Pháp lợi sanh, lập hạnh Bồ Tát, phải “hòa quang đồng trần”, “tùy duyên” tiếp xúc với cuộc đời, có nhiều lúc phải hướng ngoại tìm cầu, cũng phải nhiều lo toan, tính toán, đối diện với biết bao nhiêu chuyện “thị phi”, thịnh suy hưng phế, có bao nhiêu năng lượng đều đã đem ra để sử dụng hết, nếu không có thời gian dừng lại, chắc là cũng khá nhiều mệt mỏi. Cổ Đức vân: “ Đa trí đa sự, bất như túc ý, đa lực đa thất, bất như thủ nhất. Lực đa chí tán, trí đa tâm loạn, tâm loạn sanh não, chí tán phương đạo. Anh hiền tài nghệ, thị vi ngu tộ, nhứt kỳ nhất năng, nhứt hạ cô đặng, nhứt năng nhứt kỳ, không trung văn nhuế”. Nghĩa là: Người mà hiểu biết nhiều, việc nhiều không bằng người chăm dốt, nghĩ ngợi lo nhiều thì mất nhiều, không bằng người chuyên nhất. Vì lo nhiều thì không tập trung tâm trí, biết nhiều thì rối loạn tâm tư. Tâm tán loạn thì sanh phiền não, ý chí phân tán, có hại cho đạo nghiệp. Những người anh tài trong thế gian, đối với đạo là những kẻ ngu tộ, bởi cái hay cái tài ấy, như ngọn đèn dưới mặt trời, như mòng muối giữa hư không”...

(Sa Di lược giải - Q.hạ, đệ bát).

Ba tháng An Cư là dịp để Chư Tôn Đức có cơ hội “dừng lại, hồi quang phản chiếu” với chính mình, dành thời gian để ngồi xét nét lại từng suy nghĩ, lời nói

và việc làm của mình, hầu trau dồi Giới Định Tuệ, sám hối hoàn thiện bản thân, giúp tam nghiệp hằng thanh tịnh sẵn sàng cho việc nạp lại năng lượng.

Trong thời gian An Cư, Chư Tôn Đức thực hành theo lời Phật dạy: “... này các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo sống quán thân trên thân, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm, nhiếp phục tham ưu ở đời; sống quán thọ trên các thọ...sống quán tâm trên tâm...sống quán pháp trên các pháp, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm, nhiếp phục tham ưu ở đời. Này các Tỳ-kheo, đây là chỗ hành xử của mình, chỗ cảnh giới của cha mẹ mình ”. (Kinh Con chim ưng , Tương Ưng Bộ). Khi An Cư là chúng ta đang đi đúng trong hành xử của mình, lúc đó ta an nhiên tự tại, không sợ ma chướng quấy nhiễu, không bị các thế lực xấu hãm hại.

An Cư trong Trường Hạ có “đức chúng như hải” có thời khóa rõ ràng và miên mật, sẽ có nhiều thời gian cho thiền định, trì tụng giới luật, trao đổi Phật Pháp và chia sẻ cho nhau những trải nghiệm trong quá trình hoằng pháp lợi sanh, cũng như chỉ lỗi, làm đẹp cho nhau qua việc “tự tứ” và lay Phật sám hối. An Cư cũng là thời gian Chư Tôn Đức “cày ruộng”:

Như Lời Phật dạy Trong Kinh Nikàya **NGƯỜI CÀY RUỘNG**

Một thời, Thế Tôn ở Magadha, tại làng Ekanàlà. Lúc bấy giờ là thời gian gieo mạ, Bà la môn Kasi Bhàradvāja sắp đặt khoảng năm trăm lưỡi cày, đang phân phát đồ ăn cho nhân công thì Thế Tôn đi đến.

Bà la môn Kasi Bhàradvāja thấy Thế Tôn đang đứng khát thực, liền nói:

Này Sa môn, tôi cày và gieo mạ, sau khi cày và gieo mạ, tôi ăn. Còn ông, ông có cày và gieo mạ không, nếu không thì lấy gì ông ăn?

Này Bà la môn, Ta cũng có cày và gieo mạ, sau khi cày và gieo mạ, Ta ăn.

Nhưng chúng tôi không hề thấy cái ách, cái cày, cái lưỡi cày, cây gậy hay các con bò của ông. Ông nói là nông phu nhưng không hề thấy ông cày cấy. Hãy nói cho chúng tôi biết là ông thực sự có cày cấy?

Này Bà la môn: Lòng tin là hạt giống, khổ hạnh là mưa móc, trí tuệ đối với ta là cày và ách mang, tầm quý là cán cày, ý căn là dây cột, chánh niệm đối với ta là lưỡi cày, gậy đâm...đưa ta tiến dần đến, an ổn khỏi ách nạn, đi đến không trở lui, chỗ ta đi không sâu. Như vậy cày ruộng này, đưa đến quả bất tử, sau khi cày ruộng này, mọi đau khổ được giải thoát. (Tương Ưng Bộ I, chương 7, phẩm Cư sĩ phần Cày ruộng, VNCPHVN ấn hành 1993, tr.377)

Qua bài kinh này, Đức Thế Tôn đã khẳng định rõ lập trường rằng Ngài và những đệ tử của Ngài là những người lao động chân chính. Thành quả lao động của Thế Tôn và đệ tử của Ngài là hoàn thiện tự thân, giải thoát giác ngộ đã ảnh hưởng tích cực đến xã hội, tuy không tham gia sản xuất ra vật chất, nhưng là

“siêu kỹ sư tâm hồn” sản xuất ra những Thánh nhân, những người tốt, góp phần xóa bỏ giai cấp, tạo tự do bình đẳng, phát triển nền nhân bản hướng thiện giúp ổn định và phát triển xã hội. Cũng giống như các nhà bác học, bác sĩ, kỹ sư, tuy không trực tiếp sản xuất, nhưng là những người vận dụng trí óc, phát minh, xây dựng, giúp ích hoàn thiện xã hội, hay nhà văn viết và chia sẻ những điều hay tốt cho nhân loại được tốt hơn, giáo viên là những “kỹ sư tâm hồn” dạy cho người biết chữ, sản xuất ra “người trí thức” phụng sự xã hội, đây không phải là những người “cày cấy” âm thầm đầy vinh quang và cao đẹp hay sao!

Tuy không cày ruộng và gieo mạ nhưng Ngài và đệ tử của Ngài hằng ngày, đặc biệt trong mùa An Cư, vẫn là một nông phu thực thụ và đã cày xới đất tâm, gieo trồng hạt giống Thánh nhân và gặt hái được hoa trái giải thoát.

Gia tài Giáo Pháp của Ngài đã giúp cho xã hội hiện nay có được hướng đi, giải thoát khỏi những khổ đau nhân thế, góp phần ổn định xã hội và xây dựng hòa bình thế giới. Như lời của Albert Einstein: *“Tôn giáo của tương lai sẽ là một tôn giáo toàn cầu, vượt lên trên mọi thần linh, giáo điều và thần học. Tôn giáo ấy phải bao quát cả phương diện tự nhiên lẫn siêu nhiên, đặt trên căn bản của ý thức đạo lý, phát xuất từ kinh nghiệm tổng thể gồm mọi lĩnh vực trên trong cái nhất thể đầy đủ ý nghĩa. Phật giáo sẽ đáp ứng được các điều kiện đó”*.

Đó không phải là kết quả của sự “cày cấy” nhiều lợi ích của Đức Phật và các Đệ Tử của Ngài trong quá khứ, cho hiện tại và tương lai hay sao?

Ngày nay, khi Phật Giáo được Liên Hợp Quốc tôn vinh, mọi người khắp thế giới đang quy hướng về, người tu Phật mỗi ngày một nhiều, sự dâng cúng của Phật Tử mỗi ngày càng hậu hĩ, thì trách nhiệm của Tăng Già lại càng nặng nề thêm. Tuy nhiên, hàng đệ tử xuất gia phải thực hiện đúng theo tinh thần “tam đề ngũ quán”, mới “không mắc nợ của đàn na tín thí” nếu không hoàn thiện sứ mạng của mình thì rõ ràng không xứng đáng và không có quyền thọ nhận bất cứ sự dâng cúng nào.

Vì thế, trong mùa An Cư, mùa “thanh bần lạc đạo”, sống đơn giản “phước sanh ư khiêm”, mùa của sự hòa hiệp, tôn kính, “đức sanh ư khiêm”, mùa thể hiện lòng từ bi, mùa tam nghiệp hằng thanh tịnh, mùa “nạp năng lượng”, mùa “cày xới, tưới nước, bón phân, chăm bón” với phước đức đầy đủ của Chư Tôn Đức, ruộng phước đầy phù sa đang sẵn sàng, hàng Phật Tử tại gia hãy tranh thủ gieo cấy giống vào, bảo đảm sẽ có được một mùa bội thu, bằng cách tòng hạ tu tập, công quả, tứ sự cúng dường cho Thế Tôn và những đệ tử giới đức, đạo hạnh là nghĩa vụ đồng thời cũng là một cách vun bồi, nâng cao phước báo cho tự thân.

An Cư có nhiều lợi ích, nên rất cần thiết, phải duy trì và thực hiện nghiêm túc. Bài kinh “Người Cày Ruộng” tuy đã lâu, nhưng vẫn còn nóng hổi tính thời sự, là bài học quý báu để Tăng tín đồ Phật tử cùng suy ngẫm nhằm thường An Cư,

cúng dường và hộ trì cho các Đạo Tràng An Cư, sống và tu tập ngày một tinh tấn hơn, phải đạt được cứu cánh An Lạc, Giác Ngộ, Giải Thoát, hầu khôi phục ân Phật và lòng tin của mọi người.

*Nếu hạ lạp trang nghiêm đời Tu sĩ
Mùa An Cư năng lượng đến Bồ Đề
Hằng thanh tịnh trở về đúng nơi quê
Ruộng Phước Đức Phật tử năng gieo cấy.*

*Kỷ niệm mùa An Cư năm Bính Thân – 2016
Trường Hạ Quảng Đức, Melbourne, VIC, Australia
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)*

---o0o---

NGHỊCH DUYÊN TRUI RÈN

Lòng từ bi và trí tuệ rộng lớn, tánh hài hòa luôn thể hiện, khi còn trẻ Thầy đã đi giảng Pháp khắp nơi, dẫn dắt mọi người về với đạo, rồi thu nhận đồ chúng, để thuận tiện cho việc đi học ngoại điển lẫn nội điển, Thầy đã mua nhà

tại Sài Gòn để thành Lưu Học Xá Minh Hải cho chúng đệ an tâm thoải mái tu học.

Con là người bất hạnh, mồ côi mẹ, được Thầy bao dung tế độ. Tuy không hưởng được nhiều ân huệ của sư phụ như các sư huynh, nhưng cũng được học đến nơi. Tuy chịu nhiều thiệt thòi, nhưng vẫn một mực hầu Thầy, thâm thía với hai câu thơ:

“Nghịch cảnh của thế gian là Niết bàn của người tầm đạo.

Hạnh phúc của người đời là địa ngục của người tu”

Nên rồi cũng tự an ủi, chịu kham nhẫn cố gắng vươn lên và nhờ Thầy dạy dỗ, hiểu được đạo nên cũng hóa giải được những nỗi phiền.

Thầy tế độ ơn này con nhớ mãi

Tinh tấn tu quyết độ cả gia đình

Âm thầm giúp sư phụ được tôn vinh

Chấp nhận thiệt đày chính tu trả hiếu.

Để đáp đền ân đức trong muôn một, khi còn nhỏ làm “Thị giả” theo hầu Thầy, sau này lớn lên làm tài xế kiêm phụ trách âm thanh để theo Thầy đi khắp nơi, mang những lời Pháp ngữ đến với những bà con Phật tử ở thôn quê, những vùng sâu, vùng xa của quê hương xứ Quảng. Sau này thọ giới Sa Di được Sư phụ cho Pháp tự là Hạnh Trung, thọ Tỳ Kheo và khi qua Úc được sư phụ cho Pháp hiệu là Viên Thành, hãnh diện và tâm đắc với 2 cái tên này, nên từ đây lòng “hiếu” đã giữ vững và làm theo tinh thần cũng như ý nghĩa của “Hạnh Trung”: “Trung thành, Trung trực, Trung thần”, luôn bảo toàn cũng như tìm cách tôn vinh uy tín và vinh dự cho Sư phụ, qua âm thầm làm nhiều việc, giúp viết những Đạo Từ, Tuyên Bố Chung, theo bàn ý với Sư Phụ, rồi tìm cách liên lạc bằng email với chư vị lãnh đạo Giáo Hội trong nước và các châu lục để cho Sư phụ cùng Chư Tôn Đức khắp nơi “bảo toàn” được GHPGVNTN Liên Châu, lợi cho Đạo, ích cho đời. Biết rằng “trung thần hay mắc nạn” nhưng sẵn sàng chấp nhận “thiệt thòi” để hoàn thành tâm nguyện và quyết tâm tinh tấn tu hành theo khả năng, sức khỏe sẵn có để đạt được an lạc, giải thoát, hầu tròn ý nghĩa của cái tên “Hạnh Trung” và “Viên Thành” mà Sư phụ đã ban.

Trung Hiếu Nghĩa lặng thầm nhưng hữu hiệu

Sống thanh bản ít muốn biết đủ thôi

Hằng sám hối tâm tịnh cũng đủ rồi

Nghịch duyên chịu giúp trui rèn vững mạnh!

Đòi Thầy cũng có lắm nghịch duyên, để “trui rèn ý chí” và giúp Thầy vững bước tiến lên, hiểm nguy lãnh đạo Phật Giáo xứ Quảng đấu tranh chống độc tài và đòi dân chủ, chịu thương chịu khó, gian lao cùng quân nhân Phật tử, để giữ yên bờ cõi, giống nòi, cũng một nắng hai sương tham gia sản xuất để bảo toàn chí nguyện.

Thầy cũng phải chịu bao cảnh trở trêu để rồi phải đôi lần tìm đường ra hải ngoại, lênh đênh trên biển cả ba đào. Khi đến được bến bờ tự do, Thầy lại phải đơn thân nỗ lực hết mình để xây dựng đạo tràng, củng cố, phát triển giáo hội, đương đầu với biết bao thế lực, cả nội chương lẫn ngoại ma, Thầy đều nhiếp phục... Thầy đã thực hành đúng với tinh thần của Luận Bảo Vương Tam Muội: “...Xây dựng đạo hạnh thì đừng cầu không bị ma chướng, vì không bị ma chướng thì chí nguyện không kiên cường...”

- Lấy hoạn nạn làm giải thoát

- Lấy khúc mắc làm niềm vui

- Lấy ma quân làm bạn đạo

- Lấy khó khăn làm thích thú

- Lấy kẻ tệ bạc làm người giúp đỡ

- Lấy người chống đối làm nơi giao du...

Thầy lấy “nghịch duyên để trui rèn” chí nguyện thành công và Thầy cũng muốn cho hàng đệ tử tiếp tục. Con là người được hầu cận Thầy, từ lúc nhỏ, cho đến những ngày cuối đời Thầy, nên cũng được Thầy “trui rèn” nhiều thử thách, nhờ vậy cũng tạm vững chãi với bao phong ba, bão táp, để rồi vẫn còn được hầu và cung tiễn Thầy về Lạc Quốc.

Chịu mưa bão mới trưởng thành vững chắc

Lắm gian nan chí nguyện mới kiên cường

Thầy dạy con huynh đệ hãy yêu thương

Cùng tiến lên trên con đường giải thoát.

ÂN THẦY

Khi mất mẹ đã được Thầy tế độ
Phận mồ côi con tòng chúng xuất gia (1964)
Kể từ đây cuộc sống được an hòa
Làm thị giả con theo Thầy khắp chốn

Thầy giáo dưỡng phải giữ tâm làm bốn
Tâm dẫn đầu tâm tạo tác nghiệp căn
Cây vững chắc qua gió bão nhọc nhằn
Muốn lớn khôn trải nghiệm nhiều thử thách

Chịu bực đãi phũ phàng tâm vẫn sạch
Không oán hờn trách móc sống vô tư
Bao bất công vẫn giữ mãi tâm từ
Theo ngày tháng lớn dần trong tu học

Được trưởng thành trải qua nhiều lần lóc
Cây vút cao khi tránh được bóng tàn
Luyện tâm trí đối mặt với gian nan
Vẫn quyết chí vươn lên trong vững mạnh

Thầy dạy con khiêm cung đừng kiêu hãnh
“Chịu thiệt thòi kiệm phước đức đầy con”!
Dầu cực khổ sức khỏe có hao mòn
Lợi ích chung con hãy nên kham nhẫn

Trong tu hành con phải luôn tinh tấn
Sống giản đơn ít muốn biết đủ thôi
Giữ làm sao thân tâm tịnh được rồi
Đừng mong ước phải cao sang quyền quý

Con theo Thầy nội ngoại đều hoan hỷ
Tuổi hỗn nhiên lắm hoang nghịch chơi đùa
Khi đến lớn có nhiều lúc chẳng thua
Thầy dạy dỗ khuyên răn tình phụ tử

Trước án tiền con mong Thầy tha thứ
Những lỗi lầm đã trót dại gây ra
Kể từ đây nguyện sống mãi thuận hòa
Tu tinh tấn đáp ân Thầy giáo dưỡng

Côi Cực Lạc Thầy thẳng đường quy hướng
Chốn Ta bà sớm hội nhập độ tha
Cả Liên Châu Chư Tôn Đức chung nhà
Vẫn nhớ mãi ân Thầy từng khai thị.

*Tưởng nhớ về Thầy, trong những ngày Tang lễ,
từ 23 đến 30/6/2016
Tại Tổ đình Pháp Hoa Nam Úc
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)*

CẢM NHẬN SAU 10 NGÀY HÀNH THIỀN

(Tại Trung Tâm Thiền Vipassana Blue Mountain Sydney)

Vài nét dẫn nhập

Do nhiều ý thức hệ, cuồng tín, đầy tham sân si, lo hướng ngoại tìm cầu, muốn chứng tỏ “bản ngã”, hưởng thụ và làm bá chủ, hơn là đem hạnh phúc cho số đông, khiến con người quay cuồng trong “ngũ dục” và chiếm hữu, đang tất bật khai thác “lòng tham, sân, si”, với bao nhiêu sự “kích cầu” đã cho chúng ta chứng kiến không biết bao thảm cảnh đau lòng. Tuy có nhiều tiến bộ về khoa học văn minh vật chất, nhưng về mặt tinh thần thì hụt hẫng, suy đồi đạo đức và bạo động gia tăng đáng kể, chiến tranh, khủng bố diễn tiến không ngừng, thiên tai lũ lụt, động đất, sóng thần xảy ra khắp nơi trên toàn cầu. Mặc dầu con người được bảo hộ và trang bị mọi thứ, kiến thức cũng như nhiều phương tiện kỹ thuật hiện đại, nhưng cảm giác bất an vẫn canh cánh bên lòng. Đời sống vật chất của con người ngày càng sung mãn nhưng tinh thần thì đầy căng thẳng, lo âu sâu muộn và không thỏa mãn với những gì hiện có.

Chỉ có biết xoay nhìn lại, khám phá ngay trên thân tâm mình, nơi một vũ trụ thu nhỏ, thì mới mong tìm ra lối thoát. “Phản quan tự kỷ bốn phận sự, bất tùng tha đắc” là vậy, nên Đức Phật ra đời là vì hạnh phúc an lạc cho chúng sinh và Ngài thuyết pháp dạy tu là nhằm giải thoát khổ đau cho cuộc đời. Trong đó, pháp thiền “Tứ niệm xứ” và “Vipassana” giúp ta “quán chiếu lại tâm mình”. Đức Phật đã trải nghiệm, được chứng đạo, thấy nhiều lợi ích nên đã truyền lại cho chúng đệ tử, vượt biên giới sang tận Miến Điện, để đến đời Thiền sư **U Ba Khin**, Ngài làm Tổng Bộ Trưởng của nhiều bộ thuộc chính phủ Miến Điện, Ngài đã dùng thiền Vipassana để tu và giúp chính phủ điều hành guồng máy viên chức được trong sạch, rất nhiều kết quả, đệ tử là Ngài **Guruji S.N.Goenka** một “Kỹ nghệ gia và là thương gia giàu có nhất Miến Điện”, sau này trở thành “thiền sư - cư sĩ” giản dị mà vĩ đại, người cũng đã dùng thiền Vipassana để tự chữa dứt căn bệnh “nhức đầu kinh niên” mà các bác sĩ giỏi ở khắp nơi đã đầu hàng, phải chữa trị bằng “bach phiến” để giảm đau tạm thời.

Sau khi tu thiền Vipassana lành bệnh, Ngài S.N.Goenka đã thấy rõ cuộc đời đầy đau khổ, và vô thường, dù giàu có như Ngài vẫn phải chịu sự chi phối của sinh, lão, bệnh, tử, chỉ có Phật Pháp là nhiệm mầu trường cửu và pháp thiền Vipassana là lợi ích thật sự. “Ngài đã phục hưng dòng thiền Vipassana tại Ấn Độ và xiển dương pháp tu này trên khắp thế giới bằng hình thức phi-tôn-giáo, với hơn 170 trung tâm thiền Vipassana chính thức trên thế giới được hình thành, và giảng dạy bằng 25 ngôn ngữ khác nhau.

Chính hình thức phi tôn giáo này, đã giúp cho nhiều người, nhất là những người từ các tôn giáo khác đến một cách thoải mái, hòa hợp, đạt được an lạc, lợi ích từ lời dạy của Đức Phật.

Với một doanh nhân trí thức, thấy được nhiều lợi ích thiết thực của thiền Vipassana, nên thiền sư S.N. Goenka cũng đã đào tạo được khoảng 1.500 thiền sư phụ tá để giảng dạy hàng ngàn khóa thiền tại hơn 90 quốc gia. Con số thiền sinh tham dự là hơn 100.000 người với trên 1.500 khóa thiền trên thế giới mỗi năm”. Đúng là một sự hoằng truyền Phật Pháp một cách âm thầm, không phô trương hình thức, đúng theo lời dạy của Đức Phật trong Kinh Kim Cang: “nếu dùng âm thanh để cầu ta, dùng sắc tướng để thấy ta, người ấy hành đạo tà, không thể thấy Như Lai” Phật tại tâm, nên “theo dõi hơi thở và quán chiếu cảm giác” là kéo tâm trở về với thân, không cho tâm rong ruổi bên ngoài, tuy là quay vào trong, nhưng rất là thực tế, thành công, nhiều lợi ích đến với loài người mọi sắc tộc, nhất là các nước phát triển văn minh hiện đại.

Đạo Phật là đạo như thật, đạo của chân lý, đạo “vô ngã” như vậy, là người con Phật, chúng ta phải thấy như thật, để nói như thật và hành xử như thật cũng như phải diệt trừ “bản ngã”. Thiền Vipassana giúp ta thấy sự việc đúng như thật, cũng là một “nghệ thuật sống” không phô trương “bản ngã” mà giúp cho mọi người chúng ta có cơ hội nhìn lại những gì đang xảy ra trong hiện tại, ngay bây giờ và tại đây, để hóa giải hết mọi khổ đau trong cuộc sống.

Muốn tu theo thiền Vipassana phải chấp nhận theo những nội quy nghiêm ngặt như sau:

**Thiền sinh sống trong phạm vi của trung tâm, không liên lạc với bên ngoài.*

**Thiền sinh tránh không đọc hoặc viết, tạm ngưng những lễ nghi tôn giáo hoặc các phương pháp thiền khác.*

**Hàng ngày thiền sinh tuân theo một thời khóa biểu nghiêm túc gồm 10 giờ ngồi thiền, 1 giờ 30 nghe pháp thoại, xen lẫn với những giờ nghỉ.*

**Thiền sinh phải giữ im lặng tuyệt đối và không liên lạc với những người đồng khóa (chỉ trao đổi những điều cần thiết với thiền sư phụ tá và ban quản lý).*

Tại Úc châu các tiểu bang đều có Trường Thiền, riêng tại Sydney có Trung Tâm Thiền Vipassana tại Blue Mountain với sức chứa khoảng 150 thiền sinh trong một khóa tu 10 ngày, mỗi tháng 2 khóa, là tương đối đầy đủ tiện nghi nhất. Ở đây hằng năm đã có một số Phật Tử người Việt hành trì theo nhiều năm rồi, thấy có kết quả tốt, nên đã hy sinh thời gian quý báu của mình đứng ra vận động, tổ chức cho cộng đồng người Việt tham gia tu tập, có thông dịch ra tiếng

Viết và một vài sinh hoạt riêng theo sắc tộc của mình, đến nay đã được 7 năm, nên rất thuận tiện cho những ai chưa rành tiếng Anh.

Ý thức được rằng: “Giải thoát chỉ có thể đạt được qua tu tập chứ không phải qua bàn luận” hội đủ đủ duyên lành, nên Viên Thành đã tranh thủ về Trung Tâm Thiền Vipassana ở Blue Mountain, Sydney để tham dự được hai khóa Thiền 10 ngày.

*Tuyển Phật trường là đây không nào khác
Hàng trăm người hằng tháng đến tập tu
Nhiều tuổi trẻ và lắm người thành đạt
Cũng mười ngày cùng yên lặng công phu.*

Rất đáng khâm phục và đầy trân trọng, khi trong Trường Thiền với những chàng trai cô gái trẻ và những người thành đạt, của nhiều sắc tộc, tôn giáo, thành phần xã hội, đã chịu từ bỏ những thú vui và những cám dỗ hưởng thụ của đời thường, để vào đây chấp nhận những “thanh quy” gắt gao: hoàn toàn “tịnh khẩu” trong 10 ngày, 4 giờ sáng thức dậy, khoan chân ngồi “thiền” liên tục hết đợt này đến đợt khác cho đến 9 giờ 30 tối mới được đi ngủ. Ăn uống thanh đạm hoàn toàn “chay” và không ăn chiều.

Nếu không có được sự nỗ lực và quyết tâm cao, thì nội cái “thanh quy” cũng đã làm nhiều người ngán ngẫm rồi, đến khi vào “hành thiền” thì sự đau đớn, khó chịu của việc yên lặng ngồi khoan chân hàng mấy giờ đồng hồ trong thiền đường với hàng trăm người ngồi bất động yên phăng phắc, cũng có nhiều vị đã bỏ chạy sau một hai ngày thực tập, vì không chịu nổi những quy định và sự hành trì xem vẻ bề ngoài rất ư là đơn giản và buồn tẻ, khó chịu này.

*Thắng trăm vạn quân không bằng tự thắng mình
Bao nhiêu hưởng thụ buông xả nguyện hy sinh
Ngồi thiền yên lặng thanh trai dùng đạm bạc
Hy lặc mười ngày lợi ích đáng tôn vinh.*

Tuy vậy, khi ta vào “hành thiền” mới thấy được sự “dững cảm”, đúng với câu mà Phật đã dạy: “Thắng trăm vạn quân, không bằng tự thắng mình, tự thắng mình mới là chiến công oanh liệt nhất”. Với những người có nghị lực và dũng khí, chịu đựng được qua ba ngày đầu, ngồi “theo dõi hơi thở” gom “sức chú ý” vào một điểm nhỏ trước mũi trên môi trên, một cách bền bỉ liên tục trong an tịnh, sáng suốt và chú tâm là đã “tự chiến thắng mình” rồi, từ đây ta đã theo dõi được tâm, sẽ được đền bù lại sự nhẹ nhàng thanh thản đầy an lạc, từ đó phần

khởi tiếp tục trọn khóa tu, khi nhiếp và có được tâm an tịnh ta sẽ hanh thông được mọi điều. Giống như vào được “sơ thiền” ly sanh hỷ lạc.

Qua ngày thứ 4, thiền sư sẽ cho tất cả thiền sinh bước qua giai đoạn thiền Vipassana, quan sát “cảm giác”. Ngày thứ 4, 5, 6 quan sát từng phần, từng khu vực, hết đầu, mặt đến tay phải, tay trái, ngực, bụng dưới, lưng trên, lưng dưới, đến hai chân và toàn thân, từ trên xuống dưới và từ dưới lên trên một cách liên tục, để tìm chỗ nào có “cảm giác” sẽ dừng lại từ 1 phút đến 5 phút quán chiếu thấy rõ nhưng không có phản ứng nào, ngày thứ 7, 8, 9 quán sát theo “luồng luân lưu thông suốt” theo tuần tự từ trên đỉnh đầu, xuống đến tận dưới từng đầu ngón chân và ngược lại. Giữ tròn 5 “giới” quán sát liên tục bền bỉ cũng như với sự minh mẫn, chú tâm cao, xem như đã vào được “định” ta sẽ có được “trí tuệ” tuyệt vời, để nhận biết rõ được sự “khổ”, “vô thường”, “vô ngã” của vạn pháp mà không ái dục, đắm nhiễm, lục căn không dính mắc với lục trần, ta sẽ an nhiên giải thoát, giống như vào được “nhị thiền” định sanh hỷ lạc và sẽ đạt đến “niết bàn tịch tịnh”.

Khi luồng “luân lưu thông suốt” không còn thấy cảm giác và chướng ngại ở bề mặt của thân, ta hãy đi sâu và xuyên qua từng phần của cơ thể từ trước ra sau, từng cặp đối xứng, từ trên xuống dưới và ngược lại, rồi ngừng lại ở những nơi không có cảm giác hoặc có nhưng thô trực, xơ cứng để quán chiếu cho đến khi nào nó tan biến đi mới thôi, đó là thuận theo định luật sanh diệt, cái gì có sinh ra ắt sẽ tan biến đi. Đó mới chỉ là những cảm giác thô trực bên ngoài, còn lại với tầng tầng lớp lớp các phiền não, với nhiều đời nhiều kiếp đã gieo tạo, được tích chứa trong tàng thức sẽ lần lần lộ ra, ta cứ tiếp tục quán chiếu với “tâm bình thản, quân bình” không một phản ứng, nếu có phản ứng thì những “cảm giác” này sẽ sinh sôi nảy nở thêm rất nhiều.

Khi ta không có một phản ứng nào, những vô minh phiền não này sẽ lần hồi xuất hiện rồi biến mất và cứ thế ta an nhiên bình thản “quán chiếu” nhẹ nhàng lột dần từng lớp, cho đến khi nào sạch sẽ, cuối cùng vô minh cũng tự tan biến, “sức chú ý quán chiếu” như ánh nắng mặt trời xuất hiện thì mọi tối tăm sẽ lui dần vậy, ta hoàn toàn giải thoát.

Đến ngày thứ 10, là ngày cuối cùng, với sự an lạc và lợi ích đã đạt được, thiền sư sẽ hướng dẫn cho toàn thể thiền sinh thực hiện pháp “thiền tâm từ”. Mọi năng lượng qua 10 ngày tu tập, giờ đây ta nguyện hồi hướng về cho pháp giới chúng sanh, cho bản thân ta và toàn thể hết khổ đau, nhiều hạnh phúc và tràn đầy sự an lạc giải thoát. Ta sẽ thấy nhẹ nhàng và vô cùng sáng khoái, ánh quang minh xuất hiện, tận tường khổ, tập, diệt, đạo, hiểu và thương chúng sanh, khiêm cung với tất cả, rất hoan hỷ sẵn sàng chia sẻ những sở đắc và lợi lạc quần sanh.

*Mười ngày yên lặng hùng tráng ghé
Ai không chịu nổi đã bỏ về
Mười hai tiếng đủ ngồi thiền định
Chiến thắng ma quân tử Bồ đề.*

Vài cảm nhận sau khóa Thiền Vipassana:

1/ Không thờ phượng hình tượng nên rất bình dị, mọi sắc tộc, tôn giáo có thể gần gũi hòa quyện với nhau cùng tu tập dưới một thiền đường rất là hòa hợp và thanh tịnh, đúng là một đoàn thể “tăng thân”.

2/ Không “thu phí” (free) tất cả, từ ăn ở đến học phí, để cho mỗi “thiền sinh” xem như đang đi “xin ăn” mà luôn lo quán chiếu, tu tập, bào mòn dần “bản ngã”, thể hiện đúng tinh thần “trì bình khát thực” hằng ngày của Đức Phật khi còn tại thế. Đến cuối khóa nếu thiền sinh nào thấy có lợi ích, an lạc thì cũng cần chia sẻ lại cho người đến sau, thì tùy hỷ phát tâm đóng góp.

3/ Tuy không thờ phụng Phật, nhưng trước khi vào khóa tu, tất cả thiền sinh đều phải trải qua giai đoạn Quy Y Tam Bảo: trở về nương tựa với sự Giác Ngộ, Sáng Suốt của tự tâm, đó là quy y Phật, trở về nương tựa với sự Chân Chính, Lợi Ích, đó là tự quy y Pháp, trở về nương tựa với sự Thanh Tịnh, Hòa Hợp, đó là tự quy y Tăng. Tất cả đều trở về với tự tâm thanh tịnh hằng sẵn có nơi mỗi người, chứ không phải quy y với một ai khác và Thọ Trì Năm Giới: không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không gian dối, không dùng những chất say nghiện. “Thiền sinh cũ” thêm ba giới nữa: Không ăn quá no. Không tham gia các trò giải trí nhằm tìm khoái cảm và không trang điểm. Không ngủ trên giường cao và sang trọng.

Nhờ sự Quy Y và Thọ Trì này mà an ổn cho ta tu được trọn khóa, đạt được nhiều lợi ích thiết thực. Đúng với bản hoài của chư Phật là “nhơn Giới sinh Định, nhơn Định phát Huệ” và lợi ích cho số đông, chứ không phải chỉ riêng cho tôn giáo hay tín hữu của mình mà thôi.

4/ Pháp dùng “sức chú ý” để “theo dõi hơi thở” và “quán chiếu cảm giác” mục đích là để kéo tâm về lại với thân, không cho chúng chạy nhảy, phá phách lung tung. Khi đã nhiếp được tâm, thì vào định rất dễ dàng, tỏ được mọi điều, thấy được an lạc và hanh thông mọi chuyện đúng với lời Phật dạy: “ché tâm nhưt xú, vô sự bất biện” là vậy.

5/ Những vị “thiền sư phụ tá” rất u khiêm cung. Trước khi hướng dẫn vào khóa thiền, hai vị Thầy và Cô đều mời quý Tu Sĩ đến để đánh lễ sắp xếp cho cùng ngồi trên bục cao của từng vị và xin phép được ngồi trên bục cao để hướng dẫn thiền và trả lời các câu hỏi của thiền sinh, theo dõi suốt các thời khóa thiền.

6/ Ăn uống rất thanh đạm, nấu chế theo công thức khoa học, phục vụ những món ăn uống xem như những vị thuốc để ngăn ngừa bệnh hoạn thời đại: huyết áp, tiểu đường, mỡ trong máu, không ăn chiều để nhẹ nhàng và cho bao tử nghỉ ngơi sau một ngày làm việc mệt nhọc.

7/ Sự “Im Lặng” trong 10 ngày rất ư là lợi ích, vừa bảo toàn được năng lượng, vì: “khẩu khai thần khí tán, lưỡi động thị phi sanh”, vừa giúp cho mọi người đều phải chú tâm vào mình và pháp tu, vì không nói chuyện được với ai, vừa giữ được sự thanh tịnh trong đạo tràng, khi tu, khi ăn, khi nghỉ, đều yên lặng, trông thấy thật là một sự thanh thoát hào hùng.

8/ Trong thiền đường cũng có rất nhiều kiểu kệ, ghế để đáp ứng lại nhu cầu của thiền sinh bị dị tật hoặc không ngồi kiêu kiết hay bán già được, nên cũng rất thoải mái cho mọi người muốn vào tu. Tạo cơ hội cho mọi người đến mà Khai Thị Ngô Nhập Phật Tri Kiến.

9/ Trong Trường Thiền cũng có chuẩn bị một tòa nhà với nhiều phòng “thất” nhỏ để cho những vị “cựu thiền sinh” muốn vào “tu thêm” ngoài những thời tu chung, để phát huy tối đa và tận hưởng niềm an lạc, lợi ích của mình qua thiền hành.

10/ Ai qua khóa tu cũng thấy rõ được sự: “sinh, trụ, dị, diệt” trong tự thân, ngộ được tam pháp ấn: “khổ, vô thường, vô ngã” trong cuộc đời, nên rất minh mẫn, sáng khoái, nhiều hạnh phúc. Vì vậy pháp tu “thiền tâm từ” ban rải tình thương và sự biết ơn, chia sẻ đến với chúng sanh vạn loại, thật là tuyệt vời. Đúng vậy, sau 10 ngày tu tập đúng pháp, mỗi người sẽ cảm nhận được nhiều lợi ích và đây sự an lạc, rất muốn sẻ chia, nên “thiền tâm từ” đáp ứng đúng tâm nguyện của mọi người.

Đức Phật ra đời hoằng truyền chánh pháp “đẹp trừ bản ngã” làm lợi ích cho tất cả chúng sanh được an lạc, thoát khổ đau, chứ không phải để thành lập “tôn giáo” hay làm “giáo chủ” để phải sanh ra nhiều “vọng tưởng, phân biệt, chấp trước” gây khổ lụy cho đời. Nên với Ngài Goenka chủ trương “phi tôn giáo” và không phô trương “bản ngã” là đúng với bản hoài chư Phật vậy.

Tại Úc, Blue Mountain, Sydney, nơi núi rừng yên tĩnh, khí hậu rất tốt, gần giống như Đà Lạt của VN, nên vào mùa hè School Holiday là thích hợp và đông đảo nhất. Mỗi tháng có 2 khóa tu 10 ngày dành cho các sắc tộc chủ yếu nói tiếng Anh, cộng đồng người Việt một năm đăng ký tổ chức một lần, thời gian tùy theo từng năm BTC chọn lựa, sẽ có thông báo trước vài tháng trên <http://sites.google.com/site/vnvipassana>, báo Nhân Quyền để cộng đồng biết mà đăng ký. Hoặc ai có nhu cầu, email về: info@bhumi.dhamma.org, vipassana.viet@gmail.com, hay điện thoại để được hướng dẫn đến:

THI PHAN

-Mb (+61)042262.8074, Home: (+61) 02.9621.8532.

MICHAEL THU LE

-Mb (+61) 042.146.8074, Home: (+61) 02.96438254.

Tại Mỹ và Châu Âu cũng có những Trung Tâm Thiền, tại Việt Nam có TX Ngọc Thành ở H. Thủ Đức, Sài Gòn và Trường Thiền Vipassana tại Củ Chi, TV Phước Sơn hoặc các Thiền Viện hay những nơi dạy Tu Thiền Tịnh khác ở khắp nơi, ai tìm hiểu rồi đến tu sẽ tìm lại được sự bình ổn cho tâm hồn.

Tu hành là mong cầu được giác ngộ, giải thoát, nhưng “Giải thoát chỉ có thể đạt được qua tu tập chứ không phải qua bàn luận” và giáo Pháp của Đức Phật nói ra để hành chứ không phải để nghiên cứu hay tôn thờ. Vậy rất mong được nhiều người cùng biết, để đến những nơi đây hoặc những đạo tràng tu tập khác hành trì, trải nghiệm một đôi lần, tốt hơn nữa, mỗi ngày trước khi đi ngủ và khi thức dậy, thiền hành từ 30 phút đến 1 giờ để cảm nhận được sự an lạc và sẻ chia niềm hạnh phúc này đến với tất cả.

Mười ngày yên lặng tịnh thiền

Thâm sâu quán chiếu mật miên hành trì

Trí tuệ sáng phát từ bi

Thương cho sanh chúng sân si với đời

Biết buông xả ắt thành thơ

Tùy hỷ chia sẻ cuộc đời nở hoa.

An Lạc thất, Nam Úc những ngày cuối năm 2015

Thích Viên Thành, xin được sẻ chia.

---o0o---

TÂM

Đức Phật dạy: *“Tất cả đều do “tâm” tạo”, “Trong các pháp, “tâm” dẫn đầu, “tâm” làm chủ, “tâm” tạo tác tất cả, Nếu nói năng hay hành động, với “tâm” niệm nhiễm ô, khổ não liền theo sau, như xe theo bò kéo vậy. “Tâm” dẫn đầu, “tâm” làm chủ, “tâm” tạo tác tất cả. Nếu nói năng hay hành động, với “tâm” niệm thanh tịnh, An lạc liền theo sau, như bóng chẳng rời hình”* PC1&2.

Ở Việt Nam ta, trong áng văn bất hủ Truyện Kiều của Nguyễn Du cũng có thơ về “tâm” rằng: *“Thiện căn ở tại lòng ta, chữ “tâm” kia mới bằng ba chữ tài”*.

Từ Phật, Thánh đến Hiền nhân và ngay cả người đời thường cũng đều biết rằng “Tâm” là quan trọng nhất, tất cả sang hèn, vui buồn, sướng khổ, lên thiên đường, xuống địa ngục... cũng đều do “tâm” này tạo ra chứ không ai *“ban phước giáng họa”* cho ai cả. Do vậy phải lo *“Tu Tâm, dưỡng Tánh”* là như vậy.

Nhưng “tâm” là ở trong lòng ta, chứ không ở ngoài hay ở đâu cả, muốn Tu là phải quay vào lại bên trong, chứ không tìm kiếm ở bên ngoài, nên Ngài Tuệ Trung Thượng Sĩ dạy cho Thái Tử Trần Khâm câu *“phản quan tự kỷ bốn phần sự, bất tùng tha đắc”* có nghĩa: *xem lại chính mình là phận sự chính, không từ nơi khác mà được*, rất là chính xác, đúng đạo lý thiên gia. Tu *“ngoài tâm”* là tu theo ngoại đạo và chỉ là *“gãi ngứa ngoài giày”* mà thôi.

Người có “tâm” tức là người có “đức”, vì chỉ biết sống vị tha, luôn nghĩ, nói tốt và chuyên làm những việc chăm lo an vui hạnh phúc cho người, hơn là lo cho bản thân mình. Phật nhìn đâu cũng thấy Phật, người tốt nhìn cái gì cũng thấy tốt, *(Thiền thoại Tô Đông Pha thấy Phật Ấn như đống phân bò)* đã nói rõ lên điều ấy, do vậy khi ta thấy người có điều xấu này hay điều sai khác, rồi sanh phiền não, phê phán, trách móc, khen chê để rồi tạo nghiệp, bắt kính, xem thường, mạ lị...Hiểu được điều này, khi ta thấy một ai có điều gì xấu, không như ý thì hãy quán chiếu lại “tâm” mình ngay, vì *“Người vui cảnh chẳng đeo sầu, người buồn cảnh có vui đâu bao giờ”*, “tâm” ta đang có vấn đề, nên *“nhìn gà hóa cuốc”*, chứ *“Tất cả chúng sanh là Phật sẽ thành”* kia mà! Có quán chiếu được như vậy là ta đang tu, vừa hoàn thiện được bản thân, vừa không tạo thêm nghiệp chướng, để khỏi phải trả quả về sau, hiện tại an vui, tương lai được sanh về nơi lạc cảnh.

Phật dạy: “ *Khi chưa chứng A La Hán, thì chưa thể tin “tâm” ta được*”, “tâm” của chúng sanh là “*tâm viên, ý mã*” vô thường, thay đổi, chạy nhảy lung tung và cũng dễ bị nhiễm ô, như truyện “*Cửa Tùng Đồi Cánh Gà*” đã nói rõ lên điều ấy. Đừng ngạo mạn xem ta là “*Thánh*”, đang xuống trần hành hiệp giang hồ, diệt bạo, trừ gian, rồi gặp ai cũng tưởng “*ma quỷ*” sẵn sàng rút kiếm diệt trừ, để rồi cuối cùng quay về với “*nguồn cội*”, với “*su phụ*” và nhìn lại “*kiếng chiếu yêu*” thì thấy mình đã “*mọc nanh*” ra, khi nào không biết. “Tâm” dẫn dắt ta đi khắp sáu nẻo luân hồi! “Tâm” của chúng ta là như vậy đấy, nên cần phải lo TU cái TÂM lãng xăng, lộn xộn này cho được yên tịnh, chứ không tu ở đâu xa “*ché tâm nhưt xú vô sự bất biện*” giữ tâm một chỗ, việc gì cũng được hanh thông, là vậy!

Đừng tưởng rằng, đi chùa nhiều, tu lâu năm, tụng, học cho nhiều kinh điển, đóng góp xây dựng được nhiều “*chùa to, Phật lớn*”, nổi danh với âm thanh, sắc tướng... mà vẫn còn tham, sân, si, “tâm” thiếu từ bi hỷ xả, không bao dung, rộng lượng, chuyên nhìn ra ngoài để thấy lỗi người, rồi sanh phiền não, thì chỉ là “*tu hình tướng, tu danh, tu lợi*” mà thôi, không quán chiếu để chuyển hóa nội tâm và nghiệp lực của mình, thì làm sao độ được ai? Như vậy càng đi chùa, công quả nhiều, càng tu lâu, để rồi lớn “*bản ngã*” xem ta là nhất, ai hơn cũng không muốn và tìm cách trừ dập, hãm hại là đã tu sai rồi, thì càng thêm tội lỗi và uổng công, phí sức, thật đáng thương hại thế nào!

Khi Đức Phật còn tại thế, hoàng hậu nước Kosala tên Mallika có hỏi Đức Phật về nguyên nhân nào khiến con người sinh ra đẹp xấu khác nhau. Đức Phật trả lời rằng: “*Người có “tâm” nhu hòa, nhân nhục sẽ được đẹp đẽ và kẻ có “tâm” sân hận sẽ chịu xấu xí*”. Ngài cũng đã có dạy: “*Tội từ “tâm” khởi, đem “tâm” sám, “tâm” được tịnh rồi, tội liền tiêu, tội tiêu “tâm” tịnh, thấy đều không, thế mới thật là chơn sám hối*” Người có tâm thành hay mang hoa cúng Phật, ít chê bai, thường hay khen ngợi điều tốt của mọi người, cũng sẽ thành tựu được quả báo tốt, có nhan sắc đẹp đẽ sau này. Trong cuốn sách Nhân tướng học, tác giả Hy Trương đã kết luận: “*Tướng tùy “tâm” sinh, tướng tùy “tâm” diệt*”, cũng đã nói lên, tất cả mọi sự cũng từ nơi “tâm”. Nếu “tâm” chúng ta thường xuyên biết giúp đỡ mọi người, sống vị tha, bao dung, tùy hỷ, để có được tinh thần “*vô ngã*” siêng làm lợi ích cho người, ít phiền não, nóng giận, sân hận, thì tướng mạo và số phận của chúng ta sẽ thay đổi một cách tốt đẹp.

Do vậy, là người con Phật, phải khiêm cung, có “*tâm tốt*” để có suy nghĩ, cái thấy tốt, lời nói hay và hành động đẹp, từ đó hiểu, thương, tôn trọng và biết chia sẻ lẫn nhau! “*Đời ngắn ngủi, thương nhau còn chưa đủ, bận lòng chi, những thù hận vu vơ, vết trầy nhẹ, đừng làm thân đau nhức, “tâm” yêu thương là biển rộng vô bờ!*” Phật dạy: “*Tâm bình thế giới bình, tâm tịnh quốc độ tịnh*” thật quá siêu việt, tuyệt vời.

*Có “tâm tốt” thấy mọi điều đều tốt
Chuyện của người đừng để ý làm chi
Việc ở ngoài toàn những chuyện thị phi
“Quán chiếu tâm” chính là bốn phận sự.*

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
những ngày mừng Xuân Đinh Dậu – 2017*

Thích Viên Thành

---o0o---

LOẠT BÀI CHÀO MỪNG NĂM MỚI - 2018 - MẬU TUẤT VIẾT VỀ ĐỜI NGƯỜI VÀ ĐỊNH HƯỚNG CHO TƯƠNG LAI

ĐỜI NGƯỜI

*Đời người trong khoảng một trăm năm
Nghèo khó giàu sang chết cũng nằm
Giành giật bao nhiêu buông xả hết
Hơn thua cho lắm chẳng ai thăm
Lâu không “biết đủ” đời khôn khổ
“Ít muốn” giúp ta bớt lỗi lầm
Ý nghĩa cuộc đời nên tạo dựng
Sẻ chia đạo đức sáng trăng rằm.*

Ba tiếng khóc oa, oa, oa chào đời, báo hiệu một kiếp sống đọa đày! Mẹ phải nhiều đòn đau, chín tháng mười ngày, mang nặng đẻ đau, ba năm cho con bú mớm, nường ráo nằm ướt, có thể tạo tội vì con và nhịn đói cho con được no... “thương cha phải bôn ba xuôi ngược giữa dòng đời, lo cho con no ấm, yêu mẹ cũng phải tất tả gánh gồng, lặn lội thân cò nuôi con lớn khôn”... Tất cả cũng chỉ vì con, nuôi con, mong con hiển đạt với đời, rồi lo dựng vợ gả chồng cho con.

Xong nhiệm vụ làm cha, làm mẹ, tưởng rằng sẽ được an nhàn, đâu ngờ hết cháu này rồi đến chít khác chào đời. Thân già mắt lòa, tai điếc, răng long, tóc bạc, trí óc mù mờ, tay chân lộng còng, lưng còng, gối mỏi, muốn khỏe để sống an cũng khó được, hết nhức răng, đến đau đầu, đau bụng, rồi lục phủ ngũ tạng lần lượt yếu dần, phải nhờ bác sĩ, bệnh viện điều trị... nhưng đâu được yên, phải lụm cụm trông cháu, giữ nhà...

Rồi con đau, cháu yếu, những đứa ngoan hiền, dễ thương thì phải xa cách. Nếu thiếu phước, dầu bao nhiêu cầu nguyện, đợi trông cũng đành thiếu vắng, không bao giờ đạt được, mà còn lại bên cạnh, toàn những đứa nghịch ngợm, bất hiếu, làm những điều trái ý, phật lòng phải chịu nhiều sầu khổ, oán than! Trong quá trình để mưu toan cho cuộc sống, con người cũng đã tạo ra không biết bao nhiêu nghiệp chướng.

Để bảo vệ “bản ngã” theo hai bản năng: sinh tồn và hưởng thụ, con người cũng sẵn sàng tạo ra tội lỗi: Để sinh tồn, con người đã phải không ngừng chiến đấu, tìm bằng mọi cách để hơn hoặc triệt hạ đối phương, bao nhiêu danh lợi đều muốn gồm thu về mình, ai hơn cũng không được, rồi lại có thể hãm hại người để mình được lợi, được sống, được vươn lên... Để hưởng thụ, con người cũng ngang nhiên tranh giành, những phần lợi của kẻ khác, sống xa hoa, phung phí, thoải mái trên những khổ đau của đồng loại hay của những con vật mà mình thích thưởng thức, không kể chi tội lỗi, tổn phước, mất đức, nợ nần, hay nguy hại đến sức khỏe.

Cuộc đời có rất nhiều sự ngọt ngào, cay đắng, chát chua, nhưng một sự thật hiển nhiên, mà mỗi chúng ta ít khi để ý đến, đó là: nhà ở có thể tạo tội lỗi, nghiệp chướng, để xây dựng cho rộng lớn, hoành tráng, kiên cố, đẹp đẽ bao nhiêu đi nữa, cũng chỉ là nơi ở tạm thời, đến khi chết, không mang theo được, mà chỉ đem theo những nghiệp đã gây, tạo ! Cái quách sành (gỗ) mới là nhà ở vĩnh hằng của tất cả chúng ta. Thế nên, nhà rộng chẳng bằng tâm rộng, tấm lòng rộng mở, sống hết mình vì mọi người, mới có ý nghĩa và có phước đức, cái “phước đức” này mang theo được và là lực đẩy (power) để đưa ta về được cõi an lạc vậy, hoặc giúp ta được nhiều may mắn trong cuộc sống.

Khi sống ích kỷ, chỉ lo vun vén danh lợi cho riêng mình, thì không có thời gian để lo cho mọi người, không có cơ hội tạo phước, mà phần nhiều là tạo tội, tạo nợ mà thôi! Nên phải luôn nhớ rằng: “Mình ăn thì hết, người ta ăn thì còn”, hay “Cho nhiều hơn nhận, thì sẽ nhận được nhiều hơn cho”.

Có lo gieo tạo, chăm sóc cho được nhiều, bên cạnh đó phải làm việc phước đức, thì mới hy vọng có ngày thu hoạch trúng mùa, trúng giá, bèn không thì chỉ trúng mùa, mà không trúng giá, thì cũng chỉ phí công, bất lợi mà thôi.

Đức Phật đã dạy: “Sanh được làm người rất khó, nghe được Phật Pháp càng khó hơn...” Chúng ta được thân người (loài có trí tuệ cao nhất trong các loài chúng sanh) là một phước báu rất lớn. Nếu không biết vận dụng lợi thế thù thắng này, để tu tiến lên thành Phật, thành Thánh, thành người hữu dụng, thoát kiếp, khổ đau, mà chỉ biết “hướng ngoại tìm cầu” không “quán chiếu nội tâm” để lo tu tập, hướng về Phật Pháp mà tìm đường thoát khổ, phục vụ nhân sinh, hầu có

được phước đức, ý nghĩa cho cuộc sống, lợi ích cho đời, thì thật tội nghiệp cho một kiếp người, phải mãi mãi trầm luân trong luân hồi sinh tử.

Đời là bể khổ và vô thường, trải nghiệm qua cuộc sống, hãy nhận chân ra điều ấy, đó cũng là nguyên nhân Đức Phật ra đời để Khai Thị cho chúng ta, qua bài giảng đầu tiên của Ngài tại vườn Lộc Uyển, với hoài bão là muốn cho chúng sanh hiểu rõ về Tứ Diệu Đế, Ngũ Nhập Phật Tri Kiến, mà tìm đường thoát khổ. Được như vậy là đã phần nào giác ngộ rồi, điều còn lại là ta chọn cho mình con đường nào thích hợp, để sống an lạc và không còn sống chết!

Chúc toàn thể quý vị một năm mới nhiều sức khỏe để sống tốt, tạo nhiều lợi ích cũng như đầy ý nghĩa với đời.

*Chùa Pháp Hoa-Nam Úc,
những ngày đón mừng năm 2018*
Thích Viên Thành

---o0o---

DO ĐAU TA KHỔ? VÀ HƯỚNG THOÁT KHỔ

Trong Cư Trần Lạc Đạo phú, Vua Trần Nhân Tông đã viết: “phàm có thân là khổ, là họa”. Trong Đạo Đức Kinh, Lão Tử cũng đã nói: “ta có cái khôn khổ lớn vì ta có thân, nếu ta không thân thì đâu có khổ!”, thấy biết được như vậy là thấy được lẽ thực, thấu rõ được lý đạo, nhận ra chân lý.

Vì sao có thân là khổ?

- Do chấp thân này là thật là trường tồn bất diệt, nên bao nhiêu công sức, tài lực, trí lực, có lắm khi tạo việc ác, giành giựt hơn thua, hãm hại người với mong được sinh tồn và hưởng thụ, để dành cho việc nuông chiều, o bế, dung dưỡng tâm thân này.

- Do vô minh “chấp ngã” bị ngũ dục che mờ, nên cứ tưởng nhiều danh lợi và nhiều tiện nghi, của cải vật chất là hạnh phúc, để rồi tham sân si lớn dần, quý tâm thân này sẵn sàng *đề cao cá nhân, vì quyền lợi cá nhân mà sẵn sàng bỏ qua*

lợi ích tập thể. Lỗi mình thì to mấy cũng bỏ qua, lỗi người thì nhỏ mấy cũng soi cho kỹ. Nên gây khổ cho nhau, tạo ra không biết bao nhiêu oan trái, oán cừu. Nhưng thế gian đâu như ý ta mãi và cũng không để yên cho ta thực hiện mọi mưu đồ!

- Do “...ham muốn nhiều, lụy khổ càng sâu, nhọc nhằn sinh tử bấy lâu, đều do tham dục dẫn đầu gây nên...” mà Điều 2 trong Kinh Bát Đại Nhân Giác Phật đã dạy.

Tham dục, khiến ta không yên lòng với hiện tại, đã khổ, rồi cực nhọc thực hiện lòng tham, lại khổ thêm, bảo vệ thành quả và bị cướp mất thành quả của lòng tham, lại càng khổ hơn rất nhiều.

Vì ham muốn, con người, “còng lưng gầy gó”, cố tạo ra nhiều của cải vật chất, xem đó là mục tiêu tối thượng, là sự thành đạt, luôn mưu toan, không có thời gian ngơi nghỉ, với mong cuối cùng sẽ được thành thoi, nhưng đâu ngờ, lòng tham vô đáy, “được voi đòi tiên” mù quáng cứ lao về phía trước, bất chấp tội lỗi hay sự nguy hiểm.

Đến khi gần cuối đời, nằm trên giường bệnh sắp từ giã cõi trần, mới thấy mọi thứ rồi cũng vô thường, tất cả đều từ giã ta mà đi, muốn mang theo và chỉ mong một chút bình yên, nhưng nào đâu có được. (Như lời trần trối của Steve Jobs vậy)

Cho nên Đức Đạt Lai Lạt Ma đã nói:

“Con người hy sinh sức khỏe để kiếm tiền.

Rồi lại bỏ tiền ra để tìm lại sức khỏe.

Họ quá sốt ruột với tương lai.

Nên chẳng còn thời gian để tận hưởng hiện tại.

Kết quả là họ chẳng sống ở hiện tại hay tương lai.

Họ sống như thể họ không bao giờ chết.

Rồi lại chết như chưa từng được sống.”

Trong cuộc đời này, có rất nhiều điều oái oăm, thảm thương, tưởng chừng như hay ho, giỏi giang, siêu tuyệt lắm, nhưng rồi xét lại thật ê chề, mê muội!

Mặt nước hồ thu đang yên ắng, phản chiếu các sắc màu, cảnh vật, đẹp một cách tuyệt vời, không chịu đứng nhìn, thưởng thức, phải nhảy xuống hồ để nắm bắt, chiếm hữu cho được những thứ đó, mới chịu, nhưng nào đâu có được. Khi nhảy xuống, đã dấy động mặt hồ rồi, càng đập, càng lội chùng nào, càng làm mặt hồ dậy sóng chùng ấy, còn đâu nữa vẻ đẹp của tự nhiên! Câu chuyện “doanh nhân với người câu cá” là một điển hình, chúng ta cần suy nghiệm! Xin

tóm tắt như sau: “*Bên một bờ hồ có một lão ngư và một doanh nhân ngồi câu cá. Vị doanh nhân nọ để ý ông lão chỉ có một cần câu, cả buổi chưa câu được con cá nào. Doanh nhân thấy sốt ruột giùm ông lão liền quay sang hỏi: “Sao ông không sắm nhiều cần câu như tôi này”. Lão ngư quay sang nói: “Để làm gì?”. Doanh nhân trả lời: “Thì ông sẽ có thể bắt được nhiều cá” Ông lão lại hỏi: “Vậy lão được cái gì?”. Doanh nhân bảo: “Thì ông có thể có nhiều cá ăn và nhiều cá bán”. Ông lão nói: “Như vậy lão được cái gì?”. Doanh nhân lần này bực mình nói: “Thì ông có thể, có thật nhiều tiền như tôi”. Ông lão lại hỏi: “Như vậy lão được cái gì?”. Doanh nhân không giữ nổi bình tĩnh: “Ông có nhiều tiền thì không lo nghĩ và thành thạo ngồi câu cá”. Ông lão lúc này mới quay sang nói: “Ông không thấy tôi đang rất thành thạo ngồi câu cá đây ư?” Doanh nhân, trầm tư suy nghĩ!!!*

Doanh nhân muốn đi tìm chút thanh thoi, trong cuộc sống, mong được an nhàn mà hưởng thụ, nhưng càng làm chừng nào, công việc và lòng tham đã thúc giục ông phải luôn chạy theo, tạo ra của cải, bảo vệ nó, rồi cũng nhiều lo toan, tính toán, đau khổ vì nó, khi bị cướp hay bị ai đó chiếm đoạt. Có thời gian đầu mà thường thức những điều kỳ thú, lợi ích, dầy dầy trong thiên nhiên!

Xét lại mỗi người chúng ta, đa số cũng đều nằm trong trường hợp như vậy, cứ lo chạy theo vật chất, kim tiền, tất bật, đầu tắt mặt tối, để tạo ra, tom góp những thứ “*hu vọng, vô thường*” không nắm giữ mãi được. Hoặc tìm một chút cảm giác thoải mái, an toàn, vinh hạnh, trên những tiện nghi hiện đại, sang trọng, để rồi phải còng lưng làm trả nợ, mấy chục năm trời. Một khi kiệt sức, quá khổ, muốn được an nhàn, lúc đó đã bị tàn hơi và sắp vĩnh biệt cõi đời rồi!

Cũng có một số tìm thú vui qua những nơi như: Casino, hý viện hay nhà hàng, quán nhậu... Những nơi này lúc nào cũng đông nghẹt người, trong khi đó ở nơi tu hành, nhà thờ, chùa, tịnh xá...thì rất ít người. Thụ hưởng, phung phí phước báu thì nhiều, tu tạo, tích lũy phước báu thì ít, như vậy làm sao mà tránh khỏi khổ được. Đa số NGHEỒ KHỔ là do từ đây, đây quý vị.

Chúng ta phải thường xuyên quán chiếu, để thấy rõ thân này là giả tạm, vay mượn, sẽ không còn mê đắm, lo chịu chuộng, phụng dưỡng thân nữa. Mà biết dùng cái thân này để phụng sự chúng sanh, hoặc tịnh niệm, để có được nội tâm tĩnh lặng, hầu mang an vui lợi ích đến cho mọi loài, lúc đó ta sẽ có niềm vui, có ý nghĩa cuộc đời và lợi ích cho nhân loại, nhất định sẽ hết khổ, hiện tại được an lạc, tương lai sẽ về nơi tịnh cảnh.

*Chùa Pháp Hoa - Nam Úc,
những ngày đầu năm 2018*

Thích Viên Thành

---o0o---

XÚNG ĐÁNG MỘT ĐỜI NGƯỜIqt

*Một kiếp sống thật vẹn toàn ý nghĩa
Một cuộc đời chỉ có biết sẻ chia
Khi vãng sanh bao nước mắt đầm đìa
Sống phục vụ chết nhẹ nhàng thanh thoát!*

Thật vậy! mấy ngày nay tại Nam Úc, có một đám tang rất trang trọng (*), đông đảo nhất từ trước đến nay, ai ai cũng thương tiếc, nên số người viếng và cầu nguyện, lên đến hàng ngàn, trong một nhà quàn rộng lớn nhất, mà chật cứng hết chỗ ngồi, phải chen với nhau đứng, đi, sắp hàng dài để được thấp nhang, lễ bái!

Qua tiểu sử, được biết Hương linh (HL)VÕ VĂN THỜI, từ Cai Lậy, Miền Nam Việt Nam đến Úc, đều có cuộc đời bình dị, gắn bó với ruộng vườn, nông thôn, nên rất chân thật. Không là quan chức, hay có danh vị gì, nên sống dễ gần gũi với bà con, không là tư sản, hào phú, nên có nhiều thời gian, nghĩ đến và sẵn sàng giúp đỡ những người neo đơn, khốn khó, trong khả năng có thể.

Là một Đạo Hữu, Phật Tử thuần thành, với pháp danh là Đồng Phước Lợi, được nung đúc trong một gia đình Đạo Đức và thấm nhuần giáo lý Phật Đà, nên HL đã hy hiến đời mình, cho những sinh hoạt cộng đồng và lợi ích xã hội.

Khi qua đến Úc với một tấm lòng chân thành, luôn nhớ quê hương, muốn xây dựng một gia đình gương mẫu, về sự “thủy chung, hiếu nghĩa” đã thể hiện

một cuộc sống hạnh phúc, qua sự đầm ấm, mặn nồng hơn 60 năm của hai vợ chồng. Ông bà lúc nào cũng khăng khít bên nhau, trong sinh hoạt cộng đồng, bà hát thì ông bung nước tiếp hơi, ông lo chuyện bao đồng thiên hạ, thì bà đi theo ủng hộ tinh thần. Cho nên các đám cưới của lớp trẻ Người Việt tại Nam Úc, khi thiếu người lớn tuổi, thường mời hai vị, đứng làm chủ lễ khẩn nguyện, “lên đèn”.

Một người năng động, ham thích làm việc nghĩa, tìm việc mà làm, tìm người mà giúp, luôn mang niềm vui, lợi ích đến cho mọi người. Với tinh thần cao đẹp như vậy nên HL tham gia tích cực vào những sinh hoạt của Cộng Đồng Người Việt Tự Do tại Nam Úc như: Ban Tế Lễ, Hội Đồng Tâm Tương Tế, Hội Cờ tướng, Hội quán Tao phùng, Hội Cao niên, Hội Nông gia, Hội chợ tết... và sẵn sàng đến giúp với những ai cần, một cách hoan hỷ như: chở đi bệnh viện, đi shop, đi nộp giấy tờ, đi sinh hoạt ở Chùa, Nhà thờ, hoặc tại các Hội đoàn, Đoàn thể... có khi HL nhận cắt cỏ, đi chợ giùm cho những vị già yếu, tất cả với một cái tâm đầy hoan hỷ, không câu nệ.

Được biết trong khóa An Cư và Lễ Tiểu Tường của Cố HT Thích Như Huệ, nguyên Hội Chủ GHPGVNTNHN UDL-TTL năm 2016, tại Chùa Pháp Hoa Nam Úc, HL nằm trong danh sách những người đưa đón Chư Tôn Đức và Phật Tử, trong Khóa An Cư và Lễ Đại Tường vào tháng 7 năm nay (2018), HL cũng đã tiếp tục đăng ký. Giờ này còn đâu nữa hình bóng đáng kính thương, đầy nhiệt tình, luôn mỉm cười của HL!

Từ những đóng góp một cách hăng say, kiên trì đầy sự vui vẻ ấy, nên có nhiều vị cựu lãnh đạo, có uy tín với cộng đồng, lên đại diện hoặc cá nhân, đã phát biểu trước hội chúng khi tang lễ rằng: “Mọi người thì có chín người thương, cũng có một người ghét, nhưng đối với HL thì mười người đều thương, không có ai ghét và nghe có một tiếng than phiền nào cả!

Ngay cả vợ, con, đến lúc chết HL cũng không muốn cho bận lòng, mà thanh thản tới đi nhà hàng, vui vầy cùng con cháu, về ngủ một hơi dài, sáng dậy đã thấy “yên giấc nghìn thu”. Tất cả đều tiếc thương và hết lời ca ngợi, tán dương.

Không ca ngợi và tán dương sao được, khi một người bình thường, không giàu có, không quyền thế, không danh lợi, đã thọ 84 tuổi rồi, mà vẫn sẵn lòng đến với những người khó khăn, hoặc đồng hương cần sự giúp đỡ. Luôn có mặt và đóng góp nhiệt tình vào những buổi lễ về truyền thống văn hóa dân tộc.

Một con người bình dị, ảnh hưởng giáo lý Đạo Phật, không màng danh lợi, biết áp dụng Phật Pháp vào cuộc sống hằng ngày. Hiểu rằng “nhân quả phân minh” phước ai nấy hưởng, tội ai nấy mang, giữ vững tâm niệm trung thực, trong sáng, không theo hùa để phê phán hay lên án một ai, không tham gia chuyện thị phi, nên được lòng tất cả. Sống hài hòa, hết mình vì mọi người, lấy

sự phục vụ và niềm vui của mọi người, làm niềm vui cho mình, nên được mọi người thương kính. Thật đáng cho mỗi chúng ta trân trọng, cần học hỏi, hành theo và nhân rộng ra, để chúng ta và xã hội có được một cuộc sống đầy ý nghĩa, an lạc, hầu “khi sống mọi người nhớ, và khi chết nhiều người thương tiếc” như vậy!

Sau những lời “thương kính” và thông qua Tiểu sử Cha, Ông của con cháu cũng như hé lộ Di Chúc của HL, thể hiện HL đã “dự tri thời chí” sắp xếp mọi chuyện cho tang lễ một cách chu đáo, từ Úc cho đến khi về Việt Nam... Con cháu đã có đôi dòng cảm thán! với những nỗi niềm thương nhớ và kính ngưỡng về những hạnh nguyện, cũng như sự đóng góp một cách âm thầm, miệt mài của Cha, Ông.

Một đất nước và xã hội có được nhiều người như HL, thì xã hội này tốt đẹp và năng động biết mấy.

Một ngôi chùa và đạo giáo có được nhiều tín đồ tốt như vậy, sẽ tạo được một tập thể biết hy sinh, sống vì nhau, sẽ cao đẹp và an lạc biết chừng nào !

Công Đồng Người Việt nếu có được nhiều người như HL, lo gì không đoàn kết, nhiều sẻ chia, vững mạnh và phát triển!

Con cháu của HL, nếu giữ vững những cách đối nhân xử thế, rất chân thành đầy nhiệt tình và phát huy được tinh thần đầy vinh hạnh này của Cha, Ông, lo gì không được nhiều vinh hạnh và an lành, hạnh phúc.

Bản thân người viết, cũng đã đi hộ niệm cho rất nhiều đám tang, có đám, chỉ vồn vện vài người thân, đi đưa trong sự “bất đắc dĩ”, gượng gạo, chắc là khi sống quá “ích kỷ” và gây hiềm khô lụy? Còn đám của HL này, sao mà quá đông người đến chia sẻ và hộ niệm như vậy? Có phải chăng khi sống đối đãi quá tốt đẹp, sống vì mọi người, với cõi lòng rộng mở và đầy hoan hỷ?

Tin chắc rằng HL mãi nguyện, mãi thanh thản, an nhiên nơi miền Cực lạc.

Chúng ta hãy nghiêng mình, cúi đầu, trân trọng và tuyên dương HL, để cái tốt, cái đẹp được bảo toàn, phát triển và nhân rộng ra, cho trần gian này an lạc, tươi khỏe, bớt khổ! Sống như HL thật “xứng đáng một đời người”.

Đã vãng sanh nhưng tinh thần không mất

Mãi lan truyền và thắp sáng niềm tin

Sống vì nhau đạo đức mãi giữ gìn

Hiện tại an, tương lai nhiều phần khởi.

*Adelaide, 18/01/2018,
những ngày cầu nguyện cho Chú Tư Thời
và tiễn đưa linh cữu Chú
trở về quê hương Cai Lậy – Tiền Giang.*

Thích Viên Thành

Ghi chú:

(*) Đây là cuộc đời và đám tang của Đạo Hữu, **VÕ VĂN THỜI**, pháp danh **Đồng Phước Lợi**, hưởng Thọ 84 tuổi, được diễn ra trong 2 ngày Thứ bảy 13/1/2018 và Chủ nhật 14/1/2018 tại Nhà Quàn Peyond chi nhánh Payneham, Nam Úc).

---o0o---

HỘI ĐÀU THỊ NGẠN

Có một nhà thơ sau khi thâm thía được nỗi khổ đau của nhân thế đã viết:

*“Bể khổ mênh mông nước ngập trời
Khách trần chèo một chiếc thuyền chơi,
Thuyền ai ngược gió ai xuôi gió,
Ngắm lại cùng trong bể khổ thôi.”*

Chiếc thuyền ở trong biển, dù ngược gió hay xuôi gió cũng đều phải bị sóng gió dập dùi và khổ lụy. Đã sinh ra làm kiếp con người ở trong cõi trần ai này, đều phải chịu tám khổ (sinh, già, bệnh, chết, yêu mà xa nhau, ghét mà gần nhau, cầu mà không được, năm ám trong người xung đột với nhau). Cho nên con người ở trong bể khổ trầm luân này, dù có tìm được chút vui tạm bợ nào, rồi cũng vui trong khổ mà thôi, chứ chưa phải là cái vui lâu dài, giải thoát. Cho nên có thơ:

*“Trần thế có nhiều cảnh khổ vui
Giác ngộ thoát ra kéo ngậm ngùi
Vui trong tham dục vui rồi khổ,
Khổ để tu hành, khổ hóa vui,
Nếu biết có vui là có khổ,
Thà rằng đừng khổ cũng đừng vui,
Mong sao giữ tâm không vui khổ
Mới thoát ra ngoài lối khổ vui”.*

Bể khổ mênh mang “quay đầu là bến”. Đây là câu nói quen thuộc trong kinh sách Phật giáo, mà quý Thầy, Cô khi đi giảng dạy thường hay sử dụng. Một câu nói tuy ngắn nhưng rất nhiều ý nghĩa, gợi cho ta hình ảnh hay một câu chuyện nào đó của một người đã tạo nhiều ác nghiệp, nay hồi đầu, hướng thiện, nên quay tìm về lại con đường tốt, trong sáng.

Ở đây không phải là người nào, mà là cả một xã hội của thời hiện đại.

Đúng vậy! nhìn những thảm cảnh của các trận, động đất, sóng thần, bão, lụt, lốc xoáy, vòi rồng... diễn ra trong khắp nơi, chúng ta đã thấy sự cuồng nộ, nổi giận, tàn phá của thiên nhiên, thật là kinh hoàng khủng khiếp, đã, đang và rồi cũng sẽ có những tang thương chết chóc tiếp tục qua các cuộc khủng bố của những kẻ cuồng tín và chiến tranh hóa học!

Tất cả những hậu quả ấy, là do con người với lòng tham sân si đang chắt ngát. Nhóm “tài phiệt” với thế lực ngầm rất mạnh, đã chi phối các cường quốc, dùng kiến thức và sự giàu có của mình, tạo ra các cuộc chiến tranh, hết “ý thức hệ” bây giờ có thể muốn tạo nên “chiến tranh tôn giáo” hay “chiến tranh hóa học”!

Rồi khoa học tiên bộ, mọi tiện nghi vật chất mỗi ngày mỗi đổi mới, tài nguyên thiên nhiên khai thác cạn kiệt... Nếu con người không biết dừng lại mà cứ muốn thể hiện “bản ngã” để Tham – Sân – Si luôn khởi lên, thì đừng hy vọng có được thái bình, thịnh vượng đích thật.

Qua ba nghiệp thân, miệng và ý con người mặc sức gieo tạo, với thời buổi tiên bộ về kỹ thuật số “bùng nổ truyền thông” này, chỉ cần một phút là trên toàn cầu đều biết và vũ khí hiện đại, chỉ cần nhấn nút là hỏa tiễn liên lục địa, sẽ mang đầu đạn hóa học, hủy diệt cả một vùng rộng lớn, có thể cả một dân tộc, một đất nước. Nên kẻ xấu đã lợi dụng, gây hận thù, chia rẽ, rồi chiến tranh, làm giàu trên sự chết chóc, tan thương của nhân loại.

Một đời người, sống tới đa một trăm (100) năm, chết rồi cũng bỏ lại tất cả, chỉ mang theo được chẳng là “nghiệp” mình đã gieo tạo như: Thành Cát Tư Hãn, Adolf Hitler, Saddam Hussein, Gaddafi... lừng lẫy một thời, rồi cũng phải chết thảm thương, bằng cách bị treo cổ và bị bắn chết trong ống cống! Osama bin Laden hay IS gây khiếp đảm, kinh hoàng qua những trận khủng bố, rồi cũng phải có ngày bị tiêu diệt.

Giàu có như những tỷ phú: Al-Hariri người Lebanon, Tỷ phú Ashraf Marwan là con rể của cựu Tổng thống Ai Cập Gamel Abdel Nasser. Arkady “Badri” Patarkatsishvili là một đại gia đầy quyền lực lẫn tiền bạc của Gruzia... đều có những cái chết thê thảm, hay Job Steve, rồi cũng phải trần trối những lời đáng suy nghiệm!

Tại sao chúng ta không học hỏi và làm theo A Dục Vương, hay A Lịch Sơn Đại Đế, biết quay đầu, sám hối tội lỗi của mình, bằng cách theo Phật và truyền bá Phật Pháp ra khắp nơi làm lợi ích cho đời, hay như vợ chồng Bill Gate hy sinh cả thân mạng và tiền của, để nghiên cứu những thứ chống lại và phòng ngừa bệnh tật thời đại, mang trí tuệ đến những nơi nghèo khổ.

Thấy những trận động đất, sóng thần... kinh hoàng mà mỗi chúng ta hãy mau thức tỉnh, mà lo quay đầu. “Quay đầu là bờ” tức là sẽ đến được nơi bình yên sung sướng, thanh thoát... Trong kinh Phật có chuyện Ông Vô Nã. *Khi Đức Phật còn tại thế, với tâm từ, Ngài đã độ cho tướng cướp Vô Nã (Angulimala) do cuồng tín, tin theo lời Thầy, muốn được truyền phép mầu, phải giết một trăm (100) người, rồi chặt lấy ngón tay. Vô Nã đã giết được chín mươi chín (99) người, đeo một tràng ngón tay quanh cổ, chỉ còn thiếu một*

người nữa, thì gặp mẹ chàng đi tới. Chàng xông xáo chạy đến định giết mẹ thì Đức Phật hiện đến, chàng liền đổi ý chạy theo Phật để hạ sát. Chàng chạy như tên bay mà không kịp. Tức quá chàng kêu to: “Kìa ông sa môn, sao ông không dừng chân lại?” Đức Phật đáp: “Này Vô Nã, Như Lai dừng bước đã lâu rồi chỉ có người chưa chịu dừng bước đó thôi”. Vô Nã hỏi lại: “Ông nói ông dừng bước sao tôi chạy theo mãi không kịp? ông là người nói dối”. Phật đáp: “Như Lai đã dừng bước trên con đường tội lỗi, Như Lai đã trút bỏ gươm giáo từ lâu rồi”. Vừa nghe được bấy nhiêu lời, Vô Nã chợt tỉnh mộng điên cuồng, hối ngộ, liệng dao quỳ trước Phật, xin Phật ra tay tế độ. Cuối cùng Vô Nã được xuất gia theo Phật, nghiêm mật tu hành, thành bậc A La Hán và viên tịch một cách yên bình, chứng đắc Vô dư Niết bàn. Nên có câu “Buông đao thành Phật” hay “Quay đầu là bờ” chính là vậy.

Cuộc đời là một chuyện thị phi nhiều tập, là vòng phân biệt, đối đãi, đưa ta vào chốn khổ, nếu chạy theo hoặc bị thị phi chi phối, chỉ mất rất nhiều thời gian vô ích, vừa đánh mất chính mình vừa chuốc tội vào thân.

Đã được làm người là có phước lắm rồi, mọi người đều có tính tốt, hãy có cái nhìn sáng suốt và niềm tin chân chính, hầu tương kính nhau, tha thứ, để tất cả cùng hưởng thượng, chung sống hòa bình, thì trần gian này là Thiên đường rồi!

“Gieo gió ắt gặt bão”, “Ở hiền thì gặp lành”. Vậy những ai muốn có cuộc sống an khang, hạnh phúc hãy HỒI ĐẦU “không tạo các việc ác, siêng làm các điều lành, giữ tâm ý trong sạch, làm lợi lạc cho mọi người” thì sẽ được ĐẾN BÊN BỜ BÌNH YÊN mới chính là người đáng được tưởng nhớ, tôn vinh.

Ta có tốt thì mới hy vọng chiến thắng được cái xấu. “Ai ăn nấy no, ai tu nấy chứng, ai tội nấy mang” chứ không ai, có thể thay thế cho ai được cả, vậy nên mỗi chúng ta hãy mau thức tỉnh, mà noi gương những bậc anh minh, biết “hồi đầu hướng thiện”, như A Dục Vương hay A Lịch Sơn Đại đế, cho bản thân được cao đẹp, xã hội được an lành, hậu thế tôn vinh, chứ đừng chạy theo “bản ngã” với nhiều vọng tưởng, vô minh mà khổ lụy cuộc đời.

“Biết dừng lại và quay đầu là đến bến”. Đừng để phải đau xót, ngậm ngùi hát mãi câu: “Thiên đàng rộng cửa không ai đến, Địa ngục không môn lắm kẻ tìm”.

Pháp Hoa Nam Úc,
kỷ niệm ngày Phật Thành Đạo
8/12 Đinh Dậu (1/18)

Thích Viên Thành

LIỄU NGỘ KIẾP NHÂN SINH

Cuộc đời như một dòng sông

Người như ghe nước xuôi dòng mà trôi

Bơi lội tuy nhọc ai ơi!

Lên bờ thoát khổ thành thơ an lành.

Khi ta sinh ra, cùng cộng nghiệp để có mặt trên cõi đời, là một “thành viên” trên hành tinh này, từ đó Liên Hiệp Quốc, chính phủ sở tại và cha mẹ, có bổn phận lo nuôi dưỡng, bảo vệ ta, không những từ thuở lọt lòng, mà từ lúc nằm trong thai mẹ, cho đến khi trưởng thành, nghĩa là ta đang thọ nhận, cũng là đang “vay, mấy chục năm trời”.

Buông trôi theo dòng đời thì quá dễ, nhưng sẽ chìm vào biển khổ. Bơi lội vào bờ tuy nhọc, nhưng sẽ không bị lụy đắm và hy vọng có khả năng lên bờ, trả được nợ. Vậy chúng ta phải cố gắng bơi lội và có trách nhiệm lo “trả nợ” bằng cách: học tập, luyện rèn cho giỏi, để phụng sự cho đời, đem an vui lợi ích đến cho mọi người. Đó là điều nhớ ơn và đền ơn một cách cao đẹp. Nếu không, sẽ “vay nợ” rất nhiều, rồi phải làm “đầy tớ” hoặc nặng kiếp “mang lông đội sừng” để gian lao cực khổ trả nợ đời.

Ai ai sinh ra, cũng lớn lên, rồi già, bệnh và phải chết, đó là định luật từ ngàn xưa, không ai tránh khỏi. Nếu không giác ngộ, để lo thoát khỏi, thì sẽ mãi mãi bị sanh tử, lộn tới lộn lui trong sáu cõi (Trời, người, atula, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh), chứ không mất đi đâu cả.

Cũng giống như một cái cây ta trồng, khi lớn lên sẽ cho lá, lá già rụng xuống làm phân, nuôi cây lớn lên, rồi ra hoa, kết trái, rụng xuống uơm mầm cho một cây khác sinh ra và lớn lên, rồi cứ như vậy, tiếp diễn mãi. Nước cũng giống như

vậy, sẽ bốc hơi gặp lạnh thành mưa, rơi xuống, nơi ao, hồ, sông, suối, chảy ra biển cả, rồi bốc hơi, tiếp tục vòng tròn luân chuyển, chứ không mất đi đâu.

Kiếp người cũng như cây và nước vậy, thân xác này vay mượn của “tứ đại” rồi cũng trả về với “đất, nước, gió lửa”, phân tinh thần, tùy theo nghiệp mà thọ sanh, trong sáu nẻo luân hồi. Có những người được sinh ở những nơi cao đẹp, thanh thoát, hữu ích cho đời, để mọi người tôn kính, mến thương. Trong khi đó cũng có những người sinh ra ở những nơi tối tăm, ô uế, khổ đau, để mọi người sợ sệt, xa lánh, ghét, khinh, hay phải đọa đày vào chốn đố, khổ, u mê.

Khi ta sinh ra được ở những nơi cao sang quyền quý, hay nơi thanh cao đẹp đẽ, gặp được nhiều may mắn, biết rằng chúng ta “có phước”, đã tạo phước đức trong nhiều đời nhiều kiếp, bèn nếu sanh ra trong cảnh nghèo hèn, khôn khổ, ốm đau bệnh hoạn, gặp toàn những chuyện xui xẻo, khổ đau... biết rằng chúng ta “vô phước”, đã tạo nghiệp ác quá nhiều. Chỉ có tu hành, mới có khả năng bảo toàn được phước báu và chuyển hóa được nghiệp dĩ đã gieo tạo của mình.

Đã sinh ra làm kiếp người, cũng giống như chiếc thuyền trong dòng sông, phải trôi xuôi theo dòng, nếu “có phước” cập được vào “bến trong” hưởng được sự an lành, tốt đẹp, còn “vô phúc” thì phải bị đưa đẩy vào bến “đục”, để chịu nhiều lận đận, gian truân, khổ lụy, nhưng cuối cùng rồi cũng đổ ra biển khổ mênh mông. Nếu ta biết tu, tức là biết nỗ lực lội bơi vào bờ, thì sẽ có ngày vào đến bến, lên được bờ, khỏi bị chìm đắm trong khổ đau, vừa ý nghĩa có được an vui và giải thoát cuộc đời.

Nên đã có thơ rằng:

*“Một kiếp không tu muôn kiếp khổ,
Một đời không ngộ vạn đời sầu,
Tất bật hơn thua rồi cũng bỏ,
Thong dong tự tại sống vì nhau”*

Trải nghiệm qua cuộc sống của một kiếp người, ta sẽ thấy rõ, không có gì trường tồn, vĩnh cửu với thời gian. Tất cả đều do duyên sinh, chúng ta sống được, cũng nhờ ở sự vay mượn không khí của đất trời và sự tương giao, hỗ trợ của nhiều người trong xã hội, chứ một mình ta cũng khó mà sống nổi. Khi chết rồi cũng đều trả về cho cát bụi, không có gì là thật và còn mãi cả! Như vậy thân này cũng là giả tạm mà thôi. Khi ta biết là vàng giả, tin tưởng rằng ta sẽ không bao giờ ham muốn cả.

Khi thấy cuộc đời là đau khổ, là vô thường, thân này là vay mượn, nếu là “người có trí” thì chắc chắn chúng ta ai ai cũng sẽ không bao giờ ưa thích, cũng

như muốn sống ở trần gian và luyện tiếc thân này làm chi, mà luôn mong muốn tìm đường giải thoát, để tránh khỏi những đau thương lụy phiền của nhân thế.

Nếu không biết tu tập, tạo phước, tìm đường thoát khổ, thì sẽ lặn hụp mãi trong biển trần, gây tạo nghiệp, sở hữu những thứ vô thường, biến đổi, chết rồi bỏ lại cho đời, hoặc thành chó giữ cửa, lại phải mang theo những tội lỗi, để chịu khốn khổ nơi ba đường ác (địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh). Cho nên chúng ta phải lo nương theo ánh sáng của Phật Pháp nỗ lực tu hành, để tìm đường thoát ra khỏi chôn bụi trần, là người liễu ngộ và cao đẹp nhất.

*Kiếp nhân sinh còn luân hồi sanh tử
Thực tu hành mới khỏi lấm bụi trần
Hy vọng rằng đền đáp được tứ ân
Cùng giác ngộ tiến lên đường giải thoát.*

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
những ngày đầu năm 2018*

Thích Viên Thành

PHẬT TÁNH TRONG TA

*Hoa tươi đẹp trời xanh mây trắng lượn
Thấy rõ ràng mọi cảnh vật chung quanh
Không phân biệt nhưng thường biết rành rành
Luôn an tĩnh nhiều nhiệm màu diệu dụng.*

Phật tánh là vậy đấy!

Phật tánh, luôn rõ ràng, thường biết, gá vào đất sẽ cho muôn loài nương tựa và tùy theo giống mà sinh sôi, phát triển, lợi ích cho đời, gá vào nước sẽ cho sự mát dịu, lóng sạch, trong mát, ngon ngọt, nhẹ nhàng, nhuận trơn, vui vẻ hòa nhã, trừ đói khát, trừ bệnh hoạn và giúp khoan khoái, gá vào gió sẽ cho sự mát dịu, chuyển động, nuôi sống muôn loài, gá vào lửa sẽ cho nhiệt, ánh sáng và kích thích sự tăng trưởng, biến chế thức ăn, uống.

Phật tánh gá vào mắt sẽ giúp ta thấy, gá vào tai sẽ cho ta nghe, gá vào mũi sẽ cho ta ngửi được mùi, gá vào lưỡi sẽ biết được vị, gá vào thân sẽ cho ta biết được sự xúc chạm và gá vào ý sẽ cho ta biết được mọi vật, muôn loài. Nói chung Phật tánh gá vào đâu, cũng cho ta sự lợi ích và thường biết rõ ràng.

Mỗi chúng ta phải biết rằng:

*“Hoa nở hoa tàn, chuyện thế gian
Người tu tự tại, cảnh thanh nhàn
Việc gì cần đến, thì ta đến
Như vậy trần gian, tức Niết bàn.*

Cuộc đời là “Nhu Thị, Như Thị”, là như vậy, như vậy. Buổi sáng mặt trời mọc lên, ánh nắng lan toả mang năng lượng đến cho muôn loài và hoa lá đua nhau khoe sắc, buổi chiều mặt trời lặn xuống, rồi hoa lá cũng úa tàn theo, đó là chuyện thường tình hằng ngày của thế sự.

Khi hoa nở tỏa mùi thơm, ta tỉnh dậy, mang trà ra uống, tận hưởng một không gian vô cùng lý tưởng, cũng như thưởng thức mùi hương tinh khiết của hoa lá đất trời trong sạch, và nhắm nháp hương vị của trà, mà không phán xét thì còn thú vị và sự an lạc nào bằng?

Tại sao phải nuôi tiếc chuyện vui, buồn quá khứ, hay mơ mộng hão huyền chuyện tương lai, để rồi luôn nằm vắt tay lên trán, phải nhiều suy nghĩ, lo toan, mà ăn không ngon, ngủ không yên? Đánh mất đi giờ phút nhiệm màu, tươi đẹp trong hiện tại!

Hoa nở không bảo ta vui, hoa tàn cũng không muốn ta buồn, nhưng đa số chúng ta đã đánh mất mình, quên mình sẵn có bản tâm hằng thanh tịnh, luôn hiện hữu ở bên trong, để chạy theo vật ở bên ngoài, phân biệt, hơn thua, rồi buồn vui, náo nhào liên tục, làm cho cuộc đời lăm nổi truân chuyên, nhiều phen lận đận.

Phật tánh là thể bất sanh, bất diệt, luôn hiện hữu trong mỗi chúng ta, cụ thể nhất là ai ai cũng có thể biết bơi lội, hoặc chạy xe máy, đạp được (Bicycle), nhưng nếu không chịu khó tập luyện, thì sẽ không bao giờ bơi hoặc chạy xe được.

Đêm tối tưởng rằng không có sắc tướng gì, nhưng ta và người mù vẫn thấy màu đen, luôn hiện ra trước mắt kia mà. Không có tiếng trống đánh, chuông vang, nhưng ta vẫn có nghe tiếng chim kêu, gió thoảng, đầu dây mà! Chứ đâu đợi đến lúc có tiếng trống, hay tiếng chuông ta mới nghe! Tánh nghe vẫn luôn hiển hiện, nhưng nếu chúng ta mãi loạn động, lo lệ thuộc và chạy theo bên ngoài, cứ đợi có duyên mới thấy, mới nghe, thì không bao giờ biết, thấy được Phật tánh!

Nếu chúng ta không lo tu tập, lắng đọng tâm tư, và giữ tâm tư cho được thanh tịnh, thì Phật tánh không bao giờ hiển lộ.

Khi nào chúng ta biết quay vào bên trong, quán chiếu và giữ tâm được an tịnh, thì lúc đó Phật tánh sẽ hiện rõ ràng, thấu thông tất cả, không việc gì là không biết, diệu dụng vô cùng. Cũng như dòng điện lúc nào cũng sẵn có trong khắp cả, bật công tắc đèn sẽ sáng, bấm nút máy quạt sẽ chạy, mở tivi sẽ xem được hình, nghe được tiếng, muốn sử dụng điều gì, đem ra cắm điện vào, sẽ cho ta nhiều tiện ích.

Ngọc ẩn trong đá, cũng như vậy, luôn giá trị và đẹp, nhưng nếu ta không biết khai thác mài dũa, biến thành những vật trang sức diễm kiều, thì Ngọc cũng thành vô dụng.

Phật tánh sẵn có trong mỗi người, như hòn Ngọc trong nước, nếu nước an tịnh, lắng đọng hết cầu uế, cặn bã, bùn nhơ thì lúc đó Ngọc hiện rõ ra, cho ta thấy và đem sử dụng tô đẹp cuộc đời, bèn nếu nước cứ chao đảo, động loạn liên tục, bùn nhơ không lắng đọng được, thì làm sao thấy và nhận lấy được Ngọc?

Đa số chúng ta bị duyên trần ràng buộc, nghiệp lực và vật chất kéo lôi, hướng ngoại tìm cầu, nên quên mất bản tâm (Phật tánh) luôn sẵn có trong ta, để từ đó thuận theo dòng vô minh mà sinh tử luân hồi.

Vậy chúng ta phải quay vào bên trong, tin vào Phật tánh đang sẵn có trong Ta, để mà chí thành lo tu tập miên mật, thường “hành thiền”, “trì chú”, “niệm Phật” “tụng kinh”... cho Tâm ta được an tịnh, thì Phật tánh sẽ hiển lộ, cũng

giống như ta để yên, lu nước sẽ lắng đọng cặn bã, bùn dơ, lúc đó sẽ cho ta sự trong suốt.

Hay trong củi có lửa, nếu chúng ta cố tâm mài liên tục sẽ lấy được lửa, bèn nếu ta biếng lười, mài không được liên tục, hoặc bỏ dở nửa chừng thì sẽ không bao giờ có được lửa, y hệt như “gãi ngứa ở ngoài giày” có gãi mãi nhưng không bao giờ hết ngứa.

Ta làm với một tâm chí thành, kiên trì, trong sáng thì mới cảm ứng và thành tựu như ý.

Lâu nay Phật tánh và Công đức nằm tiềm ẩn ở bên trong, rất khó thấy, và nhận biết được, nên đa số chúng ta phải hướng ngoại tìm cầu, luôn chạy theo ở bên ngoài, lấy những thành tựu về vật chất, dễ thấy, dễ biết làm thành quả cho sự nghiệp tu tập, nên rồi phiền não, khổ đau vẫn luôn hiện diện.

Phật tánh nằm ở trong Tâm ta, chứ không nằm ở bên ngoài, do vậy “Phản quan tự kỷ bỏn phận sự, bất tùng tha đắc” luôn soi sáng lại với chính mình qua “thiền tập” là nhiệm vụ chánh, có như vậy, mới không bị phiền não quấy nhiễu, hầu hoàn thiện được tự thân, tiến đến con đường giải thoát, giác ngộ. Lúc đó ta sẽ:

TỰ TẠI

Ngồi một chỗ, nhưng điều chi cũng biết

Ở một nơi, nhưng Pháp giới trong tay

Tu như thế mới tỏ rạng điều hay

Mới không phụ Tứ ân và đấng Pháp

Không lo nghĩ trở trăn cùng tính toán

Sống thong dong tự tại với thiên nhiên

Tâm vô sanh an lạc mãi hiện tiền

Đời là thế hằng tỏ bày hiển hiện.

Phật tánh là tánh giác ngộ, rõ ràng thường biết và Pháp Phật rất nhiệm mầu, có khắp ở mọi nơi, là những phương thuốc thần diệu, chữa lành hết tất cả những phiền não, khổ đau của chúng sanh, nếu chúng ta có được niềm tin vững chắc, thực hành đúng pháp và liên tục với một tâm thương yêu đến mọi loài, vui tươi với tất cả và buông xả hết mọi duyên trần, chấp trước, thì sự an tịnh sẽ chuyển hóa được nội tâm, lúc đó Phật tánh hiển lộ, ta sẽ có được cuộc sống, đầy an lạc và nhiều lợi ích cho đời.

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
những ngày đón mừng năm Mậu Tuất (2018)*

Thích Viên Thành

---o0o---

ĐỪNG NHƯ DÃ TRÀNG

*Sống tâm nguyện sức lực đều cao đẹp
Xây dựng đời hướng thượng thoát khổ đau
Bi trí dũng rất diệu dụng nhiệm mầu
Vận dụng tốt cho muôn loài lợi ích.*

Sinh được thân người rất khó, cũng là phước báu nhất, trong sáu nẻo luân hồi. Vì đời người có thể TU giác ngộ, giải thoát, thành Phật và thành Thánh. Cho nên mọi nỗ lực của chúng ta, phải nhằm hướng thượng, chứ đừng như Dã Tràng¹ mà uổng công vô ích.

Khi đã thấy, nhận chân cũng như hiểu rõ cuộc đời này là vô thường và đau khổ, nên đa số đã hướng đi tìm một con đường thoát khổ. Trong đó Đạo Phật là con đường, mọi người đang chọn, vì Đạo Phật cao đẹp, siêu tuyệt nhất, mà Thái Tử Tất Đạt Đa của dòng họ Thích Ca, đã phải từ bỏ cung vàng, điện ngọc, vợ đẹp, con ngoan vào rừng tìm kiếm. Qua nhiều năm khổ hạnh và bốn mươi chín ngày “thiền định” đã ngộ được và thành Phật. Rồi bốn mươi chín năm lặn lội khắp nơi, để truyền bá lại, hầu dẫn đường cho muôn loài cùng theo. (Nhà Bác học lừng danh Albert Einstein đã phát biểu về Đạo Phật như sau: “*Tôn giáo của tương lai sẽ là một tôn giáo toàn cầu, vượt lên trên mọi thần linh, giáo điều và thần học. Tôn giáo ấy phải bao quát cả phương diện tự nhiên lẫn siêu nhiên, đặt trên căn bản của ý thức đạo lý, phát xuất từ kinh nghiệm tổng thể gồm mọi lĩnh vực trên trong cái nhất thể đầy đủ ý nghĩa. Phật giáo sẽ đáp ứng được các điều kiện đó*” (The religion of the future will be a cosmic religion. It would transcend a person God and avoid dogmas and theology. Covering both the natural and the spiritual, it should be based on a religious sence, arising from the experience of all things, natural and spiritual, as a meaningful unity. Buddhism answers this description).

Nhờ ánh sáng của giáo lý Đạo Phật, đã chiếu soi khắp cả, nên nhân loại ngày nay, từ Đông sang Tây, nhất là những người Âu, Mỹ, Úc quá nhiều khủng hoảng về tinh thần, khổ đau với văn minh vật chất, kim tiền và chiến tranh, khủng bố, chết chóc, nên đã, đang tìm về với Đạo Phật, đạo của hòa bình.

Người Việt Nam chúng ta, trong cũng như ngoài nước, thấu hiểu được nỗi đau của đồng loại, nên đang hướng về và tu theo Đạo Phật cũng rất nhiều. Với nhiều pháp môn, nhiều tông phái, nhiều dạng tu hành, đã tùy căn cơ và hoàn cảnh mà thâm nhập, truyền bá khắp nơi.

Nhu cầu tu học (tức là nhu cầu muốn thoát ly khổ đau, tìm đường an lạc) cũng đang là nhu cầu bức thiết của loài người chúng ta. Nên đa số đã nôn nóng, vội hành trì hoặc tìm những con đường, hay hướng đi, tưởng chừng như ngắn gọn, hấp dẫn, nhưng rồi đi mãi vẫn không thấy bên bờ và khổ đau mỗi ngày càng thêm lớn!

Tại sao như vậy?

Vì “Khoảng cách giữa ta với “giác ngộ, giải thoát”, có thể được tượng trưng bằng con số của các “ham muốn” mà ta có trong lòng”.

“Tham dục là gốc khổ đau. Ham muốn nhiều, lụy khổ càng sâu, nhọc nhằn sinh tử bấy lâu, đều do tham dục dẫn đầu gây nên...”

Đạo Phật là đạo thoát ly tham dục. Ta muốn đi tìm đạo, muốn giải thoát, giác ngộ, mà vẫn mong cầu nhiều thứ, thì làm sao mà đến đích được. Mang nặng quá, dầu có đi đúng hướng, cũng gục ngã giữa đường.

Ta đến chùa không tìm “minh sư” để được hướng dẫn tu học đúng chánh Pháp, hầu chuyển hóa thân, tâm, được tốt nhất, mà tìm những nơi chùa to Phật lớn, để ngắm cảnh, để thỏa mãn hiếu kỳ, để chụp hình lưu niệm. Hoặc tìm những vị Thầy, Cô có nhiều chức vị, danh lợi, để làm đệ tử, để được vinh hạnh hơn. Tìm những nơi vui chơi, thoải mái, hay tìm những pháp vừa tu vừa hưởng thụ, để vừa tu mà cũng vừa thỏa mãn ngũ dục, thì làm sao mà hết khổ và biết bao giờ mới thấy đạo?

Đến chùa không lo tu tập miên mật, để chuyển hóa nội tâm, mà muốn cho Thầy chứng, mọi người biết, muốn chứng tỏ mình là người quan trọng, có công với chùa, để cho bạn đạo tôn trọng, khen ngợi, ca tụng, không được như vậy, liền giận, hờn Thầy, Cô, bạn đạo, sanh phiền não, đó là tu danh, tu lợi, sai rồi.

Đến chùa không muốn làm người thấp nhất, với hạnh khiêm cung, để có nhiều cơ hội học hỏi, cung kính, phục vụ, công quả tạo phước điền, hầu triệt tiêu bản ngã, tăng phần công đức, mà muốn chứng tỏ mình là người, “tu lâu, tu nhiều, tu trước” phải có danh dự, phải được vinh hạnh, ăn trên, ngồi trước, cho tiêu hao phước đức, làm đề tài biếm nhẽ trong thiên hạ.

Đến chùa không nhằm mục đích tịnh tâm, cho được phát trí tuệ, hầu nhận định cho được chín chắn mọi điều, trong cuộc sống, từ đó mới có được ứng xử đúng pháp, không bị chuyện thị phi chi phối, mà luôn loạn động, bị dư luận dẫn dắt, ăn nói huyên thuyên, chứng tỏ ta là người tu rành, tu giỏi, chỉ điều này,

hướng dẫn điều nọ, cho những người sơ cơ, mới nhập đạo, khiến ái nấy cũng phải nghi ngại, ngao ngán, cười chê.

Đến chùa không lên chánh điện, hay thiền đường để tụng kinh, niệm Phật, ngồi thiền, cho tâm được an tịnh, hầu tìm chút bình an trong cuộc sống, mà tùm năm, tùm bảy, “bà tám” để nói chuyện thị phi, khen người này, trách phiền, chê bai người kia, gây rối loạn xã hội, để luôn bị não phiền chi phối, tâm luôn bất an, ở chùa thì sanh mịch lòng, người này, kẻ nọ, về nhà thì quát tháo (vợ) chồng, con cái, chỉ chuốc và gieo rắc khổ đau cho nhau thôi, chứ không mang lại một chút an lạc nào, thì chỉ thêm tội lỗi, đọa lạc mà thôi.

Đến chùa không lo học hỏi những gì, cần cho việc tu tập, và lo hành trì, để thoát khổ, cũng như mở rộng tâm từ, bi, hỷ, xả, hầu bao dung, thương người, sống vị tha, thường cúng dường, bố thí, tạo phước lành, cho phước tuệ được hiển bày, mà chỉ biết cúi đầu lạy Phật, với thiết tha cầu khẩn, vái xin những điều mình mong ước, với tâm đầy ích kỷ, muốn nấu cát mà mong thành cơm, thì chắc là khó thành tựu.

Đến chùa chỉ lo làm công quả, để kiếm phước. Tìm những thứ vinh hoa, phú quý hão huyền, vô thường, biến đổi, mà chạy theo, để rồi phải chịu nhiều truân chuyên, lận đận, vì bị lường gạt, lừa đảo. Chứ không lo tu tập để được phát huệ, hầu chuyển hóa được nỗi khổ niềm đau, là một sai lầm rất lớn.

Pháp Phật dùng để hành, hầu mới thoát được khổ đau, không chịu thực hiện, mà đến chùa chỉ biết nghiên cứu giáo lý, để phô diễn tài năng, khiến trở thành “sở tri chương” ngăn cản việc tu tiến của ta và biến thành một trong bát nạn “Thế trí biện thông” không tin chánh pháp, để tu hành, thoát ly sinh tử khổ đau, mà thành người khoe khoang, nguy hại, nhiều trơ trẽn!

Đến chùa không lo tu học để hạ “ngã chấp”, cho tham sân si được tiêu trừ tận gốc, mà muốn thể hiện tài năng, chứng tỏ hơn người, giỏi hơn tất cả, ta là duy nhất, để rồi “bản ngã” lớn dần và tham sân si cùng từ đó phát triển, làm khổ lụy cuộc đời và rối loạn xã hội.

Đến chùa không buông xả bớt cho nhẹ nhàng, mà ôm đồm vào nhiều thứ, để rồi gánh nặng, chịu khổ, than thân trách phận. Hay so bì người này kẻ nọ, rồi “đố kỵ” với nhau, không chia phần công đức với người, mà lại tạo thêm oan trái, tội lỗi, vì phải kiếm chuyện nói xấu về người, để mình bị đánh giá thấp, phải chịu mang tội, trong khi đó người thì được thêm phước!

Đến chùa không để soi xét lại mình, để “tìm hay mà học, tìm sai mà sửa, tìm lỗi mà tránh” hầu hoàn thiện tự thân, sống đời an lạc, mà để dòm ngó người khác, cho phiền não ôm vào, tội lỗi phát sinh. Không hướng vào nội tâm, mà chạy theo hình tướng, hoặc tìm cơ hội giao lưu rộng, tạo điều kiện cho việc gieo

duyên danh lợi, chạy theo ngũ dục, từ đây ác nghiệp nảy nở, khổ lụy cũng chất chồng, trầm luân muôn kiếp...

Tất cả những loại người đến chùa theo các điều kể trên, đều là “Công Dã Tràng” không có ích lợi gì bao nhiêu, mà có khi lại gây khổ lụy, nguy hại cho mình và mọi người, thật là uổng công vô ích, nếu là người Phật tử lại thêm tội lỗi, vì không tôn vinh, mà mang Pháp của Phật ra làm trò cười cho thiên hạ. Là người con Phật, chúng ta phải hiểu rõ, sự mâu nhiệm và lợi ích vô cùng của Phật Pháp, giúp ta nhận chân được cuộc đời, thực hành tốt những pháp môn của Phật dạy, sẽ thành người tốt, nhìn đâu cũng thấy tốt, sống thanh thoát, hạnh phúc ngay trong giờ phút hiện tại và mang lại nhiều ích lợi cho đời, đây là chúng ta đã hành đúng Pháp Phật, trở thành người hoằng Pháp chân chính, phước đức sẽ vô lượng. Bèn ngược lại, càng tu, “bản ngã” càng lớn, tham sân si, ham muốn càng nhiều, thì càng lắm phiền não, càng gây nhiều oan trái, khổ đau cho đời, thì đó là ta tu sai rồi, càng tu chừng nào càng xa chân lý chừng ấy.

Đời người ngắn lắm, hãy mau thức tỉnh, để chỉnh sửa lại, mà thực hành đúng Pháp Phật, hầu hưởng được sự an lạc, ngay từ giờ phút này. Kẻo “Đừng Như Dã Tràng” mà uổng công vô ích!

*Hạnh phúc nằm ở tinh thần
Tiện nghi vật chất nợ nần đeo mang
Phật tánh trong tâm rõ ràng
Tìm cầu hướng ngoại “Dã Tràng” uổng công!*
*Pháp Hoa - Nam Úc, những ngày cuối năm Đinh Dậu,
đón mừng năm Mậu Tuất*
Thích Viên Thành

---o0o---

Ý NGHĨA ĐỜI NGƯỜI

*Phước báu sanh được thân người
Sống cho ý nghĩa một đời vinh quang
Thương yêu hiểu biết dịu dàng
Sẻ chia lợi ích an khang giúp đời...*

Thật vậy! Một cuộc đời có ý nghĩa, khi sống có ích lợi cho xã hội, cũng như thấu rõ, thực hành và thấm thía được triết lý sống sau:

*“Tất cả niềm vui có được trên đời
Đều do mang an lạc cho kẻ khác*

*Tất cả khổ đau có ra trên đời
Đều do muốn hạnh phúc cho riêng mình”.*

Bởi vì:

*Ta sinh ra bao nhiêu người lo lắng
Từ mẹ cha bác sĩ cả nhà thương
Lo mẹ tròn con vuông khỏe bình thường
Đến khôn lớn biết bao người nuôi dưỡng
Ơn nghĩa trả chứ đừng lo thụ hưởng
Công sức cùng tâm trí vị tha nhân
Lòng khoan dung tùy hỷ mãi chuyên cần
Luôn chia sẻ nụ cười tâm mở rộng...*

Đúng vậy!

Ta nợ cuộc đời này quá lớn, từ cơm ăn, áo mặc, nhà ở, cho đến bút, tập, sách, đèn...Cha mẹ, anh chị em, bà con thân thuộc, xã hội, đã nuôi dưỡng ta, rồi bảo vệ, ủng hộ ta, cho ta được bình yên trong phận sự, từ lúc còn nằm trong bụng mẹ, cho đến bây giờ. Ta cứ ngồi tính kỹ lại, với mấy chục năm, có mặt trên cõi đời này, ta đã thọ nhận những gì và làm được gì cho xã hội? cho tha nhân? Nhiệt tình giúp được ai trong khả năng, của mình chưa? Rồi chỉ cần một ngày, ta phải chạy lo đủ ăn, mặc, sẽ thấy và biết rõ được, công ơn ấy to lớn biết chừng nào!

“Ai ơi bung bát cơm đây, dẻo thơm một hạt, đắng cay muôn phần”

Bao nhiêu công ơn ấy, ta không lo đền ơn, đáp trả là mắc nợ suốt đời, không những chỉ mắc nợ, mà còn mang tiếng “bất hiếu” hay “vong ân bội nghĩa”!

Con người chỉ biết sống “ích kỷ” lo cho riêng mình, không biết ơn và lo đền ơn như vậy, sống không còn ý nghĩa gì với xã hội, sẽ bị người đời nguyền rủa. Hơn nữa một khi đã mắc nợ rồi, không lo trả sớm, thì nợ sẽ sinh lời, cứ như vậy mà cấp số nhân lên, ta trả hết đời này đến kiếp khác, có thể mang lông đội sừng, làm thân tôi mọi, cực khổ, túi nhục vô cùng, để trả cho đến hết.

Trong Kinh Tăng Nhất A Hàm, Phật dạy: “Ai biết ơn thì người ấy đáng kính, người ấy ơn nhỏ còn không quên, huống chi ơn lớn, người ấy dù cách xa ta ngàn dặm hay trăm ngàn dặm, mà vẫn không xa ta. Vì lẽ ấy ta luôn ca tụng. Người không biết ơn, trả ơn, thì ơn lớn cũng quên huống chi ơn nhỏ. Kẻ ấy sẽ không gần ta, ta không gần kẻ ấy. Kẻ ấy dù mặc pháp y và ở ngay bên trái hay bên phải của ta đi nữa. Cũng vẫn xa ta.”

Sống trong một xã hội, cùng cộng nghiệp và tương giao mật thiết với nhau, hạnh phúc của ta cũng là hạnh phúc của mọi người. Nên ta mang niềm vui và hạnh phúc đến cho mọi người, cũng đang là mang niềm vui và hạnh phúc lại cho ta.

“Nếu bạn sốt sắng thành thật quan tâm đến người khác thì trong vòng hai tháng bạn sẽ có nhiều bạn thân hơn là hai năm cố gắng bắt người khác quan tâm tới bạn” – Dale Carnegie.

Triết gia Alfred Adler nói:

“Kẻ nào không quan tâm đến người khác, chẳng những sẽ gặp nhiều sự khó khăn nhất trong đời, mà còn là người có hại nhất cho xã hội”.

Đúng vậy! người không quan tâm đến kẻ khác, chứng tỏ “bản ngã” quá lớn, khi “bản ngã” đã lớn rồi, thì hệ lụy cho bản thân và xã hội cũng thật là tồi tệ. Xem ta là hơn hết, ta luôn luôn đúng, mọi người phải nghe lời ta, phải cúi lòn và lệ thuộc vào ta!

Từ đây sống cuộc đời ngạo mạn, coi thường mọi người, được thời, được thế, lo vun vén tư riêng, hay củng cố địa vị, danh lợi, cho bản thân và gia đình. Dẫn đến xem nhẹ việc chung, sẵn sàng triệt hạ những người biết rõ về mình, nhưng không phục, hay không đồng quan điểm với mình. Thấy cái tốt của người thì khó chịu và tìm hoặc dựng lên những điều chưa tốt, để bêu xấu người, hầu che cái xấu của mình, khiến nhiều tội lỗi, oan trái, hận thù xảy ra.

Điều tốt không chịu nhìn thấy để phát huy, trong khi đó, để cỏ dại được nhân lên, lấn át hết những hoa thơm, trái ngọt, nguy hại cho đời, bản thân mất đức, hết phước cũng từ đây.

Luật nhân quả, như gương soi, rất công minh. Ở đời, nếu ta không quan tâm đến người thì dĩ nhiên, người cũng đáp lại ta như vậy. Trái lại, nếu ta chân thành quan tâm đến người, thì người yêu mến ta, đối xử tốt, giúp đỡ ta, lắm lúc còn hơn những gì ta đã trao cho họ.

“Ý nghĩa cuộc đời một con người là ở chỗ phải trở thành nguồn nhiệt lượng và ánh sáng cho người khác” - **Rô-bin-xon**.

Quan tâm đến kẻ khác, điều này không đòi hỏi ta phải giàu có, phải đầu tư nhiều vốn liếng, hay quyền uy, danh vị, mà ta chỉ cần nở một nụ cười, hay một lời hỏi thăm chân tình, với mọi người khi giao tiếp, hay khi cần thiết, là ta có thể tạo ra của cải, vì khi người ta cảm mến, thân thiện mình rồi, thì việc gì cũng có thể giúp đỡ, ủng hộ ta.

Tán dương người khác, tức là biết “tùy hỷ” trước những thành tựu, những việc làm cao đẹp, ích lợi của người khác, chẳng những ta được lợi ích, phước

đức như người, mà còn là động lực, tạo thêm sức mạnh cho người, tiến hành thêm nhiều điều tốt nữa. Hay là biết thông cảm, chia sẻ với người, ta không hao tổn điều chi, nhưng có thể giảm bớt nỗi buồn và nhân niềm vui lên gấp bội !

Phước đức có được là do nơi sự ăn ở, đối nhân xử thế, biết khiêm cung, lắng nghe, tôn trọng và giúp đỡ mọi người, của ta.

Thánh hiền có dạy: “Đức hạnh phát khởi do không mong cầu, Trí tuệ phát khởi do không vọng động” hay “Trong tâm khiêm tốn là Công, ngoài hành lễ phép là Đức” (Pháp Bảo Đàn Kinh, Lục Tổ).

Vậy ta hạ “bản ngã” xuống, sống đơn giản, với tinh thần “vô ngã, vị tha” sẽ không còn sống với bản năng, chỉ biết lo “sinh tồn” và “hưởng thụ” nữa, mà sống trong phương châm “ít muốn, biết đủ” để không còn đấu tranh hay mong cầu với đời, với người nữa. Sống “vị tha nhân”, từ đó có “ý nghĩa cuộc đời” và có được phước đức.

Khi có phước đức rồi, thì ta sống cuộc đời bình dị, hài hòa, mọi người vẫn tôn kính, quý trọng, chứ không cần phải tỏ ra nghiêm nghị, uy quyền, hay phải sử dụng hình thức phủ đầu, thị uy!

Người có được tâm lòng bao dung, độ lượng, “tâm như thái hư, lượng châu sa giới” sẽ có được nhiều niềm vui, vì không phân biệt đối xử, hay so đo tính toán, như vậy dung chứa được tất cả. Không phiền não điều gì nơi người, mà thấy toàn những điều hay, đẹp, của người, nếu thấy điều gì còn chưa tốt, qua lăng kính của “tâm tốt” cũng hóa giải thành “tốt” (vì người vui cảnh chẳng đeo sầu) hay biến thành “bài học” cho cuộc đời, trong sự hiểu biết, thông cảm, sẻ chia. Từ đó, theo Phật giáo, tùy theo “tâm tốt” mà “chiêu cảm” những điều “tốt”.

“Niềm vui luôn đi cùng những người khoan dung, của cải luôn sánh vai cùng những người biết giữ chữ tín, trí tuệ luôn song hành cùng những người cao thượng, sức hấp dẫn luôn xuất hiện bên người hài hước và sức khỏe luôn đến với những người vui vẻ, mở rộng trái tim”. (MP Bes Việt Nam). Những điều này ta dễ dàng thực hiện, không tốn kém gì cả, nhưng sẽ cho ta niềm vui, thêm “ý nghĩa cuộc đời”.

Đời người lấy đạo đức, tình thương cùng trí tuệ, làm căn bản và lý tưởng cho cuộc sống, luôn quán chiếu, để thấy được điều sai mà sửa, điều tốt mà phát huy, luôn sống vì người khác, có thể hy sinh bản thân mình, để đem lợi ích, an vui cho mọi người. Đó là sống một cuộc sống cao đẹp, một “đời người đầy ý nghĩa”. Tuy thấy có thiệt thòi trước mắt, nhưng rồi luật nhân quả sẽ bù trừ xứng đáng. Cổ nhân có dạy: “Thiệt thòi là phước”.

Vòng tay mở rộng chùng nào,

Là ôm vũ trụ gom vào bấy nhiêu.

Trước mắt ta có được niềm vui và sự kính trọng của mọi người, sau đó phước đức và uy tín sẽ tăng, mọi điều tốt đẹp sẽ đến.

Sống phục vụ với tinh thần vô ngã

Mọi người thương kính trọng cũng từ đây

Đời ý nghĩa hạnh phúc mãi đong đầy

Xã hội tốt cuộc đời nhiều an lạc...

*Pháp Hoa Nam Úc,
Rằm, tháng Chạp, Đinh Dậu*

Thích Viên Thành

ĐỊNH HƯỚNG TƯƠNG LAI NÊN CHỌN HÓA THÀNH HAY BẢO SỞ ?

*(Hoàn thành loạt bài viết về Đời Người và
Định Hướng cho Tương Lai)*

Hồi Đức Phật còn tại thế, tại Núi Linh Thứu, khi giảng Kinh Pháp Hoa, Ngài muốn Khai Thị cho chúng sanh Ngộ Nhập Phật Tri Kiến. Nhưng với Diệu Pháp cao thâm vi diệu, khó có ai thấu đạt liền nổi, sợ chúng sanh chán nản bỏ cuộc giữa chừng, nên Ngài mới hiện ra Hóa Thành, để tạm nghỉ, lấy sức lực lại, rồi Ngài mới tiếp tục hướng dẫn tới Bảo Sở.

- *Hóa Thành*: là chỗ hóa ra chưa phải thật, (nơi nghỉ tạm thời và hoa trái dọc đường, chứ chưa phải là đích đến)

- *Bảo Sở*: là chỗ quý báu chân thật, (là cõi Phật, là Phật tánh, rõ ràng, thường biết, diệu dụng, lợi ích vô cùng, không bao giờ mất, luôn hiện hữu trong ta).

Trong thời buổi văn minh, hiện đại, với sự tiến bộ vượt bậc của khoa học về khai thác và xây dựng, nhất là khâu truyền thông, kỹ thuật số, đã giúp cho con người, dường như xích lại gần nhau hơn và mọi tiện nghi vật chất, dường như phục vụ đầy đủ mọi nhu cầu!

Đồng hành cùng sự phát triển ấy, Phật Giáo bây giờ cũng hiện diện khắp nơi, từ Á sang Âu, Mỹ, Úc đến Phi châu, Chùa, Viện mọc lên khắp cả.

Xin chân thành cúi đầu đánh lễ, ngưỡng mộ, tri ân các bậc tiền bối hữu công, đã dày công khai sơn, phá thạch, xây dựng nên những ngôi Phạm vũ huy hoàng, hay những chốn Thiền Môn, Lan nhã hữu tình, để cho chúng sanh, có nơi quy ngưỡng và thực hành Pháp Phật. Những nơi này rất đáng được bảo toàn, duy trì và phát triển, để cho chúng sanh được nhiều lợi lạc, góp phần truyền bá Phật Pháp, xây dựng một xã hội tốt đẹp, an lành.

Xin đánh lễ và vô cùng tán phục những vị có hạnh nguyện của Bồ Tát Địa Tạng, đã hy hiến cuộc đời mình, để “hòa quang đồng trần”, cùng sẻ chia, lặn lội với chúng sanh, đầy đau khổ nơi cõi Ta bà này. Có vị qua đây trui rèn, lập chí, tu luyện, ẩn nhẫn, phụng sự chúng sanh, để hạ dần bản ngã, hầu đi vào được cửa đạo, với đạo đức sáng ngời và từ đây chúng sanh quy hướng, lợi lạc quần sanh, hữu ích cho muôn loài. Nhưng cũng có lắm vị, khi chưa chứng A La Hán mà tự tin, sống dễ dãi, thoải mái, cho tâm mình, thuận theo dòng đời, đúng lý ra “tùy duyên bất biến” nhưng rồi “thiên biến vạn hóa, biến thái”, để bị dòng đời vùi dập, nhận chìm và cuối cùng là “thân bại danh liệt” thảm thương vô cùng!

Đức Bổn Sư Thích Ca của chúng ta, đã liễu triệt được tất cả. Vì lòng từ bi vô hạn, khi thành đạo rồi, đứng ra Ngài đã nhập vào “vô dư niết bàn”, nhưng vì thương xót chúng sanh, đang quần quai trong khổ đau, hoặc là đang mãi mê trong nhà lửa, nên Ngài phải chịu khó suốt 49 năm trường, lặn lội khắp các vùng của Ấn Độ, để gieo duyên hóa độ muôn loài, qua nhiều bài Kinh giảng dạy lắm cao siêu, nhưng cũng rất là đầy thực tiễn.

Đặc biệt nhất là bài Kinh Di Giáo, về cuối cuộc đời, sắp từ giã cõi trần và các đệ tử thân thương. Với sự chứng đạo đầy sự thông suốt, cũng như nhiều nghiệm xương máu, trong quá trình cuộc sống cũng như hành đạo, Ngài đã có những lời dặn dò, thật là cụ thể, thấm thiết, gần gũi và bình dị. Là người con Phật, chúng ta phải “Y giáo phụng hành” thì mới mong, tự cứu được bản thân và tha nhân hầu đến được phần nào, ơn đức sâu dày của Đức Phật.

Tại sao Đức Bổn Sư đã thành Phật rồi, lại dẫn đệ tử, toàn là Thánh Tăng, hằng ngày phải đi vào làng “khất thực”? Có phải chăng, vì muốn hóa duyên và không muốn cho đệ tử của mình, lo hưởng thụ và lớn dần “bản ngã”. Mà xuyên suốt trong các lời giảng dạy, hoặc luật nghi đề ra, Ngài cũng đều muốn cho hàng đệ tử phải bào mòn “ngã chấp”. Vì theo Ngài đã thấy, đã biết, sự nguy hiểm của “bản ngã”, nên khi mới vừa ra đời, Ngài đã truyền đi Thông điệp: “Thiên thượng, thiên hạ, duy ngã độc tôn!”

Kế thừa Ngài, trong thời hiện đại, có Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14, cũng đã dạy: “Nếu một người Tu mà trải qua năm tháng hành đạo, không thấy mình tâm thường hơn, giản dị hơn và khiêm tốn hơn thời gian ban đầu, thì có lẽ là Ta đã đi lạc đường rồi!” hay “Càng tu lâu chừng nào, càng thấy mình, không là gì cả, đấy

mới chính thực là tu”. Trong Bài Khán Nguyện hằng đêm thường tụng có: “...Tự thấy mình nhỏ thôi, việc tu còn kém cõi...”! Vì “vô ngã” là Niết bàn, tuy không thấy là gì cả, nhưng diệu dụng vô cùng, cũng giống gió, bão, hay động đất, sóng thần, không thấy gì, nhưng mỗi khi xuất hiện, thì tàn phá kinh hoàng, thảm khốc. Nên có câu “chân không diệu hữu”, tuy không thấy gì nhưng mỗi khi vận dụng, có thể cải tạo và thay đổi cả thế giới. Phật tánh cũng diệu dụng như vậy, bàn bạc ở khắp nơi và có trong khắp muôn loài, nhưng vì “ngã chấp” mà làm mê mờ “bản tánh chân như, đầy sáng suốt” của chúng ta, và khiến ta tạo tội lỗi vô cùng.

Như vậy, nhiệm vụ chính của người Tu là luôn soi rọi lại lòng mình và nhắc nhở, tạo điều kiện, bằng cách xây Chùa, tạo Tu viện, dựng Đạo tràng để tu tập giúp đỡ cho mọi người “tiêu trừ ngã chấp”, cũng như thực hành hạnh bố thí và sống đời thương yêu nhiều hiểu biết.

Người Tu Sĩ thấy khổ của cuộc đời, mới đi tu để thoát khổ và cứu khổ cho muôn loài. Người thế gian, cũng thấm thía được sự vô thường và nỗi khổ, niềm đau của nhân thế, nên cũng muốn đến chùa, hướng về Tam bảo, cũng không ngoài mục đích là tìm đường thoát khổ, đây là một nhu cầu thiết yếu.

Cho nên để đáp ứng chu toàn những nhu cầu thiết yếu ấy, trách nhiệm của người Tu rất nặng nề, nhưng cũng rất cao siêu, thanh thoát, đó là phải thực hành, trải nghiệm và chứng được Đạo, nghĩa là phải hoàn toàn, giác ngộ, giải thoát, liễu triệt rành rẽ được con đường giải thoát, hầu vững vàng hướng dẫn chúng sanh, an toàn vượt qua được nỗi khổ niềm đau. Hay nói cho dễ hiểu, gần gũi với đời thường, nhất là phải có vốn, có năng lực, rồi mới nghĩ đến việc muốn giúp ai, có của rồi nghĩ đến việc cho, chứ chưa có gì, mà nghĩ đến cho, thì lấy cái gì mà cho?

Xây Chùa hay Tu Viện phải có tâm nguyện: “Tiếp Tăng Độ Chúng”, “là của bá tánh, chứ không của riêng ai”, “không tự tư, tự lợi”, “truyền hiền chứ không truyền tử”, phải là Đạo Tràng Tu Học, để cho chúng sanh có nơi quy hướng, tu tập, trải nghiệm và thoát được khổ đau, sống được cuộc đời an lạc nhiều lợi ích cho đời, tất cả mọi phương tiện cũng phải phục vụ cho mục đích tối thượng này, thì Long Thiên Hộ Pháp mới hộ trì và chiêu cảm được những Phật tử thuần thành đến tu học. Bèn ngược lại, chỉ là những “danh lam thắng cảnh”, “hướng ngoại tìm cầu” chạy theo đường danh lợi, vui chơi, giải trí, để chúng sanh, không lo ‘thoát ly sanh tử’ mà mê đắm cõi trần gian, đầy đau khổ này, thì thật là đáng thương hại và không đúng với bản hoài của Chư Phật, chư Tổ, sẽ khó tồn tại được lâu dài, mà lại nặng nợ với bá tánh, những người đã phát tâm đóng góp, tịnh tài, tịnh vật và cả tấm lòng, mong cho Phật Pháp xương minh, để lợi lạc được nhiều quần sanh.

Đức Phật và Chư Tổ đã hiểu rõ, tâm mình và tâm của chúng sanh, “tâm viên ý mã” nên đã quyết định, từ bỏ hết mọi ràng buộc, xa lìa hết mọi tiện nghi, vật chất, công danh, sự nghiệp... để vào rừng, lánh xa trần thế, mới yên bề tu tập và mới có thể chứng được đạo. Bây giờ liệu chúng ta có hơn được Phật, Tổ, mà dám hiên ngang, xông pha vào ngũ dục?

Đức Phật và Chư Thánh Chúng phải đi khát thực và ngủ dưới mỗi gốc cây, không quá 3 đêm, vì sợ dính mắc, mà quên đi hạnh nguyện. Liệu chúng ta, có hơn được Đức Phật và Thánh Chúng mà dám xây Chùa to Phật lớn, giống như cung điện nguy nga, lộng lẫy, với đầy đủ tiện nghi vật chất, mà vẫn bảo toàn được giới hạnh?

Đa số chúng sanh, quá đau khổ, trong cõi trần ai, nhiều thị phi, phiền não và đầy cảm dỗ với lăm oan trái này, đang muốn thoát khỏi vòng sanh tử, khổ lụy, nên nhu cầu và phong trào tu học rất cao. Có nhiều vị đã buông xả hết, những thành tựu sự nghiệp vật chất ở thế gian, hoặc hiến hết cho việc hoằng truyền Phật Pháp, nỗ lực tự tu hành tại gia, rất là miên mật và nhiều tiến bộ. Có nhiều vị rất muốn yên tu, nhưng chưa định hướng được đường tu, nên đã phải chạy lung tung, để tìm Thầy, tìm “minh sư”, rồi cuối cùng mỗi mệt, tìm về xây dựng riêng cho mình một không gian tĩnh lặng, để trở lại với mình, hầu có được sự bình yên sáng suốt. Là người hướng dẫn tinh thần, chịu trách nhiệm phần tâm linh. Liệu chúng ta có đủ năng lực, với đầy từ bi, trí tuệ, có được tinh thần Tĩnh lặng, hay một không gian giúp cho mọi người cùng tĩnh lặng, hầu thay Phật dẫn dắt những chúng sanh này, thoát vòng khổ lụy?

Trong Kinh Khu Rừng, theo kinh nghiệm của Thế Tôn, có dạy: “...Nếu khu rừng nào mà không cải thiện được đời sống tâm linh, không thăng tiến về định tuệ thì dù cho nơi ấy có đời sống sung túc cũng phải từ bỏ ngay lập tức. Ngược lại, khu rừng nào mà nơi ấy sự tu tập ngày càng tiến bộ, dẫu đời sống khó khăn thì cũng nên ở lại, nếu đủ duyên thì có thể ở lại đến trọn đời”.

Vì thế, những vị có trách nhiệm lãnh đạo các chùa viện, ngoài việc lo xây dựng chùa to Phật lớn, chăm lo đời sống vật chất, điều đặc biệt cần quan tâm nhất, đó là việc thăng hoa tâm linh cho Phật tử. Sự ổn định và phát triển về phương diện vật chất tuy cần, nhưng điều thiết yếu, vẫn là sự tiến bộ về tinh thần.

Đất lành thì chim đậu. Cũng vậy, chùa, viện nào có sự tĩnh lặng, giúp cho chúng sanh bớt khổ, thêm vui, có tiến bộ tâm linh để được an lạc và giải thoát, thì rất nhiều chúng sanh tìm về nương tựa. Điều này lý giải “chùa, viện” hiện nay, bên ngoài nguy nga, tráng lệ, sung mãn vật chất, nhưng thiếu vắng các bậc Chân Tu, và Phật tử thuần thành về tu, bởi nơi đây không xây dựng, hun đúc

được chất liệu an tịnh và giải thoát, nên chưa chiêu cảm được những điều tương ứng.

Người thế gian, do mê đắm tiền tài, danh lợi, nên đã bị vật chất kéo lôi, sai sử, khiến bù đầu vào công việc, quên cả bốn phận làm cha, làm mẹ, bỏ con bỏ vợ, huyệt hững, thiếu đi tình cảm, mất sự đầm ấm gia đình, để rồi nhiều con cái hư đốn, nhiều gia đình tan nát hạnh phúc. Đối với người tu, đừng giống như thế gian, mà người xưa đã nói: “Ca-sa vị trước hiềm đa sự, trước dĩ ca-sa sự cánh đa.” (Ca-sa chưa mặc than nhiều việc, được mặc ca-sa việc lại nhiều.) để rồi đánh mất tự thân, lao vào sự lãng xãng, bận rộn, không có được sự tĩnh lặng, quên đi nhiệm vụ độ sanh, từ đó đã sai với ý của Tổ là: “Ngoài cốt chư duyên, trong không toan tính, tâm như tường vách, khả dĩ nhập đạo”. Ta đi ngược lại, thì làm sao thấy được đạo và có được đạo lực mà hóa độ chúng sanh?

Nên nhớ rằng: “Giáo bất nghiêm, sư chi họa”. Trong luật Phật cũng có dạy: “Mỗi năm, vị Thầy chỉ nhận 1 đệ tử để nuôi dạy đến khi đệ tử vững vàng thọ Tỳ-kheo rồi, mới được nhận đệ tử khác”. Trách nhiệm của người Thầy rất quan trọng liệu chúng ta có được “minh sư” chịu chú ý đến sự dạy dỗ một cách cẩn trọng? Làm chủ một Tự Viện, trăm công ngàn việc, nào việc chùa, việc giáo hội, rồi việc giao tế, phải không, có nơi còn lo việc xây dựng, hết công trình này, đến công trình khác mọc lên... có thời gian và tâm trí đâu mà để ý đến việc sinh hoạt hằng ngày của chúng và đầu tư cho giảng dạy, đặc biệt là việc tu tập. Nhận đệ tử không có thời gian dạy, rồi năm tháng dần trôi, tâm hồn không thấm tương chao và nhuộm màu Phật Pháp, mà tự bơi, tự lội, gặp cảnh sao cho khỏi chẳng sinh tình, làm những điều mà tự thân mình, cũng không biết là đúng hay sai với Phật Pháp!

Chỉ cần một Phật Tử mà hóa độ được vô lượng chúng sanh. Thà rằng chỉ nhận ít đệ tử mà giáo dục nên người hữu ích, còn đáng khen hơn, ham quy y đồ chúng nhiều, mà độ chẳng được bao nhiêu, không đến nơi, đến chốn. Thà rằng am tre, chùa nhỏ nhưng sự giáo dưỡng tận tình, chu đáo còn tốt hơn chùa to, Phật lớn mà thầy trò lạc lõng lẫn nhau. Thà làm một người thầy bình thường, mà lo cho đệ tử tốt, còn hơn nhiều chức vụ, vinh dự mà đệ tử chẳng nên người. Tề gia rồi mới trị quốc, bình thiên hạ. Tu thân, tề gia chưa xong, mà nghĩ đến việc Trị quốc và Bình thiên hạ, thì quá xa vời. Nên nhớ: Tề gia cho được tốt thì thiên hạ tự thái bình!

Người đời, do hướng ngoại tìm cầu, quá chán ngán cảnh thế gian, nhiều tranh đua, phân biệt, phải không, loạn động, nên muốn tìm nơi an tịnh, để thư giãn tâm hồn và tìm về bờ giác. Liệu chúng ta có đủ năng lực, “buổi sáng mang cho họ niềm vui, buổi chiều giúp cho họ bớt khổ”, để cùng nhau tấn tu, đồng về bến giác?

Mỗi người muốn thành “siêu sao”, phải cực lực nhiều ngày, đêm ra công khổ luyện, đây mới chỉ là để phục vụ cho vui chơi, giải trí thôi! Còn chúng ta muốn “thành Phật, thành Thánh, thành Tổ”, để cứu độ chúng sanh thoát ly khổ nạn, mà “tu tài tử”, “vừa tu vừa thụ hưởng”, liệu có bao giờ đạt được? Pháp của Phật không hành, mà chỉ để hý luận và phô diễn, thì liệu có bao giờ thấy đạo? Hằng bữa ăn, không “tam đề, ngũ quán”, thì liệu tín thí có tiêu? Và nợ bá tánh biết bao giờ trả cho hết?

Muốn làm Thầy, để hướng dẫn cho chúng sanh, giải quyết được những nhu cầu thiết yếu, trong cuộc sống hiện tại, chúng ta phải hành trì, trải nghiệm và chứng ngộ. Lúc đó “trí tuệ” phát và lòng “từ bi” hiển lộ, sẽ giúp cho chúng ta, “Tâm như thái hư, lượng châu sa giới” để có được sự quảng đại, sống quân tử, cao đẹp, biết tôn trọng, tha thứ, lắng nghe, thương cảm, thông hiểu và sẻ chia với mọi người. Đây là đức tánh vẹn toàn của người tu, và chỉ có được như vậy, mới có được sự thanh thoát, chiêm cảm được những người tốt và điều tốt đến với ta. Từ đó mới hoàn thành được nhiệm vụ “Tác Như Lai sứ, hành Như Lai sự”!

Người tu phải sống tịch tịnh, rõ ràng thường biết, sống khiêm cung có đạo đức, sống có hậu, biết quan tâm đến người khác, “hoặc là người thọ hạ kinh hành, không ham quyền quý, ả danh lâm tông...” chừng đó đủ cho mọi người tôn kính và lễ lạy. Đây mới là nhiệm vụ và phẩm hạnh của người tu, chứ không phải ở nhiều mưu toan, tính toán, nhiều danh lợi và ở sự tài giỏi chuyện thế gian! Có sống được thông dong, tự tại, thanh thoát, cao siêu, như vậy, mới xứng đáng là: “Thiên nhân chi đạo sư”, mới xứng đáng cho vua, dân và mọi người khi đối diện, đều phải lễ lạy!

Chứ không thể “hòa quang, đồng trần”, chạy theo phục vụ nhu cầu, thỏa mãn thị hiếu, cũng như tạo danh lợi, trong sự “hưởng thụ”, với chúng sanh, để rồi “từ sáng đi vào tối” trở thành “ông chủ ngục”, hay phải “lệ thuộc, chịu lụy thế gian” thì cũng thật đáng thương hại biết chừng nào!

Nhiệm vụ của bác sĩ là lo chữa bệnh, của kỹ sư là lo xây dựng, của thầy, cô giáo lo đào tạo những con người có tri thức, của công nhân lo chế tạo vật dụng, của nông dân lo sản xuất nông sản, của thợ dệt, thợ may là lo sản xuất áo quần... Đặc biệt với nghề nghiệp tu sĩ, nhiệm vụ chính, là phải tu cho có Đạo Lực, để hun đúc nên những con người “Chân, Thiện, Mỹ” hầu xây dựng một xã hội An Lành, Hạnh Phúc, Hướng Thượng... Ông bà ta có câu: “nhất nghệ tinh, nhất thân vinh” phải chuyên chú vào trau dồi nghề nghiệp của mình, mà trong nhà Thiền có câu dạy rất cụ thể: “phản quan tự kỷ bốn phận sự, bất tùng tha đắc” phải luôn tu hành như vậy, thì mới mong có được sự thăng tiến để giải thoát, giác ngộ, thoát ly sanh tử. Nhưng phải luôn ý thức rằng: “Giải thoát chỉ có thể đạt được qua tu tập, chứ không phải qua bàn luận”. Pháp Phật là pháp

hành, chỉ có hành kiên trì và miên mật, đạt được chân lý tối thượng, nghĩa là đạt đến cứu cánh Niết Bàn, An Lạc vĩnh cửu, giống như mài cùi phải liên tục và bền bỉ, mới có được lửa, chứ Pháp Phật không phải chỉ để nghiên cứu, để phô diễn, để có phước đức hay để có được vinh dự...

Chỉ có những Tu Viện chuyên tâm tu tập, hoặc các Chùa, chuyên thành Tu Viện, để Chư Tăng và Phật tử đến Chùa chỉ biết “tu”, với “tâm tốt” hầu có được “suy nghĩ tốt, lời nói hay, hành động đẹp” đối đãi với nhau, cho cuộc sống được an lạc, lợi ích cho tha nhân, thì mới mong giải quyết được những nhu cầu thoát khổ, chứ không phải đến chùa để “trở tài” hay chỉ lo làm “công quả phước điền” hoặc tham gia phô trương các sự kiện, có tính hình tướng, chỉ làm cho khổ lụy và tạo nghiệp bất thiện thêm thôi!

Người đời thích loạn động, hướng ngoại tìm cầu, nên mới khổ. Người Tu muốn hết khổ, phải đi ngược dòng đời, tìm nơi tịch tịnh, quay vào quán chiếu nội tâm, quan tâm đến phần tinh thần, mới thành tựu được đạo quả. “Hữu xạ tự nhiên hương”, khi mình có đủ đạo hạnh rồi, thì dầu ở trong núi vắng, vẫn có người tìm đến quy y, học đạo. Lúc đó rồi hãy nghĩ đến việc độ sanh, chứ chưa được gì, mà thuận theo dòng đời, thì chỉ bị nhận chìm và mất mạng mà thôi!

Chùa to Phật lớn, những thời Pháp thoại, những cơ sở vật chất, phục vụ cho việc hoằng dương Chánh Pháp... mới chỉ là Hóa Thành, để cho chúng sanh tạm yên nghỉ, hóa giải phần nào nỗi khổ niềm đau, còn mục đích tối thượng là phải có nơi “tu hành” đạt đến giải thoát, giác ngộ, để không còn khổ đau, sống đời từ, bi, hỷ, xả, bao dung, quảng đại, đó mới là Bảo Sở và cứu cánh của người Tu.

Vậy mỗi chúng ta, hãy hồi quang phản chiếu, lấy “Trí Tuệ làm Sự Nghiệp”, lấy “Bảo Sở” làm đích đến, từ đó “định hướng” lại đường tu và cơ sở của mình, để mà điều chỉnh kịp thời, cho “hiện tại và tương lai” có được một nơi Tĩnh lặng, chuyên hướng về tu tập Giới, Định, Tuệ, để giúp cho mọi người muốn tu, có được nơi quy hướng, hầu có được trí tuệ sáng suốt, lòng từ bi rộng lớn với tâm bao dung, mà hưởng được trọn niềm an lạc, chứ an vị trong “Hóa Thành” mãi thì: “lang thang làm kiếp phong trần, quê nhà ngày một muôn lần dặm xa” để “lớn bản ngã” phải trả quả như “Ngộ Đạt Pháp Sư”, hay “Chàng Dũng Sĩ” trong “Cửa Tùng Đồi Cánh Gà” thì uổng cho một kiếp người, đã nhiều năm hướng về tu tập, hành đạo, mà kết quả thì chẳng được chi, có khi lại quá ê chề, thê thảm!

Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát

(Con Thích Viên Thành, qua nhiều lần trở, cho tiền đồ của Đạo, cũng như cho tự thân. Nhận thấy được một số vấn đề, đã nêu ra ở trên, “Trung ngôn nghịch nhĩ” chắc là sẽ không hài lòng một số vị, xin thành tâm sám hối. Nhưng nhiệm vụ của người tu, là phải “trung thực” và ý thức được rằng “chân thật bất

hư”, thấy, biết và nghĩ sao nói vậy. Cổ nhân có dạy: “Người khen ta, mà khen phải là bạn ta, người nịnh hót khen điều sai của ta, là kẻ thù của ta. Người chê ta, mà chê phải là thầy ta”. “Lời thật hay mịch lòng”, Viên Thành thà chấp nhận chịu “mịch lòng”, để làm tròn phần nào nhiệm vụ cao đẹp của người Tu, đó là “Thiên nhơn chi đạo sư”, hoặc là ẩn dật, chứ không thể “mang toi chữa lửa”, hay “biến chất, sống không thật” phô diễn tài năng, chạy theo “ngũ dục”, hầu lấy lòng mọi người, để tự thiêu đốt mình và cùng nhau đi vào “đường tối”).

Thành tâm Kính Chúc Chư Tôn Thiên Đức Tăng Ni, một mùa xuân Vô Lượng An Lạc một năm mới Kiết Tường Như Ý, Kính chúc quý Đồng Bào Phật Tử, nhiều Sức Khỏe - An khang - Hạnh phúc.

*Viết tại Pháp Hoa - Nam Úc,
vào thời điểm chào mừng xuân Mậu Tuất – 2018 TK,
Thích Viên Thành*

HÀNH TRẠNG CỦA TRƯỞNG LÃO HT THÍCH NHƯ HUỆ

(Một trong “Quảng Nam Phật Pháp Tứ Trụ”)

Đất Quảng Nam “Địa linh, nhân kiệt”

Người Quảng Nam “Bất khuất, hiên ngang”

“Tề phi ngũ phụng” thi tràng

“Phật pháp tứ trụ” huy hoàng, lưu danh.

Quảng Nam là vùng đất trung tâm, điểm giao thoa văn hóa, khí hậu và thời tiết, giữa hai miền Nam Bắc, nên phải gánh chịu nặng nề những nghiệp quả của nhân sinh, và chia sẻ sâu rộng những thịnh suy của dân tộc. Có Núi Chúa, Quế Sơn sừng sững uy nghiêm và Hàm Rồng, Trà Kiệu trầm hùng oai dũng. Quảng Nam là đất “phát quan” tạo anh hùng cho đất nước.

Theo truyền thuyết, Thầy Địa Cao Biền của Tàu (TQ) khi đi xem địa lý, thấy Quảng Nam có nhiều linh huyết, sinh nhân tài, nên đã đặt niêm ấn trên đỉnh Núi Chúa (hiện nay vẫn còn, phía vách đứng, bên cạnh huyện Quế Sơn ngó lên) và nơi Hàm Rồng ở huyện Duy Xuyên, để phá linh huyết không cho Đất Quảng có nhân tài lãnh đạo quốc gia, chôn lại Tàu như thời Quang Trung Nguyễn Huệ. Mất long huyết “Quốc Vương” nên Quảng Nam chỉ còn lại những tích tụ hưng khí bất khuất, để sản sinh ra những con người chỉ biết làm “Cách Mạng”, hầu xây dựng quê hương, chứ không màng đến con đường danh lợi, như: Hoàng

Diệu, Thái Phiên, Trần Cao Vân, Phan Chu Trinh, Trần Quý Cáp, Nguyễn Duy Hiệu, Nhất Linh - Nguyễn Tường Tam, Tâm Minh - Lê Đình Thám...²

Tiếp tục hưng khí “Văn hóa cách mạng” ấy, cho nên ở Quảng Nam vào thời phong kiến cận đại thì có “Ngũ Phụng Tề Phi”³, vào thập niên 60 và 70 cũng có nhiều thân hào nhân sĩ trí thức có tài đức ở cả đời lẫn đạo, bài này người viết muốn nói đến trong Phật Pháp tại Quảng Nam lúc bấy giờ thì có Tứ Trụ, đó là: “Vạn - Trí - Phát - Huệ”⁴.

HT T. Như Vạn

HT T. Long Trí

HT T. Chân Phát

HT T. Như Huệ

* **Thạch trụ thứ 1: Ngài Thích Như Vạn** (1930-1980), Phó Đại Diện, kiêm Đặc ủy Cư sĩ GHPGVNTN tỉnh Quảng Nam, Trụ Trì Tổ đình Phước Lâm, Ngài là người năng nổ chịu thương, chịu khó nhất, trong các Phật sự của Giáo Hội, Ngài đã thực hành theo Tổ Bách Trượng “Nhứt nhứt bất tác, nhứt nhứt bất thực” nên đã hăng say lao động và cũng trải nghiệm lời Chư Tổ đã từng dạy: “Nhất thực tam xang mỗi niệm nông phu chi khổ”. Cái khổ của nhà nông mà Hòa thượng đã thâm nhập nắng lửa mưa dầm, chân bùn tay lấm và chính trong cái cảnh lam lũ mà vinh quang này, vào lúc 2 giờ chiều ngày 24 tháng 3 năm

Canh Thân (08-5-1980), một tai nạn giông tố đã cướp đi một tài năng của Phật giáo xứ Quảng trong khi Ngài vừa được 51 tuổi”. Đệ tử của Ngài⁵

Ngày húy kỵ 23/3 hằng năm :

Tại Quảng Nam, luân phiên từng chùa là đệ tử của Ngài, tại TP Hội An gồm: Tổ đình Phước Lâm, Vạn Đức, chùa Cẩm Hà, tại Duy Xuyên có chùa An Triêm, Tại Sài Gòn, cúng tại Chùa Bửu Đà, 419/11 CMT8. F.13, Q.10.

* **Thạch trụ thứ 2: Ngài Thích Long Trí (1928-1998)**, nguyên Phó Nội Vụ, kiêm Đặc ủy Thanh Niên và Chủ tịch UB Tái Thiết-Từ Thiện Xã Hội, Tỉnh Giáo Hội Phật Giáo Quảng Nam, Trụ Trì chùa Viên Giác. Sau 1975, Ngài cộng tác với Đức Đệ Tử Tăng Thống Thích Huyền Quang và Ngài Thích Quảng Độ lo phục hoạt GHPGVNTN trong gian khó. Ngài có để lại cuốn “Châu Ngọc Hồi Ký” nói rõ mọi điều về cuộc đời và những diễn biến lịch sử, xã hội, “tình đời, tình đạo” thời bấy giờ. Đệ tử của Ngài⁶

Qua nhiều hy sinh và lao khổ, Ngài lâm bệnh và viên tịch ngày 13/9/Mậu Dần (1/11/1998). Ngày húy kỵ 13/9 hằng năm tại Chùa Viên Giác, Hội An và Đức.

* **Thạch Trụ thứ 3: Ngài Thích Chân Phát (1931-2016)**, Nguyên Chánh Đại Diện, nguyên Đặc ủy Tăng Sự GHPGVNTN tỉnh Quảng Nam, Trụ Trì chùa Long Xuyên, một thắng cảnh của Phố cổ Hội An và Giám đốc một Phật Học Viện đầu tiên của Quảng Nam trước 1975. Sau 1975 Ngài ẩn dật tịnh tu và về sau này thấy sức khỏe giảm đi nhiều nên giao tất cả mọi Phật sự tại chùa cho chúng đệ tử, còn Ngài nghiêm mật trì danh niệm Phật buông bỏ mọi duyên. “Kể từ năm Bính Thân 1957, Ngài tấn đàn thọ Cụ túc giới đến năm Bính Thân 2016, là vừa đúng 60 hạ lạp. Sau lễ kỷ niệm Phật đản sinh PL.2560 – DL.2016, chư Tăng vào mùa An cư kiết hạ, mới được mấy ngày, thì vào chiều tối, không bệnh tật gì Ngài “dự tri thời chí” nhóm họp đệ tử dặn dò, rồi an nhiên thị tịch ngày 22/ 4/ Bính Thân, thọ 86 tuổi và 60 hạ lạp”.

Húy kỵ ngày 22/4 hằng năm, tại Chùa Lòng Xuyên Hội An, Đệ tử⁷ của Ngài:

Trong thời kỳ này cũng có nhiều Chư Tôn Đức tham gia Giáo Hội, đặc biệt có 2 Hòa Thượng Thích Trí Giác, Trụ Trì Tổ Đình Tam Thai, Non Nước và HT Thích Trí Minh Trụ Trì Chùa Tỉnh Hội, Hội An, 2 vị này đã già, nên không năng động lắm trong Phật sự bằng Tứ Trụ. Ngài Thích Hành Sơn, gian khổ xây dựng Cô Nhi Viện An Hòa ở Huyện Đức Đức, chùa An Lạc tại Thanh Đông, Hội An. Ngài Thích Như Luận thì tham gia Giảng Dạy và phục vụ Giáo Hội về sau này. Sư Bà Thích Nữ Như Hương, Sư Bà Thích Nữ Diệu Hạnh cũng tham gia Giáo Hội với vai trò Thủ Quỹ và đảm nhiệm khâu TTXH.

* Đặc biệt **Thạch Trụ thứ 4: Trưởng Lão Hòa Thượng Thích Như Huệ (1933-2016)**, với mùi hương như hoa huệ, hài hòa lan tỏa, làm thấm đượm đạo đời, Ngài đảm nhiệm Giảng Sư, rồi lãnh đạo GHPGVNTN tỉnh Quảng Nam với chức danh Chánh Đại Diện, Giám Đốc Trường Bồ Đề Hội An và xây dựng thành công nhiều công trình cho Phật giáo tỉnh nhà. Đệ tử của Ngài⁸

Ngài đã làm Giảng sư và tham gia điều hành Phật sự khi chưa tròn 25 tuổi. Với sức trẻ đầy hăng say và cống hiến, Ngài đã phục vụ khắp các miền đất nước, từ vùng Cao nguyên đất đỏ, đến đồng bằng phía Nam phì nhiêu, hay miền Duyên hải yên lành, Ngài đều có mặt, làm hấp dẫn biết bao nhiêu người hướng theo Phật Pháp, có nhiều vị đã theo quy y làm đệ tử xuất gia, hoặc tại gia.

Với quân hàm Đại úy, Tuyên úy Tiểu khu Quảng Nam, Đặc Khu Quảng Đà, và trong quá trình lãnh đạo Phật Giáo Quảng Nam, nhất là trong công cuộc đấu tranh đòi nền Dân chủ cho đất nước vào năm 1966-1967 (biến động miền Trung), Ngài đã liên hệ mật thiết với các Tướng, Tá và các quân binh chủng khác thuộc QLVNCH, Quân Đoàn 1, với một thời huy hoàng lừng lẫy.

Ngài đã xây dựng để lại cho Đạo và Đời tại Hội An, Quảng Nam một ngôi trường Bồ Đề (Trung tâm Văn hóa Xã hội Phật Giáo Quảng Nam) cao 3 tầng với 15 phòng học (nay là Trường Nguyễn Duy Hiệu, đã thay mới hoàn toàn). Một giảng đường tại chùa Pháp Bảo Hội An (*hiện tại HT. Thích Hạnh Niệm đã đại trùng tu*).

Từ 1963 đến 1975 với hơn 10 năm huy hoàng, Ngài đã lãnh đạo GHPGVNTN tỉnh Quảng Nam phát triển vững mạnh, cùng khắp từ thành thị đến thôn quê, nhiều ngôi Chùa, Trường Bồ Đề, các Khuôn hội được xây dựng lên, các Đoàn thể Phật tử được thành lập, sinh hoạt của Phật Giáo lúc bấy giờ rất có sinh khí, phát triển cùng khắp, đưa hoặc ủng hộ những Phật tử ra ứng cử Thượng, Hạ Nghị Viện và Hội Đồng Tỉnh đều được số phiếu dẫn đầu, nên tất cả các Tỉnh Trưởng, Các Trưởng Ty hay những vị chức sắc quan trọng khác, mỗi khi đi đến hoặc thuyền chuyến đi nơi khác đều đến chào ra mắt và thỉnh thị ý kiến.

Sau 1975, đồng cảm với sự biến chuyển của đồng bào và dân tộc, Ngài đã đi theo đoàn người tìm tự do, lưu lạc sang Nhật, cuối cùng Ngài đã đến Nam Úc định cư, tham gia thành lập GHPGVNTN UDL - TTL, xây dựng Chùa Pháp Hoa và chỉ đạo, điều hợp, chứng minh, huấn thị các Đạo tràng Tu học khác trên khắp Úc châu. Ngài là người đã trải qua nhiều thăng trầm, vinh nhục và lắm đắng cay trong cuộc đời. Từ đó Ngài đã rút ra được nhiều bài học, miên mật sám hối và trì tụng Mật tông, phát nhiều điều nguyện, cộng với phước báu nhiều đời nên mọi điều đã thành tựu mỹ mãn.

Với đức nhẫn nhục và cuộc sống hài hòa, nhiều chịu đựng, Ngài tạo được sự hòa hiệp trong Tăng già, trầm tĩnh, sáng suốt giải quyết được nhiều vấn đề quan trọng, nên Ngài đã được chư Tôn Đức khắp Úc châu bầu Ngài lên làm Hội Chủ GHPGVNTHN UDL-TTL từ năm 1999, được toàn Giáo Hội tín nhiệm 4 nhiệm kỳ với 16 năm lãnh đạo. Đến năm 2015 vì sức khỏe yếu, nên Ngài đã xin từ chức Hội Chủ, lui về tịnh dưỡng tại Tổ Đình Pháp Hoa Nam Úc và làm Chứng Minh Đạo Sư cho Giáo Hội. Ngài làm Viện Chủ hai ngôi chùa Pháp Hoa và Chùa Bắc Linh tại Nam Úc. Chúng đệ tử của Ngài, có những vị danh tiếng và còn có nhiều vị đang chuyên tu, hành đạo, phục vụ Giáo hội nhiều địa phương, cũng như Trụ Trì nhiều ngôi chùa tại quê hương cũng như hải ngoại.

Trong “Quảng Nam Phật Pháp Tứ Trụ” thì có Ngài Như Huệ, Ngài Như Vạn và Ngài Long Trí, khi hành Phật sự, thường xuyên bàn bạc, trao đổi, kết hợp với nhau, vui buồn, vinh nhục có nhau, cùng nhau chia sẻ những thăng trầm, thịnh suy của Giáo Hội, để rút ra được những bài học mà áp dụng vào Phật sự, phụng sự tốt cho đạo, giúp ích cho đời, từ đó mọi Phật sự đều được hanh thông, với kết quả thành công tốt đẹp, nên rất thiết thân và để lại cho nhau nhiều kỷ niệm. Với Quảng Nam Phật Pháp Tứ Trụ, quý Ngài, đặc biệt là Ngài Thích Như Huệ đã lãnh đạo Giáo Hội tinh nhà đấu tranh, tổ chức xây dựng nhiều hệ thống hoàng dương Phật Giáo, không những tại Quảng Nam một thời phát triển huy hoàng, mà còn vươn vai phát triển ra tận hải ngoại.

Ngài Như Huệ cũng đã tham gia, thành lập và lãnh đạo GHPGVNTNHN UDL-TTL suốt 40 năm qua, làm Trưởng Môn Phái Lâm Tế Chúc Thánh Hải Ngoại. Năm 2008 trước sự đánh phá quyết liệt của ma quân, Ngài là người đầu tiên khởi lên ý niệm Tổng Hợp GHPGVNTN Liên Châu thành một khối vững mạnh (nay là Ban Điều Hợp GHPGVNTN Liên Châu), để bảo vệ GHPGVNTN tại Hải Ngoại, được trường tồn cho đến ngày nay. Ngài đã linh hoạt trong lãnh đạo Giáo hội, và hài hòa trong mọi quan hệ, nên trong quá trình công tác Phật sự tại Quảng Nam cũng như Hải Ngoại và Úc Châu đã đạt được nhiều kết quả tốt đẹp.

Với 20 năm tại quốc nội và gần 40 năm tại hải ngoại, phục vụ cho GHPGVNTN, Ngài Như Huệ đã đóng góp và hy hiến cho Đạo cho Giáo Hội và cho Môn Phái cũng đã quá nhiều. Ngài cần tịnh dưỡng, tuy đã nghỉ chức Hội Chủ, nhưng vẫn luôn thao thức cho tiền đồ của Giáo Hội và Tăng Già, Ngài mong có được một Tu Viện cho Phật Giáo Việt Nam tại Úc để cho Tăng Ni, không muốn có chùa riêng hay đã quá mệt mỏi vì Phật sự, hoặc “muốn có đạo lực mạnh rồi mới lo hoàng pháp”, có được một Viện Chuyên Tu để miên mật tu hành, hầu tạo được năng lượng, đạo lực dồi dào và một Tăng Đoàn Vững Mạnh mà phục vụ lâu dài cho Đạo, thăng tiến trên đường Giải Thoát, Giác ngộ.

Trong quá trình hành Phật sự, Ngài cũng rút ra được nhiều kinh nghiệm: Hãy “*diệt trừ ngã chấp*” mới bảo toàn công đức và tiên tu đạo nghiệp, và luôn “*phản quan tự kỷ bốn phận sự, bất từng tha đắc*” cũng như “*thâm tín chư Phật giai sung mãn*” đây là Chánh Kiến rất cần thiết, hãy sống “đơn giản, tùy duyên, ít muốn, biết đủ, khiêm cung, chia sẻ” sẽ có được nhiều an lạc và Ngài cũng đã hiểu được tâm nguyện của Phật tử “*quá ngán ngẫm vì sự bon chen theo vật chất với sự đời, nên rất mong có được một nơi yên tĩnh, cũng như pháp tu hành thích hợp và liên tục để tìm được chút yên tĩnh cho tâm hồn và tu thoát khổ*” vậy Chư Tôn Đức “*hãy lo chuyên tu, chư Phật sẽ gia hộ*” và hãy là “*chỗ tựa vững chắc, là vị Thầy mô phạm cho hàng Phật tử và tứ chúng nương theo, chắc chắn sẽ có được nhiều sự yểm trợ, hộ trì của Chư Phật, Bồ Tát và Long Thiên Hộ Pháp*”.

Ngài luôn quan tâm các hoạt động của GHPGVNTNHN tại UDL-TTL, nên cũng rất mong quý Ngài trong HĐGP và HĐĐH của Giáo Hội cũng như toàn thể Tăng Tín Đồ hãy giữ vững Bản Thể Tăng Già mà luôn Thanh Tịnh, Hòa Hợp và sống “đúng với đạo như thật”, hầu lèo lái con thuyền Giáo Hội và đưa Tăng Tín Đồ đến được bến bờ Giác ngộ. Hãy hoàn thành tốt nhiệm vụ của mỗi người, tấn tu đạo nghiệp, đây cũng chính là cách đền ơn cụ thể, thiết thực nhất. Ngài viên tịch ngày 23/6/2016 (nhằm ngày 19/5/Bính Thân). Húy kỵ sẽ là ngày 19/5/ÂL hằng năm.

Một Tang lễ và lễ Chung Thất, lễ Bách Nhật xem như lớn nhất nhì tại Úc, gồm Chư Tôn Đức khắp thế giới về Tường Niệm, mời xem các Tường Thuật sau:

- 1/ <https://quangduc.com/a58734/tuong-thuat-tang-le-duc-truong-lao-ht-thich-nhu-hue>.
- 2/ <https://quangduc.com/a58336/tuong-thuat-le-tri-an-ductruong-lao-hoa-thuong-thich-nhu-hue>,
- 3/ <https://quangduc.com/a59105/le-chung-that-ht-thich-nhu-hue>.
- 4/ <https://quangduc.com/a60525/ky-yeu-tuong-niem-ht-nhu-hue>

Vào Mùa An Cư năm 2017 của GHPGVNTNHN UDL-TTL đã long trọng tổ chức Lễ Tiếu Tường tại Chùa Pháp Hoa – Nam Úc. Thấy khí thế Phật Tử tại Pháp Hoa rất cao, nên toàn thể Giáo Hội cũng chọn Tổ Đình Pháp Hoa, Nam Úc làm Đạo Tràng cho Mùa An Cư kỳ thứ 19, đặc biệt vào Chủ nhật ngày 15/7/2018 tới đây sẽ trang nghiêm tổ chức Lễ Đại Tường cho Cố TLHT Hội Chủ kiêm CMĐS của Giáo Hội.

Hy vọng qua bài viết tuy chưa đầy đủ này, nhưng cũng sẽ giúp cho những lớp hậu duệ, biết được thêm về những hành trạng và tâm nguyện của các bậc tiền bối mà kế thừa và phát huy, để Phật Giáo Việt Nam tại Quảng Nam, Việt

Nam và Úc Đại Lợi, mỗi ngày một hòa nhập vươn lên, để cho quê hương xứ Quảng vẫn mãi là nơi “địa linh nhân kiệt” tiếp tục sản sinh ra những người con “bất khuất kiên cường”, góp phần xây dựng Phật Giáo và đất nước Việt Nam phát triển vững mạnh về cả hai mặt: Đời lẫn Đạo, Tinh Thần và Vật Chất.

*An Lạc thất, Adelaide - Nam Úc,
Mạnh Xuân - Bình Thân (2016).
Cập nhật tại Chùa Pháp Hoa, Nam Úc,
Trọng Xuân –Mậu Tuất (1/4/2018)
Đệ tử **Thích Viên Thành** (Hạnh Trung)
kính sơ lược và kẻ thủ kính lễ*

---o0o---

HIẾU DƯỠNG CHA MẸ TÂM THÀNH PHƯỚC BÁU VÔ LƯỢNG VINH DANH VỚI ĐỜI

Vì sao Hiếu Dưỡng Cha Mẹ là Phước Báu vô lượng ?

Vì Đức Phật đã dạy: “Cha Mẹ tại tiền như Phật tại thế”, “Tâm Hiếu là tâm Phật, hạnh Hiếu là hạnh Phật”. Phật thì phước đức vô lượng. Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni, đã tịch diệt cho đến hôm nay đã gần 2600 năm rồi, mà phước báu của Ngài vẫn còn nhân lên mãi. Ai theo và thực hành theo lời dạy của Ngài, vẫn được giải thoát, an lạc và hưởng nhiều phước báu vô cùng, vô tận. Nên phụng dưỡng tốt Cha Mẹ khi còn sống, xem như phụng dưỡng hai vị Phật sống tại nhà, thì phước đức nào bằng!

Vì sao Cha Mẹ như vị Phật sống trong nhà?

Vì công ơn và tình thương của Cha Mẹ đã được loài người tưởng nhớ, ca ngợi, qua các ngày Lễ “Mother’s day & Father’s day” và Á châu cũng như dân tộc ta tôn vinh qua Lễ Vu Lan hàng năm. “Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ, gánh nặng cuộc đời, không ai khổ bằng Cha”, công đức của Cha, Mẹ rộng lớn vô cùng, cho nên “*Nước biển mênh mông, không đong đầy lòng Mẹ. Mây trời lòng lộng, không phủ kín công Cha*”. Cha, Mẹ nhất là người Mẹ, trong kinh Đại Báo Phụ Mẫu Trọng Ân Phật cũng đã dạy rõ có 10 công đức lớn: 1. *Chín tháng cưu mang khó nhọc.* 2. *Sợ hãi đau đớn khi sinh.* 3. *Nuôi con cam đành cực khổ.* 4. *Nuốt cay, mớm ngọt cho con.* 5. *Chịu ướt, nhường ráo con nằm.* 6. *Nhai cơm sủ nước cho con.* 7. *Vui giặt đồ dơ cho con.* 8. *Thường nhớ khi con xa nhà.* 9. *Có thể tạo tội vì con.* 10. *Nhịn đói cho con được no.* Đặc biệt Điều thứ

chín (9) có dạy rằng: Làm thế nào miễn con sung sướng, Dầu phải mang nghiệp chướng cũng cam, Miễn sao có lợi thì làm, Chẳng màng tội lỗi, bị giam, bị cầm... Lòng của Cha Mẹ rộng lớn như biển Thái Bình, suốt cuộc đời hy sinh, tận tụy, lao khổ cũng vì con.

Trong Kinh Quán Vô Lượng Thọ, Phật có dạy rõ về Tam Phước, nhưng với Thế Gian này, thì PHƯỚC thứ nhất để HÀNH trước tiên phải là: “ 1/ Hiếu dưỡng cha mẹ. 2/ Phụng sự Sư Trưởng. 3/ Từ tâm bất sát.” 4/ Tu Thập Thiện Nghiệp.

Trong Phước thứ nhất, Hiếu dưỡng Cha Mẹ là điều kiện quan trọng đầu tiên, rồi mới đến ba điều khác. Như vậy phải hiếu dưỡng Cha Mẹ như thế nào để có được phước báu, cho đúng nghĩa và trọn đạo làm con?

Muốn hiếu dưỡng Cha Mẹ được trọn vẹn, phận làm con chúng ta phải biết và hiểu rõ được những điều này: “*Công Cha như núi Thái Sơn, Nghĩa Mẹ như nước trong nguồn chảy ra*”. Núi Thái thì cao vời vợi không gì sánh bằng, còn nước trong nguồn thì bất tận, chảy mãi không ngưng, vì “*Cha là bóng mát giữa trời, Mẹ là điểm tựa bên đời của con - Cha Mẹ nhận một đời bão tố, để cho con mãi mãi bình yên - On Cha bóng núi âm thầm, Nghĩa Mẹ lặng lẽ nước sông đầu nguồn, một đời dãi nắng dầm sương, nuôi con khôn lớn tình thương dạt dào - Mẹ yêu con bằng dòng sữa ngọt, Cha yêu con bằng giọt mặn mồ hôi - Cha là chân lý rạng ngời, Mẹ là gương sáng trọn đời hy sinh. Con là lẽ sống niềm tin, là niềm hạnh phúc gia đình ấm êm - Mẹ già dù trăm (100) tuổi, vẫn thương con tám mươi (80).*” khi lớn khôn Cha Mẹ lo dựng vợ, gả chồng cho con, cũng chưa xong, rồi phải lo trông cháu, dõi theo con, lo từng công việc làm ăn cho con...

Khi ta có con rồi, phải nhiều cực khổ, thức khuya dậy sớm lo cho con, chúng ta mới thấy rõ thêm: “*Lên non mới biết non cao, có con mới biết công lao Cha Mẹ già*”. Công ơn Cha Mẹ đã thấm nhuần vào truyền thống văn hóa dân tộc, đã bàn bạc khắp trong kho tàng văn học dân gian, qua các câu ca dao, tục ngữ hay văn thơ, tích, chuyện... vẫn còn rất nhiều, rất nhiều như: “*Vì con sống... mẹ suốt đời lam lũ. Vì con vui... mẹ gánh hết buồn đau - Trong vũ trụ có lắm kì quan, Nhưng kì quan tuyệt vời nhất vẫn là trái tim người mẹ - Hương thơm vạn đóa hoa Hồng, Đâu bằng tình mẹ mặn nồng trong con - Hoa này tàn thì hoa khác nở. Mát mẹ rồi vạn thuở tìm đâu - Tảo tần sớm hôm mẹ nuôi con khôn lớn, Đưa tấm lưng gầy cha che chở đời con - Cha là bắt đầu cho nguồn gốc, lý tưởng và tương lai. Mẹ là bắt đầu cho sự sống, tình yêu và hạnh phúc...*”

Vì thế “*Cha, ơn dưỡng dục trọn đời con ghi tạc, Mẹ, nghĩa sinh thành trọn kiếp mãi không quên.*” Đề từ đó “*Tạ ơn Mẹ, đã cho con trái tim nhân ái để tặng người, Tạ ơn Cha, đã cho con nhìn thấy núi rất cao và biển thật tuyệt vời*”. Cho nên “*Ai còn Mẹ xin đừng làm Mẹ khóc, đừng để buồn lên mắt Mẹ nghe không*”,

mà hãy quây quần bên Cha Mẹ, thực hiện theo “Bông Hồng Cài Áo” để có nhiều lúc về ngồi bên, nhìn thẳng vào mắt, cầm tay Cha Mẹ mà hỏi: Cha Mẹ có biết chăng? biết gì? biết là, biết là, con thương Cha Mẹ lắm không? Hạnh phúc vỡ òa! Cha Mẹ con cái ôm chầm lấy nhau mà trọn hưởng niềm hạnh phúc dâng trào.

Khi Cha Mẹ còn sống, nên luôn ghi nhớ rằng, hai đấng sinh thành đã chịu cực khổ để nuôi dạy con quen rồi, phần vật chất không cần thiết lắm, nhưng khâu tinh thần là rất quan trọng, nên phận làm con phải biết và thực hành những điều thiết yếu như sau:

*Sống ổn, tốt, Mẹ Cha không lo lắng
Cha Mẹ cần, có mặt, viếng, hỏi han
Khi ở xa, thường liên lạc, luận bàn
Xin ý kiến, yêu thương, hằng tôn kính
Cầu sức khỏe, song thân được miên vĩnh
Khuyên Mẹ Cha, niệm Phật, dự khóa tu
(để hiện tại an lành, tương lai về cõi Phật)
Chăm lo đủ, những cần thiết yếu nhu
Phải hiếu thảo, ngay từ khi còn nhỏ.*

Cha Mẹ già rồi, không cần cao lương mỹ vị cho tốn kém nữa đâu, mà muốn con cháu mình nên người, biết sống hiếu nghĩa, đạo đức, thương yêu, hòa thuận, đùm bọc lẫn nhau, để cùng tiến bộ và sáng thắm tới viếng, biết quan tâm đến nhau, nếu Cha Mẹ còn khỏe phải tạo điều kiện đi đây đi đó, đi chùa, làm việc từ thiện xã hội hay lo Tộc họ cho thoải mái tâm hồn... là Cha Mẹ đã vui và mãn nguyện lắm rồi, có thể sống THỌ thêm nhiều năm nữa cùng con cháu.

Đừng có cảnh “*Cha Mẹ sống không cho ăn, đến khi (Cha) Mẹ chết làm văn tế ruồi*”! hoặc khi “*Cha (Mẹ) sống nhà cửa vắng tanh, đến khi hữu sự tranh giành, hơn thua*”, hay *Cha (Mẹ) phải nằm xo ro một xó, (vì cho đã già rồi) Con vui chơi chẳng ngó, chẳng màng, đến khi thân chết gọi sang, tổ chức đình đám, cả làng cùng say, mặc sức ăn nhậu linh đình, phô trương hình thức, chỉ tốn kém mà thôi! Người đời sẽ cười chê, biếm nhẽ lắm đấy! Lúc đó con cháu sẽ làm ăn không khá và chịu mang tiếng đời!*

Khi Cha Mẹ quá vãng, có câu nói rằng: “Nhứt nhơn hành đạo cứu huyền thăng”, nên mỗi người chúng ta, muốn báo ân, báo hiếu Cha Mẹ, một cách cao đẹp rột ráo, thì không gì hơn là phải lo tu hành cho miên mật, (tu hành ở đây, không nhất thiết phải vào chùa cạo đầu, tụng kinh, niệm Phật, mà phải biết sống

đạo đức, vị tha, chánh niệm, khiêm cung, trung thật, quy kính Tam bảo, giữ tròn mười giới, làm lợi ích, an vui cho đời, ai cũng thương kính, hoặc tạo công đức, phước báu cho nhiều). Vì chỉ có được như vậy, mới tỏ ngộ được đạo và có công đức, có nhiều phước báu, mới thấy, biết được tổ tiên, ông bà, cha mẹ đang ở cảnh giới nào, để mà có vốn liếng lo cứu độ hay hồi hướng công đức, phước báu về nơi ấy.

Nếu tổ tiên, ông bà, cha mẹ ở cảnh giới lành, thì nhờ công đức, phước báu này mà thăng tiến, bèn nếu ở cảnh giới ác, thì cũng nhờ công đức, phước báu này thoát được chốn u đồ vãng sanh về miền tịnh cảnh.

Nhân Mùa Vu Lan Thắng Hội, “mùa xá tội vong nhân” mùa “Phật hoan hỷ” vì đến kỳ “Tăng Tự Tứ” với năng lượng phước đức được trau giồi, thu nạp sau ba tháng an cư kiết hạ, rất là dồi dào. Đây là mùa mà “Ruộng Phước” đã cày xới, vào nước, bón phân đầy đủ, rất phì nhiêu, chỉ cần chúng ta biết vận dụng gieo giống vào, chăm sóc tốt thì sẽ có được một mùa bội thu. “*Muốn tu trí tuệ, phải nương thuyền Bát Nhã, muốn tạo Phước điền, phải thành lễ Trai Tăng*”. Mùa Vu Lan là Mùa Báo Hiếu, vậy mỗi chúng ta hãy mau tạo điều kiện, cùng nhau đưa Cha Mẹ về chùa “Tu tập và công quả phước điền” qua các thời khóa và các việc làm “tịnh tâm, cúng dường, bố thí” đem an vui, lợi ích đến cho mọi người, đây là cách tạo “nhân giàu” và Báo Hiếu thiết thực nhất.

Tất cả đều vô thường, nhưng công ơn Cha Mẹ thì vẫn mãi hiện hữu với mỗi chúng ta, nên phải lo đáp đền. Ta đến cuộc đời này với hai bàn tay trắng, khi ra đi cũng chỉ trắng hai tay, vậy tại sao không lo sống “Hiếu Nghĩa và Tu Tạo Phước Đức” để bây giờ có ý nghĩa trong cuộc sống, Cha Mẹ rất hài lòng, hiện tại được an lạc, mà tương lai có của mang đi và được sanh về cõi thiện lành. Đây là Phước Báu lớn nhất, cũng là “Báo Ân, Báo Hiếu Cha Mẹ” một cách trọn vẹn và đúng nghĩa nhất.

Cuộc đời này “Nhân Quả” rất phân minh, không bỏ sót một ai, nên:

“Nếu mình Hiếu với Mẹ Cha

Thì con cũng Hiếu với ta khác gì!

Nếu mình ăn ở vô nghi

Đừng mong con Hiếu làm gì uổng công”!!!

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc
Mùa Vu Lan, năm Đinh Dậu - 2017*

Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

HƯƠNG VỊ GIẢI THOÁT

“Này các Tỳ-kheo, nước của đại dương chỉ có một vị mặn, cũng vậy, pháp và luật của ta nói ra cũng chỉ có một vị, đó là vị giải thoát.” (Udana, Tự Thuyết Kinh)

Mỗi người khi sinh ra cũng chỉ với hai bàn tay trắng, rồi tùy theo phước báo và nghiệp lực gieo tạo, mà được trưởng thành trong âm êm, đầy đủ, vinh danh, hay kiêu mạn, mặc sức thụ hưởng, hoang phí, làm việc thất đức để phải chịu cảnh bần cùng, đọa đày, khổ cực. “Tất cả chúng sanh đều có Phật tánh” kia mà? Ai ràng buộc chúng ta mà phải cần giải thoát? tất cả cũng đều do ta gieo tạo, rồi tự thọ nhận lấy quả báo mà thôi!

Đời là khổ và con người vì “chấp ngã” tự ràng buộc mình, nên Đức Phật mới chỉ ra con đường giải thoát. Nhưng với sự hướng ngoại tìm cầu, chạy theo ngũ dục, thỏa mãn tình chấp, làm mục tiêu phấn đấu và cho đó là hạnh phúc là thành đạt, nên suốt cuộc đời phải lận đận điều linh thống khổ.

Tâm của chúng ta vẫn bình thường như tự thuở nào, nếu ta luôn quán chiếu, để thấy được từng tâm niệm dấy khởi mà tuệ tri rõ ràng, không chạy theo nó, không phân biệt, dính mắc, sống thuận với tự nhiên thì vẫn ung dung tự tại, thong dong trên lộ trình tìm về bản giác. Nhưng do hướng ra ngoài, chạy theo tài, sắc, danh, ăn, ngủ nghỉ không bao giờ thỏa mãn, đang ở dưới mặt đất bình yên không muốn, lại muốn trèo lên cây cao cho chơi với, đến khi mệt mỏi, muốn tụt xuống thì khó khăn, có khi sẩy tay rớt tan xác, để khổ đau chồng chất khổ đau.

Cũng như Đức Đạt Lai Lạt Ma đã nói:

“Con người hy sinh sức khoẻ để kiếm tiền.

Rồi lại bỏ tiền ra để tìm lại sức khoẻ.

Họ quá sốt ruột với tương lai.

Nên chẳng còn thời gian để tận hưởng hiện tại.

Kết quả là họ chẳng sống ở hiện tại hay tương lai.

Họ sống như thể họ không bao giờ chết.

Rồi lại chết như chưa từng được sống.”

Nhưng trong thực tế cuộc sống thì phải tuệ tri cho rõ

“Hoa nở hoa tàn cảnh thế gian

Người tu tự tại cảnh thanh nhàn

Việc gì cần đến thì ta đến

Như vậy trần gian tức Niết bàn”.

Hoa mỗi buổi sáng đều nở ra để đón chào ánh nắng ban mai, tỏa ra mùi hương thơm ngát với nhiều sắc màu, để tô điểm thêm nét đẹp và hương vị cuộc đời, rồi chiều xuống cũng rơi rụng dần theo giờ phút, ngày mai, ngày mốt rồi cũng đều đặn như vậy, hoa đâu có bắt ta phải vui khi hoa nở và buồn khi hoa tàn, nhưng do ta phân biệt, dính mắc, nên rồi hoan hỷ chiếm giữ, khi vừa lòng, ưa thích và sân hận não phiền khi khó chịu, không hài lòng, bị đánh mất và bị người khác chiếm hữu, để rồi vui, buồn, sinh, diệt, khổ, đau không ngừng.

Trời vẫn xanh, hoa vẫn đẹp, lòng người vẫn tốt, tại sao ta không bình tâm tận hưởng những gì sẵn có trong thiên nhiên đã trao tặng, mà phải vọng tưởng tìm cầu ở đâu đâu? Ta tự làm khổ ta, tự ràng buộc ta, chứ có ai bắt ta phải khổ, phải bó buộc đâu nào?

Việc gì ai cần đến ta sẵn sàng hoan hỷ giúp đỡ, không ai cần thì ta ẩn dật vui thú điền viên, hằng ngày kệ kinh, sám hối và trang trải, sẻ chia nỗi lòng qua các trang mạng, trang báo và facebook, miễn sao giúp cho được nhiều người trải nghiệm và tìm được an lạc qua thực hành Phật Pháp là đã lợi ích và tạm giữ được tâm thanh tịnh rồi. Phật dạy: “Tâm tịnh là quốc độ tịnh” kia mà, đâu cần phải tìm cầu ở đâu cho xa.

Có một câu chuyện “Doanh nhân và người câu cá”: *Người câu cá nằm trên chiếc xuồng con với cây cần câu ít khi dính được cá, một doanh nhân với nhiều cần câu, luôn bận rộn, tranh thủ chút rảnh, bèn hỏi người câu cá rằng, tại sao ông chỉ có một cây cần câu vậy? Người câu cá hỏi lại, chứ nhiều cần câu thì tôi được điều gì? Doanh nhân: nếu có nhiều cần câu thì câu được nhiều cá, sẽ có được nhiều tiền, rồi sắm được nhiều tàu, xây được nhiều nhà, mua được nhiều tiện nghi vật chất... người câu cá bèn hỏi, có nhiều như vậy thì tôi được điều gì nào? Doanh nhân nói, đến khi giàu có và đầy đủ tiện nghi vật chất rồi, thì lúc đó ông nằm thoải mái để nhìn trời xanh mây trắng bay, khỏi làm gì nữa và không còn lo nghĩ. Người câu cá bèn vui vẻ trả lời, ông bận cực khổ làm chi cho hao sức, mất thời gian, tôi hiện tại không cần phải lao nhọc như ông bạn, mà vẫn nằm thoải mái để nhìn trời trắng mây nước một cách thong dong tự tại đây hay sao? Doanh nhân trầm tư !!!*

Cuộc đời khổ đau là như vậy đấy! Phải chịu nhiều vất vả, gian truân, bận rộn, nguy hiểm... để bôn ba tìm cầu một chút hư danh, vinh hạnh, bình yên, ổn định, nhưng nào có như ý được đâu, “lòng tham không đáy” được một muồn mười, được xe hơi muốn thêm nhà lầu, “được voi đòi tiên” và cứ như vậy cuốn hút ta mãi lao vào con đường vô định, có được một phút nào thư thả, an ổn đâu nhỉ!

Trong khi đó nếu ta ý thức được rằng mọi vật, mọi hiện tượng trên thế gian này, đều do duyên hợp giả có, không có gì bền chắc và vĩnh viễn cả, nếu chưa đủ duyên thì có mong cầu hay chiếm đoạt rồi cũng không được và vượt khỏi tầm tay. Ta cứ bình thản tự nhiên không gì phải nôn nóng, bon chen, việc gì đến rồi cũng đến, có bình thản và tự nhiên ta mới có đủ tỉnh táo để làm việc, cũng như giải quyết mọi vấn đề một cách sáng suốt, có hiệu quả tốt nhất và có được như vậy ta mới có thời gian thong thả, chánh niệm nhìn trời xanh mây trắng lượn và những cảnh đẹp ở chung quanh, mặc sức thưởng thức nét đẹp huyền diệu của thiên nhiên, đâu cần phải bôn ba tìm kiếm đâu xa, niềm an lạc ở trong giờ phút hiện tại và ngay bây giờ khi ta có được tâm an tịnh.

Đôi với đạo, ngày xưa Thái Tử Tất Đạt Đa, thấy cung vàng, điện ngọc, vợ đẹp, con xinh là ngục tù, ràng buộc, nên đã quyết chí vượt thành xuất gia tầm đạo, rồi suốt sáu năm khổ hạnh rừng già nơi tuyết sơn, cuối cùng về Bồ Đề Đạo Tràng, tọa thiền dưới gốc Tất Bát La, 49 ngày ngộ được đạo và 49 năm khát thực hóa duyên khắp miền Ấn Độ, rồi cũng từ giã tất cả để vào “vô dư niết bàn”. Không dính mắc và có từ bỏ được tất cả như vậy, Thái Tử Tất Đạt Đa mới thành Phật, cứu độ muôn loài và lợi ích nhân sinh. Bây giờ muốn cứu độ chúng sanh, mà đi ngược lại con đường Đức Phật đã đi, từ không tạo thành có, từ nhỏ xây nên lớn, từ đơn giản, thoải mái biến thành nhiều khê, phức tạp, từ tự do, giải thoát trở thành nô lệ, dính mắc, lấy thành tựu về vật chất và hình tướng bên ngoài làm sự nghiệp cho đời tu, để rồi phải mãi chấp trước, não phiền, động loạn, khổ đau!

Do đâu mà có ra những hiện tượng này? Có phải chẳng do người đời quá chú trọng vào vật chất và hình tướng, nên suốt ngày bận rộn, lo toan, tính toán, tranh giành, chiếm đoạt, muốn lớn và thể hiện “bản ngã” khiến phải gây nhiều khổ lụy cho nhau. Với tâm cảnh này, cuối tuần xả stress bèn cách vào chùa gặp Thầy, Cô hầu tìm chút yên tĩnh tâm hồn, nhưng từ đó mang tâm thị phi, danh lợi này theo vào chùa, tạo nên nhiều vấn nạn. Thường xuyên lui tới quen thân, có công quả và cúng dường nhiều với mong muốn Thầy, Cô phải chịu theo ý của mình, nếu Thầy, Cô có nhu cầu cao, thích “vượt ve bản ngã” bằng những lời “nịnh hót”, để rồi “lớn cái ta”, đánh mất mình, thì phải chịu theo ý của Phật Tử và bị control mọi việc. Đã không dạy cho Phật Tử tu đúng mà còn đối xử mất bình đẳng, thể hiện tâm thế gian “khi thương trái ấu cũng tròn, khi ghét trái bồ hòn cũng méo” nên “bất mãn”, bất hòa từ đây thể hiện, bao nhiêu khê, oán trái chất chồng, như vậy bị phan duyên rồi, đâu có thời gian tu để tạo được đạo lực, sự an lạc và năng lượng hầu giáo hóa chúng sanh cùng về bờ giác!

Con người có hai phần, thể xác (sinh diệt) và tinh thần (còn mãi), nhưng hầu hết vì lo cho “bản ngã” nên khi sống, bao nhiêu thời gian, sức lực đổ ra, đều lo o bế cho phần thể xác, danh lợi hảo huyền, để rồi khổ, cuối đời cũng trả về cho cát

bụi, có khi chấp thân là “ta” nên rồi không siêu thoát được, phải ở lại làm quỷ giữ xác, giữ mồ. Còn lại phần tâm linh, tinh thần thì quên lãng, để hết đời phải mang theo những nghiệp báo đã gieo.

Tu và đến chùa là mong cầu được an lạc, giải thoát, giác ngộ để cứu giúp muôn loài cùng an lạc, giải thoát theo, nhưng vì quá nhiều tham vọng và chạy theo vật chất, quên mất đường về, không lo “quán chiếu tự tâm, triệt tiêu bản ngã, chuyên hóa nghiệp lực”, tu tập chân thành để nhận được sự nhiệm mầu và gia trì của Phật Pháp, mà hướng ngoại tìm cầu, nên phải nhiều lo toan tính toán, nhiều loạn, đánh mất đi sự tĩnh lặng, minh mẫn luôn sẵn có trong lòng của mỗi chúng ta.

“Khoảng cách giữa ta với giải thoát, có thể được tượng trưng bằng con số của các HAM MUỐN mà ta có ở trong lòng”, “tham vọng” nhiều sẽ khiến ta đánh mất chính mình, nhiều lệ thuộc, mất tự do.

Phật Pháp luôn nhiệm mầu, luật nhân quả rất công minh, “tâm bình thế giới bình” nếu tâm ta trong sáng sẽ cảm chiêu nhiều điều tốt đẹp, cho nên sống “vô sự” đơn giản, “ít muốn, biết đủ, tùy duyên”, bằng lòng với những gì hiện có, không mê ngữ dục, không đắm nhiễm lục trần, biết hướng thượng, hành trì, buông xả, giữ tâm ý thanh tịnh, có năng lượng thường nghĩ đến việc sẻ chia, tạo niềm vui và lợi ích cho mọi người làm niềm vui cho mình và phải hiểu rằng “giải thoát chỉ có thể đạt được qua tu tập chứ không phải qua bàn luận.” để nỗ lực hành trì, thì chúng ta đã hành pháp, tận hưởng được “hương vị giải thoát” và từng bước an nhiên đi trên con đường giác ngộ rồi! “Đa sự sanh phiền não”, “lớn thuyền lớn sóng” Đức Thế Tôn cũng đã di giáo: “Muốn cầu tịch tĩnh, vô vi, an lạc, nên lìa chỗ tụ họp huyên náo, một mình ở nơi thanh vắng... Ví như cây lớn, có nhiều chim chóc tụ họp, tất không khỏi mối họa cành nhánh khô gãy”, “tâm bình thường là đạo” nên đâu cần phải phô trương và làm điều gì cho vĩ đại!

Có hai câu đối nghe rất tâm đắc và thanh thoát:

*“Cư trần bất nhiễm luôn tự tại
Lãn tục đừng mê chứng hiện tiền”*

Được như vậy, mới chính thật là “tu giải thoát” đúng với hạnh nguyện của người tu, hợp với bản hoài và pháp vị của chư Phật vậy!

An Lạc thất, Adelaide Nam Úc những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành (*Hạnh Trung*)

---o0o---

LỢI ÍCH CỦA PHÁP TU LẠY PHẬT

Lạy Phật lợi ích vô cùng

Lưu thông máu huyết khiêm cung tánh tình

Vừa có phước vừa dưỡng sinh

Hàng ngày thường lạy an khinh cõi lòng...

Trong thời buổi hiện đại, với sự tiến bộ của khoa học, trong nhịp sống công nghiệp, máy móc và các tiện nghi vật chất đã thay thế sức người, con người ít vận động, nhưng phải chạy theo nhiều nhu cầu vật chất, nên quay cuồng với bao áp lực, nhất là những vị làm văn phòng và các nghề nghiệp ngồi một chỗ, không có nhiều thời gian để sống thỏa mái với thiên nhiên, khiến tinh thần dễ bị căng thẳng, cơ bắp toàn thân cũng tự nhiên căng cứng theo. Lại thêm vì thiếu vận động, cột xương sống trở nên cứng nhắc, rất khó uốn cong, từ đó các khoảng cách giữa các cột xương sống bị chai lì và hẹp lại, đè lên chèn ép các dây thần kinh và mạch máu, khiến cho các chất dinh dưỡng và dưỡng khí không thể đến cung cấp các tế bào trong các cơ quan nội tạng, từ đó bệnh tật dễ phát khởi, tế bào ung thư có nhiều cơ hội phát triển.

Lạy Phật là một pháp tu rất tiện lợi, khỏi cần đến chùa, ở trong phòng tại nhà, nơi vắng vẻ vẫn thực hành được, vừa thanh tịnh được tâm, vừa thể dục dưỡng sinh, giúp cho thân vận động toàn diện, từ đầu, cổ cho đến từng ngón tay, ngón chân, mà đặc biệt nhất là giúp điều chỉnh xương sống, cường hóa nội tạng, tăng thêm tế bào tốt và mang dưỡng khí đến khắp châu thân, giúp cuộc sống có được khoan khoái, an lành hơn.

Cổ Đức có dạy: “Niệm Phật một câu, phước sanh vô lượng, lạy Phật một lạy tội diệt hà sa”. Làm được thân người là phước báu rất lớn, nhưng nghiệp chướng cũng không ít, vì “nhân vô thập toàn”, khi chưa chứng Thánh, thì “nhất cử nhất động” ai ai cũng còn tạo nhiều tội lỗi, vậy cần phải quán chiếu để thấy được lỗi lầm mà thành tâm sám hối, thì mới mong tiêu trừ được tội. Do vậy pháp tu lạy Phật là pháp tu phù hợp, nhiều lợi ích nhất.

Khi lễ lạy chúng ta thực hiện “hồi quang phản chiếu” quay về với “tánh giác” thể hiện được lòng tôn kính và tâm ngưỡng mộ của mình đối với đấng Giác ngộ, hay những bậc Thánh, Thần, Đại ân nhân, thể hiện được lòng biết ơn, đền ơn. Khi lễ lạy, tiêu trừ được lòng tự cao ngã mạn của mình, tức là từng bước “quán chiếu thấy năm uẩn đều không, sẽ qua hết tất cả khổ đau ách nạn”. Khi lạy Phật cúi mình rạp xuống, thể hiện “bội trần hợp giác” hai tay xòe ra đón Phật, lúc đó Phật tánh trong ta hiển lộ, Đức Phật với lòng từ bi vô lượng sẽ thương cảm đến và gia hộ cho ta được kết tường như ý và phước đức cũng từ đây sinh khởi.

Trong kinh Nghiệp Báo Sai Biệt có dạy 10 Công đức của Lễ Phật:

- 01 - Tự mình có được sắc thân tươi đẹp nhiệm màu
- 02 - Lời mình nói ra ai nấy đều tin.
- 03 - Đối với mọi người dù ác độc, mình không sợ hãi.
- 04 - Chư Phật thường gia hộ phò trì.
- 05 - Tự mình có đầy đủ oai nghi, được mọi người kính mến.
- 06 - Mọi người thấy đều muốn làm quen giúp đỡ.
- 07 - Chư Thiên đều yêu kính.
- 08 - Đầy đủ các điều phúc đức, hưởng mọi thanh nhàn.
- 09 - Khi chết nhận định được vãng sanh.
- 10 - Tự mình chứng quả vắng lặng Niết Bàn.

Đây là những công đức và lợi ích của việc lễ Phật theo kinh dạy, còn trong thực tế, khi thực hiện thường xuyên, đúng cách, pháp tu lạy Phật, bản thân của người viết bài này đã trải nghiệm, gặt hái được những điều lợi ích thiết thực như sau:

- * Giúp Thân - Khẩu - Ý được thanh tịnh
- * Giúp cho tinh thần sáng khoái, máu huyết lưu thông, thân thể mạnh khỏe
- * Tật bệnh tiêu trừ, nhất là bệnh “thoái hóa cột sống cổ, lưng và thoát vị đĩa đệm”, hết “đau thắt lưng” hóa giải được “thấp khớp”, làm tốt lại “hệ tuần hoàn, hệ tiêu hóa, hệ bài tiết”, “điều hòa huyết áp”... thể là nghiệp chướng cũng lần hồi được chuyển hóa.
- * Giúp nhiếp được tâm, khi phải dùng sức chú ý theo dõi từng chữ, từng câu, không cho lộn hàng, lộn chữ, trong khi lạy, như trong kinh Di giáo Phật đã dạy: “chế tâm nhưt xứ vô sự bất biện” nên sẽ được hanh thông trong mọi việc.

* Gặp được nhiều may mắn, được nhiều quý nhơn giúp đỡ, nên mọi ước nguyện cao đẹp sẽ được thành tựu. Bản thân người viết rất nghèo khó, nhưng khi tiến hành lễ lạy theo các Bộ Sám, Tam Thiên Phật, Vạn Phật..., đã được quý nhơn tài trợ cho đi hành hương xứ Phật Ấn Độ, tiếp tục phát nguyện lạy bộ kinh Pháp Hoa mỗi chữ mỗi lạy, với hơn 60 ngàn chữ, nơi Phật Thành Đạo, chôn linh thiêng Bồ Đề Đạo Tràng, với “tử trường” gấp 7 lần hơn các nơi khác, cộng thêm sự phấn chấn và quyết tâm của người viết, mỗi ngày lạy hơn 2 ngàn lạy, nên chỉ trong vòng 35 ngày đã lạy hoàn mãn bộ kinh Pháp Hoa với hơn 60 ngàn lạy, giúp “tội diệt phước sanh” do đó khi về đến Việt Nam liền được bảo lãnh đi định cư ở Úc.

Với sự mâu nhiệm nhiều ích lợi ấy, trong thời gian ở Úc người viết đã tiếp tục phát nguyện lạy các bộ sám, Ngũ Bách danh và Vạn Phật, trì lạy Đại Bi Sám Pháp, nên đã vượt qua được nhiều chướng ngại, nhất là đã chặn đứng được bệnh “bowel cancer” ung thư đường ruột và “chuyển họa thành phước”, được chính phủ Úc nhiều nhân đạo, chữa trị bệnh, cấp nhà để có được nơi yên tĩnh với đầy đủ tiện nghi, hầu tịnh dưỡng, sống tự tại, an lạc, bảo lãnh được người thân chăm sóc và cùng nhau tu tập hướng đến con đường giải thoát, giác ngộ.

I. Các động tác lạy Phật (thể dục dưỡng sinh, nghiên cứu, thực hành theo “bái Phật và y học” của Đạo Chứng Pháp Sư, là tốt nhất).

1/ Đứng thẳng người, chắp tay trước ngực (nhiếp tâm) xướng hồng danh hay câu, từ, ta muốn lạy, tâm nghĩ đến Phật, Bồ Tát (thân, khẩu, ý đoan nghiêm, đầu, cổ, xương sống thẳng đứng, thở vào cho đến tận đơn điền, bụng dưới phình ra, đưa dưỡng khí chạy khắp toàn thân)

2/ Đầu cúi xuống, cầm đưng ngực, thân từ từ cúi rạp xuống, xương sống cong lại phía sau, vai thư giãn, hai tay buông thõng, gân sau hai chân giãn ra (nhìn lại mình, khiêm tốn, buông xả, thở ra đưa ứ khí ra ngoài đến tận cùng) khiến 7 đốt sống cổ giãn ra, giúp lượng máu dồn về não đủ, dịch tủy xương sống và não thông, giúp hệ thần kinh ở xương cổ không bị ép, phát huy được công năng, những động tác này giúp giải trừ được những chướng ngại ở bắp thịt vai và giúp ức, bụng, rốn co lại, đầu gối, xương sống giật lui về phía sau, các cơ hoành co cụm lại, gân cốt toàn thân hoạt động, giãn ra.

3/ Chống tay xuống nền, cong đầu gối (gập thân lại và quỳ xuống, cung kính) móng đưng vào hai gót chân hình chữ V, đầu ngửa ra phía sau, thở vào tận cùng, vừa thở vừa niệm thầm Quan Thế Âm Bồ Tát. Như vậy mỗi lạy ta tiến hành tương niệm đánh lễ được 2 Hồng danh.

4/ Đầu cúi xuống, gân cổ giãn ra, thân mình nằm rạp, cầm đưng hai đầu gối, nắm vốc gieo sát đất, ép bụng, thở ra tận cùng, hai tay duỗi về phía trước, huyệt

ấn đường (giữa hai chân mày), trán chạm vào hai bàn tay từ từ lật ngửa cung đón Phật, những tư thế này giúp máu chạy lên đầu, tăng trí nhớ.

5/ Nín thở hai bàn tay từ từ nắm lại tưởng tượng chư Phật, Bồ Tát đang truyền cho năng lượng, ta hãy thiết tha thu nhận và tận hưởng.

6/ Hai bàn tay úp lại, đầu ngả về phía sau, thở sâu vào đến đơn điền, trở lại tư thế ngồi trên hai gót chân, chống tay từ từ đứng lên, óp bụng (thở ra tận cùng giống như con mèo đang rướn mình) hai gân sau của chân căng ra, nhón chân cho các ngón chân cùng vận động. Trở lại tư thế đứng thẳng, thở vào tận cùng.

Lưu ý: khi tiến hành các động tác lễ Phật, ta phải thành kính, nhiếp niệm, thông thả, mắt nhìn vào tượng Phật, Bồ Tát hay từng chữ của Kinh, hoặc để tâm vắng lặng, giúp cho Tâm được an tịnh, lúc vào và ra lễ, ta phát nguyện, nhớ và thay thế cho Tứ ân lễ lạy đến 10 phương 3 đời Tam bảo, sẽ giúp cho ta phần nào trả lòn hồi được ân nghĩa sâu nặng của xã hội.

Về thân, khi lạy xuống lên, các gân cổ, ngón tay, ngón chân, cánh tay, chân, xương sống, gân hai chân đều căng thẳng (xem như đang “chống lão hóa” vì khi về già thì gân cốt rút lại, ta hằng ngày lạy, giúp cho gân cốt giãn ra) sẽ giúp cho gân cốt hoạt động, các huyết đạo được kích động và thông từ đầu chạy dọc theo xương sống, xuống tận hai bàn chân và ngón chân cũng như tay. Thở vào và thở ra tận cùng, giúp ta đưa được dưỡng khí đến toàn thân và loại tận cùng các ứ khí ra khỏi cơ thể. Các huyết đạo được khai mở, máu huyết lưu thông, tinh thần sáng khoái, bệnh tật sẽ được tiêu trừ, nghiệp chướng từ đây cũng được chuyển hóa, nên khi lạy nếu có đổ mồ hôi nhiều thì rất tốt vì thải ra được nhiều độc tố, đừng lo ngại, hãy phấn khởi lên vì lao động có đổ mồ hôi thì mới có ngày bội thu.

Ta lễ lạy vào mỗi sáng, mỗi ngày và tận hưởng những năng lượng của chư Phật, Bồ Tát truyền cho, tất cảm nhận được niềm an lạc, đến lúc đó ta sẽ ghiền, không lễ lạy ta thấy thiếu cái gì, khó chịu trong người và không được khỏe, như vậy là đã thành tựu được phần nào rồi!

Ta lễ lạy tại gia được an lạc là đã thực hành pháp tu “độc giác” vừa “tự lực” vừa cầu “tha lực” thành tựu, giúp ta “tự tin” và tinh tấn hành trì, nếu sống một mình cũng được an ổn, khi sống chung cùng chúng cũng dễ hòa hợp và phát triển đạo tràng vì lúc đó ai cũng chỉ lo nhiếp tâm lạy Phật, không bị cảnh bên ngoài chi phối, Phật tánh tự hiển lộ.

---o0o---

II. Nên chuẩn bị cũng như lễ Phật như thế nào, để được liên tục và tiện lợi?

Khi đã thấy được sự lợi ích thiết thực và cao đẹp, cũng như dễ dàng không hao tổn của việc lễ Phật. Hãy sắm một tấm nệm mỏng để cho êm đầu gối, lễ lạy nhiều sẽ không bị ảnh hưởng gì, phát nguyện lạy từ từ các bộ Sám, tiến lên lạy Ngũ bách danh, Tam thiên Phật, Vạn Phật, rồi phát nguyện lạy từng vị trong Đại Bi sám pháp, từng chữ trong Bát Nhã Tâm Kinh, tiến lên lạy mỗi chữ mỗi lạy Bộ Kinh Pháp Hoa với hơn 60 ngàn chữ, Kinh Đại Bát Niết Bàn gần 300 ngàn chữ. Nếu mỗi ngày lạy 200 lạy, thì bộ Kinh Pháp Hoa phải lạy liên tục trong 1 năm, bộ kinh Đại Bát Niết Bàn phải hơn 4 năm hoặc vừa niệm Phật vừa lạy... Với phát nguyện như vậy, ta sẽ lạy được liên tục, lâu dài, vừa tu tập, vừa thâm nhập kinh tạng, vừa tránh xa được những thị phi, cám dỗ của vật chất thế gian và tất nhiên sẽ thành người đoan chính.

Lễ lạy tại nhà là pháp tu rất nhiều lợi ích, nhất là vào mùa mưa, lạnh, không thể đi ra ngoài đường hay đến công viên hoặc các nơi tập luyện được, sẽ tránh được thời tiết xấu, các phiền toái hay những tiêu cực phát sinh, khi phải tiếp xúc với nhiều người chưa tốt.

Lễ lạy khỏi phải tốn kém mua sắm những dụng cụ để tập luyện, như các môn thể dục, thể thao khác, chỉ cần nơi trang nghiêm, thanh tịnh, giúp ta có cơ hội đối diện với Phật nhiều hơn và Phật tánh của ta cũng có nhiều cơ hội hiển lộ. Lễ lạy là pháp tu cũng là pháp dưỡng sinh, có thể tranh thủ lễ lạy vào lúc khuya, tối hay lúc rảnh rỗi, ta thực hành yên tịnh, âm thầm không ảnh hưởng đến chung quanh, nếu nhiều người cùng lạy cũng không gây ồn náo.

---o0o---

III. Lợi ích của Lạy Phật

Ta lễ lạy chân thành “tu thân” sẽ cảm ứng được ơn trên và cảm hóa được thân nhân gia đình “tề gia” hay những người chung quanh, “Phật hóa gia đình hay giòng họ” cũng là một cách hoằng pháp hữu hiệu, một phần của “bình thiên hạ”.

Lễ lạy ta sẽ tiêu trừ được nguồn gốc của vô minh đó là bệnh “chấp ngã”, luyện tập được tâm khiêm cung, hành xử trong cuộc sống sẽ có được nhiều tốt đẹp, thân thiện và giúp ích được nhiều người, phước đức từ đây sinh khởi. Lễ lạy tại nhà với nhiều sự nhiệm màu giúp ta củng cố niềm tin Tam bảo, sẽ vững vàng trong sự hưởng thụ cao đẹp với Phật Pháp.

Lễ Phật tại nhà giúp ta ẩn dật tu hành, nếu nhập thất rất là thích hợp, vừa có cơ hội và điều kiện để “tịnh tu” mặc cho bao “thị phi” của cuộc đời vui dập và lòng người với nhiều “đố kỵ”, “phân biệt, đối xử” cũng không chi phối, vừa rèn luyện được sức khỏe và ý chí. Khi sống với nội tâm, tự tin và cắt lìa hời hợt

duyên trần, chính là lúc này chúng ta sống đúng theo Phật, Tổ đã dạy: “ngoài dứt chur duyên, trong không toan tính, tâm như tường bích, khả dĩ nhập đạo”!

Khi ta chưa giúp ích gì cho xã hội được nhiều, hãy ở một chỗ, tu pháp lễ lạy sẽ giữ tâm được an lạc! “Tâm bình thế giới bình”, “tâm an vạn sự an”, hương vị giải thoát của Phật Pháp ta cũng nếm mùi thọ hưởng, lúc đó ta sẽ nhìn đời rất đáng yêu và quý kính mọi người, không dám xem thường một ai! Tâm ta tốt sẽ chiêu cảm được nhiều người tốt, giúp ta sống tốt, thì ta cũng đã âm thầm góp phần giúp cho xã hội này được đẹp và bình yên phần nào rồi, hơn là phải bon chen chạy theo danh lợi, hay đua đòi theo vật chất vô thường, để phải nhiều lo toan tính toán, rốt cuộc rồi cũng không giữ và mang theo được gì, nhưng khiến tâm mình và tâm nhiều người phải loạn động, thì làm sao xã hội này hưởng được sự bình yên!

Có ăn sẽ no, có tu ắt chứng, có đi sẽ đến, có bơi lội sẽ không bị chìm và lên được bờ, có lễ Phật sẽ được mạnh khỏe, được Phật gia hộ và phước đức Ngài ban.

Sống “cư trần lạc đạo, tùy duyên, ít muốn, biết đủ” tiến hành lễ lạy thường ngày, được như vậy, tức là đã giữ Giới, tâm ta sẽ từ từ được Định, Tuệ sẽ phát sinh, Thân, Khẩu, Ý hằng thanh tịnh, lo gì không đồng Phật vãng Tây phương.

“Chạy theo ngũ dục”, “Cống cao ngã mạn” là trở ngại lớn nhất của người tu và trong mọi quan hệ xã hội. Hằng lạy Phật sám hối một cách chân thành là phương pháp “hạ ngã” và giải trừ nghiệp chướng một cách thù thắng nhất, vì “tội từ tâm khởi, đem tâm sám, tâm được tịnh rồi, tội liền tiêu...”. Lạy Phật chúng ta có cơ hội thực hiện “phận sự chính” đó là “quay lại với chính mình”, để không “hướng ngoại tìm cầu”, thường “sám hối” tức tự cứu lấy mình, để không lệ thuộc vào ai, bớt ham muốn, ta sẽ sống cuộc đời an lạc giải thoát, tự tại không bị ngũ dục kéo lôi và mây mờ của ngã chấp che phủ, Phật tánh sẽ lần lần hiển lộ.

Lạy Phật, một pháp tu đơn giản, giúp ta có cơ hội “Quán chiếu nội tâm, triệt tiêu bản ngã và chuyển hóa nghiệp lực của mình” qua đây ta soi rọi lại mình, rèn luyện được sức khỏe với nhiều lợi ích, làm cho sự lưu thông máu huyết thêm thông suốt, hóa giải được nhiều bệnh hoạn, cũng là một pháp tu giúp ta tiêu trừ được “bản ngã” một cách hiệu quả nhất, nhờ lạy Phật, ta ‘tự thấy mình nhỏ thôi, việc tu còn kém cõi’, để cố vươn lên cũng như phải tu đến “vô ngã” mới đạt đến được Niết bàn tịch tịnh và có được “năng lượng”, lòng “từ bi hỷ xả, bao dung” mở ra, lúc đó ta mới mạnh dạn sẻ chia, mới tròn được hạnh nguyện ‘thượng cầu hạ hóa’ giúp ta thực hiện đúng lời Phật dạy: “Sức khỏe là lợi ích. Biết đủ là thời gian. Thành tín là giàu sang. Niết bàn là hạnh phúc” PC 204, thật tuyệt vời! Chú

vẫn còn ‘tự tư tự lợi’, ‘không có của mà đòi cho ra’, thì chỉ là chuyện ma mị, ảo tưởng viển vông mà thôi !

*Hằng lay Phật một pháp tu lợi ích,
Bản ngã tiêu, sức khỏe tốt, dưỡng sinh,
Khi ta lay quán chiếu lại chính mình,
Lay nhiều lay ba nghiệp hằng thanh tịnh.*

*An Lạc thất, Adelaide, Nam Úc,
những ngày tịnh dưỡng*

Thích Viên Thành (*Hạnh Trung*)

---o0o---

MỘT NIỆM (念)

*Ngay bây giờ tại đây “tâm” một chỗ
Không mơ hoài chuyện quá khứ tương lai
Biết rõ ràng việc hiện tại mới tài
Tâm một chỗ mọi điều đều thông đạt.*

Trong kinh Phật dạy: “Nhứt niệm sân tâm khởi, bá vạn chướng môn khai” hay “một niệm sân nổi lên, cháy tiêu cả rừng công đức”! “Ái bất nhiễm, bất sanh Ta bà, Niệm bất nhất, bất sanh Tịnh độ”

Cũng có kinh dạy: “Tâm tịnh quốc độ tịnh, tâm bình thế giới bình”

*... “Ái dục là gốc khổ đau
Ham muốn nhiều lụy khổ càng sâu
Nhọc nhằn sinh tử bấy lâu
Đều do tham dục dẫn đầu gây nên”...*

Cho nên khi ta không quá tham cầu là đã có được tâm an tịnh rồi, lúc đó chúng ta có được hoàn cảnh chung quanh an tịnh theo, hòa bình thế giới sẽ được thiết lập ngay tại đây và bây giờ, bởi vì “nhất tâm vô tạp niệm, vạn sự tự thông huyền” nếu ngược lại “chỉ cần một niệm khởi lên, niệm kế tiếp nối theo, thì niệm niệm trôi chảy không ngừng, khổ não từ đây sinh khởi, ba cõi sáu đường triền miên dòn dập”.

Đừng thấy nhỏ mà không quan tâm, một niệm tuy nhỏ khởi lên mà không kiểm soát, không điều khiển được, thì hậu quả rất khó lường, cũng giống như một tàn thuốc nhỏ vô ý quăng ra, sẽ có thể cháy tiêu cả một khu rừng, hay “con

bướm đập cánh nơi vườn hoa sau nhà, lại có thể góp phần ảnh hưởng đến sóng thần biển đông”.

Chỉ cần “một niệm” tham sân, muốn chúng tỏ “bản ngã” của Hitler, và phe Trục khởi lên, đã xảy ra cuộc thế chiến lần thứ hai, với mấy chục triệu sinh linh phải chết trong đau thương thảm khốc. Chỉ cần “một niệm” cuồng tín, hận thù, khủng bố đánh bom liều chết của một vài chiến binh Hồi Giáo cực đoan, đã, đang và sẽ gieo rắc hoang mang, khủng hoảng, lo sợ cũng như chết chóc thảm thiết cho nhiều tánh mạng trên toàn thế giới! Chỉ cần “một niệm” tự mãn, kiêu mạn nổi lên, đã khiến cho Ngô Đạt Pháp Sư phải bị “mặt ghẻ mặt người” xâm nhập khiến đau nhức thân tâm, nếu không nhờ nhiều kiếp tu hành, tạo phước đức, thì phải trả quả nặng nề, có khi phải đền mạng!

Cho nên ta sống bình dị, chỉ lo tịnh niệm, thường công phu bái sám, luôn hiểu và thương, biết sẻ chia, thì an lạc ngay từ giờ phút này, giúp cho ta và thế giới có được những giờ phút “hòa bình” rồi, khỏi cần phải đấu tranh, tìm cầu và vận động ở đâu cho xa.

“Tâm an vạn sự an” chỉ cần tâm bình yên ta sẽ thấy “cảm ơn đời, mỗi sáng mai thức dậy, đã cho ta có thêm ngày mới để yêu thương”. Chỉ cần ta biết tận hưởng những gì đang hiện có, nằm gác chân chữ ngũ, tự tại, thoải mái nhìn trời trắng mây nước lững lờ bay mà không chút vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thì đã thấy tâm hồn đầy an lạc rồi, đâu cần phải tìm cầu ở chốn nào, cho tốn hao sức lực!

Một niệm.

“Chỉ cần một niệm này dừng lại

Niệm kế tiếp cũng dừng lại và dừng lại tất cả...

Chỉ một niệm này dừng, thì nền tảng an lạc tự thiết lập

Sinh tử luân hồi từ đây chấm dứt

Tổ Lâm Tế bảo: “Niệm chưa khởi chớ cho khởi. Niệm đã khởi chớ tiếp tục. Thì hơn mười (10) năm ông đi cầu tham học đạo”.

Một niệm quan trọng là như vậy, nên theo Phật Pháp chủ trương Chánh Niệm, nghĩa là mọi suy nghĩ, lời nói và việc làm đều phải chú tâm, biết rõ vào giờ phút hiện tại và ngay bây giờ, không lưu luyến, nuối tiếc quá khứ, không mơ ước vọng tưởng tương lai là vậy! Được như thế thì mọi suy nghĩ mới chín chắn, mọi lời nói mới chững chạc, mọi việc làm mới cẩn trọng và thành tựu sắc sảo viên mãn.

Trong cuộc sống, nếu có “tâm” tốt để một “niệm tốt” được khởi lên, thì những điều tốt sẽ tiếp theo, mọi người trong xã hội cũng sẽ được nhìn theo chiều

tốt, chỉ thấy điều tốt, không nhìn điều xấu, như Ân Quang Đại Sư dạy: “chỉ thấy cái hay không tìm điều dở” hay Ngài Lục Tổ đã dạy: “Nếu là bậc chân tu, không thấy lỗi của đời. Nếu như thấy lỗi người. Minh chê là kém đó! Người quấy ta đừng quấy. Ta chê tự có lỗi. Muốn phá tan phiền não. Phải trừ tâm thị phi. Thương ghét chớ để lòng.

Nằm thẳng đôi chân nghi! (Pháp Bảo Đàn Kinh)

Cuộc đời vẫn đẹp như tự thuở nào, vẫn trời xanh mây trắng lượn, vẫn gió thoảng, chim kêu. Nếu có giông bão, một lát rồi cũng qua, “sau cơn mưa trời lại sáng” kia mà, tại sao ta mãi “dính mắc” vào điều “tồi” để khi trời “sáng” rồi, ta vẫn mãi u uẩn trong tâm? Ta không thay đổi được hướng gió, nhưng ta có thể xoay chuyển được cánh buồm. Ta không thay đổi được vị mặn của muối, nhưng có thể cho nhiều nước vào sẽ làm loãng đi vị mặn. Ta không thay đổi được nghiệp quả, nhưng vẫn làm chủ được vận mệnh, khi biết “tu tâm, dưỡng tánh” tránh xa những điều thị phi, nhân ngã mà thường hằng việc tạo phước đức, ích đạo lợi đời, thì cuộc đời ta vẫn đẹp, mọi tai ương rồi cũng nhẹ như lông và tương lai nhiều sáng sủa!

Chúng ta hãy luôn Niệm Phật, hoặc niệm Pháp, niệm Tăng, niệm thí, niệm giới, niệm Thiên, để thường nhớ nghĩ đến những điều “tốt đẹp” với lòng đầy “bao dung độ lượng”, từ đó nhìn đời, thấy toàn tấm giấy trắng, hầu lòng đầy hoan hỷ mà tận dụng tờ giấy làm lợi ích cho đời, đừng vì một “niệm xấu”, “bói lông tìm vết” khởi lên, chỉ thấy một dấu chấm nhỏ thôi, mà quên đi phần trắng nhiều còn lại để sanh phiền não, phí bỏ đi tờ giấy, vừa “hủy phước” vừa “tạo tội” gieo nợ với đời.

Niệm tốt khởi đời ta thẳng tiến mãi

Niệm xấu khai dẫn dắt vận mệnh suy

Trong Phật Pháp nhân quả bất tư nghi

Tâm ta tốt sẽ cảm chiêu điều tốt.

An Lạc thất, Nam Úc những ngày tịnh dưỡng

Trọng Hạ, Bình Thân (2016)

Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

NĂNG LỰC CỦA TÂM

心理承受能力

(Cảm tác sau khi bức tranh có chữ Tâm được treo lên trong Trai Đường Tổ Đình Pháp Hoa, trong mùa an cư kiết hạ 2017)

Đức Phật dạy: “*Tất cả Pháp từ Tâm* tướng sanh, *Tất cả Pháp từ Tâm* tướng diệt”, “*Tâm an vạn sự an, Tâm bình thế giới bình*”. Tất cả mọi việc trên thế gian này đều do Tâm tạo. Tâm sinh ra, trưởng dưỡng cũng như trong thâm sâu, thực hiện mọi suy nghĩ, lời nói và việc làm của chúng ta.

Ngoài thế gian có những câu thơ về “bệnh Tâm = Tâm lệch lạc” cũng rất đáng suy nghĩ, “*khi thương trái ấu cũng tròn, khi ghét trái bồ hòn cũng méo*” hay “*cảnh nào cảnh chẳng đeo sầu, người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*”.

Tâm chúng ta là dòng tư tưởng, ý thức, phân biệt, luôn biến dịch thay đổi, như vượn chuyền cành. Hai tác phẩm: “*Câu Chuyện Dòng Sông*” và “*Cửa Tùng Đồi Cảnh Gài*”⁹ đã nói lên rõ điều này. Tâm chúng sanh bất thường, nên chúng ta không thể tin tưởng vào Tâm của ta được, khi ta chưa chứng A La Hán!

Tâm có thể dẫn ta lang thang mãi, trong sáu nẻo luân hồi, nhưng Tâm cũng có thể đưa ta đến, quả vị Thánh Hiền hay thành Phật, Bồ Tát.

Nếu ta cứ mãi cho Tâm ‘*hướng ngoại tìm cầu*’ để phải chạy theo “*ngũ dục*”. Cho việc chiếm hữu được nhiều tiện nghi vật chất, với danh lợi cao sa là sự thành đạt của đời người, thì sẽ mãi mãi bị luân hồi sanh tử, trôi lăn trong vòng trầm luân khổ lụy, xa rời đường giải thoát, giác ngộ.

Còn nếu biết hướng vào nội tâm, để mà xét nét từng suy nghĩ, lời nói và việc làm của mình, đó là bốn phận sự cũng vừa là công việc hằng ngày của người tu. Vì có quán chiếu nội tâm được như vậy, ta mới thấy rõ được những khuyết điểm của mình mà khắc phục, sửa chữa, tránh đi những thị phi, phiền não, những đau thương khổ lụy cho xã hội, đặc biệt thấy được những điều hay, tốt của mình mà phát huy, làm thăng tiến bản thân và lợi ích cho đời.

Trong Phật Giáo có từ “*chiêu cảm*”, Tâm ta như thế nào thì sẽ “*chiêu cảm*” những điều như thế ấy đến với ta, Tâm ta tham lam, khổ đau, sân hận sẽ “*chiêu cảm*” cảnh địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, Tâm ta an lạc thanh thoát sẽ “*chiêu cảm*” cảnh thiên đường, hạnh phúc. Ngoài đời có những thành ngữ: “*Ngưu tầm*

ngưu, mã tâm mã” cũng tương tự như “chiêu cảm”. Ai thích uống rượu sẽ tìm đến với những người uống rượu, hoặc ngược lại những người uống rượu sẽ tìm đến với người đó, ai thích yên tĩnh tu hành sẽ tìm nơi thanh vắng, hoặc khiến mình gặp những cảnh lan nhã tịch tịnh!

Trong Kinh Pháp Cú, phần mở đầu, câu số 1, Phật cũng đã dạy rất kỹ về Tâm: *“Trong các pháp, tâm dẫn đầu, tâm làm chủ, tâm tạo tác! Nếu nói năng hoặc hành động với tâm ô nhiễm, sự khổ sẽ theo nghiệp kéo đến, như bánh xe lăn theo chân con vật kéo xe.*

Trong các pháp, tâm dẫn đầu, tâm làm chủ, tâm tạo tác! Nếu nói năng hoặc hành động với tâm thanh tịnh, sự vui sẽ theo nghiệp kéo đến như bóng theo hình. (Hòa thượng Thiện Siêu dịch từ Hán ngữ)

Tâm lăng xăng, ngã mạn đó là “tâm bệnh”, “tâm phân biệt, đố kỵ, tội lỗi” không muốn ai hơn mình, mọi suy nghĩ đều sai lệch, méo mó theo ngã kiến của mình, *“thương ai thương cả đường đi, ghét ai ghét cả tông ti họ hàng”* bắt mọi người phải theo ý của mình, nhìn đời theo cặp kính màu mình đang mang *“khi thương nước đục cũng trong, khi ghét nước sạch giữa dòng cũng dơ”*. Do vậy khi Tâm mình chưa tốt, thì sẽ nhìn đời bằng những việc chưa tốt, nói những việc không hay và làm những điều không đẹp. Từ đó suy ngược lại, khi ta nghe những điều không hay, thấy những việc làm không đẹp, biết rằng người đó “Tâm bệnh hoạn” đang hoành hành, hãy thương cảm và tìm cách giúp họ mau tỉnh thức!

“Vạn Sự Do Tâm

- *Tâm lệch lạc thì cuộc sống nghiêng ngả đảo điên.*

- *Tâm gian dối thì cuộc sống bất an.*

- *Tâm ghen ghét thì cuộc sống hận thù.*

- *Tâm đố kỵ thì cuộc sống mất vui.*

- *Tâm tham lam thì cuộc sống dối trá...”*

Trong kinh Di Giáo Phật đã dạy: *“Chế Tâm nhưt xứ, vô sự bất biện”*. Giữ Tâm một chỗ, mọi việc đều được giải quyết một cách thông suốt, vì lúc đó Tâm đã được định, trí tuệ sẽ phát lộ, để nhìn, đánh giá và giải quyết mọi sự việc một cách hoàn hảo. Tụng kinh, niệm Phật, trì chú, ngồi thiền... cũng nhằm mục đích giúp cho Tâm được an định! Trong pháp sám hối cũng có câu nói về Tâm: *“Tội từ Tâm khởi, đem Tâm sám, Tâm được tịnh rồi, tội liền tiêu, tội tiêu Tâm tịnh thấy đều không, thế mới thật là chơn sám hối”*

Tâm quan trọng như vậy, cho nên, ta không những đem Tâm của mình đặt ngay trên ngực để yêu thương, mà còn đem Tâm:

- Đặt trên tai để biết nghe lời than trách, góp ý của người khác.
- Đặt trên vai để biết chịu trách nhiệm và chia sẻ trách nhiệm với anh chị em.
- Đặt trên tay để giúp đỡ người khác.
- Đặt trên mắt để nhìn thấy nỗi khổ của tha nhân.
- Đặt trên chân để mau mắn chạy đến với người cùng khổ.
- Đặt trên miệng để nói lời an ủi với người bất hạnh.

“Thân xác không tìm thì thân xác chết, làm người không có Tâm thì cuộc sống chỉ có hận thù”

Tu là tu ngay ở Tâm mình, chứ không tu ở đâu xa, tu làm sao cho Tâm bớt lăng xăng, không ngã mạn, vì Tâm lăng xăng, ngã mạn sẽ khiến cho chúng ta sống không thật, luôn bất an, nghi ngại, vì làm quấy hoặc nghĩ, nói và có hành động không tốt về người, nên cứ nơm nớp lo sợ nhân quả đáp trả, từ đó ám ảnh, nhìn “gà hóa cóc”, đánh giá và giải quyết sự việc một cách áp đặt, chủ quan, không được chính xác, nên kết quả không được như ý, mà có khi rất đau thương, tội tệ vì do “Tâm bất an” chiêu cảm những điều bất như ý đến vậy.

“Tâm chưa tốt”, chỉ thấy và lấy cái xấu của người để che đậy cái xấu của ta, như vậy chỉ gây phiền não, tội lỗi, làm xấu thêm tình hình cho ta và người, cũng như gây oan trái chất chồng cho nhau mà thôi!

Tâm ta tốt thấy cuộc đời đều đẹp

Người thương người sống chia sẻ khiêm cung

Chân-Thiện-Mỹ nguyện thực hiện đến cùng

Biển trần gian trở thành nơi tịnh cảnh.

Sống có Tâm tức là sống biết quan tâm đến tha nhân, sống vì tha nhân, cũng là sống có Đức, có hậu, “*có Đức mặc sức mà ăn*” kia mà! “*Đức thắng tài vi quân tử, tài thắng đức thị tiểu nhân*” chắc ai ai cũng muốn mình là người quân tử có Đức, để được hưởng thượng, mọi người tôn kính, hơn là phải bị xem thường, chịu cười chê, biếm nhẽ và hậu quả xấu sẽ xảy ra thì thật khó lường!!!

Chân thành dùng Tâm Đức cung kính, mà đối đãi với nhau, lúc đó mọi người mới “*Tâm phục, khẩu phục*” mà quy thuận, ta mới thống nhiếp đại chúng được lâu bền, đúng pháp. Dùng dùng tài trí, uy quyền bắt buộc người khác phải theo, để rồi “*bằng mặt chứ không bằng lòng*” thì chỉ tạm thời được trong giai đoạn ngắn mà thôi, sau đó “*cạn phúc, hết thời*” phải chịu trả quả thảm thương!

“*Tâm tức Phật, Phật tức tâm*”. Tâm ta là Phật, mọi người chung quanh ta cũng là Phật sẽ thành kia mà, nên ta phải có Tâm khiêm cung, trân quý lẫn nhau.

Tâm từ, bi, hỷ, xả, bao dung, rộng mở, tha thứ, đề nhiếp hóa tất cả thành người tốt, đó mới chính là Tâm của người tu. Lúc đó mọi người sẽ quy kính, sức cảm hóa sẽ lan tỏa, giúp ta và mọi người cùng hướng đến con đường chân-thiện-mỹ, có được một cuộc sống thư thái, lợi ích, nhiều ý nghĩa và đầy an lạc. Do đó chúng ta hãy sống thương yêu với nhau, “*người yêu người, sống để thương nhau*” kia mà, sao phải cố chấp, hơn thua, đố kỵ, hận thù... làm chi, để phải gây khổ đau cho nhau ?

Đức Phật dạy rằng: “*Người có Tâm nhu hòa, nhân nhục sẽ được đẹp đẽ và kẻ có Tâm sân hận sẽ chịu xấu xí*”, hay “*Tâm như thái hư, lượng châu sa giới*” phải có Tâm rộng lớn mới dung chứa được tất cả, bèn không sẽ “chiêu cảm” những điều nhỏ hẹp mà thôi! Hoặc “*Tâm bình thường là đạo*” đừng vọng tưởng, phân biệt, chấp thủ mà sai với đạo, gây đau khổ cho mình và cho người. Trong cuốn sách Nhân tướng học, tác giả Hy Trương cũng đã viết: “*Tướng tùy Tâm sinh, tướng tùy Tâm diệt*”, cũng đã chứng minh lời Phật dạy là chân lý, từ đó nói lên tất cả mọi sự cũng từ nơi Tâm. Nguyễn Du cũng có thơ: “*Thiện căn vốn tại lòng ta, chữ Tâm kia mới bằng ba chữ tài*”.

Năng lực và giá trị của Tâm có sức mạnh siêu tuyệt và quan trọng là như vậy, nên người tu phải biết quay về với Tâm để “*tu Tâm, dưỡng Tánh*”. Tu trong Tâm là tu đúng theo chánh đạo, tu ngoài Tâm tức là tu theo ngoại đạo vậy! Sự thăng tiến của người tu thể hiện ở Tâm tốt, để suy nghĩ, nhìn thấy và nói ra những lời tốt đẹp, đối nhân xử thế thanh cao, hào xung tán, tôn kính, nuôi dưỡng Phật tánh lẫn nhau, nhân những điển hình tốt nhiều lên, trồng hoa thay cỏ, cho vườn hoa Tâm có nhiều hương sắc, không thấy những điều xấu, che mờ đi những dơ uế, “*ẩn ác, dương thiện*”, cho cuộc đời này thêm thoải mái, tươi đẹp, cùng hướng thượng mà xây dựng một “*Tịnh độ giữa trần gian này*” thì còn đẹp và lý tưởng nào bằng !

Dùng “Tâm Đức” độ đời là chánh pháp

Còn “trí tài” sử dụng tạm thế gian

Ai muốn tu đạt đến cảnh niết bàn

“Tâm và Đức” vị tha nhân phục vụ.

*Kỷ niệm mùa An Cư
năm Đinh Dậu – 2017,*

Tại Tổ Đình Pháp Hoa - Nam Úc

Thích Viên Thành

---o0o---

PHẬN SỰ NGƯỜI TU

01/10/2015, 17:24 (Xem: 1386)

Thích Viên Thành - *Diễn đọc Chân Hiền Hiếu*

Tu là gì?

“Tu là quá trình: 1/ quán chiếu nội tâm, 2/ làm triệt tiêu bản ngã, 3/ chuyển hóa nghiệp lực của mình” đây là ba điều kiện tiên quyết, cốt yếu và tinh túy nhất, trong phận sự người tu.

Đức Phật đã dạy: “khi chưa chứng A La Hán thì chưa thể tin vào tâm ta được” vì tâm ta là “tâm viên, ý mã” thay đổi, sinh diệt không ngừng, cho nên Tổ Đạt Ma muốn độ cho nhị Tổ Huệ Khả cũng phải chỉ ra pháp “an tâm” bằng cách

“khai thị” cho Ngài Huệ Khả phải quay lại tìm “tâm bất an” nơi chính mình” mới ngộ ra được đạo. Ngài Lục Tổ Huệ Năng khi nghe Kinh Kim Cang đến câu: “bất ưng trụ sắc... thanh, hương, vị, xúc, pháp, sanh tâm, ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm...” liền ngộ đạo, cũng là nhờ ở sự quay lại với chính mình để không bị dính mắc, hấp dẫn bởi lục trần, mới ngộ được đạo. Gần gũi nhất tại Việt Nam chúng ta, Ngài Tuệ Trung Thượng Sĩ cũng đã chỉ dạy cho Thái Tử Trần Khâm một câu Pháp yếu: “phản quan tự kỷ bốn phận sự, bất tùng tha đắc” *có nghĩa xem xét lại chính mình là phận sự chính, không phải từ nơi khác mà được*, nhờ đây mà sau này Việt Nam chúng ta có được Phật Hoàng Trần Nhân Tông với Thiền phái Trúc Lâm Yên Tử và dòng lịch sử oai hùng với ba lần đánh bại giặc Nguyên, Mông đem lại vẻ vang cho dân tộc.

1/ “Quán chiếu tự tâm” là đưa tâm trở về với thân, không cho tâm rong ruổi, lang thang phá hoại lúa mạ nhà người, bằng cách: theo dõi hơi thở vô, ra, tụng kinh, trì chú, niệm Phật, lạy Phật, tham thiền... mục đích là gom tâm về một chỗ, khi “quán chiếu tự tâm” sẽ thấy rõ lỗi mình để mà lo sửa, hầu hoàn thiện tự thân và không thấy lỗi người để phải nhiều phiền não và sinh ra cao ngạo, tội lỗi. Đức Phật cũng đã dạy: “chế tâm nhưt xứ, vô sự bất biện” nghĩa là *giữ tâm một chỗ, không có việc gì không làm được*. Khi ta giữ tâm được an tịnh, ta sẽ thấy cuộc đời rất là an lạc, mọi người đều tốt, cảnh vật chung quanh đều đẹp, đúng như lời Phật dạy: “tâm bình thế giới bình, tâm tịnh quốc độ tịnh” là vậy, khi tâm “bất an” sẽ luôn lao lư sống không thật, nhìn đời với tâm hư thối, phiền não chất chồng.

2/ “Làm triệt tiêu bản ngã” vì “bản ngã” là nguồn gốc của “vô minh” và mọi tội lỗi, khi có “ngã” là có “nhơn” rồi có “chúng sanh” và “thọ giả”, khi vừa ra đời Đức Phật đã đưa ra “thông điệp” đầu tiên cũng về chữ “ngã”. Khi có “ngã chấp” thì sẽ có hai bản năng: sinh tồn và hưởng thụ đồng hành, lúc đó chỉ thấy “ta” là cái rốn của vũ trụ, bắt mọi người phải phục tùng ta, sẵn sàng bươi móc lỗi của người để hòng che đậy lỗi lầm của ta, tạo ra muôn vàn oan trái, khổ đau và mặc sức thụ hưởng sắc dục, chạy theo hình tướng bên ngoài, lấy cơ sở vật chất và danh lợi đạt được làm thành quả của đời tu, quên đi câu “Duy tuệ thị nghiệp”, “tam thường bất túc”, “ít muốn biết đủ” và “an lạc, giải thoát”... làm phương châm và cứu cánh, thì thật là đáng buồn thay! Hòa Thượng Thiện Siêu cũng có viết: “Vô ngã là Niết bàn”, vậy “có ngã là có địa ngục”, thế nên muốn đạt đến Niết bàn phải tu làm sao cho tự mình và giúp cho nhiều người “triệt tiêu bản ngã” đó mới là nhiệm vụ chính của người tu.

3/ “Chuyên hóa nghiệp lực của mình” ta sinh ra trên đời này cũng do “nghiệp”, suốt quá trình sinh sống cũng tạo quá nhiều “nghiệp” mà “nghiệp ác” thì nhiều hơn “nghiệp thiện”, nhưng tất cả “nghiệp” dù “nghiệp thiện hay ác” cũng đều dẫn ta trong “sinh tử luân hồi” mà tu là phải “chuyên nghiệp” quyết

“thoát ly sinh tử luân hồi” để đạt an lạc, giải thoát đây mới là cứu cánh và phận sự chính của người tu, trong kinh có dạy: “Vong thất bồ đề tâm, tu chư thiện pháp, thị danh ma nghiệp” là vậy. Muốn chuyển hóa nghiệp phải “sám hối tự tâm”, phải biết quán chiếu để thấy lỗi lầm của mình mà sửa, phải “tự thấy mình nhỏ thôi, việc tu còn kém cõi”, để mà khiêm cung, tôn trọng mọi người, bởi vì mọi người cũng là Phật sẽ thành kia mà. Phải hằng lạy Phật sám hối kết hợp với y học, vừa rèn luyện dưỡng sinh, vừa khiêm cung, hạ “bản ngã”, vừa chuyển hóa được nghiệp lực vừa tạo thêm phước đức, đó không phải là lợi ích thiết thực và nhiệm vụ chính của người tu hay sao?

Hạnh “Sa môn” và phận sự người tu, là trải nghiệm ba pháp tu trên và “một bát cơm ngàn nhà, thân chơi muôn dặm xa, mắt thương xem trần thế, mây trắng hỏi đường qua”. Nếu ai muốn tu mà không trải qua ba điều kiện kể trên, dù có nhiều bằng cấp và tu lâu năm mà không nếm được hương vị an lạc, giải thoát, để phải nhiều lo toan tính toán, đều là tu hình tướng, giả danh mà thôi. Muốn cứu độ mọi người, trước tiên ta phải tự độ được ta, phải không còn “ngã chấp” và “pháp chấp”, phải có của, rồi mới nghĩ đến việc đi cho, phải có nội lực rồi mới mong cứu giúp người, nếu chưa có gì mà sớm “hạ sơn” để mong cứu độ mọi người, thì sẽ là ảo vọng, “Cửa tùng đôi cánh gài” chỉ lụy khổ mà thôi!

*An Lạc thất, Adelaide, Nam Úc
những ngày tịnh dưỡng*

Thích Viên Thành

---o0o---

KÍNH MỪNG PHẬT ĐẢN ĐÚNG NGHĨA

Mỗi hàng năm Phật Đản về vạn nẻo

Chư Tăng, Ni, Phật Tử lễ kính mừng

Hào quang Ngài chiếu tỏa khắp, sáng trưng

“Phật Tri Kiến” Ngài “Khai Thị Ngộ Nhập”.

Vì thương chúng sanh, mãi hướng ngoại tìm cầu, để chìm đắm hoài trong luân hồi sinh tử, nên Phật mới “thị hiện” xuống trần, với mục đích duy nhất là: “Mở bày chỉ cho chúng sanh, nhận thấy rõ và sống được với Chân Tâm Phật Tánh của mình”. Tức là nhắc nhở cho chúng sanh hãy “quay về với chính mình”.

Mùng Phật Đản, chính là mừng ngày Phật ra đời, mà Phật ra đời chỉ có một mục đích duy nhất nói trên, nên chúng ta phải quay lại với chính mình mà quán chiếu, mà tu tập, để nhận cho ra Phật tánh đang hiện diện trong ta, hầu sống tốt và phát huy cho lợi lạc quần sanh.

Phật ở trong tâm mỗi người chứ không có ở ngoài hay ở đâu xa! Nhưng tại sao chúng sanh lại quên mất, để Phật phải thị hiện ra đời mà nhắc lại? Phải chăng do vì “chấp ngã” xem “ta” là số một, “ta” là trên hết, xem “của ta” là duy nhất, không ai có thể hơn hay bằng ta, khiến “vô minh” hiện diện, nên thamsân-si cũng lớn dần theo năm tháng, tạo ra muôn ngàn tội lỗi, khiến Phật tánh bị lu mờ!

Thấy rõ được điều đó, nên khi mới vừa Đản Sanh, Đức Phật đã truyền đi một Thông điệp rất là quan trọng: “Trên Trời dưới Trời chỉ có “cái ta” này là độc tôn”. Thánh, phàm cũng từ nơi “cái ta” này quyết định. Bàn bạc, xuyên suốt 49 năm trong giảng dạy giáo pháp, cũng như các pháp tu của Đức Phật, nơi nào và lúc nào cũng có Pháp “chuyên hóa ngã” hay là pháp “vô ngã” bằng cách hạ mình xuống, hàng ngày đi “trì bình khất thực” xem mình không là gì cả, thì mới mong thẳng tiến đến đạo quả giải thoát, niết bàn tịch tịnh, lợi lạc quần sanh được.

“Ngã” là “năng lượng” cũng là “động lực”, nếu ta biết vận dụng “năng lượng, động lực” này để phục vụ cho lợi ích nhân sinh, thì phước đức và ích lợi vô lượng, bèn ngược lại, dùng “năng lượng, động lực” này để phục vụ cho tự tư, tự lợi, sống ích kỷ cho riêng mình, bắt mọi người phải phục dịch thì nguy hại, tội lỗi cũng vô biên. Vì bản năng “sinh tồn và hưởng thụ” sẽ sẵn sàng triệt hại bất cứ ai, ngay cả việc giết người, cướp của để mình được sống, để mình “độc tôn” và mặc sức thụ hưởng!

Khi “bản ngã” lớn, sẽ chỉ thấy những cái xấu của người theo ý tưởng không tốt của ta và sẵn sàng phủ nhận, chà đạp những cái tốt, cái hay, cái giỏi của người. Khi “bản ngã” lớn, thì cái gì “của ta” cũng nhất, để rồi xem thường, mạ lị, cười chê những gì của người, mặc cho của người có hay, có giỏi cũng không cần hay biết. Khi “bản ngã” lớn tham-sân-si phát triển tương ưng và tội lỗi cũng theo đó lớn dần.

Trên đường tu, nếu chúng ta không nhận ra được sự nguy hại của “bản ngã” để mà hàng ngày lo tu tập, bào mòn “ngã chấp” thì chưa chánh kiến, đây là một thiếu sót và sai lầm lớn.

Với người “thượng căn” thì sống với Phật tánh của mình, thực hành theo hạnh của Bồ Tát Thường Bất Khinh: “Các ngài là Phật sẽ thành, con không dám khinh các ngài đâu...” như trong Kinh Pháp Hoa, Phật đã dạy.

Với người “trung, hạ căn” thì nên luôn sống khiêm cung, thường “lạy Phật, sám hối”, suy tư và hành xử: “cho con biết khiêm hạ, biết tôn trọng mọi người, tự thấy mình nhỏ thôi, việc tu còn kém cõi...”, được như vậy, mới mong có cơ hội học hỏi để tiến lên, hoàn thiện tự thân, nếu không được như vậy thì chúng ta là người “không tốt” mọi kiến thức vay mượn có được, chỉ là “sở tri chướng”, sẽ che mờ và ngăn chặn mọi cố gắng của ta, từ đây đường tu mờ dần, nếu có chãng cũng chỉ là hình tướng mà thôi và cứu cánh giác ngộ, giải thoát sẽ khó mong đạt được.

Hiểu về “bản ngã” nhắm vào việc “hạ ngã”, thấy “vô ngã là niết bàn” mà tu, biết vận dụng nó, là có chìa khóa để mở cửa và tiến vào đường đạo, ai không nắm lấy chìa khóa này mà mở vào, thì chỉ đi lòng vòng ở ngoài, uổng công, phí sức, đôi khi lấy thời gian ở chùa làm sở đắc, dung dưỡng và “lớn thêm bản ngã” thì lại còn nguy hại vô cùng !

Kính mừng Phật Đản là làm hiển lộ “Phật tánh” trong mỗi người, nên bằng mọi hình thức tổ chức sâu, rộng, hoành tráng, ấn tượng ở bên ngoài cũng cần phải có, để nhắc nhở mọi người và xã hội cùng nhớ mà thực hành lời Phật dạy, cho toàn xã hội được an lạc.

Nhưng điều đặc biệt và quan trọng nhất, vẫn là việc hành trì miên mật của từng cá nhân “quán chiếu nội tâm, triệt tiêu bản ngã và chuyển hóa nghiệp lực của mình”. Thể hiện bằng cách sống chân thật, vui vẻ hài hòa, rộng lượng, đối đãi tôn trọng nhau, có thiện niệm, nghĩ, thấy, nói, hành xử tốt đẹp về nhau, vừa chứng tỏ tâm mình đang tốt đẹp, vì “tâm an vạn sự an” từ đây góp phần tô điểm nét đẹp chung cho xã hội.

Mừng ngày Phật Đản đối với các Giáo Hội, các Đạo Tràng thì cũng nên tổ chức tu tập miên mật mọi nơi, cho thật chúng hành trì, có sự chuyển hóa, bản thân cảm nhận được thật sự an lạc, từ đó lan truyền cho gia đình và những người chung quanh.

Người tiến bộ như Âu, Mỹ và những người kinh nghiệm với cuộc đời, đã thấy rõ được nỗi khổ, niềm đau, sự vô thường, giả tạm của nhân thế rồi, biết hạnh phúc là “cho ra” từ ở bên trong phần tinh thần, chứ không thể chỉ biết “nhận vào” và tìm kiếm bằng vật chất ở bên ngoài mà được, vì thế họ đã hướng rất mạnh về con đường tu tập chuyển hóa thân tâm.

Pháp của Phật là pháp hành, là pháp để sống cho an lạc, chứ không phải pháp để nghiên cứu, để phô trương, để chiêm bái. Nên hàng ngày và các kỳ lễ

kỷ niệm trọng đại, rất cần có sự hướng dẫn tu tập chuyên sâu, có chất lượng, để tất cả mọi người đạt được giải thoát, giác ngộ đích thật, chứng tỏ giáo Pháp Phật rất vi diệu, vĩnh cửu, mọi người đều thấy rõ mình là Phật sẽ thành.

Đó mới chính là quán triệt, thực hiện Thông Điệp đầu đời của Đức Phật và Mừng Phật Đản một cách đúng nghĩa, cũng như lợi ích thiết thực vị tha nhân.

*Đón Mừng Mùa Phật Đản – lần thứ 2641 - Phật lịch 2561
Chùa Pháp Hoa – Nam Úc - Quý Xuân – Đinh Dậu (4/2017)*

Thích Viên Thành

---o0o---

THIỆT THỰC MỪNG PHẬT ĐẢN

Phật Đản là ngày sinh của Đức Phật. Theo như trong kinh Phật đã dạy: “Tất cả chúng sanh đều có Phật tánh”, “Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành”, nên mỗi chúng ta đều có Phật tánh, là Phật sẽ thành. Như vậy “Mừng Phật Đản” là mừng ngày sinh của Phật, cũng là dịp nhắc nhở mỗi chúng sanh hãy sống lại với Phật tánh đang sẵn có của mình, mừng Phật đản cũng là mừng Phật tánh của mỗi chúng sanh được hiển lộ.

Tại sao Phật tánh của chúng ta bị lu mờ, cần phải hiển lộ? Có phải chăng vì “bản ngã” để trở thành “chấp ngã và chấp pháp” nguồn gốc của “vô minh”, rồi “phân biệt”, “đối xử”, xem “mình” là rón của vũ trụ, là trên hết, bắt mọi người phải tôn trọng, lệ thuộc vào ta, khiến cho căn bản phiền não (thamsân-si, kiêu mạn, nghi và ác kiến) phát triển ngút ngàn, xem như áng mây mù dày đặc đang che phủ, nên Phật tánh không hiển lộ được. Thấy rõ được nguyên nhân căn bản ấy, nên khi mới vừa sinh ra đời, Đức Phật đã truyền đi một “thông điệp” quan trọng, thiết thực cho cuộc đời và những ai hướng đến con đường tu giải thoát, giác ngộ. Đó là câu: “Thiên thượng Thiên hạ duy ngã độc tôn” nghĩa là: “Trên Trời dưới Trời chỉ có “cái tôi” là duy nhất quan trọng”.

“Cái ta” “cái tôi” là năng lượng cũng là động lực giúp ta vững bước trên đường đời, khi ta biết vận dụng năng lượng và động lực ấy “sống vị tha” hy hiến phục vụ tốt cho cuộc đời được an lạc và giúp cho xã hội được hạnh phúc, vươn lên. Nhưng đôi khi “cái tôi” ấy cũng chính là “kẻ thù” của chính ta, khi “cái tôi” ấy chỉ biết “vị kỷ” sống theo “bản năng” lo sinh tồn và hưởng thụ thì “tham-sân-si” sẽ phát triển, khiến ta tạo nhiều tội lỗi, vì sẵn sàng trù dập, hãm hại người, để mình được sống, được an toàn, được mặc sức hưởng thụ dục lạc, hoặc thăng tiến trên con đường danh lợi, mặc cho ai có đau khổ, thiệt thòi, sống chết lắt lây, nhiều người không đồng thuận, cũng không cần hay biết (no care).

Tạm hiểu “cái tôi” là “tiểu ngã”, “vạn hữu vũ trụ, pháp giới chúng sanh” là “đại ngã” là “chân ngã”, cho nên “ta” chỉ là một phần nhỏ xíu của vũ trụ mà

thôi! Nếu “ta” biết hài hòa, biết tu tập, thể nhập lại với vũ trụ, phục vụ cho chúng sinh được nhiều lợi ích, an vui, như chư Phật và các bậc Thánh Hiền, thì sẽ được trường tồn phát triển hoặc tiếng thơm lưu danh muôn đời, bằng ngược lại đem “cái tôi” ấy bắt mọi người phải phục dịch, phải răm rắp tuân theo, phải làm nô lệ suốt đời, mặc sức “độc đoán” bóc lột, hưởng thụ trên sự khổ đau, khó chịu của người khác, tạo những điều “mất đức” không có được tâm từ bi hỷ xả, “vùi dập” không muốn ai hơn mình, sẽ bị đọa lạc vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, hiện tại phải nhiều khổ sở, bị cô đơn dằn vặt, mà như trong sách Thánh nhân cũng đã dạy: “Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong” là vậy!

Khi thành bậc Đại Giác Ngộ rồi, nhưng Đức Phật vẫn còn lo sợ “cái tôi” phát triển, nên suốt 49 năm thuyết pháp độ sanh, Ngài hằng ngày vẫn phải dẫn đệ tử, toàn là bậc Thánh, đi “ăn xin” khắp các nẻo đường Ấn Độ, cũng không ngoài mục đích là tiêu diệt “cái tôi” và “hóa duyên”. Do vậy mỗi chúng ta là một chúng sanh bình thường, hãy noi theo Phật, không cho “cái tôi” phát triển, thường lấy câu: “phản quan tự kỷ bốn phận sự, bất tùng tha đắc” để làm kim chỉ nam cho việc tu hành và cùng nhắc nhau luôn nhớ “vô ngã là niết bàn, hữu ngã là địa ngục”.

Trong cuộc sống, nếu bậc làm cha làm mẹ không sáng suốt, thương con một cách mù quáng, “chỉ biết nuông chiều” theo sự “đua đòi vô lối” của con, sẽ khiến cho con mình “lớn bản ngã” sau này là một nỗi lo cho gia đình và là mối nguy cho xã hội. Trong nhà trường, một tập thể hay trong cơ quan, khi “cái tôi” được cổ xúy và coi trọng, thì mọi rắc rối mất đoàn kết, xâu xé sẽ xảy ra. Khi làm trưởng một cơ quan, đoàn thể hay lãnh đạo quốc gia, mà “cái tôi” phát triển thì sẽ xảy ra cảnh trù dập, triệt hạ, bất bình đẳng, tạo oan trái, hận thù, khủng bố và chiến tranh, với biết bao nhiêu sự đau thương thống khổ.

Trong tu hành, nếu người tu không biết “quán chiếu nội tâm”, “triệt tiêu bản ngã” và “chuyên hóa nghiệp lực” của mình, thì với truyền thống “kính Phật trọng Tăng” của Á châu, qua việc cung dưỡng, kính trọng của tín đồ, sẽ dễ làm người tu “lớn bản ngã”, tưởng mình là “thánh”, là “tài, giỏi”, ai cũng phải cung kính, để quên đi “tam đề, ngũ quán” và hạnh nguyện: “khất sĩ, bố ác, phá ma”! Làm chùa ra, phải có tâm nguyện rộng lớn “tiếp Tăng độ chúng” như trong kinh đã dạy: “Tâm bao thái hư, lượng châu sa giới” chứ không thể theo một thiểu số, để thỏa mãn “bản ngã”, “lập kỷ lục” với tâm “thị phi, phân biệt, so đo, tính toán, chọn lựa”, trong sự “tự tư tự lợi”, biến “của thập phương thường trụ” thành “của riêng mình” để tự ý định đoạt mọi việc, không còn “sống lạc hòa” và “hành hạnh lắng nghe” nữa, thì chỉ là “biến tướng”, đọa lạc mà thôi! Đây là sự nguy hiểm của “bản ngã” khi được o bế, khai thác và cũng đang là “vấn nạn” cho Phật Giáo!

Chúng ta phải thấy mình nhỏ thôi, việc tu còn kém cỏi, để vẫn cần cố gắng, cần phát huy hết khả năng của mình cho công việc, cho tu học, cống hiến và trả nợ đời, cũng như cho sự phát triển của nhân loại, đó là ta đang sống có ý nghĩa, tạo phước đức cho đời. Tuy nhiên, chúng ta cũng cần quên đi phần “tôi” trong con người mình, từ đó mới có thể hòa nhập với cộng đồng, với thiên nhiên. Sống với tinh thần vô ngã, với sự khiêm cung, để không còn thấy mình là quan trọng, để bao dung hơn và thanh thản hơn, như theo Đức Đạt Lai Lạt Ma đã dạy: “Càng tu cao chừng nào, càng thấy mình không là gì cả, đấy mới chính thực là tu”. Không là gì cả nhưng sẽ là tất cả, vì có “chơn không” mới có “diệu hữu”.

Hôm nay để mừng ngày Phật Đản, mỗi chúng ta hãy “soi sáng lại chính mình”, để biết rõ được mình, thấy được sự cao quý, quan trọng, qua “thông điệp” đầu đời của Đức Phật, để mà lo tu tập, không làm các điều ác, siêng làm các việc thiện, giữ tâm ý trong sạch, không hướng ngoại tìm cầu, đặc biệt hành theo Mười Hạnh Phổ Hiền, cụ thể phải có “tâm từ bi rộng lớn”, luôn khiêm cung, thường lạy Phật sám hối, biết sẻ chia, chứ đừng quá “phô trương hình thức” mà “quên đi phần chất lượng” chạy theo ngũ dục, và trù dập nhau, sẽ nhiều khổ lụy. Thiết thực nhất trong “tuần lễ kính mừng Phật Đản là tuần lễ tu tập miên mật” để có được “nội lực” hầu nuôi dưỡng “khai thị” cho nhau “ngộ, nhập Phật tri kiến”, như vậy, mới có thể giúp cho Tâm mỗi chúng ta được an bình, vì trong kinh Phật đã dạy: “TẤT CẢ ĐỀU DO TÂM TẠO, TÂM BÌNH THẾ GIỚI BÌNH, TÂM TỊNH QUỐC ĐỘ TỊNH” là vậy. Đó là chúng ta đang làm cho Phật tánh trong ta được hiển lộ, giúp xã hội được an lạc, thanh bình, hạnh phúc, đó cũng chính là chúng ta đang chân thành, trân trọng KÍNH MỪNG PHẬT ĐẢN một cách THIẾT THỰC đầy Ý NGHĨA.

Mừng Phật Đản cùng hiển bày Phật tánh

Sống sẻ chia lợi ích khắp nhân sinh

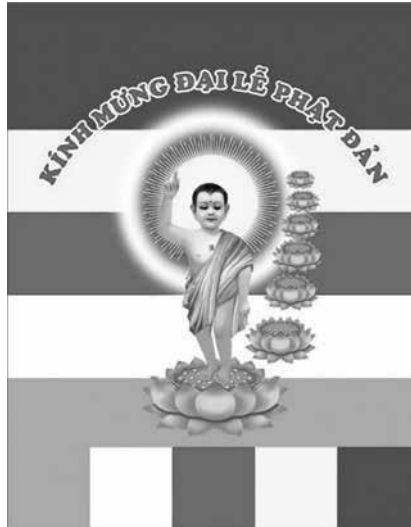
Phải hy hiến quên cả bản thân mình

Truyền chánh Pháp giúp nhau đều giác ngộ.

An Lạc thất, Adelaide, Nam Úc, những ngày tịnh dưỡng.

Quý Xuân - Bích Thân (2016)

Thích Viên Thành (*Hạnh Trung*)

---o0o---

TU CÁI MIỆNG LÀ TU HƠN NỬA ĐỜI NGƯỜI

23/07/2013 17:01:00

Thích Viên Thành - Hạnh Trung (Tran Van De)

Đã đọc: 19517

Bài viết đến ngày hôm nay: 5/2/2017 (Mùng 9/1/Đinh Dậu) được các Trang Mạng chia sẻ khắp nơi gồm:

- 1/ <http://vuonhoaphatgiao.com/tuoi-tre-va-doi-song/tu-cai-mieng-latu-hon-nua-doi-nguoi/>
- 2/ <http://www.phunutoday.vn/duc-phat-day-rang-tu-cai-mieng-la-tuhon-nua-doi-nguoi-d103140.html#bCQJiqPrpirekzj4.97>
- 3/ http://vomonthientu.org/D_1-2_2-96_4-688/tu-cai-mieng-la-tuhon-nua-doi-nguoi-nghiep-khau.html
- 4/ <http://www.phattu.com/threads/35847/>
- 5/ <http://www.daophatngaynay.com/vn/phat-phap/buoc-dau-hocphat/nen-tang-gioi/13726-tu-cai-mieng-la-tu-hon-nua-doi-nguoi.html>
- 6/ <https://www.facebook.com/chuyenxehoangphap/?pnref=story>

Đặc biệt Trên trang Fb Chuyên Xe Hoàng Pháp bài: Tu Cái Miệng Là Tu Hơn Nửa Đời Người đã chia sẻ và số lượng người đọc đã đạt Kỷ Lục: 1 triệu 750 ngàn người vào đọc rồi. Thật đáng phấn khởi cho bài viết đã có nhiều ích

lợi để nhiều người vào tìm đọc. Riêng trên Trang Mạng Đạo Phật Ngày Nay cũng đã có gần: 20.000 người đã đọc.

Chúng ta muốn tu hành được tinh tấn và thành tựu thì phải tránh những chuyện thị phi, vì thị phi mất rất nhiều thời gian một cách vô ích, mà lại gây tạo rất nhiều nghiệp khẩu, oan trái.

Nghiệp là hành động tạo tác nhiều lần có chủ ý, của Thân, Miệng và Ý, nguyên nhân đưa tới quả báo, cả hai “nghiệp” và “quả báo” tạo thành “luật nhân quả”, tuần hoàn không dứt, đưa con người luân hồi khắp sáu cõi. Nếu gieo nghiệp thiện thì sẽ sanh ở cõi Trời, Người, Atula, còn nếu tạo nghiệp ác thì sẽ bị đọa vào Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Trong đó phần Miệng là gieo tạo nghiệp nhiều nhất. Nhưng đối với đạo Phật Tu là chuyên được nghiệp.

Cổ kinh vân: “phù sĩ xử thế, phủ tại khẩu trung, sở dĩ trảm thân, do kỳ ác ngôn”. nghĩa là, xét người ở đời, búa để trong miệng, sở dĩ giết người, do lời nói ác. Cổ nhân cũng có dạy: “Bệnh tùng khẩu nhập, họa tùng khẩu xuất” nghĩa là: bệnh từ cái miệng do ăn uống mà đem vào, họa cũng từ cái miệng do nói chuyện thị phi mà tạo ra. Phật dạy trong mười (10) cái nghiệp của con người thì trong đó cái miệng đã chiếm bốn (4) gần một nửa:

(1/ chuyện không nói có, chuyện có nói không, 2/ nói lời hung ác, 3/ nói lưỡi đôi chiều, 4/ nói lời thù dật. Nhưng trong cuộc sống hằng ngày ngoài bốn điều trên, cái miệng còn tạo thêm nhiều nghiệp nữa như: 5/ ăn uống cầu kỳ, 6/ phê bình, khen chê, 7/ rêu rao lỗi của mọi người, (tứ chúng) toàn là những điều tổn phước và tội phải đọa vào địa ngục, cũng như làm mịch lòng, gây mâu thuẫn, hận thù giết hại lẫn nhau mà thôi. Do vậy kinh cũng dạy, trong sinh hoạt hằng ngày có 4 hạng người chúng ta nên tránh: 1/ Hay nói lỗi kẻ khác, 2/ hay nói chuyện mê tín, tà kiến, 3/ miệng tốt, bụng xấu (khẩu Phật, tâm xà), 4/ làm ít kẻ

nhieu. Từ cái miệng mà ta có thể biết tâm ý và đánh giá được người khác, để có cách ứng xử thích nghi.

Của cải dù to lớn như núi, nhưng cái miệng ăn lâu ngày cũng hết. Phước đức dù cực khổ gieo tạo nhiều đời, nhưng do cái miệng tạo nghiệp, phê bình, chỉ trích, nói lời ác... thì trong giây phút cũng có thể tiêu tan. Làm ơn hay bị mắc oán, cũng do cái miệng này hay kể công, mắng nhiếc, nói sỉ nhục người. “Thần khẩu nó hại xác phàm, Người nào nói quá họa làm khổ thân. Lỡ chân gương được đỡ lên. Lỡ miệng gây họa phải đền trả thôi” Cái miệng này rất tai hại, ăn uống thì cầu kỳ muốn nuốt vào những món ngon vật lạ cho khoái khẩu, vừa hao tốn tiền của, vừa đem bệnh vào thân, vì động thực vật bây giờ sản xuất chạy theo lợi nhuận nên xử dụng hóa chất rất nhiều, nếu không biết kiêng cử thì bệnh nan y mang vào thân, để tự làm khổ mình và làm khổ bao người, phải lo chạy chữa, là chuyện đương nhiên.

Người xưa cũng có dạy: “Khẩu khai thần khí tán. Thiệt động thị phi sanh” tức là mở miệng nhiều lời sẽ hao tổn thần khí, lưỡi động thường nói chuyện phải trái, hơn thua, đẹp xấu, khen chê... để rồi phải tranh đấu, mạ lị lẫn nhau khiến sanh ra lắm chuyện thương tâm.

Đây là chỉ nói sơ qua những điều tai hại thường xảy ra hằng ngày của cái miệng, còn lại suốt trong một đời người, do thoả thích cho cái miệng mà chúng ta đã tạo không biết bao tội lỗi. Do vậy mà Tây phương cũng có dạy: “trước khi nói phải uôn lưỡi bảy lần” là vậy.

Cũng có kệ rằng:

*“Trăm năm vật đổi sao dời.
Một câu quý giá muôn đời con ghi.
Mở lời trước phải xét suy.
Rằng ta cất tiếng ích chi chẳng là”.*

Lại có thơ:

*“Lời nói đôi trắng thay đen,
Thiên đàng, địa ngục bon chen lối vào?
Trực ngôn tâm chẳng lao xao.
Giữ tâm thiên định biết bao an lành”.*

Cái miệng cũng có nhiều cái lợi: dùng để ăn uống tốt, nuôi dưỡng cơ thể, dùng để nói năng giao tiếp trong hằng ngày, tạo mối thâm tình, giao hảo hài hòa, thông hiểu lẫn nhau, dùng để thuyết giảng, tụng niệm, dạy học, truyền kiến thức và những điều lợi ích đến được nhiều người. Đọc câu chuyện trong quốc văn

giáo khoa thư sau đây sẽ thấy được sự lợi hại về cái miệng, lưỡi: “Một hôm ông phú hộ ra lệnh cho người làm giết heo và chọn phần quý nhất của con heo làm cho ông một món ăn. Người làm vâng lời và sau đó dâng cho ông một món ăn mà phần quý nhất là cái lưỡi heo. Ông phú hộ hỏi tại sao thì người làm trả lời rằng cái lưỡi là bộ phận quý nhất, vì nhờ cái lưỡi mà con người có thể diễn đạt những tình cảm chân thành, những ý tưởng cao siêu, ích nước lợi dân và có ích cho nhân loại. Ít lâu sau, ông phú hộ lại ra lệnh cho người làm giết heo và chọn một bộ phận xấu xa nhất làm cho ông một món ăn. Người làm vâng lời và sau đó dâng cho ông phú hộ một đĩa đồ ăn mà bộ phận xấu xa nhất lại cũng là cái lưỡi heo. Ông phú hộ hỏi tại sao, người làm bèn trả lời rằng vì cái lưỡi có thể nói lên những lời nói xấu xa nhất tàn ác nhất làm tan nát gia đình xã hội và có thể khuynh đảo nước nhà ngay cả làm hại cho nhân loại. Ông phú hộ vô cùng ngợi khen sự thông minh của người làm”. Thật là cái lưỡi không xương nhiều đường lắt léo. Người xưa cũng có nói “nhút ngôn khả dĩ hưng bang, nhút ngôn khả dĩ tán bang” nghĩa là một lời nói có thể xây dựng nước nhà, mà cũng có thể làm tan nát nước nhà.

Lược sơ qua những điều lợi hại, thì chúng ta đã thấy cái miệng, lưỡi của người thế gian điều hại sẽ nhiều hơn điều lợi rồi, Tạo hóa sinh ra con người có hai lỗ tai, nhưng chỉ có một cái miệng, cho nên phải nghe nhiều hơn nói, mới đúng với tự nhiên, được thân người là khó, có đầy đủ lục căn và miệng lưỡi trọn vẹn là phước đức quá rồi, hãy nhân vốn phước báu này mà gieo trồng thêm phước đức ra nữa, thì mới là người khôn, bởi vậy phải lo Tu cái miệng là điều cần thiết nhất và xem như Tu hơn nửa đời người rồi.

HT Thích Thiện Hoà dạy:

*“Người khôn nói ít nghe nhiều,
Lựa lời đối đáp, lựa điều hỏi han,
Trước người hiểu rõ khôn ngoan.
Nhường trên một bước rộng đường để đi.
Việc người chớ nói làm chi.
Chuyện mình mình biết, vậy thì mới khôn”.*

Người đời cũng có câu:

*“Chim khôn hát tiếng rảnh rang.
Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe.
Nghe rồi tỏ ngộ Bồ đề.
Khuyên người niệm Phật đồng về Tây phương”.*

TT Chân Tín cũng có thơ:

*“Bớt đi lời nói thị phi,
Bớt đi tội lỗi sân si đau buồn
Thêm câu niệm Phật nhiều hơn.
Phước điền thêm lớn tâm hồn thêm vui”.*

Bồ Tát Giác Minh Diệu Hạnh có dạy: “Ít nói một câu chuyện, niệm nhiều một câu Phật, đánh chết được vọng niệm, pháp thân ta hiện tiền”. Trong kinh Pháp cú Phật có dạy: “Dầu nói ngàn ngàn lời, nhưng không gì lợi ích tốt hơn một câu nghĩa, nghe xong được tịnh lạc”. PC 100, hay: “Không phải vì nói nhiều, mới xứng danh bậc trí, an ổn không oán sợ, thật đáng gọi bậc trí”. PC 258, “không phải vì nói nhiều, là thọ trì chánh pháp, người nghe ít diệu pháp, nhưng trực nhận viên dung, chánh pháp không buông lung, là thọ trì Phật Pháp”. PC 259. Phật cũng có dạy: “Làm tỉnh như chánh pháp, nói năng như chánh pháp” là như vậy. Là Phật tử, một lời nói ra phải giúp cho nhiều người thông hiểu, an lạc, lợi ích thì chúng ta không tiếc lời, phước đức cũng rất vô biên, nhưng rất phải cẩn ngôn, cẩn ngữ khi phải nói ra những lời khiến người khác phải khổ đau, thiệt hại, thì chúng ta sẽ phải gặt hái những điều tương ứng. Tạo Phước đức cả một đời, nhưng chỉ cần một lời ác khẩu nói ra là tiêu tan trong giây phút. “Lời nói không mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”. Nhất là chúng ta muốn tu hành được tinh tấn và thành tựu thì phải tránh những chuyện thị phi, vì thị phi mất rất nhiều thời gian một cách vô ích, mà lại gây tạo rất nhiều nghiệp khẩu, oan trái.

Có bài thơ rất hay:

- “Lời qua tiếng lại - giải quyết chi đâu? Sao không dừng lại - kéo hồ thêm sâu.
- Lời qua tiếng lại - đưa ta đến đâu? Sao không thở nhẹ - mỉm cười nhìn nhau.
- Lời qua tiếng lại - đưa ta đến đâu? Sao không dừng lại - thở nhẹ và sâu”.

Xin luôn nhớ cho rằng:

*“Trăm năm bia đá thì mòn,
ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ”
“Ai ơi ít nói là vàng
Nói nhiều tội lỗi trái ngang cũng nhiều
Chi bằng ít nói bao nhiêu*

*Khỏi điều phiền não, khỏi điều thị phi
Hằng ngày tam nghiệp vô vi
Không tranh nhân quả có gì đảo điên
Không nghiệp chướng chẳng lụy phiền
Vô ưu, vô não nương thuyền tiêu dao.*

Lợi hại như vậy đây, nên mỗi chúng hãy mau lo tu cái miệng vậy.

Trong cuộc sống hằng ngày chúng ta thường đối đãi với nhau, cái miệng phải luôn mỉm cười, nhạy lời xin lỗi và trọng lời cảm ơn. Phải tương kính, dùng ái ngữ, không tiếc lời khen, tán dương, ca tụng, truyền rao những người tốt, việc tốt, những điều hay, lẽ phải để nhân những điển hình tốt đẹp ra thêm làm tô thắm cuộc đời, nhưng rất dè dặt tiếng chê, nên ăn chay để bảo vệ môi trường và cứu tinh cầu, không nói dối, mà phải nói những lời chân thật, không dối gạt, ta sẽ nhận được nhiều uy thế, tiếng tăm. Không nói lời thù dật, mà nói những lời trung thực, sẽ được nhiều người kính mến. Không nói lời đâm thọc, mà nói lời hoà hợp sẽ được nhiều người ủng hộ. Không nói lời thô ác, mà nói toàn những lời hòa nhã, thương yêu, sẽ có cuộc sống cao sang. Đây là những pháp tu cho cái miệng, rất hay, rất bổ ích, chúng ta cần thực hiện theo, để gạt hái được nhiều phước đức, lúc đó cuộc đời, gia đình và xã hội, trong hiện tại được thanh bình, an đẹp và tương lai sẽ sanh vào nơi an lạc, thật hạnh phúc nào bằng.

*Nghiệp miệng chuyên tạo điều lành
Sống thời an lạc, tái sanh cõi hiền.*

Viên Thành, những ngày tịnh dưỡng

---o0o---

THƠ VỀ NGHIỆP KHẨU

Kinh dạy cái miệng tội lỗi vô cùng
Nghiệp khẩu có bốn, nói chung rất nhiều
Lời thời hung ác, lưỡi lại đôi chiều
Chuyện không nói có, có thời nói không
Nhiều lời thù dật, lắm chuyện viển vông
Đâm bì thóc nọ thọc bì gạo kia
Khiến cho bao kẻ chịu cảnh chia lìa
Nát tan nhà cửa gia đình thảm thương

Lại thêm rao lổi tứ chúng bốn phương
Trước mặt khen nịnh sau lưng chê cười
Thương thay người lại biến thành đười ươi
Đề cho đánh mất tình người trong ta
Cái miệng ăn uống rất đỗi xa hoa
Giết bao loài vật để mà nuôi thân
Nhậu nhẹt say khướt như kẻ ngu đần
Thân mình phá hoại bệnh tình phải mang
Ung thư đột quy bệnh gút rõ ràng
Nhà hàng ăn uống cầu kỳ nhẩn tâm
Quan điếm hưởng thụ tạo mọi lổi lầm
Cũng từ cái miệng ăn càng nói xiên
Hoạ tai lại đến lảm chuyện não phiền
Lỡ lời một tiếng hận thù ngàn năm
Lòng ta trong sáng tợ ánh trăng rằm
Chiếu soi nhân thế tỏ đường quy y
Nhạy lời xin lổi trọng lời cảm ơn
Nhân văn đẹp tuyệt còn có nào hơn
Tán dương ca tụng trọng người hơn ta
Miệng cười tươi đẹp thanh thoát như hoa
Thành người cao quý trên đời tôn vinh
Khẩu nghiệp không tốt nay biến thành xinh
Ăn sạch nói đẹp thanh bình hoan ca.

Thích Viên Thành

Những ngày tịnh dưỡng tại An Lạc Thất 6/27

Tulloch Ave Pennington SA 5013

---o0o---

TÙY DUYÊN & BẢY ĐỨC HẠNH CỦA NGƯỜI TU

Phật hoàng Trần Nhân Tông có 4 câu kết cho bài “Cư Khiêm cung đôi đũa tôn trọng lễ nghi trần lạc đạo phú” rất hay và cao siêu:

*“Ở đời vui đạo hãy tùy duyên
Đói đến thì ăn mệt nghỉ liền
Trong nhà sẵn bấu thồi tìm kiếm
Đối cảnh không tâm hỏi chi thiên !”*

Tiếp theo tinh thần đó, mỗi chúng ta cũng có thể thực hiện theo:

*Ở đời vui đạo sống tùy duyên
Khỏe năng hành thiện mệt tịnh thiền
Tâm thường thanh tịnh chiêu cảm tốt
Phật tánh trong ta mãi hiện tiền.*

Tùy duyên là hoan hỷ chấp nhận những gì có và xảy ra trong hiện tại, tùy theo duyên mà sống, bình thường trong mọi lúc, là sao cũng được, không phân biệt, chấp trước. Ví như Ngài Lục Tổ Huệ Năng khi chưa đủ duyên, phải ẩn nấp trong rừng, cùng sống với đám thợ săn, đem rau luộc chung với nồi nước thịt, nhưng vẫn giữ được khí tiết người tu. Hay câu chuyện về hai huynh đệ cùng đi ngang qua một giong sông, gặp một cô gái muốn qua sông khi trời đã xế chiều, mà không có đò, vị sư huynh thấy tội nghiệp, bèn đưa lưng cõng giúp cô gái qua sông rồi bỏ xuống ngay, còn vị sư đệ thì do sợ phạm giới, nên không dám giúp, nhưng khi đi được một quãng đường dài, vị sư đệ mới trách phỉn sư huynh là tại sao phạm giới, khi cõng cô gái trên lưng, vị sư huynh mới trả lời, ta cõng nhưng đã bỏ cô gái lại bên bờ sông từ lâu rồi, sao đệ còn mang cô ấy theo đến đây làm chi vậy? Tùy duyên là vậy đấy, khi gặp việc cần giúp thì sẵn sàng giúp, xong rồi sẵn sàng buông xuống, không chấp chừa nữa, chứ không phân biệt, câu nệ, quá “giới cấm thủ” như chàng sư đệ, để phải dính mắc nhiều phỉn não, mà không cứu giúp được ai.

Sống được như vậy, ta sẽ không bị lệ thuộc vào hoàn cảnh và những thị phi của thiên hạ, bụng đói thì có gì ăn nấy cho no, chứ bụng đâu đòi hỏi phải có cao lương mỹ vị, mệt thì nghỉ chứ đâu cần phải nhiều trần trở, lo nghĩ chuyện quá khứ, tương lai. Như vậy ta sẽ có bữa ăn ngon và giấc ngủ khỏe, nếu không được như vậy thì ta phải nhiều khổ cực, để lo chạy theo những ham muốn tầm thường, mà không bao giờ thỏa mãn được, vì “lòng tham không đáy” tất cả đều do tâm ta nhiều vọng tưởng mà thôi.

Với những vị đang sống ở những nơi với đầy đủ tiện nghi vật chất, thì tùy thuận theo đó mà vận dụng, cũng nên có xe hơi hoặc sử dụng những phương tiện hiện đại để được an toàn, nhanh lợi đến những nơi hoằng pháp lợi sanh, hoặc dùng công nghệ thông tin để truyền giáo, đem lợi ích an vui đến mọi người. Dùng phương tiện hiện đại, đi giữa shop với bao nhiêu cám dỗ, nhưng vẫn luôn tỉnh giác, không ham và đắm nhiễm với ngũ dục, lục trần mà lợi lạc được quần sanh, luôn hướng đến con đường giải thoát, giác ngộ và được an lạc trong giờ phút hiện tại, là một người rất đáng trân trọng và cũng rất cần thiết, đó là tùy duyên nhưng bất biến vậy.

Khi chưa có nơi thoả mái phù hợp với sức khỏe để cùng tu, cho được giải thoát, giác ngộ, thì “tự lực” tạm ở “thất” hoặc một nơi thanh vắng mà thân an, tâm lạc, hằng ngày vẫn công phu hành trì tốt, thỉnh thoảng đi tham dự các khóa tu thiền, tịnh ở các đạo tràng chân chính, thì vẫn còn hay hơn là ở chùa, phải nợ của đàn na tín thí, mà còn nhiều vọng tưởng, chạy theo danh lợi, với nhiều phân biệt, dính mắc, thị phi, đổ kỵ, sống không thật, thiếu vắng tình người... thì đường tu không tiến mà tội lỗi ngút ngàn.

Hoặc là như Tô Bồ Đề Đạt Ma, khi thấy chưa đủ duyên, để độ cho Vua Lương Võ Đế, thì vào hang diện bích chín năm, mới nhận đệ tử và truyền pháp, chứ không thể nôn nóng muốn cứu độ chúng sanh, mà phải chịu theo quan điểm sai lầm (xây chùa, tạo tượng, đúc chuông là công đức) của Vua để nhiều động loạn, bị lệ thuộc rồi đánh mất mình. Đó là tâm thái sống minh triết, an nhiên trước mọi biến động và đầy áp lực của cuộc đời.

Tùy duyên là gặp duyên gì theo duyên ấy, nếu gặp thuận duyên, biết rằng có nhiều phước báo thì ta vận dụng cơ hội để hoàn thành những hoài bão và kế hoạch đã định, tiếp tục gieo tạo duyên lành, bèn nếu gặp nghịch duyên, biết rằng ta thiếu phước, thì ta phải nỗ lực tạo phước đức, sám hối những lỗi lầm đã tạo, phấn đấu vượt qua những gian nan thử thách, để rèn luyện ý chí và năng lực, hầu vững vàng cho sự nghiệp tương lai.

Cho nên Phật chỉ dạy chúng ta là hãy “tùy duyên, không phan duyên”. Phan duyên là chưa có khả năng, mà tự mình muốn làm như thế này, thế nọ, rồi phải trói buộc, chạy theo duyên, dù phải nhiều nhọc nhằn vay nợ, để rồi nhiều dính mắc, hệ lụy, khổ đau; tùy duyên là thuận theo tự nhiên, sống bình thường để có được tâm bình thường, vì “tâm bình thường là đạo”, sống đơn giản, hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức, không ham danh lợi mà cưỡng cầu, không lấy sự thành đạt về vật chất làm cứu cánh và vinh hạnh, để khỏi phải nhiều lo toan, tính toán, hầu được sống tự tại, vừa khỏe, vừa đúng pháp.

Khi chưa đủ duyên để “lập đạo tràng” và sống cùng “tăng thân”, hầu tiên tu đạo nghiệp, thì ta ẩn dật thực hiện một hay nhiều “đức hạnh” trong “bảy đức hạnh” của Đức Phật đã dạy cho người tu giải thoát:

1/ “Thích giản dị, không thích sống rờm rà, cầu kỳ”. Đó là một lối sống đơn giản, không hao tốn tiền bạc, không rờm rà, ít muốn biết đủ.

2/ “Ưu thích yên lặng, không thích nói nhiều”. Đó là một lối sống trầm lặng, sống độc cư, sống một mình.

3/ “Ít ngủ nghỉ, không ham ngủ”. Đó là lối sống của người thông minh, sáng suốt, minh mẫn, tỉnh giác.

4/ “Không kết bè, kết bạn, không nói những điều vô ích”. Đó là lối sống độc cư phòng hộ sáu căn, lối sống của những bậc chân tu, của những người thoát tục, xuất thế gian.

5/ “Không tự khoe khoang trong khi mình thiếu đức”. Đó là lối sống khiêm tốn của những bậc Hiền Thánh.

6/ “Không kết bạn với những người xấu ác”.

7/ “Thích ở một mình nơi rừng núi thanh vắng.

“Đây là bảy đức hạnh rất tuyệt vời, nếu một người thực hiện bảy đức hạnh này thì ngay trong đời này đã tìm thấy sự giải thoát hiện tiền không cần phải tu tập pháp nào khác nữa”.

Tóm lại, người muốn tiên tu thì phải sống “tùy duyên” sẽ tiêu được nghiệp cũ, nhưng vẫn tuệ tri và nỗ lực hành trì những việc tốt trong khả năng có thể, xem “duyên” chỉ là phương tiện giúp ta đạt đến cứu cánh an lạc, thoát ly sinh tử và hãy trọn vẹn “bảy đức hạnh” này sẽ có cuộc sống thanh tịnh, không tạo nghiệp mới, sẽ chiêu cảm được nhiều điều tốt, sống an nhiên, hợp với bản hoài chư Phật.

*An Lạc thất, Adelaide Nam Úc
những ngày tịnh dưỡng*

Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

NHỮNG BÀI VIẾT VÀ THƠ CỦA TÁC GIẢ THÍCH VIÊN THÀNH

Những Bài viết và Thơ của Tác giả Thích Viên Thành đã đăng trên Trang Nhà Quảng Đức được độc giả đón đọc đến ngày 20/03/2018

- **Định Hướng Đường Tu (sách)** 21/04/2014, 17:22 (Xem: 5155)
- **Phật tánh (thơ)** 13/04/2014, 19:03 (Xem: 3644)
- **Mừng Lễ An Vị Phật Chùa Bảo Vương** 08/09/2017, 13:18 (Xem: 1076)
- **Nhớ Mãi Ôn Thầy** 20/06/2014, 16:30 (Xem: 5838)
- **Thơ Tưởng Niệm (thơ)** 25/08/2017, 06:43 (Xem: 874)
- **Tự Tại Vô Ngại (nhạc)** 19/06/2014, 18:31(Xem: 626)
- **Pháp Ngữ của HT Thích Như Huệ** 14/03/2017, 19:09 (Xem: 511)
- **Tổng Thống Mỹ Cởi Giày Khi Vào Chánh Điện Lễ Phật** 26/05/2016, 21:15 (Xem: 36475)
- **Tường thuật Trường Hạ Quảng Đức kỳ 15** 11/07/2014, 20:26 (Xem: 8534)
- **Mừng Xuân Đinh Dậu 2017 (thơ)** 20/01/2017, 21:04 (Xem: 1236)
- **Đền Tứ Trọng Ân** 17/01/2017, 07:11(Xem: 574)
- **Vui Xuân theo lẽ Đạo (thơ)** 25/01/2017, 06:35 (Xem: 639)
- **Có ai hỏi ?** 30/01/2017, 06:48 (Xem: 713)
- **Thương quá quê hương! (thơ)** 08/11/2016, 15:24 (Xem: 776)
- **Tại sao Ta khổ (thơ)** 15/11/2016, 09:04 (Xem: 1022)
- **Mùa Vu Lan 2016** 14/08/2016, 10:22 (Xem: 1120)

- **Nghịch duyên trui rèn** 07/07/2016, 11:26 (Xem: 697)
- **An Cư, mùa nập năng lượng nhiều phước đức** 07/07/2016, 12:55 (Xem: 542)
- **Hoài vọng ân Thầy (thơ)** 12/07/2016, 23:24 (Xem: 518)
- **Mừng Về Nguồn 10** 08/10/2016, 20:41(Xem: 914)
- **Phiền não (thơ)** 24/03/2017, 17:05 (Xem: 1189)
- **Tường Thuật Khóa An Cư Kỳ 18 tại Tổ Đình Pháp Hoa, SA** 24/07/2017, 08:11(Xem: 443)
- **Nhân Quả (thơ)** 02/10/2017, 08:51(Xem: 346)
- **An Lạc (thơ)** 07/11/2017, 18:43 (Xem: 342)
- **Hiếu Dưỡng Cha Mẹ Tâm Thành** 23/08/2017, 06:31 (Xem: 544)
- **Tịch Diệt Phi Diệt (thơ)** 23/08/2017, 14:49 (Xem: 525)
- **Buông (thơ)** 11/09/2017, 20:18 (Xem: 597)
- **Án Hoại Văn Thành (thơ)** 01/06/2016, 11:00 (Xem: 879)
- **Tường thuật Tang Lễ Đức Trưởng Lão HT Thích Như Huệ** 26/06/2016, 21:56 (Xem: 1760)
- **Thiết thực Mừng Phật Đản** 13/04/2016, 21:15 (Xem: 1040)
- **Tường thuật Lễ Tri Ân Đức TLHT Thích Như Huệ** 02/05/2016, 05:31 (Xem: 1789)
- **Hãy nhìn lại (thơ)** 05/05/2016, 18:29 (Xem: 981)
- **Hương vị giải thoát** 24/12/2015, 09:59 (Xem: 1497)
- **Năm SỰ Ham Muốn (thơ)** 09/01/2016, 21:02 (Xem: 1286)
- **Chúc Mừng Xuân Bính Thân 2016** 12/01/2016, 05:42 (Xem: 1623)
- **Chúc Mừng Năm Mới (thơ)** 28/01/2016, 13:44 (Xem: 1772)
- **Mừng Xuân Quê Hương (thơ)** 03/03/2016, 20:56 (Xem: 812)
- **Hành Trạng của HT Như Huệ** 09/03/2016, 17:40 (Xem: 2457)
- **Án Tượng Cội Tùng (thơ)** 09/03/2016, 21:01 (Xem: 767)
- **Tường thuật về 10 ngày An Cư kỳ 16** 11/07/2015, 15:13 (Xem: 1284)
- **Ngộ về Tứ Pháp Ấn (thơ)** 27/09/2015, 06:05 (Xem: 1477)
- **Phận sự người tu** 01/10/2015, 17:24 (Xem: 1383), Dẫn đọc Chân Hiền Hiếu

- **Chân tâm và tâm lỗi lầm** 14/10/2015, 12:54 (Xem: 1180)
- **Ngã (thơ)** 27/10/2015, 08:54 (Xem: 1661)
- **Tưởng niệm một vì sao lạc** 11/11/2015, 08:02 (Xem: 1557)
- **Hoài bão Phật Việt nguyên tiếp nối (thơ)** 21/11/2015, 12:24 (Xem: 1979)
- **Đời Người** 14/02/2018, 19:19 (Xem: 604), Diễn đọc Chân Hiền Hiếu
- **Liễu Ngộ Kiếp Nhân Sinh** 14/01/2018, 06:17 (Xem: 254), Diễn đọc Chân Hiền Hiếu
- **Do Đâu Ta Khổ và Hướng Thoát Khổ** 18/01/2018, 16:16 (Xem: 286),
Diễn đọc Chân Hiền Hiếu
- **Xứng Đáng Một Đời Người** 20/01/2018, 16:13 (Xem: 641),
Diễn đọc Chân Hiền Hiếu
- **Hồi Đầu Thị Ngạn** 24/01/2018, 18:34 (Xem: 168)
- **Ý Nghĩa Đời Người** 07/02/2018, 16:54 (Xem: 78)
- **Đừng Như Dã Tràng** 07/02/2018, 16:55 (Xem: 144)
- **Phật Tánh Trong Ta** 15/02/2018, 07:51 (Xem: 85)
- **Định Hướng Cho Tương Lai, nên chọn Hóa Thành hay Bảo Sở ?**
23/02/2018, 19:23 (Xem: 142)
- **Mừng Phật Đản (thơ)** 25/05/2015, 08:11 (Xem: 2216)
- **Thơ - Cao đẹp Mùa An Cư** 01/06/201, 17:13 (Xem: 2735)
- **12 Điều Nhân Quả (thơ)** 04/06/2015, 18:19 (Xem: 4037)
- **Hạnh nguyện và Cứu Cánh Đời Tu (thơ)** 20/03/2015, 06:21 (Xem: 2763)
- **Cảm niệm về hạnh nguyện xuất gia (thơ)** 25/03/2015, 07:28 (Xem: 3068)
- **Hạnh phúc thay Đức Phật ra đời (thơ)** 18/05/2015, 12:47 (Xem: 1866)
- **Luận về chữ Đức (thơ)** 25/11/2014, 18:10 (Xem: 5891)
- **Hiển Vinh Dòng Họ (thơ)** 29/11/2014, 16:23 (Xem: 2858)
- **Tâm như nước hồ thu (thơ)** 11/12/2014, 08:15 (Xem: 2796)
- **Dòng Sông Đời Người (thơ)** 16/12/2014, 22:20 (Xem: 3581)
- **Thơ chào mừng Khóa Tu Học** 02/01/2015, 14:57 (Xem: 2671)
- **Đang tu tập (thơ)** 16/01/2015, 06:13 (Xem: 3307)

- **Hãy vui sống (thơ)** 16/01/2015, 05:42 (Xem: 3027), **giọng ngâm** Cư Sĩ Quảng An
- **Bát Chánh Đạo** 18/01/2015, 05:15 (Xem: 4172), Cư Sĩ Quảng An
- **Chánh Kiến (thơ)** 22/01/2015, 07:34 (Xem: 2786), Cư Sĩ Quảng An
- **Chánh Tư Duy (thơ)** 22/01/2015, 07:39 (Xem: 3565), Cư Sĩ Quảng An
- **Chánh Ngữ (thơ)** 22/01/2015, 17:09 (Xem: 2495), Cư Sĩ Quảng An
- **Chánh Nghiệp (thơ)** 23/01/2015, 16:10 (Xem: 2460)
- **Chánh Tinh Tấn (thơ)** 25/01/2015, 19:55 (Xem: 3352), Cư Sĩ Quảng An
- **Chánh Niệm (thơ)** 26/01/2015, 17:43 (Xem: 2661)
- **Chánh Định (thơ)** 30/01/2015, 05:52 (Xem: 2337)
- **Chánh Mạng (thơ)** 30/01/2015, 06:17 (Xem: 2685), Cư Sĩ Quảng An
- **Đức Vô Úy (thơ)** 01/02/2015, 18:28 (Xem: 3128)
- **Chùm thơ về Phật Pháp (thơ)** 03/02/2015, 07:03 (Xem: 4093)
- **Tâm địa (thơ)** 05/02/2015, 06:57 (Xem: 3647)
- **Tu Viện Quảng Đức mừng Xuân Di Lạc** 06/02/2015, 14:45 (Xem: 1844)
- **Chùm thơ Mừng Xuân (thơ)** 07/02/2015, 16:28 (Xem: 2073)
- **Mừng Xuân Dân Tộc trên đất Úc (thơ)** 14/02/2015, 21:06 (Xem: 2556)
- **Mừng Xuân Dân Tộc trên đất Úc (thơ)** 14/02/2015, 21:06 (Xem: 2557)
- **Sám Hối (thơ)** 21/02/2015, 08:03 (Xem: 5960)
- **Truyền Thừa (thơ)** 21/02/2015, 08:08 (Xem: 3261)
- **Phản Giác (thơ)** 28/02/2015, 20:54 (Xem: 3052)
- **Dư âm mùa An Cư kỳ 15 tại Tu Viện Quảng Đức** 19/07/2014, 10:36 (Xem: 2331)
- **Ba người Việt thiệt mạng trên chuyến MH17** 19/07/2014, 21:41 (Xem: 4711)
- **Sống Ân Dật (thơ)** 20/06/2014, 16:27 (Xem: 4278)
- **Chia sẻ nỗi niềm về chuyến bay MH 17 (thơ)** 23/07/2014, 07:47 (Xem: 3661), Cư Sĩ Quảng An
- **Cảm niệm mùa Vu Lan Báo Hiếu, Đền Ông** 29/07/2014, 07:28 (Xem: 3273), Cư Sĩ Quảng An

- **Mười Công Đức của Mẹ (thơ)** 29/07/2014, 07:30 (Xem: 853), Cư Sĩ Quảng An
- **Ôn Minh Tâm người trồng sen trên tuyết (thơ)** 31/07/2014, 17:19 (Xem: 2846), Cư Sĩ Quảng An
- **Ba Mươi Bảy Phẩm Trợ Đạo (thơ)** 03/06/2014, 12:31 (Xem: 5195)
- **Bát phong xuy bất động (thơ)** 03/06/2014, 12:33 (Xem: 6265)
- **Tu (thơ)** 02/06/2014, 17:36 (Xem: 3755)
- **Ngộ (thơ)** 10/06/2014, 16:50 (Xem: 3478), Cư Sĩ Quảng An
- **“Ong” lợi ích đừng là “Ruồi” nguy hại** 13/06/2014, 21:21 (Xem: 8103)
- **Tường thuật đại lễ** 01/10/2014, 08:46 (Xem: 2932)
- **Mừng Về Nguồn (thơ)** 07/10/2014, 19:39 (Xem: 2817), Cư Sĩ Quảng An
- **Tri ơn và đền ơn (thơ)** 20/11/2014, 07:47 (Xem: 2795)
- **Gởi năng lượng yêu thương (thơ)** 20/11/2014, 07:54 (Xem: 2511)
- **Lợi ích của ăn chay (thơ)** 20/11/2014, 18:32 (Xem: 4564)
- **Tu cái Miệng là Tu hơn nửa đời người** 22/08/2013, 17:38 (Xem: 2423), Diễn đọc Chân Hiền Hiếu
- **Lợi ích của Hạnh Bồ Thí** 22/08/2013, 17:46 (Xem: 1584)
- **Bản ngã (thơ)** 14/04/2014, 17:41 (Xem: 3943)
- **Khai Thị Ngộ Nhập (thơ)** 14/04/2014, 17:45 (Xem: 3178)
- **Công Đức Tắm Phật (thơ)** 06/05/2014, 19:13 (Xem: 8951)
- **Thông điệp Phật Dẫn (thơ)** 10/05/2014, 20:01 (Xem: 3917)
- **Lời khai thị của Ấn Quang Đại Sư (thơ)** 29/05/2014, 18:03 (Xem: 4892)
- **Hãy sống trọn Ý nghĩa ngày Tự Tứ** 05/06/2013, 19:22 (Xem: 1521)
- **Suy nghĩ về việc tu tập và hoằng pháp lợi sinh** 05/06/2013, 19:23 (Xem: 1858)
- **Cùng chia sẻ với Nepal** 26/04/2015, 19:46 (Xem: 1386)
- **Kính Mừng Phật Đản đúng nghĩa** 04/04/2017, 01:34 (Xem: 637)
- **Mừng Xuân Nhớ Quê (thơ)** 22/04/2012, 20:55 (Xem: 532)
- **Tùy duyên và 7 đức hạnh của người tu** 25/04/2011, 08:57 (Xem: 691)
- **Tu và Ngã (thơ)** 26/04/2012, 01:41 (Xem: 703)

-Tứ Trụ Quảng Nam (thơ) 05/12/2017, 18:46 (Xem: 582)

---o0o---

Những Bài viết và Thơ của Tác giả Thích Viên Thành đăng trên Đạo Phật Ngày Nay & Thư Viện Hoa Sen được độc giả đón đọc đến ngày 20/03/2018

1. **Nguyện Cầu** Đã đọc: 285
2. **Phật tánh trong ta** Đã đọc: 260
3. **Ý Nghĩa Đòi Người** Đã đọc: 430
4. **Hồi đầu thị ngạn** Đã đọc: 372
5. **Xứng Đáng Một Đòi Người** Đã đọc: 291
6. **Do Đâu Ta Khổ? Và Hướng Thoát Khổ** Đã đọc: 546
7. **Đòi Người** Đã đọc: 520 | 0 bình luận
8. **10 Dấu Hiệu Của Phước Báo** Đã đọc: 462 | 0 bình luận
9. **An lạc** Đã đọc: 395 | 0 bình luận
10. **Nhân quả** Đã đọc: 813 | 0 bình luận
11. **Đòi tu sĩ** Đã đọc: 702 | 0 bình luận
12. **Buông** Đã đọc: 404 | 0 bình luận
13. **Hiếu dưỡng Cha Mẹ là phước báo lớn nhất** Đã đọc: 895 | 0 bình luận
14. **Năng Lực Của Tâm (心理承受能力)** Đã đọc: 703 | 0 bình luận
15. **Có ai hỏi** Đã đọc: 1075 | 0 bình luận
16. **Tâm** Đã đọc: 1856 | 0 bình luận
17. **Vui xuân trong lễ Đạo** Đã đọc: 925 | 0 bình luận
18. **Mừng Xuân Đinh Dậu** Đã đọc: 560 | 0 bình luận
19. **Đền Tứ Trọng Ân** Đã đọc: 840 | 0 bình luận
20. **Giác ngộ** Đã đọc: 920 | 0 bình luận
21. **Đệ tử Phật** Đã đọc: 935 | 0 bình luận
22. **Đệ Tử Phật** Đã đọc: 555 | 0 bình luận
23. **Tại sao ta khổ?** Đã đọc: 1723 | 0 bình luận
24. **Thương quá quê hương** Đã đọc: 1252 | 0 bình luận
25. **Mùa Vu Lan** Đã đọc: 871 | 0 bình luận

26. **An Cư: Mùa nọp năng lượng nhiều phước đức** Đã đọc: 630 | 0 bình luận
27. **Một niệm (念)** Đã đọc: 1210 | 0 bình luận
28. **Lợi ích của pháp tu lay Phật** Đã đọc: 3883 | 0 bình luận
29. **Án Hoại Văn Thành** Đã đọc: 538 | 0 bình luận
30. **Lay Phật một Pháp tu** Đã đọc: 1369 | 0 bình luận
31. **Hãy nhìn lại** Đã đọc: 947 | 0 bình luận
32. **Tu hành đúng nghĩa** Đã đọc: 1286 | 0 bình luận
33. **Thiết thực mừng Phật Đản** Đã đọc: 2004 | 0 bình luận
34. **Mừng Xuân Quê Hương** Đã đọc: 886 | 0 bình luận
35. **Thơ: Chúc mừng năm mới** Đã đọc: 1405 | 0 bình luận
36. **Cảm nhận sau 10 ngày hành thiền (Tại TT Thiền Vipassana Blue Mountain Sydney)** Đã đọc: 3721 | 1 bình luận
37. **Chúc Mừng Năm Bính Thân** Đã đọc: 1296 | 0 bình luận
38. **Năm Sự Ham Muốn** Đã đọc: 1486 | 0 bình luận
39. **Hương Vị Giải Thoát** Đã đọc: 1626 | 0 bình luận
40. **Tùy Duyên Và Bảy Đức Hạnh Của Người Tu** Đã đọc: 1610 | 0 bình luận
41. **Tu Và Ngã** Đã đọc: 1342 | 0 bình luận
42. **NGÃ (1)** Đã đọc: 1199 | 0 bình luận
43. **Chân Tâm và Tâm Lỗi Lầm** Đã đọc: 1244 | 0 bình luận
44. **Phận Sự Người Tu** Đã đọc: 1654 | 0 bình luận
45. **NGỘ về TỨ PHÁP ÁN (1)** Đã đọc: 1666 | 0 bình luận
46. **Ngưỡng Niệm Về Đức Trưởng Lão Hòa Thượng thượng Tâm hạ Châu Thượng Thủ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới** Đã đọc: 916 | 0 bình luận
47. **Hãy** Đã đọc: 1581 | 0 bình luận
48. **Làm Con Chí Hiếu** Đã đọc: 883 | 0 bình luận
49. **7 ĐIỀU CẦN “HỌC” SUỐT ĐỜI** Đã đọc: 2592 | 0 bình luận
50. **12 điều nhân quả** Đã đọc: 2010 | 0 bình luận
51. **Mừng Phật Đản Giác Ngộ Về Thông Điệp Đầu Đòi Siêu Việt** Đã đọc: 894 | 0 bình luận

52. **Hạnh Phúc Thay Đức Phật Ra Đồi** Đã đọc: 1152 | 0 bình luận
53. **Cùng Chia Sẻ Với Nepal** Đã đọc: 939 | 0 bình luận
54. **Cảm Niệm Về Hạnh Nguyên Xuất Gia** Đã đọc: 1511 | 0 bình luận
55. **Hạnh Nguyên Và Cứu Cánh Đồi Tu** Đã đọc: 1284 | 0 bình luận
56. **Phân Giác** Đã đọc: 1148 | 0 bình luận
57. **Truyền Thừa** Đã đọc: 957 | 0 bình luận
58. **Chùm Thơ Xướng Họa Mừng Xuân** Đã đọc: 1119 | 0 bình luận
59. **Chùm Thơ Mừng Xuân** Đã đọc: 1397 | 0 bình luận
60. **Tâm Địa** Đã đọc: 1605 | 0 bình luận
61. **Chùm Thơ Về Phật Pháp** Đã đọc: 3200 | 0 bình luận
62. **Đức Vô Úy** Đã đọc: 1148 | 0 bình luận
63. **Chánh Định** Đã đọc: 1102 | 0 bình luận
64. **Mừng Ngày Thành Đạo** Đã đọc: 774 | 0 bình luận
65. **Chánh Mạng** Đã đọc: 955 | 0 bình luận
66. **Chánh Niệm** Đã đọc: 1055 | 0 bình luận
67. **Chánh Tinh Tấn** Đã đọc: 992 | 0 bình luận
68. **Chánh Nghiệp** Đã đọc: 967 | 0 bình luận
69. **Chánh Ngữ** Đã đọc: 791 | 0 bình luận
70. **Chánh Tư Duy** Đã đọc: 957 | 0 bình luận
71. **Chánh Kiến** Đã đọc: 989 | 0 bình luận
72. **Bát Chánh Đạo** Đã đọc: 931 | 0 bình luận
73. **Hãy Vui Sống** Đã đọc: 1613 | 0 bình luận
74. **Đang Tu Tập** Đã đọc: 1043 | 0 bình luận
75. **Góp Lời Cầu Nguyện** Đã đọc: 1077 | 0 bình luận
76. **Hít Thở Sâu - Tăng Tuổi Thọ** Đã đọc: 1594 | 0 bình luận
77. **Dòng Sông Đòi Người** Đã đọc: 1812 | 0 bình luận
78. **Hoa Đăng Nguyện Cầu** Đã đọc: 2115 | 0 bình luận
79. **Giác Ngộ Từ Dòng Sông** Đã đọc: 966 | 0 bình luận
80. **Tâm Như Nước Hồ Thu** Đã đọc: 1279 | 0 bình luận

81. **Hãy Ngừng Tay Sát Hại** *Đã đọc: 1072 | 0 bình luận*
 82. **Luận Về Chữ Đức** *Tác giả: Thích Viên Thành - Đã đọc: 2477 | 0 bình luận*
 83. **Hưởng Ứng Ngày Ăn Chay** *Đã đọc: 1100 | 0 bình luận*
 84. **Thành Tâm Đảnh Lễ và Cầu Nguyện** *Đã đọc: 1416 | 1 bình luận*
 85. **Gởi Năng Lượng Yêu Thương** *Đã đọc: 1137 | 0 bình luận*
 86. **Mười Công Đức Của Mẹ** *Đã đọc: 1189 | 0 bình luận*
 87. **Chín Chữ Cù Lao** *Đã đọc: 17197 | 2 bình luận*
 88. **Cảm Niệm Mùa Vu Lan - Báo Hiếu - Đền Ông** *Đã đọc: 1420 | 0 bình luận*
- Tổng số: 88**

---o0o---

Trong Thư Viện Hoa Sen (thuvienhoasen.org) cũng đã online được 26 bài

1. **12 Điều Nhân Quả** - 04/06/2015, 5:53 CH
2. **An cư mùa nạp năng lượng nhiều phước đức** - 06/07/2016, 3:39 SA
3. **Buông** - 11/09/2017, 9:10 SA
4. **Cảm nhận sau 10 ngày hành thiền** - 15/01/2016, 3:58 CH
5. **Cao Đẹp Mùa An Cư Đầy Năng Lượng** - 02/06/2015, 1:12 SA
6. **Chúc mừng năm Bính Thân** - 15/01/2016, 2:48 CH
7. **Chúc Mừng Năm Mới** - 28/01/2016, 3:29 CH
8. **Chùm Thơ Về Bát Chánh Đạo** - 01/06/2015, 10:45 SA
9. **Giác ngộ** - 29/12/2016, 3:56 SA
10. **Giác Ngộ Về Thông Điệp Đầu Đời Siêu Việt** - 25/05/2015, 7:45 SA
11. **Hồi đầu thị ngạn** - 28/01/2018, 4:00 SA, 14/08/2016, 4:02 SA
12. **Hạnh Phúc Thay Đức Phật Ra Đời** - 18/05/2015, 3:36 SA
13. **Hãy Nhìn Lại** - 07/05/2016, 3:28 SA
14. **Hiếu dưỡng cha mẹ tâm thành** - 24/08/2017, 4:23 CH
15. **Hiếu dưỡng cha mẹ tâm thành phước báu vô lượng vinh danh với đời** - 15/08/2017, 3:28 SA, 28/01/2018, 4:00 SA
16. **Hương vị giải thoát**, 23/12/2015, 8:06 SA
17. **Kính mừng Phật Đản đúng nghĩa** - 04/04/2017, 4:12 SA

18. Lợi ích của pháp tu Lạy Phật - 06/06/2016, 3:40 SA
19. Một niệm (念) - 15/06/2016, 3:52 SA
20. Mùa Vu Lan, 14/08/2016, 4:02 SA
21. Mừng Xuân Đinh Dậu, 20/01/2017, 4:02 SA
22. Mừng Xuân Đinh Dậu, 24/01/2017, 4:00 SA
23. Ngưỡng Niệm Về Đức Trưởng Lão Hòa Thượng Thượng Tâm Hạ Châu Thượng Thủ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới, 25/08/2015, 9:14 SA
24. Phận sự người tu, 02/10/2015, 3:08 CH
25. Tâm, 28/01/2017, 4:03 SA
26. Tu hành đúng nghĩa, 27/04/2016, 3:20 CH

Hạnh Trung (Trần Văn Đệ) đón Phật Đản tại Trường Bồ Đề Hội An năm 1971

Chú Kính đối diện với ngôi Trường Bồ Đề cũ và cổng Chùa Bà Mụ năm xưa !!!

Trần Văn Đệ (Chú Kính) trong BDH HS phát quà cây mùa xuân cho các bạn HS khó khăn Tết Tân Hợi - 1971

---o0o---

BÁT CHÁNH ĐẠO

Bát Chánh Đạo tám hành trình hạnh phúc

*Đưa con người đến giải thoát an vui
Trên đường tu nếu không tiến ắt lùi
Hãy tinh tấn định tâm trong kiên cố*

*Khi chánh định trí tuệ liền hiển lộ
Chánh kiến soi chiếu sáng cả thế gian
Chánh tư duy miên mật đến niết bàn
Hành Chánh ngữ nữa đời người tu thiện*

*Năm giới cấm hành trì là Chánh nghiệp
Chánh mạng bằng nghề nuôi sống thanh cao
Chánh tinh tấn tứ chánh cần làm đầu
Hằng Chánh niệm giúp thâm sâu Chánh định*

*Định thâm sâu chứng sơ thiên lặng tĩnh
Ly dục vui không đắm nhiễm muốn ham
Chủ vọng niệm từng bước tránh thói phàm
Không tạo nghiệp thoát luân hồi sinh tử.*

*Vui định sinh pháp nhị thiên quy khứ
Quay vào trong không làm chạy theo ngoài
Sống tánh giác lặng dừng mọi hơn thua
Niềm hoan hỷ chung vui cùng Ông chủ*

*Vi diệu thân an niềm cảm thụ
Sống an nhiên tự tại với chung quanh
Pháp tam thiên như vậy đã viên thành
Đối cảnh duyên tâm ta thường bất biến*

*Sự trong sạch đến đây là vĩnh viễn
Thanh tịnh xả đày Pháp niệm tứ thiên
Trong không tính ngoài cắt đứt chur duyên
Được vào đạo trào dâng niềm hỷ lạc.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÁNH KIẾN

*Đời hạnh phúc khi không còn phân biệt
Với lục căn không đắm nhiễm lục trần¹⁰
Sống buông thư an lạc mãi trào dâng
Không dính mắc là cuộc đời giải thoát*

*Có chánh kiến trở thành người lưu loát
Hiểu và thương đúng tâm nguyện độ đời
Không từ bi hành thiện chỉ vui chơi
Thiếu hiểu biết sẽ mê lầm muôn kiếp*

Phật ra đời đã truyền trao thông điệp¹¹

Đòi “khổ” “không” “vô ngã” lẫn “vô thường”

Mãi đắm mê sẽ lắm nỗi nhiều nhưong
Đọa lạc suốt trong trần gian mộng ảo.

Ngũ dục lạc¹² giết ta không gươm giáo
Chúng kéo lôi bao kẻ xuống ngục tù
Không quay đầu là khổ lụy thiên thu
Theo hơi thở để trở về chánh niệm

Quán chiếu tâm tự hành trì thúc liễm
Cho “cái ta” tu đến chỗ triệt tiêu
Bao nghiệp lực phải chuyển hóa thật nhiều
Thông Tứ Đế là điều ta tu tập

Bao hình tướng¹³ dù dựng xây tấp nập
Cũng chỉ là những hư vọng mà thôi
Niệm tướng khởi dù một chiếc “ghế ngồi”¹⁴
Vẫn có thể đưa ta vào đọa lạc

Trong vô minh không rõ ràng thiện ác
Lắm đại khờ khi nhận giặc làm con¹⁵
Bao ái dục làm chí nguyện hao mòn
Nhiều chấp thủ nên phải đành khổ lụy

Danh với lợi được trần gian cổ xúy
Nhưng người tu phải xa lánh, tịnh tâm
Sống an nhiên thanh thản hết mê lầm
Bình thế giới khi Tâm bình là đạo¹⁶

*Được làm người ở nhà hay dưỡng lão!
Khi biết tu đều an lạc như nhau
Nhìn thấu rồi buông xả đáy công đầu
Tỏ chánh kiến thông toàn Bát chánh đạo!!!*

*An Lạc thất, Nam Úc,
những ngày tịnh dưỡng - 2015*

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÁNH TƯ DUY

*Niềm an lạc mọi người đang sẵn có
NGŨ DỤC mê làm khổ lụy suốt đời
Do tham TÀI phải kiệt sức tàn hơi
Tạo của cải bất kể điều thất đức*

*Rồi SẮC dục để giải khuây thường nhứt
Làm tiêu hao khí lực cũng khá nhiều
Chạy theo DANH dùng thủ đoạn âm mưu
Hại người tốt để tranh giành chức tước*

*ĂN uống tạp bệnh tai đành phải rước
Ông bà xưa đã dạy rất kỹ càng
NGŨ nghỉ nhiều mê muội chẳng vinh quang
Ít ham muốn mới an nhàn thân xác*

*Biết đủ rồi đâu thiết cần tiền bạc
Sống an nhiên với hoa lá cỏ cây
Trong vũ trụ mầm sống mãi toàn đầy
Tùy duyên sống ta an vui mãi mãi*

*Đời đơn giản không tạo nhiều oan trái
Văn Tư Tu từ thiện với kệ kinh
Khi tâm bình là thế giới hòa bình
Đâu nhất thiết phải bon chen vận động!*

*Được như vậy mới là người đáng sống
Theo lợi danh tạo khổ lụy mà thôi!
Tranh giành nhau gây tan nát nhiều rồi!
Chánh Tư Duy giúp đời cùng an tịnh*

*Trí tuệ phát khi tâm ta được định
Mãi lo toan tính toán có ích gì
Đời vô thường khổ lụy hãy nhớ ghi
Tư Duy đúng hướng về đường giác ngộ*

*Càng loạn động càng tạo nhiều giông tố
Càng phô trương càng tốn kém rất nhiều
Càng dựng xây đất mẹ phải buồn thiu!
Khai thác cạn tài nguyên rồi giày xéo*

*Mưa rơi xuống nước trôi theo vụn nẻo
Rốt cuộc rồi cũng đổ xuống biển đông
Nóng thành mây gặp lạnh cứ lòng vòng
Thoát sinh tử mới là điều hướng đến.*

Thích Viên Thành

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng – 2015

---o0o---

CHÁNH NGŨ

*Có niềm tin khi thực hành Chánh Ngũ
Nói chân thành thu nhiếp được người nghe
Mang yêu thương qua câu hát lời vè
Dùng lời nói nghiệp thiện lành gieo tạo*

*Chỉ một lời tịnh lạc cần dạy bảo
Hơn ngàn lời không ích phải lánh xa
Nói ít thôi nhưng ái ngữ ôn hòa
Không oán sợ là điều ta cần nói*

*Nghe diệu pháp thực hành không cần hỏi
Trực nhận ngay chánh pháp mãi thung dung
Là thọ trì một cách rất anh hùng
Chuyên Phật Pháp lợi ích toàn xã hội*

*Khi nói lỗi phải chân thành sám hối
Phải lựa lời tốt đẹp đối đãi nhau
Lỗi của người không nói cũng không bày
Ăn việc ác dương thiện điều cần thiết*

Tăng tán Tăng hành xử là đẹp tuyệt

*Phật Pháp hưng thế giới cũng an hòa
Cho Ta bà mãi trở thắm ngàn hoa
Ta hoán chuyển trần gian thành tịnh độ*

*Khen tặng nhau chúng ta nên thi thố
Nhân điển hình cái tốt mãi suy tôn
Sống như thế sẽ thanh thản tâm hồn
Nhiều hoa đẹp sẽ lần dần cỏ dại*

*Nói chân thật dối gạt không, quyết phải
Được tiếng tăm uy thế cũng vang xa
Không theo dết nói trung thực hiền hòa
Được kính mến tin yêu trùm khắp cả*

*Nói đâm thọc tội lỗi cần buông xả
Hòa hợp nhau người ủng hộ yêu thương
Lời thô ác hãy cẩn thận khiêm nhường
Dùng hòa nhã cao sang trong cuộc sống*

*Lời ái ngữ đời người nhiều sóng động
Thương yêu nhau thắm thiết thật an vui
Không thị phi tránh khỏi những ngậm ngùi
Đời hạnh phúc khi thực hành Chánh Ngữ!*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng - 2015

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÁNH NGHIỆP

*Là con Phật phải chọn nghề chân chính
Hợp duyên sinh lẽ phải lợi ích chung
Không riêng mình chân lý mãi chia cùng
Niềm hạnh phúc lợi quyền không tổn hại*

*Nghề nghiệp tốt giúp bình an khương thái
Không sát sanh tranh đoạt mãi hơn thua
Giúp ích nhau sinh sống trọn bốn mùa
Cùng khắp cả muôn loài đều sung mãn*

*Nghề ruộng rẫy vá may luôn bình thân
Đem cơm no áo ấm cho muôn nhà
Ngành giáo dục đào tạo thắm ngàn hoa
Bao thức giả cùng dựng xây đất nước*

*Nghề lương y cứu người bằng linh dược
Như mẹ hiền hút cạn hết niềm đau
Đem an vui mạnh khỏe những ngọt ngào
Ban rải khắp muôn loài cùng chung hưởng*

*Làm khoa học ngồi văn phòng tuy sướng
Nghĩ đến người lao nhọc dầm mồ hôi
Tình yêu thương chia sẻ mãi tô bồi
Cho vũ trụ hòa chan niềm tịnh lạc*

*Thân khẩu ý luôn sống trong tỉnh giác
Không vì mình mà hãy sống vị tha
Lợi ích chung cho toàn khắp muôn nhà*

Hướng Tam bảo quy y và tu tập

*Nương đạo sư cho tâm linh không thấp
Giúp cho người sống tốt hiểu và thương
Với chân lý phải tỏ ngộ tình tường
Để cộng hưởng niềm an vui giải thoát.*

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Quý Đông, Giáp Ngọ (01/2015)
Thích Viên Thành*

---o0o---

CHÁNH MẠNG

*Rèn đạo đức không gì bằng Chánh Mạng
Nghiep thiện lành lợi ích mọi chúng sinh
Không chỉ riêng nuôi dưỡng bản thân mình
Giúp tất cả không chạy theo vọng tưởng*

*Không mê tín dị đoan và trùu tượng
Sống chánh chân hợp đạo lý luân thường
Nghề nghiệp nào mà ban rải tình thương
Dù cực khổ con hỷ hoan phát nguyện*

*Hãy hành nghề bảo vệ bầu khí quyển
Cho môi trường tránh bớt sự nhiễm ô
Trồng cây xanh gìn giữ nước sông hồ
Tạo cảnh đẹp cho muôn người thưởng lãm*

*Hành “ít muốn” truyền đi sự đồng cảm
Bớt nhu cầu cũng chính thực đang tu
Mê ngữ dục bị áng bởi mây mù*

Không ham muốn trí tuệ hằng soi sáng

*Sống đơn giản tùy duyên là căn bản
“Biết đủ” rồi bớt tiêu thụ lượng năng
Cho cái đẹp luôn phát triển vĩnh hằng
Chuyển hóa nghiệp trần gian thành tịnh độ*

*Luôn lắng nghe bao tâm hồn đau khổ
Để sẻ chia những tâm cảnh đoạn trường
Hành những nghề không tổn hại tình thương
Nhưng lợi ích cho nhân quần xã hội*

*Mở quán chay tránh được nhiều tội lỗi
Giúp dưỡng sinh vừa hoằng pháp lợi sanh
Nuôi thân tâm trợ lực việc tu hành
Đấy Chánh Mạng rất cần nên phát triển.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÁNH TINH TẤN

*Chánh Tinh Tấn quyết tâm làm điều tốt
Tứ chánh cần đích thực đầy công phu
Thiện và ác như ánh sáng mây mù
Ngăn ngừa ác lỗi phát sanh dừng lại*

*Thiện đã sanh lợi ích ta quyết phải
Mãi duy trì phát triển chuyển khổ đau
Lành chưa sanh bèn chí kích hoạt vào
Không làm ác phải cố tâm hành thiện*

*Trong tàng thức dung chứa suy vinh hiển
Tươi tắm vào sẽ phát triển nảy sinh
Giống khổ đau gây khổ lụy cho mình
Điều thiện ích mang an vui muôn loại*

*Bao tiêu cực hãy làm cho suy thoái
Tích cực gom năng lượng phát triển nhanh
Mang yêu thương trang trải những điều lành
Dùng trí tuệ sáng soi trong cuộc sống*

*Những tiện nghi cung cấp thường sinh động
Hướng mọi người đến giải thoát an vui
Trong đường tu không tinh tấn ắt lùi
Hãy quyết tâm tương lai trong tay bạn!*

*Khi tinh tấn sức mạnh xua ngao ngán
Nỗi khổ đau cũng tan biến theo dần
Mang an lạc hòa dịu khắp tâm thân
Cho hạnh phúc truyền lưu toàn nhân thế*

*Luôn cần mãi điều thiện lành kính lễ
Niềm an vui đích thật sẽ chánh chân
Bao xiềng xích quyết chí cởi bỏ dần
Mới hy vọng được tự do chân thật.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng - 2015

Thích Viên Thành

CHÁNH NIỆM

Ngay bây giờ và ở đây đẹp quá
Có trời xanh mây trắng lững lờ bay
Sự bình an hỷ lạc hiện hằng ngày
Đó chính thực giác tri trong chánh niệm

Không phân biệt thân tâm hằng thúc liễm
Đã qua rồi quá khứ chớ nhớ nhung
Điều chưa đến tương lai hãy ngại ngùng
Đừng mơ mộng tuệ tri điều hiện tại

Không vọng tưởng là bình an khương thái
Hơi thở theo giúp tỉnh giác tường tri
Quán chiếu tâm biết rõ được những gì
Đang hiện hữu giúp ta luôn cần trọng

Hằng ý thức đang làm gì chớ nóng
Hãy dõi theo từng diễn biến thân tâm
Hướng dẫn chúng soi sáng hết mê lầm
Phục vụ tốt cho nhân quần xã hội

Nguồn năng lượng truyền nhanh rành khắp lối
Thường góm nhòm khi quán niệm về 'thân'
Vi bất tịnh tránh xúc chạm lần lần
Nên xa cách được những người bệnh tưởng

'Thọ' là khổ với người ham thụ hưởng
Biết hôm nay không sợ nợ ngày mai
Mãi bon chen lo trau chuốt hình hài

Sùng lông nặng phải mang khi tái kiếp

*Thoải mái hưởng đâu biết đang tạo nghiệp
Hằng liễu tri 'Tâm' vốn thật vô thường
Nên tạo thành nghiệp chướng lắm nhiều nhưng
'Pháp' vô ngã hướng về đường giải thoát.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng – 2015

Thích Viên Thành,

---o0o---

CHÁNH ĐỊNH

*Thấy rõ ràng khi tập trung tư tưởng
Chân lý bày lợi ích khắp nhân gian
Một tiến trình hướng đến quả niết bàn
Định chân chính khi thiền cùng minh triết*

*Định trường tồn giữ tâm vô phân biệt
Trí tuệ sanh niềm giải thoát hiển bày
Lợi cho mình và khắp cả đó đây
Định thành tựu khi thường hành vô niệm*

*Không thay đổi với thân tâm thúc liễm
Thiền đạt thành trong liễu triệt chánh chân
Định lắng sâu khi tâm ý trong ngàn
Niềm an lạc với tâm luôn giác ngộ*

*Định thường hằng chứ không do thi thố
Sẵn có từ trong pháp giới mười phương
Cũ hay mới luôn vẫn mãi bình thường*

Không tạo tác không công phu thiên định

*Thường hiện hữu ngay bây giờ là chính
Nguồn sống kia hiện có mặt tại đây
Hằng thường mới vận chuyển phút giây này
Vào ra thở cho muôn loài nguồn sống*

*Định chánh chân tâm thường hằng trống rỗng
Nước hồ thu phản chiếu trí tuệ sanh
Đáy cứu cánh của các bậc tu hành
Không vọng tưởng sẽ lần hồi vào định.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng, (2015)

Thích Viên Thành

---o0o---

10 DẤU HIỆU CỦA PHƯỚC BÁU

*Bao lũy kiếp đã tu hơn tích đức
Nhiều sẻ chia gian khổ với hy sinh
Lo mọi người không kể bản thân mình
Mười Phước Đức cũng từ đây sinh khởi:*

1. Gặp khó khăn chóng qua nhờ giúp đỡ
 2. Mang lại nhiều may mắn đến tha nhân
 3. Những nạn tai bệnh hoạn không chung phần
 4. Sống khiêm cung được mọi người quý kính
 5. Làm việc gì cũng thành công tốt đẹp
 6. Có vợ chồng lý tưởng sống thủy chung
 7. Con cháu ngoan hiếu nghĩa đáng anh hùng
 8. Ngoại hình đẹp cao to đầy dũng khí
- Giúp được người tâm an nhiều hoan hỷ

9. Chuyện ốm đau vật vãnh cũng rời xa

10. Tin nhân quả nên cuộc sống an hòa

Có gieo tạo nên bây giờ thâu hoạch

*Đang gặt hái lo cây trồng đúng cách
Một nhân thôi nhưng cho quả trăm, ngàn
Đời này vui ý nghĩa được an Khang
Nhiều kiếp đến sống tròn đầy phước báu
Ai chưa có hãy cố gắng gieo tạo
Đã có rồi gắng gìn giữ nhân thêm
Cho đời vui cuộc sống được êm đềm
Xã hội tốt thành nhân gian tịnh độ.*

Thích Viên Thành, 15/11/2017

---o0o---

12 ĐIỀU NHÂN QUẢ

*Thích cho đi ngày càng nhiều phước báu
Thích cảm ơn điều thuận lợi nhiều hơn
Thích giúp người ta thường gặp quý nhơn
Thích oán trách ngày thêm nhiều phiền não*

*Thích mãn nguyện niềm vui hay lai đáo
Trốn tránh thời thất bại rất chua cay
Thích sẻ chia bè bạn đến hằng ngày
Thường giận dữ ngày càng nhiều bệnh tật*

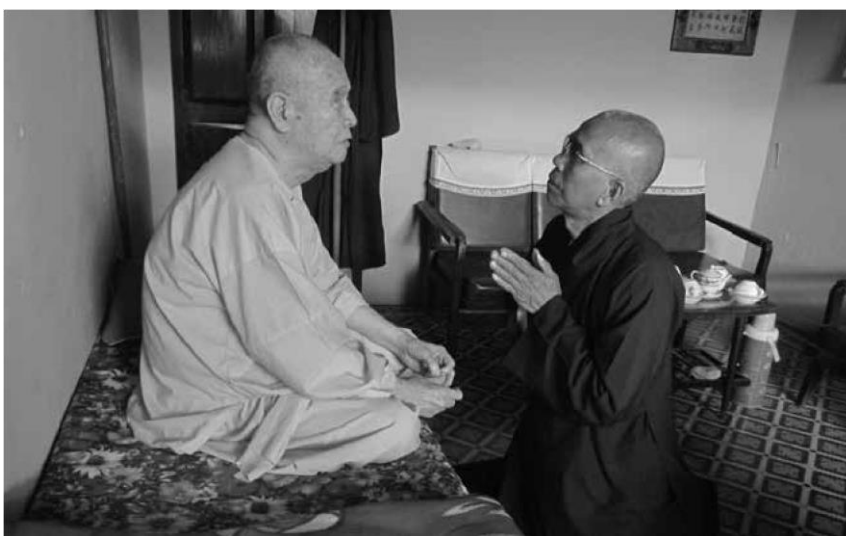
*Thích chiếm dụng sau này thành hành khát
Bố thí thường ngày càng được giàu sang
Thích hưởng thụ nợ khổ lắm đeo mang
Thích học hỏi ngày càng tăng trí tuệ.*

*An Lạc thất, Nam Úc những ngày tịnh dưỡng,
mạnh đông 2015*

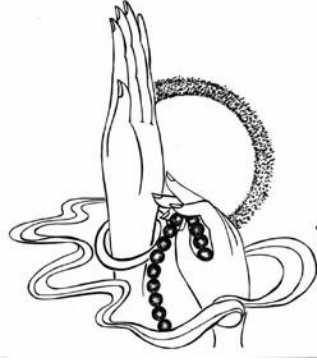
Thích Viên Thành

HT Thích Chân Phát và Hạnh Trung phát quà cho HS Giới Trường Bồ Đề Hội An năm nào

Viên Thành về vấn an sức khỏe và đánh lễ TL HT Thích Chân Phát tại Tổ Đình Long Xuyên, khi về thăm quê, năm 2012.

---o0o---

ÁN HOẠI VĂN THÀNH¹⁷

Thành kính ngưỡng vọng về TL HT Thích Chân Phát, phương trượng Tổ Đình Long Xuyên Hội An, tân viên tịch

Một thạch trụ Long Xuyên vào cõi Phật
Một “Quảng Nam Tứ Trụ” nữa ra đi
Bốn mươi năm nhập thất chẳng quản gì
Ngài hỷ xả an nhiên đường tịch tịnh

Giữa Hội An phát triển Ngài vẫn tĩnh
Chùa Long Xuyên một thắng cảnh tham quan
Bao công lao Ngài gây dựng đạo tràng Phật
Học Viện và hướng về giáo dục

Dạy đệ tử phải chuyên lo “tam phúc”¹⁸
Biết bao người cũng đã được thành nhân
Nội, hải ngoại cùng khắp chốn xa gần
Hàng đệ tử đều hoằng dương Phật Pháp

Người ản tu người hòa cùng thế tạp
Cũng một lòng hướng giác ngộ vị tha
Dẫu bốn phương nhưng vẫn mãi chung nhà

Ngôi phạm vũ Long Tuyền Phật Học Viện

Ngài an nhiên thị tịch con kính tiền
Pháp thân Ngài vào tịch diệt chân như
Hành trạng Ngài vẫn mãi đức khiêm từ
Cả Giáo Hội Tứ Chúng đều ngưỡng vọng.

Nam Mô Từ Lâm Tế Chánh Tông Tứ Thập Thế, Phương Trượng Tổ Đình
Long Tuyền Hội An, húy thượng Chơn hạ Phát, tự Đạo Dũng, hiệu Long Tôn,
Giác Linh Thù từ Minh Chứng.

An Lạc thất, Nam Úc, những ngày tịnh dưỡng

Hậu học, Thích Viên Thành

*(Hạnh Trung) kính cẩn đánh lễ và ngưỡng vọng, cầu nguyện Ngài An Nhiên nơi
Thượng Phẩm Thượng Sanh. Thành kính chia sẻ cùng Môn Đồ Pháp Quyển và
cầu nguyện tang lễ viên thành mỹ mãn.*

---o0o---

AN LẠC

(Chùm Thơ hóa giải những điều đang trăn trở)

PHẬT

*Buông xả hết, Phật vào rừng khát thực
Quán chiếu Thiên sáng đạo cứu chúng sanh
Giáo Pháp Ngài dùng trải nghiệm thực hành
Đặng giác ngộ và hoàn toàn giải thoát.*

TA

*Ham tất cả, mong lợi danh thành đạt
Hương ngoại theo vật chất dốc dựng xây
Chuyện thị phi gồm chất chứa cho đầy
Ôm phiền não Bồ Đề không thấy được!*

PHÂN VÂN

*Tu giải thoát hay là nên tạo Phước?
Không yên lòng, khi thấy khổ chúng sanh!
Muốn mọi người đều phát nguyện tu hành
Bất tòng tâm lực chúng ta chưa đạt!*

ĐỊNH HƯỚNG

*Muốn có lực, hành theo Phật không khác
Định tâm yên một chỗ bất tư nghi ¹⁹
Cắt ngoại duyên không toan tính tư duy ²⁰
Nhập được đạo, hiển bày quang tánh Phật.*

HÀNH TRÌ

*Không tham đắm những tiện nghi vật chất
Trải nghiệm hằng thiên quán, mật, kệ kinh
Sống khiêm cung, tự tại thắm nghĩa tình
Luôn tùy hỷ, sẻ chia, hành chánh đạo.*

ĐỘ ĐỜI

*Đạo lực toàn, tùy duyên ta thiện xảo
Mang từ bi trí tuệ cứu giúp đời
Lợi lạc mình, hữu ích khắp muôn nơi
Cùng chung sống khương an đời mỹ mãn.*

AN LẠC

*Xuân đến đông tàn, chuyện thế gian
Tâm an cõi tịnh, thiện châu toàn
Thanh bản lạc đạo, là năm dục*

Hiện tại nơi đây, cảnh Niết bàn.

*Pháp Hoa - Nam Úc, những ngày Vía Quán Âm
tháng 9 năm Đinh Dậu (11/2017)*

Thích Viên Thành

---o0o---

ÁN TƯỢNG CỘI TÙNG

(Kính dâng TLHT Thích Huyền Tôn, trong dịp Khánh Tuế Đại Tri Ân)

Gần chín chục (90 tuổi) nhưng vẫn còn mạnh khỏe

Tự lái xe Phật sự khắp Melbourne

Hình ảnh Ngài tạo Phật tử niềm tin

Tri Mật chú Lăng Nghiêm nhiều linh nghiệm ²¹

Ngôi Bảo Vương ²² Deer Park là tiêu điểm

Để cho hàng Phật tử đến quy y

Hành Pháp Pháp mẫu nhiệm bất tư nghi

Được sung mãn khi tin sâu chư Phật ²³

An trụ tâm một chỗ điều hay nhất ²⁴

Ngài thường khuyên tứ chúng hãy hành chuyên

Rèn dưỡng sinh tập luyện với hành thiền

Luôn hoan hỷ xả buông là khỏe mạnh

Hạnh nguyện cao mong “siêu phàm nhập thánh”

Để lại đời nhiều tác phẩm cao siêu ²⁵

“Cực tịnh sinh động” ²⁶ ấn tượng rất nhiều

Một tác phẩm người tu hành liễu triệt

Mừng khánh tuế con cúi đầu tha thiết

Nguyện cho Ngài trí tuệ vẫn hằng soi

*Tâm từ bi luôn lợi ích muôn loài
Đường sức khỏe vẫn cội tùng bóng mát.*

*An Lạc thất, Adelaide Nam Úc, những ngày tịnh dưỡng
Mạnh Xuân Bình Thân (2016)*

Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

Kính dâng và Khánh Tuế

---o0o---

7 ĐIỀU CẦN HỌC SUỐT ĐỜI

(Thơ)

1. “Học nhận lỗi” để thành tâm sám hối
Điều anh hùng của các bậc đại nhân
Nhược điểm nhận sai quấy biết giành phần
Mới xứng đáng người tu hành chân chánh
Người tầm thường khi lỗi làm trốn tránh
Đổ cho người hòng chạy tội đã gây
Biết “nhận lỗi” đức khiêm tốn là thầy
Không nhận lỗi mới chính là đại tội
2. “Học nhu hòa” mềm mỏng không làm lỗi
Mới an lòng thanh thản được sống dai
Tâm nhu hòa như lưỡi dẻo và dài
Tiến bộ lớn khi nhu hòa được giữ
Răng tuy cứng không trọn đời lữ thứ
Phải xa lìa có khi tuổi còn non
3. “Học nhẫn nhục” xử sự thật vuông tròn
Chuyện tuy to thành không nhờ hóa giải

Nhẫn một chút biển lặng trời an thái
Nhìn một lời thấy biển rộng trời cao
Dùng trí tuệ “nhẫn nhục” thật mạnh giàu

4. “Học thấu hiểu” để được thông cảm nhau

Hầu giúp đỡ cho nhau cùng xóa sạch
Hết nghi ngờ tránh bao điều thử thách
Dứt mê lầm đừng hẫng chuyện thị phi
Khi thấu hiểu hòa kính có xa gì
Tâm hiểu thấu giúp thái hòa nhân thế

5. “Học buông bỏ” sẽ nhẹ nhàng thân thể

Ôm làm gì để phải mãi còng lưng
Sống bao dung đừng chấp trước ngại ngùng
Tôn trọng nhau nhận lỗi người mới quý

6. “Học cảm động” mới là người có trí

Thấy điểm ưu của người khác vui mừng
Điều không may chia sẻ chớ dửng dưng
Tâm Bồ Tát thương nhau niềm thông cảm

7. “Học sinh tồn” sức khỏe ghi tâm khám

Phải duy trì luyện tập khỏe thân tâm
Giúp gia đình bè bạn được yên tâm
Với thân nhân cũng trọn niềm hiếu đễ.

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành

BẢY PHÁP BẤT THỐI²⁷

1. Giảm dị việc không rườm rà đa sự
Thân tâm an hành Phật sự giúp đời
Lo kê kinh tu tĩnh ở một nơi
Gìn sức khỏe sống cuộc đời lợi ích
2. Cần yên lặng bớt những điều ưa thích
Pháp hoằng truyền không nói chuyện thị phi
Thần khí tán khai khẩu chẳng ích gì
Yên như Pháp và nói năng như Pháp
3. Bớt ngủ nghỉ để tâm hồn sáng suốt
Trí tuệ tăng khi giới định vuông tròn
Ngũ dục giảm tham sân si héo hon
Đáy đích thực là người tu chánh đạo
4. Không phe đảng tự trang nghiêm chánh báo
Ít nói năng tránh vọng ngữ cần ngôn
Sống lục hòa Tăng chúng mới trường tồn
Hành trung đạo đúng bản hoài chư Phật
5. Luôn khiêm tốn không khoe khoang chân thật
Tự hạ mình để bản ngã triệt tiêu
Quán chiếu tâm chuyên nghiệp lực rất nhiều
Không tạo ác nhưng chuyên cần hành thiện
6. Xa kẻ xấu thân cận người hiền thiện
Học điều hay tập nhiệm hiểu nghĩa trung
Lợi ích nhau đại chúng mãi chung cùng

Cầu Phật đạo tiên trên đường giác ngộ

7. Sống nhàn tịnh chiêm nghiệm điều sáng tỏ
Trạch pháp rồi thực tập tốt tin theo
Thường độ sanh hành bố thí hết nghèo
Giới định tuệ dồi trau hăng thúc liễm.

An Lạc thất, Adelaide mạnh đông 2015

Thích Viên Thành

---o0o---

BUÔNG

Quảng gánh lo đi chớ cố trì
Còng lưng cuộc cổ mãi ưu bi
Thạch Sùng²⁸ tiếc của do tham chấp
Bàng Uẩn²⁹ ngộ thời thí của đi
Bill Gates³⁰ tiền tài đem phụng sự
Steven Paul³¹ hấp hối mới tư duy
Nghỉ ngơi chia sẻ và buông xả
Thanh thản nhẹ nhàng phiền não ly.

Adelaide, Nam Úc, 11/9/2017. Tưởng niệm những nạn nhân trong vụ khủng bố ở Mỹ, nghĩ đến cảnh vô thường của cuộc đời mà cảm tác. Mong mọi người sớm giác ngộ, mà hy hiến, buông xả và sống đầy ý nghĩa để yêu thương.

Thích Viên Thành

---o0o---

CẢM NIỆM VỀ HẠNH NGUYỆN XUẤT GIA

(Mùng 8 tháng 2)

Thấy đời khổ quyết tìm đường cứu khổ
Mặc dầu đang sống nhưng lựa quyền uy
Trong bốn mùa có cung điện theo tùy
Với vợ đẹp con ngoan người hầu hạ

Lòng từ bi đã liễu tri tất cả
Vì đắm mê nên nhân loại khổ đau
Ngài quyết tâm lấy giải thoát làm đầu
Nên chí nguyện “xuất gia”³² hằng thôi thúc

Thấy điện ngọc cung vàng là địa ngục
Vì lợi danh khiến bao kẻ ác gian
Hãm hại nhau trù dập sống phũ phàng
Gây oan trái để luân hồi vay trả

“Bốn mong muốn”³³ phụ hoàng không đáp thỏa
Bỏ cung vàng khổ hạnh chốn rừng sâu
Quyết tìm ra chân lý sáng nhiệm màu
Cứu nhân loại thoát khỏi vòng sinh tử

Thông bảy thất định “các vô sắc xứ”³⁴
Chứng “tam minh”³⁵ thành Phật cứu muôn loài

Bốn chín năm truyền giáo pháp sáng soi
Dẫn sinh chúng thoát khỏi vòng khổ lụy

Khắp thế giới thấu đạt bằng cổ súy
Pháp nhiệm màu nhân bản được đề cao
“Ta” ³⁶ quyết định không ai thể xen vào
Nghệp gieo tạo bóng theo hình không khác

“Tâm bình thường là đạo” ³⁷ không tu đạt
Do vô minh khởi vọng tưởng biệt phân
Rồi chấp thủ khiến khổ lụy muôn phần
Phải buông xả tùy duyên thường tự tại

Buông tất cả Phật vượt qua khổ ải
Mang đạo màu giải thoát khắp chúng sanh
Pháp của Phật liễu tri để thực hành
Ai miên mật sự nhiệm màu thấy rõ

Sự xuất gia là một điều rất khó
Phật đã thành ý nguyện độ chúng sinh
Điều trước tiên phải quán chiếu lại mình
Xuất “tam giới” ³⁸ mới là điều cứu cánh.

*An Lạc thất, Tưởng nhớ ngày Xuất Gia
của Đức Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni (08-02-Ất Mùi)*

Thích Viên Thành

---o0o---

CẢM TẠ CÁC NƯỚC TỰ DO

(Chúc Mừng Năm Mới – Kỷ Niệm 40 Năm Người Việt Tự Do Xa Xứ)

Nền Tự Do đón chào dân các nước
Đã giang tay dung chứa các sắc dân
Đa văn hóa cùng xích lại rất gần
Khu vườn đẹp nhiều kỳ hoa dị thảo

Nương phước đức văn minh nhiều tôn giáo
Đã dạy người biết mở rộng vòng tay
Lòng bao dung tính nhân đạo tràn đầy
Nhân quyền trọng tôn cao nền dân chủ

Sống thoải mái với tâm hồn phong phú
Biết sẻ chia và nâng đỡ lẫn nhau
Vui đóng thuế cho đất nước mạnh giàu
Luôn che chở cho những người cô thế

Hạnh phúc nhất an tâm khâu sức khỏe
Y Bác sĩ bảo hiểm tốt bệnh nhân
Khi thất nghiệp chính phủ đã đỡ đần
Bộ xã hội cấp tiền ăn ở sống

Ngành giáo dục đạo đức luôn coi trọng
Tiếng cảm ơn xin lỗi sẵn trên môi
Ai ham học nhiều cơ hội trau dồi
Nghề nghiệp tốt để dựng xây xã hội

Diện đoàn tụ (HO) giúp người thân muôn lối
Cùng quây quần trong hạnh phúc tình thân
Đang thu hoạch lo gieo cấy lại dần
Hành bi mẫn mặc dầu không rao giảng

Sống hạnh phúc lạc an theo ngày tháng
Cứ tăng dần trong tâm niệm vị tha
Đóng góp cho thế giới mãi an hòa
Môi trường sạch là điều ưu tiên nhất

Tính nhân bản được bảo tồn đích thật
Là công dân bảo vệ đứng hàng đầu
Mặc cho ai phạm tội ở nơi đâu
Khi nguy khốn chính phủ đều tận giúp

Niềm hy vọng cho những người suy sụp
Có được nơi an lạc để nương thân
Gieo nhân lành hưởng quả thiện rất gần
Tâm ta tốt sẽ cảm chiêu điều tốt!

Hành thiện nguyện đền ơn trong muôn một
Sống thanh cao biết nghĩ đến tha nhân
Góp dựng xây cho phát triển mọi phần
Cùng giàu đẹp nguyện một lòng phụng sự

Đang hưởng phúc hãy làm lành lánh dữ
Giữ tâm thanh đừng bươi móc thị phi
Lửa hận thù giữ mãi có ích gì?
Đừng rảnh rỗi “nhàn cư vi bất thiện”

Không còn sức hãy lấy tâm phụng hiến
Giữ “tâm bình thế giới cũng bình theo”³⁹
Sống “biết đủ” sẽ thoát kiếp khổ nghèo ⁴⁰
Lòng “ít muốn” ở đâu đều an lạc
Là Việt Kiều phải văn minh tự giác
Sống thanh cao hoàn thiện tốt tự thân
Cộng đồng chung phải cảm phục bội phần
Mới bảo hộ được tự do dân chủ.

Tất cả sự chân thành, xin cảm tạ chính phủ và nhân dân các nước Tự Do
nhiều nhân đạo, đã tái sinh, cứu mang bản thân, gia đình và biết bao người của
nhiều sắc tộc, được an cư lạc nghiệp.

*Chúc Mừng Năm Mới -
Chào mừng Quốc Khánh Úc Quốc 26/01/2015*

*Kỷ niệm 40 năm (1975 - 2015) người Việt
định cư tại các nước Tự Do*

Nam Úc những ngày đầu năm 2015

TVT. Albert Tran

---o0o---

CAO ĐẸP MÙA AN CƯ ĐẦY NĂNG LƯỢNG

Mùa An cư ⁴¹ đã về đầy phấn khởi

Toàn chư Tăng câu hội một đạo tràng

*Trang nghiêm thay rục rờ ánh y vàng
Sáng một vùng tăng thêm niềm tôn kính*

*Trong kiết hạ giữ tâm từ là chính
Năng lượng tăng sau ba tháng hành trì
Lạy sám hối thiền tập diễn giảng thi
Năng học hỏi sẻ chia cùng trạch pháp⁴²*

*Loại bỏ đi những não phiền nhiễm tạp
Để thân tâm giới định tuệ chu toàn
Tâm một chỗ⁴³ vạn sự hết gian nan
Tâm thanh tịnh quốc độ cùng an tịnh*

*Mùa an cư thánh chúng đồng triệu thỉnh
Hộ đạo tràng cho Phật tử quy y
Nương về ngôi Tam bảo để tu trì
Hành công quả tạo phước điền gieo cấy*

*Ngày tự tứ⁴⁴ niềm hỷ hoan hết thấy
Phật Bồ Tát cùng tứ chúng lạc an
Hồi trụ xứ tiếp hương vị niết bàn
Toàn năng lượng cho hành trình hoằng pháp*

*“Nếu hạ lạp trang nghiêm đời tu sĩ,
Thì an cư là năng lượng dẫn đến đạo bồ đề”.*

*An Lạc thất, Nam Úc,
những ngày chuẩn bị cho mùa An cư 2015*

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÀO MỪNG KHÓA TU HỌC PHẬT PHÁP ÚC CHÂU KỲ 16

Tại Trung Tâm Sinh Hoạt Campaspe Downs, Kyneton Weather, Victoria từ ngày 29/12/16 đến 2/1/2017

Rừng bạch đàn Kyneton đang chào đón
Năm trăm người con Phật đến huân tu
Nơi lý tưởng giải thoát khỏi ngục tù
Của nhân thế trong những ngày bận rộn

Cảnh hùng vĩ nên thơ đúng là chốn
Cho mỗi người tu học hạnh xả buông
Đường bách bộ quanh hồ nước về nguồn
Giúp thiền hành thân tâm cùng an lạc

Ngoài tu học có những chương trình khác
Luyện thể thao đêm đốt nến nguyện cầu
Giáo lý Phật Chư Tôn Đức đào sâu
Truyền Phật tử cùng thực hành liễu đạt

Sống lợi ích vị tha hương giải thoát
Đấy chính là mục đích của người tu
Lìa ngũ dục thoát khỏi đám mây mù
Hành biết đủ đầy hành trang con Phật

Qua năm ngày mỗi người đều hoàn tất
Tạo phước điền cho những kiếp lai sinh
Hiện tại vui chung sống cảnh thái bình
Cùng bạn đạo chan hòa niềm an lạc.

Chùa Pháp Hoa – Nam Úc, Quý Đông – Bình Thân (12/2016)
Kính Chúc Khóa Tu Học Kỳ 16 của GHPGVNTNHN UĐL-TTL

Thành Trụ Viên Mãn

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Mừng năm mới mọi người đều nô nức
Đón xuân sang vạn vật thắm xanh tươi
Niềm hân hoan biểu lộ những nụ cười
Xuân Di Lạc bao dung và hỷ xả

Là con Phật ta hướng điều cao cả
Đem từ bi gieo rắc vạn nẻo đường
Vì chúng sanh hãy sống trọn tình thương

Cùng chia sẻ những khổ đau nhân thế

Sống khiêm cung mọi người xin kính lễ
Hạ thấp mình để “bản ngã” không tăng
Pháp “lục hòa” Phật thể hiện công bằng
Đi khát thực vừa hóa duyên diệt ngã

Pháp nhiệm mâu căn bản trên nhân quả
Tâm an vui sẽ chiêu cảm an vui
Tâm muợn phiền phải đón nhận ngậm ngùi
Mùa xuân đến hãy trao nhau hy vọng

Xuân Vạn Hạnh mọi người đang trông ngóng
Lòng Từ Bi Hỷ Xả đón trao nhau
Để mọi nơi niềm hạnh phúc dạt dào
Cùng tu tập hướng trên đường giải thoát.

Thành tâm đánh lễ và Kính chúc Chư Tôn Thiên Đức một năm mới Pháp
Thể Khinh An – Chúng Sanh Độ Khấp, kính chúc toàn thể Pháp Hữu và Phật
Tử gần xa một năm mới An Khang Thịnh Vượng.

An Lạc thật, những ngày tịnh dưỡng

Quý Đông Ất Mùi

Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

CHÙM THƠ MỪNG XUÂN XUÂN

Xuân đến xuân lưu nổi vui mừng
Mọi nhà hạnh phúc mãi trào dâng
Đời luôn tươi đẹp năng tu tập
Hoa xuân rạng rỡ mãi không ngừng

NHẮC NHAU

Nhìn cánh hoa mai nở sân tiền
Biết rằng tết đến mùa thiêng liêng
Nhắc nhau thanh tịnh đi chùa nhé!
Năm hết ba mươi sáu hoi liền

NGỘ

Ta nhật hoa rơi ngộ vô thường
Từ đây buông xả hết vắn vương
Phật Pháp thọ truyền niềm hưởng thụ
Trí tuệ tình thương thấy cúng dường

VÔ THƯỜNG

Mới thấy hôm qua nay mất rồi
Cuộc đời gió thoảng tựa mây trôi
Không lo tích đức hơn thua mãi
Nhắm mắt xuôi tay hết đứng ngồi

VÔ NGÃ

Vừa mới đản sanh Phật dạy rằng:
Cái “Ta” sức mạnh rất vạn năng
Thiên đường địa ngục đều “Ta” cả

“Bản lai diện mục” mới vĩnh hằng

MỪNG XUÂN DÂN TỘC TRÊN ĐẤT ÚC

Đồng hương nô nức đón xuân sang
Chùa viện đồ chay cũng rộn ràng
Bánh tét bánh chưng đang gói nấu
Vạn thọ hương hoa đã sẵn sàng
Người Úc thành thoi hành phận sự
Việt kiều tranh thủ khá vội vàng
Quê hương ngày tết trời mát dịu
Đất Úc vui xuân nóng la làng !!!

XUÂN BÁT TẬN

Ta có mùa xuân tựa đất trời
Do mê ngũ dục mãi rong chơi
Lang thang sống kiếp phong trần khách
Làm chủ quay đầu cứu cuộc đời

Vô minh chấp thủ nhiều khổ lụy
Giác ngộ buông thư sống thanh thoi
Mùa xuân vẫn mãi hoa mai nở
Tánh Phật trong tâm khá tuyệt vời.

*An Lạc thật, những ngày tịnh dưỡng,
và chuẩn bị tiễn đưa năm Giáp Ngọ nhiều kinh hoàng,
cầu nguyện năm Ất Mùi được nhiều an lành.*

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÙM THƠ VỀ PHẬT PHÁP GIẢI THOÁT

Tâm ta bàn bạc khắp muôn nơi
Dính mắc nên chi khổ lụy đời
Buông xả dục ly không phân biệt
Thong dong tự tại thật tuyệt vời
Không cố chấp nên cuộc đời giải thoát
Ít muốn ham nên cuộc sống thanh thoi
Hiếu và thương nên quyết chí độ đời
Không phân biệt lộ “bản lai diện mục”

VÔ BỆNH

Thân không bệnh đâu cần tìm thầy thuốc
Ăn uống kiêng tránh khỏi những bệnh tai
Thường ngăn ngừa sức khỏe được lâu dài
Sống thông thoáng tâm an là hạnh phúc

KHÔNG PHIÊN NÃO

Ít mong cầu đời an vui tự tại
Sống tùy duyên lòng không có não phiền
Không lo toan tính toán những việc riêng

Hành thiện nguyện niềm vui cùng chia sẻ

PHẬT PHÁP NHIỆM MÀU

Hoằng truyền Pháp cho trần gian bớt khổ
Phật tin sâu được sung mãn toàn đều
Là con Phật ta quyết chí noi theo
Hành theo Phật cuộc đời Chân Thiện Mỹ.

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng,
đón xuân Ất Mùi (2015)*

Thích Viên Thành

---o0o---

CHÙM THƠ XƯƠNG HỌA MỪNG XUÂN

HỌA 1

*Người người háo hức đón xuân sang
Thôn trên xóm dưới khá rộn ràng
Già lo gói bánh chằm cây cảnh
Trẻ sơn nhà cửa nếp vắn sàng
Trai thời trong ngoài thư thả dọn
Gái lại sắm mua chợ vôi vàng
Chào xuân đón tết nhiều bận rộn
Cực nhọc nhưng vui khắp cả làng.*

HỌA 2

*Nhìn hoa đào nở biết xuân sang
Mọi người mua sắm khá rộn ràng
Nhà trên trang trí bàn thờ đẹp
Dưới bếp đồ ăn đã sẵn sàng
Bánh mứt gói làm nhiều chủng loại
Quả hao chưng diện đỏ cùng vàng
Trống lân rộn rã nhiều thúc giục
Pháo nổ inh tai vui cả làng.*

HỌA 3

*Đào hoa đua nở thấy xuân sang
Người Việt khắp nơi khá rộn ràng
Sống tại quê hương lo mua sắm
Thân làm viên xír vé sẵn sàng
Máy bay tàu hỏa thì thông thả
Xe đò xe khách phải vội vàng
Tranh thủ mừng xuân vui sum họp
Hân hoan chào chúc rộn xóm làng.*

HỌA 4

*Đào mai nở rộ biết xuân sang
Việt Nhật Hàn Hoa khá rộn ràng
Mọi người nô nức vui mừng tết
Ít kẻ sầu bi xuân sẵn sàng
Giao thừa vui đón tươi cửa Phật
Trừ tịch tiễn đưa Quý úa vàng
Dù cho mừng đón hay hờ hững
Xuân đến xuân đi chẳng lở làng.*

HỌA 5

*Dù cho tết đến hay xuân sang
Thiên định hằng vui chẳng rộn ràng
Sớm khuya sâu lắng trong thiên vị
Chiều tối kệ kinh cũng sẵn sàng
Ít muốn biết đủ lòng thanh thản
Tham lam không đày thân úa vàng
Xuân đến xuân đi xuân Di Lạc
Cười vui hỷ xả độ xóm làng.*

An Lạc thất, những ngày đón xuân Ất Mùi (2015)

Thích Viên Thành

---o0o---

CÓ AI HỎI ?

*Có ai hỏi, nhờ đâu luôn vui khỏe
Sống thong dong không bận bịu khổ đau
Dù cuộc sống tiết kiệm chẳng sang giàu
Nhưng vẫn mãi sẻ chia cùng nhân thế ?*

*Sống ít muốn, biết đủ điều đáng kể
Phải lánh xa những tham đắm kiêu căng
Hành chánh niệm bố thí hãy thường hằng
Năng gieo giống bội thu ngày gặt hái !*

*Có ai hỏi, không giàu sao cứ mãi
Khấp đó đây từ thiện giúp khốn cùng
Bệnh hiểm nghèo đã chuyển hóa cáo chung
Nhiều áp lực cũng lần hồi hóa giải ?*

*Thâm tín Phật hành trì luôn hăng hái
Nhơn quả tin qua cuộc sống vị tha
Sống khiêm cung trên dưới mãi thuận hòa
Đấy chính thực là người con của Phật !*

*Có ai hỏi, sao chân thành ẩn dật ?
Trong khi người đang thặng tiến vang danh
Chuyện nghĩa nhân khi bất lợi cũng đành*

Không quan tâm lặng im và lẩn tránh?

*Bản ngã cao chúng tỏ đầy kiêu hãnh
Hưởng thụ thôi tiêu hết phước có ngày
Ta nhịn nhường chịu thiệt, đức sinh ngay
Nay an vui tương lai nhiều tốt đẹp!*

*Có ai hỏi, tội gì phải khuôn phép
Sống xa nhà chịu cực khổ tấm thân?
Đâu biết rằng tu là thoát khỏi trần
Sống an nhiên thanh cao đường giác ngộ!*

*Người quân tử, nhờ đâu không lo sợ?
Không gian tham trọng luật ít mong cầu!
Sống chân thật hằng quán chiếu hành sâu!
Ta sẽ có cuộc đời luôn an lạc!*

*Có ai hỏi, tu hoài sao không đạt ?
Tham sân si vẫn cứ mãi hơn thua !
Khi « vô ngã » xem ngũ dục như đùa
Hằng tỉnh giác, khổ, nghiệp duyên tự chuyển !*

Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

---o0o---

CÙNG CHIA SẺ VỚI NEPAL

Qua trận động đất kinh hoàng, ngày 25/04/2015

Gây trên 1000 người chết, hàng vạn người điêu linh thống khổ và tàn phá rộng khắp

*Hướng về Nepal cùng góp lời cầu nguyện
Sống an lành chết cũng được siêu thăng
Mọi người dân thoát khốn khổ nhọc nhằn
Công trình hoại được phục hồi tái thiết
Tiếng kêu cứu đã vang rền thống thiết*

*Từ nạn nhân dưới đũa sát điêu tàn
Đến những người có trách nhiệm vua quan
Mong thế giới hãy quan tâm giúp đỡ
Tổng Thống Pháp đã sẵn sàng cởi mở*

*Hồi đáp mọi điều để cứu giúp Nepal
Người Việt ta tâm thiện cũng sẵn dành
Hãy hăng hái cùng giúp công góp của
Hành thiện nguyện là việc làm muôn thưở*

*Âm đức xây luôn giúp đỡ khốn nguy
Khi thực hành sẽ lợi ích tức thì
Người bớt khổ hiện tại vui sanh phước*

*Khi hành thiện niềm vui ta nhận được
Nhân quả luôn chi phối khắp mọi thời
Nghĩ trước đây ngàn trâu chết đầu rơi!
Mà hoảng sợ không dám nhìn hủ tục!!!*

*An Lạc thất ngày 26/04/2015
Thành tâm cầu nguyện*

Thích Viên Thành

---o0o---

ĐANG TU TẬP

*Sống an lạc nghĩa là đang tu tập
Bởi vì đời quá nhiều chuyện thị phi
Nếu không tu bị lôi kéo tức thì
Chuyện phải quấy hơn thua tiền danh lợi*

*Rồi vật chất sản xuất nhiều mode mới
Hấp dẫn người hưởng thụ thích thời trang
Mãi lao lung thay đổi từng đợt hàng
Nhiều phiền não vì sẽ thành phế phẩm*

*Muốn thụ hưởng ra công mò hôi thám
Cũng do tham nên vẫn mãi còng lưng
Luôn góp gom của cải chẳng hề ngừng
Sân si đến vì nạn tai trộm bịnh*

*Không tu tập mãi đua đòi toan tính
Ngũ dục theo cho nghiệp lực kéo lôi
Tu thái quá khiến căng thẳng bồi hồi
Không như ý mà càng thêm ray rứt*

*Sống an nhiên tự tại cùng hiện thực
Ít muốn ham sẽ giữ được tâm an
Hàng buông xả nhẹ bước đến niết bàn
Sống an lạc nghĩa là đang tu tập.*

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng,
cuối năm Giáp Ngọ*

Thích Viên Thành

---o0o---

ĐỆ TỬ PHẬT

Đệ tử Phật luôn tin sâu nhân quả
Sống ở đời quán triệt lý duyên sinh
Trong hằng ngày soi sáng lại chính mình
Đây phận sự của người tu theo Phật

Đệ tử Phật tâm nguyện như nước, đất
Buông xả đi những phiền não cuộc đời
Gội rửa sạch những cấu nhiễm muôn nơi
Chấp nhận thấy những thiệt thòi như ướ

Đệ tử Phật xem chúng sanh đồng thể
Không biệt phân mà tôn kính thương yêu
Dùng trí tuệ để cứu độ thật nhiều
Cùng quy hướng phụng trì ngôi Tam bảo

Đệ tử Phật hành trì Kinh Di Giáo
Theo Thế Tôn từ bỏ những lợi danh
Đến Lan Nhã miên mật chuyện tu hành
Không đắm nhiễm lục trần, tâm thanh tịnh

Đệ tử Phật “hạ bản ngã” là chính
Để không còn ngũ dục tham sân si

Lý Phật Pháp mâu nhiệm bất tư nghì
Hành đúng Pháp giác ngộ và giải thoát

Đệ tử Phật nghĩ tốt nhau thấu đạt
Vì tâm sinh ra tất cả mọi điều
Tâm ta tốt, làm, nói, nghĩ cảm chiêu
Cũng thể hiện tâm ta đang tốt nhất

Đệ tử Phật phải làm y theo Phật
Bỏ cung vàng điện ngọc sống vị tha
Không tự tư tự lợi tánh thật thà
Ít ham muốn giúp tâm thường thanh tịnh

Đệ tử Phật biết đủ giàu tột đỉnh
Sống thông dong không vươn bận kim tiền
Không thị phi lòng tự tại như nhiên
Hằng tĩnh giác giúp đời mau tỏ ngộ

Đệ tử Phật tùy hỷ không tạt đổ
Tán dương nhau cho Phật tánh hiển bày
Pháp thường trụ Phật hoan hỷ lắm thay
Tăng hòa hợp bốn chúng cùng an lạc.

*Chùa Pháp Hoa - Nam Úc,
Trọng Đông – Bình Thân (12/2016)
Đón Mừng Lễ Vía Phật A Di Đà, 17 tháng 11*

Thích Viên Hành

---o0o---

ĐỀN TỨ TRỌNG ÂN

Trong hơi thở vào ra luôn quán chiếu
Ta vẫn mang ơn nặng của đất trời
Cấp cho ta không khí ở muôn nơi
Dinh dưỡng tốt bảo toàn cho cuộc sống

Ơn sâu nặng cha mẹ cùng nòi giống
Đã dưỡng nuôi giáo dục lớn nên người
Ơn xã hội tác động được tốt tươi
Cơm áo mặc giúp ta nâng tri thức

Ơn đất nước bao dung nhiều tài đức
Ta yên tâm hiến trọn bản thân mình
Ơn Tam bảo làm lợi lạc quần sinh
Đẩy chánh kiến chánh tư duy đúng nghĩa

Muốn trả ơn “vô ngã” hành thâm thía
Biết khiêm cung tôn trọng đến muôn loài
Kiệm phước đức không còn muốn hơn thua
Hiếu và thương chia sẻ nhau tất cả

Tứ trọng ân chúng ta nên quyết trả
Xứng đáng người có tu học vươn lên
Người con Phật ân nghĩa phải đáp đền
Tạo phước đức thoát khỏi vòng sinh tử.

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
những ngày tiễn biệt năm Bính Thân*

Thích Viên Thành

---o0o---

ĐỜI TU SĨ

Đời tu sĩ cơm ngàn nhà khát thực
Mang điều lành phá ác độ quần ma
Rộng hóa duyên cùng thoát khỏi ta bà
Nơi cứu cánh là Niết bàn giải thoát

Đời Tu sĩ bần Tăng không vương mắc
Giác ngộ rồi mới chia sẻ chúng sanh
Tâm thanh tịnh quốc độ sẽ yên lành
Tự chiêu cảm những điều từ tâm thể

Đời Tu sĩ dùng từ bi trí tuệ
Quán chiếu sâu rõ nhân quả minh tinh
Tiêu bản ngã chuyển hóa nghiệp của mình
Hàng ít muốn cho lòng tham không khởi

Đời Tu sĩ biết đủ tròn cảm giới
Hòa thiên nhiên không vướn bận thế gian
Lìa ngũ dục hưởng cuộc sống an nhàn
Phương trời rộng thông dong ta cất bước

Đời Tu sĩ Pháp Phật là thần dược
Hóa giải tâm gồm một chỗ tùy duyên
Ngay tại đây chánh niệm trong hiện tiền
Nghèo – An - Lạc là cuộc Đời Tu sĩ.

Chùa Pháp Hoa – Nam Úc,
Cuối Mùa Vu Lan Báo Hiếu - Đinh Dậu (2017)

Thích Viên Thành

---o0o---

DÒNG SÔNG ĐỜI NGƯỜI

Cuộc đời như một dòng sông
Đời người phiêu bạt theo dòng nổi trôi
Buông xuôi theo kiếp luân hồi
Hết trong đến đục khổ trôi thác ghềnh
Khiến cho cứ mãi lênh đênh
Sóng vùi gió dập tận nền khổ đau
Nếu ai không biết quay đầu
Mãi mê danh lợi càng sâu đọa đày
Làm người vững chắc đôi tay
Phải thường bơi lội có ngày thoát thân
Càng bơi hy vọng vào gần
Lên bờ thoát chết cứu thân mạng mình
Sống như vậy mới hiển vinh
Bằng không chìm đắm cực hình đáy sâu
Trên đời Phật Pháp nhiệm màu
Tu hành tinh tấn khác nào lội bơi
Xin đừng cứ mãi vui chơi
Hưởng thụ ngũ dục đánh rơi phước điền
Bơi lội là điều trước tiên
Đừng nên giải đãi lụy phiền phải mang
Buông xuôi đọa lạc vô vàn
Nghị lực đánh mất nguy nan khổ sầu

*Khuyên nhau bất cứ ở đâu
Siêng năng tu tập như bơi vào bờ
Tam bảo vinh hiển đang chờ
Những ai chánh niệm tôn thờ lý chân
Đường sinh tử mãi xoay vần
Buông xuôi tuy sướng nhưng thân đọa dày
Bơi lội cực nhọc nhưng hay
Lên bờ thoát khỏi những ngày nổi trôi
Chìm đắm rớt cũng qua rồi
Tĩnh thức tu tập hết thời đảo điên
Sống ẩn nhẫn trong diệu hiền
Ít muốn, biết đủ tùy duyên thủ thường
Đấy là bơi lội phi thường
Thoát vòng sinh tử nhiều nhưong già từ
Dòng sông như thể thái hư
Đời người tu tiến chân như hiển bày!*

An Lạc thất, Mạnh Đông, Giáp Ngọ (2014)

Thích Viên Thành

---o0o---

ĐỨC VÔ ÚY

*Tâm vô úy khi bảo toàn giới luật
Sống chánh chân biết đủ ít nhu cầu
Không lệ thuộc bất cứ ở đâu lâu
Lòng thanh thản an nhiên cùng nhân thế
Có chánh kiến tự tin thông toàn lẽ
Dứt não phiền chướng nạn cũng vượt qua
Các môn tu trạch pháp giải an hòa
Bát chánh đạo hành trì không lo sợ
Sống không thật dối đãi nhau rất dở
Triệt hại nhau sợ lộ tẩy của mình
Tâm ta tốt cảm chiêu nổi an khinh
Mê ngữ dục mới phập phồng sợ hãi
Không sợ sệt lòng ung dung tự tại
Giang rộng tay nhiếp hóa mọi chúng sanh
Trợ lực nhau sống bình thản an lành
Không khuất phục trước bạo quyền ác đảng
Không sợ sệt sống tự do thông thoáng
Chia sẻ nhau với tất cả tình thương
Thông hiểu rồi sống vô ngã khiêm nhường
Đức vô úy giúp cuộc đời cao đẹp.*

An Lạc thất, Quý Đông, Giáp Ngọ

Thích Viên Thành

---o0o---

GIÁC NGỘ TỪ DÒNG SÔNG

Ta hiện hữu trên dòng đời trôi nổi
Đã trải qua bao trong đục thác ghềnh
Nếu buông xuôi thì cứ mãi lênh đênh
Rồi chìm đắm tận đáy sâu biển khổ

Sống trên đời nhiều gian truân thách đố
Chuyện lợi danh cũng rồi rắm nhiễu vương
Đường ái dục lại hấp dẫn lạ thường
Không bản lĩnh sẽ đọa đày khổ lụy

Ta cứ ngỡ xuống trần gian du hý
Nào ngờ đâu mãi miết đến bây giờ
Hãy quay đầu mau tỉnh giấc mộng mơ
Theo hơi thở ta trở về chánh niệm

Nơi Lan Nhã sống cuộc đời vô nhiễm
Với kệ kinh làm bạn thú tiêu dao
Phần nội tâm hãy tự quán chiếu vào
Đường giác ngộ sẵn chờ ta phía trước

Hãy bơi lội để vượt qua sóng nước
Hầu lên bờ khỏi chìm tận đáy sâu
Như tu hành với pháp Phật nhiệm mầu
Chịu lao nhọc hết khổ đau ách nạn!

An Lạc thất, Mạnh Đông, Giáp Ngọ (2014)

Thích Viên Thành

---o0o---

GIÁC NGỘ

Thấy đời “khô” nên tìm đường thoát khổ
Lý Bát Nhã chỉ bày rõ tánh “không”
Cõi “vô thường” cuộc sống áng mây hồng
Hành “vô ngã” chính người tu đích thật

Tứ Pháp Ân hiển bày trong kinh Phật
Giác ngộ rồi hãy quyết chí tấn tu
Bằng giải đãi khổ lụy chốn ngục tù
Ngũ dục lạc sẽ kéo lôi chìm đắm

Tu là sửa những gì trong sâu thẳm
“Chấp ngã” mình bậc nhất cõi trần gian
Không quyết tu để về chốn niết bàn
Lấy tài sản tiện nghi làm sự nghiệp

Phận người tu phải thực hành tứ nhiếp
Không dùng tiền hay quyền lực thị uy
Xem lợi danh chức tước chẳng ra gì
Hiếu và thương độ chúng sanh khắp chốn

Hành buông xả đây là tu chính bản
Nhìn thấu rồi không chấp thủ vương mang
Quảng gánh xong thân tâm thấy nhẹ nhàng
Sống trí tuệ hanh thông đường giải thoát.

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc, Quý Đông – Bính Thân (12/2016)
Đón mừng Ngày Thành Đạo Của Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni,
Mùng 8 tháng 12*

---o0o---

GỎI NĂNG LƯỢNG YÊU THƯƠNG

Cùng cầu nguyện tịnh tâm truyền năng lượng
Gởi yêu thương đến Hòa Thượng làng Mai
Cho thân tâm thoát khỏi mọi bệnh tai
Mau bình phục tiếp giúp đời bớt khổ

Cuộc đời Thầy cũng khá nhiều giống tổ
Phải tha phương hoằng pháp độ nhân sinh
Được đề nghị hưởng giải thưởng hòa bình⁴⁵
Vẫn mãi miết dạy mọi người an tịnh

Theo hơi thở dừng lại bao suy tính
Sống bao dung chánh niệm hiếu và thương
Trí Bát nhã quán chiếu thật tỏ tường
Biết buông xả sẽ nhẹ nhàng thanh thoát

Thầy viết sách pháp thoại nhiều lưu loát
Hướng dẫn đời thực tập với tăng thân
Từ nhiều nơi sẽ nhiếp phục lại gần
Cho tứ chúng đồng tu niệm định huệ

Thương chúng đệ tâm nguyện Thầy luôn thể
Thở thật sâu tâm tịnh ở bên Thầy
Hãy chí thành cầu nguyện khắp đó đây
Thầy hết bệnh cho muôn loài lợi lạc.

*Thành kính nhiếp tâm cầu nguyện cho Thiền Sư Thích Nhất Hạnh
sớm phục hồi sức khỏe, An Lạc thất, 16/11/2014
Hậu bối Thích Viên Thành cẩn bái*

---o0o---

GÓP LỜI CẦU NGUYỆN

*Những nạn nhân trên chuyến máy bay AirAsia QZ8501 từ
Singapore đến Indonesia và chiếc phà Norman Atlantic bị cháy ngoài khơi Biển
Adriatic, Hy Lạp.*

Đường giao thông năm nay nhiều tai nạn
Đất biển trời đều liên tục xảy ra
Từ máy bay tàu thủy xe đến phà
Gặp sự cố khiến bao người thê thảm

Cả thế giới sẻ chia và thương cảm
Cùng nguyện cầu kẻ chết được siêu thăng
Người còn sống sức khỏe vẫn thường hằng
Sớm đoàn tụ với người thân mong mỏi

Nhiếp tâm niệm gửi theo làn hương khói
Hòa vào không tiếp độ những vong linh

Mặc dầu cho có mất xác tiêu hình
Nhưng thân thức vẫn dật dờ đầu đó

Phân tâm linh quan trọng cần biết rõ
Hãy lập đàn cầu nguyện thật thiết tha
Thân trung ám cần chỗ tựa đáy mà
Đặng gửi gắm phần linh hồn phiêu lãng

Bao nghiệp lực giờ đây là cơ bản
Sẽ kéo lôi theo duyên nghiệp đã gieo
Sống vị tha sớm thoát kiếp khổ nghèo
Lòng ích kỷ sẽ vào nơi đọa lạc

Những người thân nhớ thương nên tự giác
Phước đức hành hồi hướng đến thân nhân
Chí tâm niệm người chết mới có phần
Chứ không thể nằm khóc than tính toán

Điều thiện ác phải thường xuyên nghe giảng
Miên mật tu mới trạch pháp rõ ràng
Lợi ích người làm việc thiện hân hoan
Sống bòn xén việc ác thường gieo tạo

Hãy cầu nguyện theo tinh thần tôn giáo
Mình đã theo với tất cả nỗi lòng
Cho bao người sớm thoát kiếp long đong
Niềm hạnh phúc lạc an thường hiện hữu.

*Nam Mô Tiêu Tai Giáng Kiết Tường Bồ Tát, Ma Ha Tát
An Lạc tất, những ngày tịnh dưỡng, cuối năm 2014
Trọng Đông, Giáp Ngọ*

---o0o---

HẠNH NGUYỆN VÀ CỨU CÁNH ĐỜI TU

Hoảng dương Pháp thoát luân hồi sinh tử
Giác chu toàn cứu cánh ⁴⁶ của đời tu
Cất bước cao ra khỏi chốn ngục tù
Nhiếp ma quân hướng về nơi Cực lạc Thiên Tịnh

Mật mục đích chung không khác
Ai hành trì miên mật được nhiếp tâm
Tạo công đức tinh chuyên cách âm thầm
Điều phước báu xem như hành tứ nhiếp

Lìa ngũ dục tấn tu theo đạo nghiệp
Sống giản đơn chia sẻ hiểu và thương
Một bình bát cơm ngàn nhà dậm trường
Là bản Tăng nhưng giúp người hướng thượng

Lấy trí tuệ làm sự nghiệp⁴⁷ quy hướng
Giác ngộ rồi hãy phát nguyện độ tha
Quyết một lòng thoát khỏi chốn Ta bà
Khi quả chứng mới phát tâm hồi nhập

Cầu Phật đạo dưới chúng sanh độ tận
Khắp trần gian dùng lực độ hóa duyên
Trong thân tâm hằng quán chiếu tịnh thiên
Mọi vọng tưởng biệt phân đều định tĩnh

Sống an lạc và trừng tâm để thính
Di giáo hành niềm tin mãi nâng cao
Tin sâu Phật sung mãn rất mạnh giàu⁴⁸
Long thiên chuyển không cần lo kinh tế

Hành theo Phật đâu phải cần tế lễ
Sống vị tha phổ độ khắp chúng sanh
Lập đạo tràng cho tứ chúng tu hành
Không nhất thiết phải chùa to Phật bự

Kinh khu rừng⁴⁹ Phật dạy khuyên đệ tử
Được lạc an thẳng tiến hãy nương thân
Nhiều thị phi phiền não tránh xa dần
Đừng luyến tiếc dù lợi danh đầy đủ

Diệt ngã chấp⁵⁰ là điều nên tranh thủ
Đạt Niết bàn⁵¹ đích đến của người tu
Những hình tướng⁵² chính thực đám mây mù
Thoát sinh tử mới là điều cứu cánh.

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng,
mạnh xuân Ất Mùi (2015)*
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

HẠNH PHÚC THAY ĐỨC PHẬT RA ĐỜI

Lòng từ bi kết hợp cùng trí tuệ
Thương chúng sanh từ Đâu suất giáng trần
Chốn Ta bà thị hiện tiếng chuông ngân
Ngài thức tỉnh biết bao người giác ngộ

Thấy cõi đời “vô thường” đầy đau “khổ”
Chấp ngã nhon khiến muôn kiếp luân hồi
Chuyện tử sinh cứ như thế theo trôi
Trong lục đạo mãi trầm luân tạo nghiệp

Vừa ra đời Ngài truyền trao thông điệp ⁵³
Chỉ “cái ta” là duy nhất trên đời
“Ta” quyết định mọi chuyện khắp muôn nơi
Muốn thành Phật hay ma đều “ta” cả

“Ta” phụng hiến khiêm cung sống hòa nhã
Nguyện chung lo an lạc cho muôn loài
Luôn hy sinh nhẫn nại đạo đức nơi
Mang hạnh phúc cho mọi người cộng hưởng

“Ta” như vậy mới đáng cùng quy hướng
Kiếp nhân sinh mới tu tập viên thành
Ngày Phật Đản “khai thị” nét tinh anh ⁵⁴
“Tri kiến Phật” cho chúng sanh “ngộ nhập”.

An Lạc thất, mùa Phật Đản lần thứ 2639

Thích Viên Thành

---o0o---

HÃY NGỪNG TAY SÁT HẠI

Một hủ tục thấy thật là rùng rợn
Bao đầu roi xác nằm chật ngổn ngang
Thật thảm thương như một bãi chiến tràng
Ai bày vẽ để ngút ngàn oán hận?

Gadhimai (nữ thần) hay lòng người tàn nhẫn?

Té lễ gì mà ghê gớm lắm thay!
Đang vui chơi hay tạo kiếp đọa đày?
Đang cầu nguyện hay đang cùng tạo tội?

Xem cảnh tượng nếu không ai nhức nhối
Thì chiến tranh tang tóc lẽ bình thường
Tham sân si nên thế giới nhiều nhưng
Quá ngu đại mà trở thành cuồng tín

Thần linh hiển dạy muôn loài nhẫn nhịn

Chớ lòng nào gây máu đổ đầu rơi!
Chặt đầu thôi tay chân đã rã rời
Quả phải trả là đầu rơi máu đổ!

Nơi địa ngục với bàn chông gươm giáo
Cột đồng sôi máu chém đọi chờ thôi
Bao ngu si cuồng tín đã đến hồi
Phải trả nghiệp chiêu bài thần thánh chiến!

Lấy trí tuệ từ bi mà điều khiển
Tôn trọng nhau hòa ái sống bao dung

Toàn cầu hóa nhân loại mãi chung cùng
Đồng kêu gọi ngừng ngay trò sát hại!!!

Quá khủng khiếp trước những cảnh sát hại rừng rợn!!! Xin tất cả hãy nhiếp tâm đồng cầu nguyện, cho những người đang tâm ra tay, gây cảnh thảm sát này mau thức tỉnh, để không còn cuồng tín, mà mãi tạo tội lỗi oán cừu, cho thế giới này sớm thoát khỏi hiểm họa thế chiến thứ ba, sóng thần, động đất hay thiên tai, dịch họa.

An Lạc thất, 07/12/2014

Thích Viên Thành, *nhiếp tâm cầu nguyện*

---o0o---

HÃY NHÌN LẠI

Khắp thế giới môi trường đang ô nhiễm
Riêng Việt Nam cá cứ chết dài dài
Hết Đồng Nai (Vedan) nay Vũng Áng đại tai (Formosa)
Cá không chết chắc Người phải trả giá?

Lo mưu sinh không kể gì nhân quả
Lợi riêng mình hại chúng chẳng quan tâm
Vì “tự tư tự lợi” mãi sai lầm
Phá hết rừng nay nhiễm ô biển cả!

Trong lòng đất tài nguyên nhiều khôn tả
Đã cạn dần khai thác chẳng nương tay
Sống hôm nay nhưng cái chết từng ngày
Đang đến với những người đầy tham vọng

Do con người đang giết dần sự sống
Hãy ngừng tay đừng phá hoại môi trường
Sống “ít muốn” chia sẻ lắm tình thương
Luôn “biết đủ” đang chan hòa hạnh phúc

Nước Bhutan mọi người đang thán phục
Sạch môi sinh giữ xanh mãi rừng già
Dân hạnh phúc đó mục đích quốc gia
Ít ô nhiễm nghỉ ngơi trời trong sạch

Nước Việt Nam oai hùng đầy kiêu hãnh
Bốn ngàn năm văn hiến sử vang danh
Ai cũng mong đất nước mãi trường thành
Nhưng hạnh phúc phải là điều nghĩ lại!

Theo vật chất hay tâm linh cần phải?
Sống hài hòa thân thiện với thiên nhiên
Tuy bất khuất nhưng tâm tánh thiện hiền
Nhờ Phật Giáo cho dân tu thập thiện

Lòng từ bi trí tuệ luôn phát triển
Dân tộc ta chí nguyện rất kiên cường
Trần Nhân Tông giúp đất nước an khương
Tống Nguyên Mông ba lần đều chiến thắng

Giáo lý Phật dạy con người ngay thẳng
Dựa vào dân vũ trụ sống hòa cùng
Đơn giản thôi phụng sự cho của chung
“Hãy nhìn lại” để sống cho xứng đáng!

Những ngày tịnh dưỡng, nhưng không khỏi chạnh lòng, khi nghe quê hương, môi trường đang bị ô nhiễm. Cả hôm nay chết là một sự cảnh báo cho mọi kế hoạch phát triển công nghiệp, nếu không để ý đến bảo vệ môi trường, tất cả đều phải trả giá rất đắt, có thể bằng cái chết của đồng bào và sự hủy hoại môi sinh trên bình diện quốc tế. Tội lỗi này rất lớn, quả phải trả cũng rất ư là tồi tệ và khốc liệt. Rất mong những người có lương tri và trách nhiệm với dân tộc cũng

như nhân loại “HÃY NHÌN LẠI”, “bảo vệ thiên nhiên” để cứu sống được muôn loài, trong hiện tại và tương lai.

An Lạc thất , ngày 5/5/2016

Thích Viên Thành

---o0o---

HÃY VUI SỐNG

*Hãy vui sống tâm từ đầy trí tuệ
Biết chánh tà thiện ác khả phân minh
Lợi cho người đừng nghĩ đến riêng mình
Đẹp bản ngã sẽ hanh thông đường đạo*

*Hãy vui sống dù đời thường điên đảo
Đánh mất mình khi nhận giặc làm con
Chạy theo ngoài để nội lực hao mòn
Nhưng an lạc hiển bày khi thấu hiểu*

*Hãy vui sống vì tình người không thiếu
Cha mẹ truyền tính bản thiện nằm nôi
Tiếng ầu ơ nhiều lắng đọng bồi hồi
Sự hy sinh cũng hiện ra từ đây*

*Hãy vui sống dù gian truân đầy rẫy
Nhìn khó khăn thích thú sẽ vươn cao
Vượt qua rồi chí nguyện đáng tự hào
Thành công được luyện rèn khâu tâm trí*

Hãy vui sống tận tu không ngừng nghỉ

*Ngược dòng sông không tiến ắt phải lùi
Định được tâm loạn động sẽ thoái lui
Bờ giác ngộ sẽ gần khi bơi mãi*

*Hãy vui sống với tâm luôn khăng khải
Ác độc xa gần gửi những người hiền
Điều phước đức mãi mãi kết thiện duyên
Đạo làm người sẽ vuông tròn bốn phận*

*Hãy vui sống dù vàng thau lộn lẫn
Sự cảm chiêu theo tâm niệm không sai
Luật trả vay nhân quả hiện từng ngày
Không hiện báo thì tương lai gặt hái*

*Vui mà sống đời quá nhiều phé thái
Vận dụng phân sẽ biến rác thành hoa
Đừng mãi mê tham đắm nhiễm tháp ngã
Trong phiền não ấy bỏ đề đích thật*

*Hãy vui sống dù đời nhiều tất bật
Khi tâm an thế giới cũng bình an
Tâm an tịnh chính thực là đạo tràng
Thế gian pháp cũng chính là Phật Pháp.*

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng,
cuối năm Giáp Ngọ
Thích Viên Thành*

HÃY

Hãy hạnh phúc được làm người mạnh khỏe

Để hành trì theo Phật Pháp cao siêu

Sống lạc an lợi ích cả đôi điều

Cho tự thân tỏa ra toàn xã hội

Hãy tinh tấn tiến tu và sám hối

Cuộc đời ta đã tội lỗi quá nhiều

Thân khẩu ý tạo nghiệp biết bao nhiêu

Từ quá khứ hiện nay theo ngũ dục

Hãy chánh kiến lục căn nên thu thúc

Với sắc trần không đắm nhiễm say mê

Tự quán chiếu tâm niệm biết quay về

Pháp ngã chấp tiêu tan cùng nghiệp lực

Hãy vươn lên tự tánh ta thừa sức

Cả chân như muôn pháp vẫn hiển bày

Phật tại tâm sẵn có tự lâu nay

Trong bát nhả lòng từ bi hiển hiện

Hãy khiêm cung dù tình đời chuyển biến

Chuyện thường tình của thế sự xưa nay

Tham sân si nên muôn kiếp đọa đày

Tâm một chỗ mọi điều đều liễu triệt

Hãy vui lên tình người luôn tha thiết

Thương yêu nhau khi đã hiểu nhau cùng

Dù biệt phân vọng tưởng vẫn rồi chung

Tánh bản thiện hiệp cùng minh minh đức

Hãy buông xả thứ tha chuyển nghiệp lực

*Dù có ai phụ bạc cũng nguyện cầu
Mặc cho ai đổ kị cũng thương nhau
Để chuyển hóa cùng nhau về nẻo giác*

*Hãy tiến bước dắt nhau về Cực lạc
Cuộc đời này khổ lắm chuyện tử sanh
Sống an vui cùng tinh tấn tu hành
Hằng chánh niệm chuyển thành vô biệt niệm*

*Hãy vui sống khi thân tâm thức liễm
Giới định chuyên trí tuệ sẽ hanh thông
Lợi cho ta và khắp cả đại đồng
Tâm an tịnh là cuộc đời an tịnh.*

An Lạc thất, Mùa Vu Lan Át Mùi, 2015

Thích Viên Thành

---o0o---

HIỂN VINH DÒNG HỌ

*Trần Đại Tộc với nhiều đời vinh hiển
Là cháu con phải quyết chí noi theo
Điều trước tiên là xóa sạch dốt nghèo
Sống đạo đức làm mục tiêu phấn đấu*

*Trong muôn họ không có người con xấu
Mà chỉ là những tạp nhiễm tạm thôi
Khi ăn năn sám hối biết quy hồi*

Tánh bản thiện sẽ dần dần hiển lộ

*Sống chánh niệm liền hoát nhiên đại ngộ
Đời vô thường pháp vô ngã khổ không
Hãy buông thư cho nhẹ bớt cõi lòng
Toan tính mãi thêm nhiều nhưng tâm trí*

*Gieo nhân giàu bằng cách hành bố thí
Có mở lòng mới đón nhận được thêm
Trần Nhân Tông từ bỏ những êm đềm
Mới thành tựu được Trúc Lâm Phật quả*

*Sống ở đời phải tùy duyên hỷ xả
Lao động siêng học tập tốt khiêm cung
Biết thương yêu giúp đỡ kẻ khốn cùng
Tâm hòa hợp tịnh thanh cùng tu tập*

*Không phân biệt dính mắc điều cao thấp
Mà sống bằng sự nỗ lực cá nhân
Hơn thua nhau là ở chỗ chuyên cần
Định tâm trí sẽ tự nhiên phát huệ*

*Khi có của sẽ an bang tế thế
Mới vãng vàng cho hạnh nguyện vị tha
Tâm được an thế giới mới thái hòa
Đó mới chính là điều ta mong đợi*

*Hãy cầu nguyện cho âm siêu dương thới
Bằng cách hành những phước đức hôm nay*

*Đem an vui lợi ích đến hằng ngày
Cho tất cả chúng sanh và nhân loại*

*Làm việc lành tránh ác điều bất thoái
Đời an vui khi biết giữ tâm thanh
Khuyên cháu con nên quyết chí học hành
Phụng sự tốt cho nhân quần xã hội.*

Làm tại Adelaide, An Lạc thất,

Mạnh Đông, Giáp Ngọ

*Những ngày lo tư liệu và phân nội dung, sắp xếp chuẩn bị cho lễ khánh thành
Từ Đường, Tộc họ Trần Văn nhị chi, ngày Rằm và 16 tháng hai, năm Ất Mùi tại
Thôn Xuân Nam,*

Xã Đại Thắng, Huyện Đại Lộc, Tỉnh Quảng Nam

T. Viên Thành (Trần Văn Đệ)

---o0o---

HÍT THỞ SÂU GIA TĂNG TUỔI THỌ

HÍT THỞ SÂU - GIA TĂNG TUỔI THỌ

Vào buổi sáng mỗi khi ta thức dậy
Hãy vươn vai chào ngày mới an lành
Vài động tác thể dục thật tinh anh
Cho máu huyết lưu thông đều khắp cả

Hăng đi bộ chú ý vào hơi thở
Cả vào ra cũng phải thật cho sâu
Dưỡng khí vào cho sinh lực đạt dào
Thải độc tố gian nỡ nhanh lá phổi

Hít thở sâu sản xuất tăng trong phổi
Dưỡng chất cần trong đó có serotonin
Giảm Stress nhanh lợi ích cho tâm mình
Giúp tăng cường khả năng tập trung lớn

Hít thở sâu giúp thể cơ thả lỏng
Thư giãn cơ giảm được các cơn đau
Làm nở phổi hoạt động khá dôi dào
Trợ lá phổi tăng thêm phần sức khỏe

Hơi thở sâu tăng cường sản xuất máu
Cấp oxy tăng haemoglobin *giúp trơn tru* (huyết cầu tố)
Giảm chất béo loại bỏ độc tố thù
Đưa lên não những oxy cần thiết

Hít thở sâu tùy sống thân kinh chuyển
Lan truyền ra đưa đến khắp châu thân
Nhịp tim đập cũng theo đó giảm dần
Giúp ổn định điều hòa khâu huyết áp

Hít thở sâu với muôn vàn lợi ích
Thân khỏe mạnh tâm cũng được tập trung
Nương hơi thở tâm ý cũng theo cùng
Cần cân trọng mạng sống theo hơi thở!

Theo hơi thở kéo tâm về quy nhất
Cùng với thân sống thực tại bây giờ
Hãy quên đi quá khứ chớ mộng mơ
Không vọng tưởng sống với điều hiện hữu

Không phân biệt đấy chân như trường cửu
Sống bình yên theo hơi thở chuyên sâu
Thực hành ngay sẽ thấy pháp nhiệm mầu
Tâm tĩnh lặng thở vào ra rõ biết.

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Trọng Đông, Giáp Ngọ (2014)
Thích Viên Thành

HOA ĐĂNG NGUYỆN CẦU

Kính lạy mười phương Phật từ bi chứng giám
Kính lạy mười phương Pháp trí tuệ sáng soi
Kính lạy mười phương Tăng thanh tịnh hiệp hòa
Kính tam bảo thù từ gia hộ

*Trước Đàn tràng trang nghiêm thành kính
Khói hương trầm quyện tỏa an khinh
Trên cầu Chư Phật chứng minh
Long thân hộ pháp oai linh hộ trì*

*Hướng dẫn cho sinh chúng quy y
Nương Phật Pháp đồng quy nhiếp tâm
Độ cho con hết mê lầm
Diệt trừ tội lỗi ơn thâm đáp đền*

*Do vô minh muôn loài tạo nghiệp
Bởi si mê nhiều kiếp đọa đày
Thân thời sát đạo dâm vay
Khẩu luôn có bốn điều hay thường làm*

*Nói gian dối chuyện không nói có
Có lại không dâm thọc bất hòa
Nói lời thêu dệt điêu ngoa
Toàn là ác khẩu tan nhà điêu linh*

*Trong tâm ý tạo hình đủ tội
Tham sân si ngũ dục đắm mê
Hôm nay con biết quay về
Tự tâm quán chiếu “ngã” thể triệt tiêu*

*Trí Bát nhã nguyện siêu nghiệp lực
Diệt vô minh trí tuệ truyền đăng
Mỗi người thắp một ngọn đèn*

Nhiếp tâm cầu nguyện phóng sinh cứu đời

Mong nhân loại bình an khương thái

Khắp muôn nơi thập thiện hành trì

Tâm luôn hỷ xả từ bi

Ít muốn biết đủ duyên tùy hỷ theo

Hành bố thí khổ nghèo dứt hết

Phóng sinh đặng tật bệnh xa rời

Sống lâu sáng suốt ích đời

Thường hằng thực hiện khắp nơi thái bình

Tâm an tịnh trí anh minh sáng

Bản nguyện toàn độ tận chúng sanh

Hôm nay đốt nén tâm thành

Nguyện cầu muôn loại thoát nhanh khổ hình.

Nam Mô Chứng Minh Sư Bồ Tát Ma Ha Tát.

An Lạc thất

Nhân ngày Vía Đức Phật A Di Đà,

Mùng 7 tháng 11 năm Giáp Ngọ (2014) và Tết Nguyên Đán

Thích Viên Thành, (Trần Văn Đệ) khể thủ

---o0o---

HOÀI BẢO PHẬT VIỆT NGUYỄN TIẾP NỐI

(Cảm hứng từ “Ước nguyện Phật Việt dang dở”)

Bao nguyện ước giờ đây đành dang dở

Thầy đã về với Phật quốc cao đấng

Suốt nhiều năm lặn lội lắm nhọc nhằn

Phật Việt hóa cho đồng bào lợi lạc

Mới nhen nhóm nhưng niềm tin dào dạt
Về quê tìm văn hóa Việt phục hưng
Ngài Tuệ Sĩ, Lê Mạnh Thác chúc mừng
Cùng yểm trợ cho bão hoà phát triển

Phatviet.com đã sẵn sàng cống hiến
Để hoằng truyền giáo pháp Phật khắp nơi
Cũng góp phần chuyển hóa được cuộc đời
Cùng vận động Giáo Hội mẹ phục hoạt

Hết cảm vận quê hương đà đổi khác
Thầy vội về đánh lễ chúc minh sư
Ôn Đôn Hậu, Ngài Huyền Quang tâm từ
Đã hun đúc cho Thầy nhiều tâm nguyện

Soạn Hiến Chương và trau dồi kinh điển
Để nâng cao Giáo Hội tại Hoa Kỳ
Mong thống nhất được hạnh nguyện từ bi
Cùng trí dũng và Chư Tôn hòa hiệp

Với lớp trẻ Phật Tử Thầy dung nhiếp
Mối tình lam xây dựng rất hăng say
Từ Việt Nam hải ngoại ước hằng ngày
Gia đình lớn (GDPT) vẫn con em Giáo Hội

Về thờ phượng Thầy là người dẫn lối
Tại Tổ đường thờ Sơ Tổ Trúc Lâm
Tượng Quan Âm ngàn tay mắt gõ trầm

Một di sản bảo tồn chùa Bút Tháp

*Văn hóa Việt tự hào chia cùng khắp
Thời tụng kinh Thầy Việt hóa lần hồi
Cùng môn phái đóng góp mãi không thôi
Xây thiền đường Pháp âm truyền lưu mãi*

*Tâm nguyện lớn wom mâm chưa gặt hái
Thầy vội đi hộ tử đệ gắng noi
Phatviet.com quốc nội đến nước ngoài
Hiện đại hóa phát triển hoàng dương khắp.*

Qua bài viết “Ước nguyện Phật Việt dang dở”, đầy tâm giao của TT Thích Nguyên Tạng, đã thôi thúc và thắp sáng lên hoài bão Phật Việt. Cảm phục cho tâm nguyện cao đẹp của Thầy (cố HT. Thích Hạnh Tuấn). Những đồng môn, pháp tử và tử đệ, cũng như các ACE GDPT khắp nơi, sẽ tiếp bước theo Thầy, để nguyện ước Phật Việt được vuông tròn và mang nhiều lợi ích đến cho quê hương cùng nhân loại.

An Lạc thất, Adelaide Nam Úc những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

---o0o---

HOÀI VỌNG QUÊ HƯƠNG

(Họa lại bài “Tứ Trụ Quảng Nam” của TK Thích Chúc Hiền)

Nhân Kiệt Địa Linh⁵⁵ hoàn hảo rồi!

Giao thoa văn hóa⁵⁶ lẫm tinh khôi

“Quảng Nam Tứ Trụ”⁵⁷ âm vang mãi

“Ngũ Phụng Tề Phi”⁵⁸ vẫn tiếng thoi

Phố Cổ Hội An⁵⁹ phát triển mạnh

Mỹ Sơn Thánh Địa⁶⁰ cố phục hồi

Phước Lâm ⁶¹ Pháp Bảo ⁶² Long Tuyền,
Giác ⁶³ Lâm Tế Chúc Thánh ⁶⁴ nguyện đắp bồi.

Thích Viên Thành

---o0o---

TỨ TRỤ QUẢNG NAM

(Họa y đề y vãn)

Bốn Ngài hạnh quả viên dung rồi
Tịch diệt trần gian lấm lệ rơi
Không ngại gian lao xây dựng đạo
Chẳng nề khổ cực giúp mỗ coi
Xây trường dạy học yêu thương trẻ
Thiết lập đạo tràng già dưỡng bồi
Đào tạo Tăng tài cùng thất chúng
Tông môn Chúc Thánh rạng muôn nơi

Pháp Hoa – Nam Úc, 6/12/2017

Thích Viên Thành

---o0o---

LÀM CON CHÍ HIẾU

MÙA VU LAN THẮNG HỘI - ÁT MÙI – 2015

*Sau ba tháng an cư ⁶⁵ đầy năng lượng
Hàng Tăng già Giới Định Tuệ tinh chuyên
Độ tự thân cứu thất tổ cứu huyền
Phật hoan hỷ cho ngày Tăng tự tứ ⁶⁶*

*Mùa Vu Lan đã về cùng Phật Tử
Khắp năm châu bốn biển nguyện tuyên dương
Mùa đèn on ⁶⁷ báo đáp đến song đường
Là con cháu phải vẹn toàn hiếu nghĩa*

*Khi lớn khôn mỗi ngày thêm thấm thía
Ơn sinh thành dưỡng dục của mẹ cha
Hằng Cù lao chín chữ ⁶⁸ của ông bà
Rồi tiên tổ cũng nhiều đời lao nhọc*

*Nhớ công khó hãy vui lên chớ khóc
Lo đến ơn bằng phước đức gieo trồng
Trả bốn ân ⁶⁹ phải thao thức hằng mong
Ngôi Tam bảo quy y là hiếu đạo*

*Bồ Đề Tâm ⁷⁰ phát sanh nhiều thuận thảo
Cha mẹ vui là hạnh phúc lắm rồi
Con nên người cha mẹ được lên ngôi
Con hiếu thảo còn niềm vui nào tả*

*Rèn đạo đức trở thành người vô giá
Mang niềm vui ích lợi đến muôn người
Cho tình thương trí tuệ mãi xinh tươi
Dem chia sẻ lạc an cùng khắp cả*

*Mong lục thân quyến thuộc tin nhân quả
Luôn hành trì bát chánh đạo nghiêm minh
Không vọng tưởng biệt phân chấp thủ mình
Đấy mới chính là người con chí hiếu ⁷¹*

*Giúp cha mẹ giải hết điều phiền nhiễu
Mà cùng nhau theo Tam bảo tu hành
Tích tam phước ⁷² hiếu thuận thực hành nhanh*

Khuyến tấn cả những cháu con còn lại

*Mùa Vu Lan cùng nhắc nhau quyết phải
Đền công ơn dưỡng dục với sinh thành
Nhưng hằng ngày thực hiện mới xứng danh
Con cháu thảo ngoan hiền và chí hiếu.*

An Lạc thất, Mùa Vu Lan Át Mùi – 2015

Thích Viên Thành

---o0o---

LẠY PHẬT MỘT PHÁP TU

*Hằng lạy Phật một pháp tu lợi ích
Bản ngã tiêu, sức khỏe tốt, dưỡng sinh
Khi ta lạy quán chiếu lại chính mình
Lạy nhiều lạy ba nghiệp hằng thanh tịnh*

*Đạo cảm ứng tỏ chân tình an tĩnh
Tôn trọng nhau vì thấy Phật trong nhau
Ngũ uẩn không Phật pháp thật nhiệm mầu
Qua tất cả mọi tai ương khổ nạn*

*Bao nghiệp tạo, quay đầu là bĩ nạn
Lạy chân thành chậm rãi thật chú tâm
Phước sẽ sanh chuyển hóa hết lỗi lầm
Sám từ tâm, vì tâm nguồn tạo tội*

Lạy khi nào tâm tịnh là cơ hội,
Đưa tâm về với bản thể chơn như
Phật hiển lộ và trùm khắp thái hư
Lạy một lạy giống như ngàn muôn lễ

Một pháp tu trông thật là rất dễ
Nhưng công năng diệu dụng khó nghĩ bàn
Phước đức sanh sức khoẻ cũng là vàng
Lạy một lạy chuyển toàn thân gân cốt

Từ cổ, đầu, đến chân, tay từng đốt
Xương sống, mông cứ hoạt động xuống lên
Máu huyết thông giúp cơ thể mạnh bền
Không tật bệnh, lòng ta đầy khoan khoái

Tinh tấn tu đẩy lùi bao uế oải
Giúp bao người hằng lạy Phật cùng nhau
Hết Hồng Danh tiếp đến kinh bộ hầu
Từ Thủy Sám, Mục Liên, Dược Sư Sám...

Ngũ Bách Danh tiếp Lương Hoàng Bảo Sám
Đến Tam Thiên, Vạn Thiên lạy chí thành
Đại Bi sám, Bát Nhã lạy từng danh
Kinh Pháp Hoa, Niết Bàn lạy từng chữ

Được nhiếp tâm nhờ theo từng từ ngữ
Không lộn hàng lộn chữ, tuệ phát sanh
Vừa dưỡng sinh vừa một pháp tu hành

Hằng lay Phật một pháp tu lợi ích.

An Lạc thất, Adelaide, Nam Úc, những ngày tịnh dưỡng

Thích Viên Thành (*Hạnh Trung*)

---o0o---

Ý NGHĨA VÀ LỢI ÍCH CỦA LAY PHẬT

Khi bái lay kết hợp cùng y học
Sẽ tiêu trừ nghiệp chướng lại khỏe thân
Bệnh nan y cũng chuyển hóa giảm dần
Hồi phục tốt sức khỏe cùng tâm trí

Khi bái lay tất cả đều hoan hỷ
Phật trong tâm khai thị đến từng người
Để giúp cho cuộc sống mãi xinh tươi
Cùng nghĩ đẹp cho nhau niềm tôn kính

Khi bái lay thân an tâm bình tĩnh
Lúc khom lưng là “vô ngã” hiển bày
Trong cuộc sống thể hiện những điều hay
Luôn kính trọng mọi người trong mọi lúc

Khi bái lay đang thực hành nhẫn nhục
Mình thua người nên quyết chí tiến lên
Khổ công luyện khiêm cung được đáp đền
Nền đức hạnh tiêu tan bao mệt nhọc

Khi bái lay kết hợp cùng y học
Nét diệu hiền thể hiện với người tu
Vừa dưỡng sinh vừa thoát khỏi mê mù

Tu đúng pháp sẽ đạt thành “vô ngã”.

*Kính Mừng Phật Đản 2640
An Lạc thật, những ngày tịnh dưỡng,
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)*

---o0o---

LỜI THẦY DẶN CÁC CON

LÝ TƯỞNG SỐNG (SANH LÃO)

*Phải hiểu nghĩa thuận hòa nhau mà sống
Hãy thương yêu đoàn kết đùm bọc nhau
Chuyên giúp người thẳng tiến lòng nhân giàu
Vì xã hội hơn là lo ích kỷ*

*Nền đạo đức bảo toàn chân thiện mỹ
Nguyện xuất trần sanh tử quyết thoát ly
Luôn hiểu rằng Phật Pháp bất tư nghi
Hương giải thoát lạc an thường nếm vị*

*Hằng ngày sống phải tịnh tâm sáng trí
Học điều hay tu tập phải tinh chuyên
Pháp nhiệm màu chia sẻ lý nghĩa huyền
Cho tất cả cùng quay về bờ giác.*

KHI BỆNH DUYÊN (BỆNH)

*Bệnh do nghiệp hoặc uống ăn nhiễm tạp
Miệng là nơi tạo tác lắm thị phi
Tập dưỡng sinh thể dục đúng hạn kỳ
Tâm an tịnh là điều ưu tiên nhất*

*Lo chữa trị nhưng ngăn ngừa mới thật
Đáng quan tâm ăn uống phải cũ kiêng
Khâu tinh thần phải an lạc tịnh thiên
Sống thoải mái an nhiên đầy tự tại*

*Hãy buông xả cho tâm hồn thư thái
Sám lục căn hằng thúc liễm thân tâm
Quán chiếu sâu để sạch hết mê lầm
Sanh lão bệnh là điều không tránh khỏi.*

LÚC VÃNG SANH (TỬ)

*Khi hấp hối phải nhứt tâm niệm Phật
Mời Chư Tăng Ban Hộ Niệm hộ trì
Nhắc gia quyến Tam bảo hãy quy y
Thường khai thị để dẫn đường trực vãng*

*Tất hơi thở cháu con nên bình thản
Tám giờ liền phải niệm Phật thay phiên
Thoại tương đẹp khi diệu nét thanh huyền
Lo hậu sự báo cùng nơi hiển xác ⁷³*

Thân tứ đại cũng trả về bụi cát

*Sau trà tỳ thân xác hủy rải tro
Thất bảy tuần chay lạt hãy chung lo
Đến bốn chín Trai tăng cùng bố thí*

SAU KHI VÃNG SANH

*Giỗ hàng năm thỉnh pháp sư tùy hỷ
Giảng pháp đàm công đức lợi quần sanh
Biết khổ rồi để quyết chí tu hành
Cùng chia sẻ cho thân bằng xã hội
Nghệp bao đời hãy chân thành sám hối
Kết hợp Y cùng lạy Phật dưỡng sinh
Nhân Đạo Đức quả Thánh thiện an bình
Hãy y giáo phụng hành là con hiếu*

*An Lạc thất, Adelaide – Nam Úc những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành
(Hạnh Trung – Thị Kinh – Trần Văn Đệ)*

---o0o---

LUẬN VỀ CHỮ ĐỨC

CÓ ĐỨC

*Người có đức hành từ bi hỷ xả
Đem tình thương chia sẻ khắp muôn nơi
Gom khổ đau cho tất cả rạn ngời
Mừng vui sướng khi thấy người thành đạt*

*Sống khiêm cung lòng bao dung dào dạt
Đức hy sinh điều nhẫn nhục thực hành
Tôn trọng nhau giữ mãi nét tinh anh*

Nhường điều tốt thay cho người chịu xấu

*Phước đức nhất là người con hiếu thảo
Pháp nhiệm mầu nên quyết chí quy y
Lo hoàng dương tam bảo mãi phụng trì
Cho hạnh phúc hòa chan toàn vũ trụ*

*Khi có đức làm ăn nhiều phong phú
Có quý hơn phò trợ sẽ hanh thông
Nếu tu hành tâm ý sẽ đượm nồng
Qua tai nạn quả chứng ngay hiện tại*

*Nhiều phước đức sống bình an khương thái
Quả cảm chiêu điều tốt đẹp về mình
Hành vô ngã sẽ tiến đến vô sinh
Sống vị tha cõi lòng luôn an lạc.*

MÁT ĐỨC

*Sống mát đức khi lòng đầy kiêu mạn
Xem thường đời với “mục hạ vô nhân”
Lo hưởng thụ cho “bản ngã” tăng dần
Quyết sinh tồn mạng chúng sanh xem nhỏ*

*Tưởng mình tài quên ơn trên gia hộ
Bội công lao của những kẻ hy sinh
Chỉ tô bồi cho “bản ngã” riêng mình
Không tòng phục quyết bôi đen triết bổ*

Người thất đức thì “vắt chanh bỏ vỏ”

Sử dụng người luôn “bóc lột nhân công”

*Khi ghét rồi vứt bỏ chẳng chạnh lòng
Lúc thương vội lỗi làm đều không thấy*

*Đội người trên kẻ dưới thì đạp đày
Có việc rồi bằng “lừa gió bẻ măng”
“Thừa nước đục thả câu” rất đê hèn
Hùn quặng đá chưa biết người có lỗi?*

*Không từ bi dù có người trần trối
Hy xả ngừng cho oán hận trào tuông
Chia rẽ nhau gây tủi nhục đau buồn
Không liêm sỉ sống với đời xấu hổ*

*Người thất đức sẽ nghèo hèn yếu số
Không lo tu bị cùng cực suốt đời
Hãy quay đầu lo sám hối nghỉ ngơi
Mới hy vọng có được ngày xán lạn.*

LỤC BÁT VỀ CHỮ ĐỨC

Ông bà ta có bảo ban:

“Phước đức so với bạc vàng quý hơn”

Ở đời hiếu nghĩa là hơn

Phụng trì tam bảo tình thương vĩnh hằng

“Có đức mặc sức mà ăn”

Ở đời phước đức phải năng thực hành

Trong không động ngoài không tranh

Vì người hành thiện tâm thành giúp nhau

Tương lai chắc được sang giàu

*Truyền lưu con cháu ngày sau kế thừa
“Trường cửu chi kế” người xưa
Tích đức không thấy vì chưa cần dùng
Tuy rằng mờ ảo mộng lung
Nhưng mà chắc chắn có dùng hiển vinh!*

An Lạc Thất 24/11/2014

Thích Viên Thành

---o0o---

MỞ LÒNG VUI XUÂN NHIỀU TRẢI NGHIỆM

*Khi sống tốt sẽ cảm chiêu điều tốt
Được bình an và thanh thản tâm hồn
Luôn khiêm cung học được những điều khôn
Cùng chia sẻ lạc an từng trải nghiệm*

*Khi thọ ân thân tâm thường thúc liễm
Phải tri ân và tìm cách báo ân
Điều trước tiên phải tu tập chuyên cần
Hành thiện nguyện mang niềm vui phổ độ*

*Tết năm nay tài hèn đem thi thố
Nguyện đền ơn gói bánh tết làm quà
Tặng những người thương tưởng thời gian qua
Lòng mở rộng tình người thêm thắm thiết*

*Quà giản đơn gói chân tình bất diệt
Vị quê hương giúp ngon miệng truyền rao
Từ năm chục giới thiệu đặt ào ào
Ba mươi tết đến giao thừa còn đặt*

*Tổng cộng lại năm trăm đờn có chắc
Giúp mùa xuân được mát mẻ hân hoan
Giữ văn hóa tình nghĩa được vẹn toàn
Tâm rộng mở vòng tay ôm vũ trụ*

*Nghĩ đến nhau tặng nhau điều ấp ủ
Tâm chân tình xúc cảm hiểu rồi thương
Đừng phân biệt giữ tâm mãi bình thường
Vui tùy hỷ cho nhẹ nhàng thân xác*

*Sống tùy duyên ít muốn đầy pháp lạc
Biết đủ rồi cuộc sống rất an khinh
Lợi lạc chung đừng vui hưởng riêng mình
Hằng quán chiếu nội tâm không vọng ngoại*

*Diệt bản ngã mới là người tài giỏi
Nghệp lực hằng chuyển hóa được tốt hơn
Muốn tiến tu xem hình ảnh dây đờn
Không thái quá nhưng cũng đừng giải đãi*

*Muốn giải thoát giác ngộ ta quyết phải
Vọng tưởng ngừng không phân biệt xả buông
Hằng lay Phật chánh niệm sống trọn nguồn
Mang trí tuệ từ bi hành phước đức.*

An Lạc thất, mùa xuân Ất Mùi

Luôn nghĩ và tìm cách trả ân, đến với những người đã thương tưởng và chia sẻ trong thời gian tịnh dưỡng đầy khó khăn, đây cũng là thực hiện lời Phật dạy vào việc tri ân và tạo được động lực, giúp có niềm vui trong cuộc sống.

Thích Viên Thành
(Hạnh Trung – Trần Văn Đệ)

Những ngôi chùa Viên Thành (An Lạc) đã sống và tu học từ năm 1964 đến nay 2018

Chùa Pháp Bảo Hội An từ 1964

Thiên Viện Trúc Lâm Đà Lạt 1995-1997 Chùa Bửu Đà, Q.10, Sài Gòn 2000-2004

Chùa Pháp Hoa, Nam Úc từ năm 2004 đến nay, nơi SP TLHT Thích Như Huệ khai sơn từ năm 1984

---o0o---

MÙA VU LAN

Mùa Vu Lan Tháng Hội về khắp chốn
Mọi người con nên báo hiếu mẹ cha
Tương tổ tiên xã hội với ông bà
Tứ trọng ân cần nhớ ghi đền đáp

Mùa Vu Lan năng lượng vừa thu nạp
Của chư Tăng vừa mãn hạ an cư
Đây hoan hỷ với vô lượng tâm từ
Vừa Tự tứ năng tiêu trừ nghiệp chướng

Mùa Vu Lan khắp nơi đều quy ngưỡng
Lực Tăng Già cứu độ các chúng sanh
Sách tấn nhau tinh tấn việc tu hành
Mới giải thoát khỏi khổ đau chấp ngã

Mùa Vu Lan cô hồn đồng thác hóa
Nhờ các chùa Chẩn Tế độ chư linh
Các oan hồn uẩn tử được nghe kinh
Biến thập phương pháp thực đồng cộng hưởng

Mùa Vu Lan giải nghiệp được sung sướng
Cứu đảo huyền xả tội độ vong non
Hành buông xả không còn tính thiệt hơn
Cùng “thâm tín chư Phật giai sung mãn”.

An Lạc thất, Mùa Vu Lan Báo Hiếu, Bình Thân (2016)

Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

---o0o---

MỪNG NGÀY THÀNH ĐẠO

Ngày Thành Đạo khắp muôn loài cộng hưởng
Kể từ đây chân lý được sáng soi
Mang tình thương ban rải đến muôn loài
Đường giác ngộ cũng hiển bày bát chánh

Qua sáu năm khổ hạnh nơi tuyết lãnh
Tất Đạt Đa từ già chốn rừng già
Sông Ni Liên thiên tọa Tất Bát La
Ròng bảy thất đã viên thành đạo quả

Chứng tam minh Phật thông toàn tất cả
Gốc khổ đau Ngài thấu suốt tường tri
Tâm là gốc tạo tác bất tư nghi
Mọi tội phước cũng đều do tâm tạo

Gom tâm lại sống xa nơi huyên náo
Ngũ dục lìa bảo hộ tốt lục căn
Lục trần cấu bình thân chớ lãng nhãng
Không dính mắc tiến trên đường giải thoát

Sống vô ngã cuộc đời liền thanh thoát
Độ chúng sanh thoát khỏi cảnh khổ đau
Không vọng tưởng đây là bước ban đầu
Ngừng phân biệt vạn duyên đều buông xả.

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Mùng 8 tháng chạp, năm Giáp Ngọ (01/2015)*
Thích Viên Thành

---o0o---

MỪNG PHẬT ĐẢN

GIÁC NGỘ VỀ THÔNG ĐIỆP ĐẦU ĐỜI SIÊU VIỆT

Phật ra đời để truyền ban thông điệp ⁷⁴

Chấp “ngã” “nhon” ⁷⁵ là căn bản luân hồi

Trong lục đạo theo dục vọng buông trôi

Để muôn kiếp chịu trầm luân khổ lụy

Khi “bản ngã” được tung hô cổ súy

Lớn cái “ta” sẽ nguy hại cho đời

Từ sơ sinh được chiều chuộng mọi nơi

Khi lớn lên là mối nguy xã hội

Trong công việc khi cái “ta” thượng tối

Bắt mọi người phục dịch theo ý “ta”

Nhưng chín người mười ý chẳng thuận hòa

Mất đoàn kết cơ quan không phát triển

Phân tu tập nếu cái “ta” hiện diện

Tu lâu năm chùa viện chúng đệ nhiều

Những thành quả tu tạo được bao nhiêu

Phải tôn trọng vì công lao “ta” cả

Thế danh lợi từ hoa nay trở quả

Hưởng thụ thôi vì công sức của mình

Đâu biết rằng tất cả bởi duyên sinh

Nhưng do “ngã” tham sân si phát triển

Khi “chấp ngã” là vô minh xuất hiện

Bởi “sinh tồn”, “hưởng thụ” chính bản năng

Khiến đau thương khổ lụy lắm nhọc nhằn

Gây chia rẽ chiến tranh đều do “ngã”

“Ngã” lớn lên sẽ sống đời tha hóa
Mọi hợp hòa thanh tịnh cũng tiêu ma
Giúp “Hình tợ sa môn”⁷⁶ được thắng tòa
Tăng bóc “ngã” là một điều tai hại

Nên Thế Tôn diệt “ngã” liền quyết phải
Nguyện xuống trần “khai thị” độ “chúng sanh”
“Phật tri kiến ngộ nhập” chính tu hành
Nhưng “ngã chấp” phải tiêu trừ trước nhất

Mọi chúng sanh muốn thành ma hay Phật
Cũng do từ “bản ngã” ấy sanh ra
“Ngã” lớn lên thế giới mất an hòa
Thành “vô ngã” đích thực mừng Phật Đản.

An Lạc thất, mùa Phật Đản lần thứ 2639, Phật lịch 2559
Thích Viên Thành

---o0o---

MỪNG VỀ NGUỒN

(Hiệp Kỳ Tổ Sư lần thứ 8)

Hạnh phúc thay khi Tăng già hòa hợp
Cùng “Về nguồn” để “Hiệp Kỳ” vinh danh

Bảy kỳ qua tổ chức được viên thành
Nay Pháp Bảo Úc châu kỳ thứ tám

Chư Tôn Đức Tăng Ni đều đồng cảm
Trông mong ngày hội ngộ để sẻ chia
Những mưu toan áp lực muốn cắt lìa
Khối hòa hợp của Tăng già thống nhất

Không hư hoại đấy chính là “chân thật”
Phật Pháp truyền giúp lợi ích nhân sinh
Vì Phật sự quên cả bản thân mình
Chư Tôn Đức khai sơn nhiều lao nhọc

Cho Đạo Phật vươn lên hơn tầm vóc
Quyện vào nhau truyền lưu khắp năm châu
Cho chúng sanh thấm đượm Pháp nhiệm màu
Cùng giải thoát vui chung niềm an lạc

Bao Phật sự chư Tôn đều gánh vác
Hướng dẫn hàng Phật Tử có tâm tu
Lìa ngũ dục để xóa đám mây mù
Đang bay lượn trên bầu trời nhân thế

Không chánh niệm ắt là người mắc kẹt
Những tài danh sắc dục chuyện ngủ ăn
Phật ân cần di giáo lẫn khuyên răn
Hành “ít muốn” vui chơi cùng “biết đủ”

Sống ẩn dật độc cư nên tranh thủ

Đề nghiệm suy gốc khổ mà diệt trừ
Đủ lực rồi tâm nguyện rộng thái hư
Tâm Bồ Đề mới nên hành Phật sự

Pháp bất thời chúng ta hằng hành xử
Chiêu cảm bao chúng thiện phải phụng hành
Tâm nguyện luôn độ tận các chúng sanh
Bằng “thân giáo” “phản quan” điều căn bản

Cột tâm lại ta sống đời thanh thản
Cả lực căn không đắm nhiễm lục trần
Đó những điều Tăng chúng phải tri ân
Lời Phật dạy vẫn mãi luôn màu nhiệm

Muốn thanh tịnh thân tâm hằng thúc liễm
Hành lục hòa giữ hòa hợp chư Tăng
Sống tùy duyên vô ngã phải vĩnh hằng
Mới xứng đáng là Như Lai Thích tử

Cùng “Về nguồn” thấm tươi tình Pháp lữ
Giới luật theo Di giáo phải phụng hành
Hòa hợp nhau thanh tịnh đạo viên thành
Đầy mới thật Kỳ Tô Sư đúng nghĩa.

*Kính nguyện chúc ngày “VỀ NGUỒN” tại Chùa Pháp Bảo, Sydney,
Australia, 27 & 28/09/2014, được thành tựu viên mãn.*

An Lạc thất, Adelaide

Thích Viên Thành

---o0o---

MỪNG VỀ NGUỒN 10

HIỆP KỶ CHƯ VỊ TỔ SƯ
Tại Tu Viện Phổ Đà Sơn, Canada,
từ ngày 7 đến ngày 10 tháng 10 năm 2016

Gia Nả Đại Núi Phổ Đà Tu Viện
Lần thứ mười (10) hiệp kỳ Chư Tổ Sư
Ngày Về Nguồn Liên Châu hiệp tâm từ
Pháp Bất Thối Thế Tôn truyền thể hiện

Về Nguồn một (1) Canada khai tiến
Lắm gian nan bị đánh phá toi bời
Với Đức Chúng quy tụ khắp muôn nơi
Đã vững tiến và tựu thành viên mãn

Chúng Phật Tử năm châu cùng tán thán
Nhưng ma quân vẫn ngằm phá không ngưng
Dùng truyền thông bôi bẩn mãi chẳng dừng
Quyết chia rẽ Tăng Già đừng Hòa Hiệp

Đệ tử Phật phải năng dùng tứ nhiếp
Thanh tịnh lòng để cảm hóa ma quân
Dẫn chúng sanh đường giác ngộ thấm nhuần
Hướng giải thoát là lối đi duy nhất

Hằng buông xả ít muốn sống chân thật
Biết đủ thôi cũng hạnh phúc lắm rồi
Hành khiêm nhẫn để trừ diệt “cái tôi”
Đền ân nghĩa xứng danh người con Phật

Duyên tùng sự kết hợp điều hay nhất
“Về Nguồn” tại Tu Viện Phổ Đà Sơn
Xây chánh điện rừng phong núi xanh rờn
Lễ đặt đá Chư Tôn cùng cầu nguyện

Hội Văn Hóa Giáo Dục cùng xúc tiến
Việc Hoằng Pháp cũng bàn thảo xiển dương
Đề Liên Châu Phật sự thật tinh tường
Giúp sanh chúng thoát khỏi vòng khổ lụy

Ngày Về Nguồn khắp nơi đồng cổ xúy
Mừng Chư Tăng Thanh Tịnh mãi Hợp Hòa
Cho Tứ Chúng thể hiện khúc hoan ca
Giữ bản thể Tăng Già luôn vững mạnh

Đường Giải thoát vẫn mãi là cứu cánh
Phận người tu Giác ngộ lý vô sanh
Giáo Pháp Phật hiểu rõ để thực hành
Mới đúng với bản hoài của Chư Phật.

Từ Tổ Đình Pháp Hoa Nam Úc, ngưỡng vọng về Phổ Đà Sơn Tu Viện, kính
đánh lễ Liệt Vị Tổ Sư và Chư Tôn Thiên Đức cũng như Kính Chúc Ngày Về
Nguồn 10 Thành Công Viên Mãn. Ngày 8/10/2016

Thích Viên Thành
(Hạnh Trung) Khế thủ

---o0o---

MỪNG XUÂN NHỚ QUÊ

Xuân tha phương nhớ quê nhà da diết
Nhớ ngôi chùa từng sinh hoạt ngày xưa
Chùa Pháp Bảo chuyên tu học sớm trưa

Đã gắn bó mười năm dài tu tập

Nhớ ngôi trường ba tầng lầu tấp nập
Những học sinh của toàn tỉnh về đây
Cấp hai ba hộp mặt rất vui vầy
Trường Bồ Đề Hội An nhiều kỷ niệm

Chùa Phước Kiến Chùa Cầu trung tâm điểm
Khách hành hương du lịch thầy đến thăm
Đêm phố cổ mười bốn bài chòi rằm
Nét văn hóa của Hội An di sản

Cầu An Hội sông Hoài trong hăng tháng
Phóng sanh đăng nguyện quốc thái dân an
Biển Cửa Đại và bãi tắm An Bàng
Mang sức khỏe nhân dân cùng du khách

Cầu Cẩm Nam nhàn du mỗi khi rảnh
Bánh tráng đập hén trộn ngóng trăng thanh
Thưởng thức nhanh không khí sạch trong lành
Của làng quê với hương cau chè bắp

Giếng Bá Lễ nước uống ăn cùng khắp
Món Cao lầu đậm đà vị quê hương
Bánh bao vạc xí mà khắp nẻo đường
Madam Khánh bánh mì xa xiu mại

Trong hăng ngày các chùa cầu khương thái
Lễ hoa đăng thả sáng khắp sông Hoài

Lòng hiếu khách tâm chân thật sáng soi
Nếp văn hóa thấm tình người lai láng

Rau Trà Quế cuốn với ram mì Quảng
Những món ăn đặc sản của Quảng Nam
Quê hương tôi bất khuất tánh siêu phàm
Ưu cách mạng nhưng không cần thọ hưởng

Có Núi Chúa dòng sông Thu xuôi hướng
Mang phù sa và góp mặt biển đông
Tháp Mỹ Sơn di sản văn hóa đồng
Cùng hấp dẫn cho hành trình du lịch

Huyện Đại Lộc Duy Xuyên Điện Bàn thích
Có bồn bon dâu tằm lụa Mã Châu
Nơi Cầu Móng làng đúc đồng Phúc Cầu (Kiều)
Đã tiếp nối nghề công chiêng khí nhạc

“Ngũ phụng tề phi” bao anh hùng khác
Đã hiên ngang góp xây dựng quê hương
Quyết tu học tạo cuộc sống thiên đường
Đời hạnh phúc cho người con xứ Quảng.

An Lạc thất, Adelaide Nam Úc, những ngày tịnh dưỡng Kính chúc
Chư Tôn Thiền Đức, Chư Huỳnh Đệ, Quý Đạo Hữu Phật Tử, Bà Con và Toàn
Thể Thân Bằng Quyên Thuộc, Thân Hữu, Một Năm Mới, Thân Tâm Thường An
Lạc và Thành Đạt, Hạnh Phúc.

Kính Chúc
Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

---o0o---

MỪNG XUÂN QUÊ HƯƠNG

Tết quê hương thật rộn ràng hoan hỷ
Mọi người vui nô nức đón xuân sang
Các loài hoa khoe sắc thắm đỏ vàng
Những cây trái cũng tranh phần tô điểm

Nơi phố thị sắc màu đầy quý hiếm
Nhiều đường hoa nét văn hóa phô trương
Đèn trang trí sáng rực đẹp phố phường
Các Chùa Viện tập nập người chiêm bái

Ở thôn quê thọ mai vàng cúc mai
Mọi ngõ đường cờ xí rợp sắc hoa
Bánh mứt hương chưng dọn khắp mọi nhà
Cùng vui về cháu con về đoàn tụ

Hát bài chòi nhiều trò chơi vui thú
Cũng góp phần cho ngày tết thêm vui
Lì xì nhau chúc tụng rộn tiếng cười
Bao mệt nhọc tiêu tan theo ngày tết

Xuân năm nay được về quê ăn tết
Thăm viếng chùa lễ Phật khắp mọi nơi
Máy niệm Phật nghe Pháp tặng cuộc đời
Giúp cầu nguyện cho âm siêu dương thái

Một mùa xuân sẽ chia và trang trải
Những phần quà thắm đượm nghĩa tình thân

Hợp mặt bạn cũng tỏ chức đôi lần
Hết bạn lớp đến bạn nghề nhà giáo

Xuân quê hương nhắc nhau sống thuận thảo
Những muộn phiền đều bỏ lại phía sau
Để cùng nhau mọi nét mặt tươi màu
Hưởng cái tết đậm đà tình dân tộc

Lấy đạo đức nhân nghĩa tình làm gốc
Sống thảo hiền biết đủ phép tùy duyên
Hằng ngày hành theo các pháp tịnh thiên
Hiện tại vui tương lai đầy xán lạn

Xuân Di Lạc an vui và tươi sáng
Buông xả rồi cuộc sống giống như tiên
Vui đón tết từ bi hết náo phiền
Mừng xuân mới hỷ xả thêm công đức.

An Lạc thất, Adelaide Nam Úc
Mạnh Xuân Bình Thân (2016)
Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

NĂM SỰ HAM MUỐN

Theo “ngũ dục”⁷⁷ sẽ làm mờ chân tánh
Khiến bao người phải lụy hại thân tâm
Áng mây che tâm trí lắm mê lắm B
ao kẻ chết cũng bởi vì ngũ dục:

Vàng ngọc của tiền “tài” luôn thôi thúc
Biết bao người ham muốn phải chạy theo
Tưởng đâu rằng có nó sẽ hết nghèo
Là rắn độc giết hại người chết thảm

“Sắc” mỹ miều cũng lắm người thương cảm
Tối tâm hồn vì tham luyến đắm say
Bao quân vương lụy sắc dục hằng ngày
Phải mất nước hoặc “thân bại danh liệt”

Vì “danh” lợi hại nhau không thương tiếc
Mua chuộc người nịnh hót để tiến thân
Dem tài sản đánh đổi khiến nợ nần
Theo danh lợi tạo nhiều điều tổn đức

Việc “ăn” uống đã không còn chừng mực
Những cao lương mỹ vị thưởng thức hoài
Đã cái miệng nhưng bệnh hoạn mạng toi
Sát hại vật để oan oan tương báo

“Ngủ” nghỉ nhiều khiến không còn tỉnh táo
Lắm si mê không biết rõ đường về

Đường giác ngộ đầy chính thực là quê
Quay đầu ấy là bến bờ tỉnh thức

Vói ngữ dục là nhu cầu động lực
Giúp con người cố gắng tự vươn cao
Là hạnh phúc đạt được rất tự hào
Nhưng khát nước uống mặn vào thêm khát

Nhiều ham muốn mong cầu nào có khác
Rước khổ vào đày đọa cực thân tâm
Khi “ít muốn” là trí tuệ uơm mầm
“Biết đủ” rồi ta thành người giàu có

Ngũ dục lợi khi “cái ta” vẫn nhỏ
Không đam mê không đắm nhiễm sắc trần
Hưởng vừa phải hạnh phúc sẽ nhẹ nâng
Tham đắm quá khiến ta nhiều khổ lụy.

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành
(Hạnh Trung)

---o0o---
NGÃ 78

Trên dưới Trời “ta” là người độc nhất
Chỉ có “ta” quyết định hết mọi điều
“Ta” tu hành bao nghiệp chương đều tiêu
Theo ngũ dục “ta” tốn nhiều năng lực

“Ta” phụng sự khiến lớn dần công đức
Hưởng thụ thời “ta” đày đọa phước tiêu

Đề sinh tồn “ta” tạo tội đủ điều
Khi giác ngộ “ta” quay đầu là bến

“Ngã” xuất hiện là trùng trùng duyên đến
“Nhơn” phụ theo phân biệt đủ mọi điều
“Chúng sanh” thời chấp trước thấy bao nhiêu
“Thọ giả” ấy “ta” phải nhiều liên đới

“Ta” tâm tốt là hòa bình thế giới
Chiêu cảm nhiều điều thiện đến với “ta”
“Ta” tâm xấu là nhơn ngã bất hòa
Bao phiền não đọa đày “ta” thọ hưởng

“Ta” quán chiếu tự tâm điều quy hướng
“Bản ngã” tiêu mới chính thật là tu
Nghịệp chuyển hóa giải tỏa hết mây mù
“Ta” giải thoát thênh thang đường giác ngộ.

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

NGHỀ CAO ĐẸP

Làm “Bác sĩ” nghề tạo nhiều công đức
Chữa bệnh thân căn bản vẫn là tâm
Ham uống ăn cũng bởi tại mê lầm
Trị “khâu nghiệp”⁷⁹ Phật pháp truyền tiên quyết

Đời “khổ” “không” “vô ngã” cần quán triệt
Chuyện “vô thường” “ngũ dục” phải liễu tri

Thương bệnh nhân chữa trị thật nhu mì
Việc thiện ích “tùy hỷ” điều đặc biệt

Tâm “ít muốn” an vui là cần thiết
“Biết đủ” rồi giàu có nhất trần gian
“Vô phân biệt” tự tại cõi niết bàn
“Không dính mắc” tâm an thân tráng kiện

“Nhìn thấu” rồi “trí tuệ” cùng phát triển
“Buông xả” thôi đều “giải thoát” vươn lên
Khuyên bệnh nhân lấy “đạo đức” làm nền
Hạn chế thuốc tập dưỡng sinh tịch tĩnh

Đây “luong y như mẫu từ” an tịnh
Giúp cho mình và khắp cả nhân sinh
Cùng khỏe mạnh sống chia sẻ nghĩa tình
Tin sâu Phật chúng ta đều sung mãn ⁸⁰.

Viên Thành
Những ngày tịnh dưỡng

---o0o---

PHẬT HẠNH & NGHỊCH HẠNH

I. PHẬT HẠNH

*Ngày xưa Thái tử xuất gia
Cung vàng điện ngọc quê nhà cách ly
Tìm nơi rừng thẳm mà đi
Gian lao khổ hạnh huyền vi tìm cầu
Nhưng mà đạo lý được đâu?
Hành xác lực yếu đạo mầu khó thông*

Đành lìa pháp chấp rừng sâu
Ni Liên thiên đến bên cây Bồ Đề
Chơn lý khi biết quay về
Gốc cây thiên định quán về nội tâm
Trung đạo định hướng không lâm
Thoát ly sinh tử ghi tâm yếu liền
Bốn mươi chín ngày tịnh thiên
Sao mai vừa mọc công viên quả thành
Giác ngộ trí sáng tinh anh
Lục thông quán chiếu rành rành nhân duyên
Độ người nếu thấy hữu duyên
Chuyển luân chánh Pháp khắp miền Ấn trung
Bốn chín năm khát thực chung
Từ quê đến thị bản cùng giàu sang
Hóa duyên chánh Pháp Ngài ban
Ai tu tinh tấn vào hàng Thánh nhân
Độ xa rồi đến độ gần
Vua Cha Dì Mẫu dự phần cõi Thiên
Gia Du công chúa diệu hiền
La Hầu La tử cũng liền theo chân
Vua quan khắp chốn xa gần
Đều cùng quy ngưỡng Phật ân độ đời
Ngũ dục xin chớ vui chơi
Biết lìa thọ hưởng sống đời an nhiên
Từ Bi Hỷ Xả tu hiền
Vì người phục vụ gieo duyên nhân từ
Tâm bao trùm khắp thái hư
Lượng châu sa giới chân như hiển bày.

---o0o---

II. NGHỊCH HẠNH

Những người “hình tợ” ngày nay
Cung vàng điện ngọc xây bày phô trương
Hóa thân sống sát phố phường
Gieo duyên thế sự theo đường kinh doanh
Thị phi hơn việc tu hành
Hơn thua phải quấy đấu tranh không ngừng
Thấy đau khổ lại quay lưng
Vui đường danh lợi chưa từng yêu thương
Sự nghiệp phú quý vấn vương
Ngã nonh thợ giả không tường đắm mê
Vọng ngoại chưa biết quay về
Chạy theo sắc tướng nhiều khê muôn điều
Nhận giặc làm con khổ nhiều
Chon tâm đánh mất cô liêu tâm từ
Sự nghiệp là những huyễn hư
Chùa to Phật lớn khur khur giữ giành
Trí tuệ lấy việc học hành
Bằng cao chức trọng vinh danh với đời
Tưởng rằng như vậy rạng ngời
Đền ơn Phật Tổ đồng thời đàn na
Hình tướng dầu lấm can qua
Cũng đành cam chịu mặn mà tử sanh
Dầu cho quyết chí tu hành
Vọng tưởng phân biệt khó thành quả cao
“Thị hiện” những việc lao đao
Uổng cơm tín thí khác nao dã tràng
Lời Phật dạy thật rõ ràng
“Ít muốn biết đủ” đừng phan duyên trần

“Phản quan tự kỷ” chuyên cần
An lạc giải thoát nhẹ nhàng thân tâm
“Thị hiện nghịch hạnh” nguyện thâm
Độ cho sanh chúng trầm luân thoát vòng
Cuộc đời sắc sắc không không
Hy sinh khổ nhục trái lòng làm gương?

An Lạc thất, Adelaide
những ngày ẩn dật tịnh dưỡng
T. Viên Thành

---o0o---

NGỘ VỀ TỨ PHÁP ÁN ⁸¹

Thấy đời KHỔ nên quyết tu thoát khổ
Nghiệm tánh KHÔNG tự tâm niệm có không
Hiểu VÔ THƯỜNG không đắm nhiễm trần hồng
Đời VÔ NGÃ thông dong niệm an lạc

Nếu thấy KHỔ không tu chồng khổ khác
Biết tánh KHÔNG chấp thủ khổ vì không
Tâm VÔ THƯỜNG đắm nhiễm lụy trần hồng
Pháp VÔ NGÃ lớn “ta” đầy đau khổ

Đời là KHỔ phải tìm đường diệt khổ
Cảnh Sắc KHÔNG không sắc tức thị không
Ngộ VÔ THƯỜNG không lụy đắm trần hồng
Tu VÔ NGÃ là Niết bàn hiện diện

Khi biết KHỔ do thọ dụng biến hiện
Hiểu về KHÔNG dung chứa những tánh không
Trong VÔ THƯỜNG tâm dong ruổi trần hồng
Pháp VÔ NGÃ dạy chúng ta đừng chấp

*Trong Tứ Đế KHỔ đứng đầu khai nhập
Tổ tánh KHÔNG là thấu suốt sắc không
Ngộ VÔ THƯỜNG chứng đạo xuất hồng trần
Thành VÔ NGÃ lợi ích cho muôn loại.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành

---o0o---

NGỘ

Đời an vui nhìn trời xanh mây trắng lượn
Với người mù chỉ có thấy một màu nâu
Không biết tu luôn ham muốn rất khổ sầu
Mê ngủ dục mãi chạy theo vòng danh lợi

Sáng mắt rồi cả đất trời đang chờ đợi
Bao kỳ hoa lăm dị thảo đón chào ta
Đã về nhà cùng vui hát khúc hoan ca
Ngừng khổ lụy hết trôi lăn vòng sinh diệt

Biết quay về chân thiện mỹ điều cần thiết
Có tâm tu đường giải thoát đã hiện tiền
Thân ít muốn lòng biết đủ đầy người hiền
Đường giác ngộ đang hiển bày cho ta đó

Quán chiếu tâm trừ ngã chấp thường buông bỏ
Nghiệp lực thay sống tự tại hợp tự nhiên
Ta an vui sống đơn giản chốn cửa thiền
Đời thanh thoát lợi ích cho toàn xã hội

Sáng mắt rồi hãy thương cho người còn tối
Không thấy gì thì đâu biết tốt đẹp xinh
Màn vô minh đang bao phủ hại chính mình
Nhiều tội lỗi cũng đang gieo trồng ra đó

Nếu ai dạy liền không tin quyết chối bỏ
Lại có khi tâm đồ ky mị mai thôi
Để luôn phải chịu khổ nạn kiếp luân hồi
Đường giác ngộ hãy cùng nhau ta quy hướng.

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành

---o0o---

NHÂN QUẢ

Nhìn cây lúa, quầng bông đầy nhựa sống
Cây cải xanh, trái trĩu hạt trên cành
Một hạt thôi, chăm bón tốt tươi xanh
Trăm, ngàn hạt đem về mùa thu hoạch

Cây dài ngày gieo trồng chăm đúng cách
Ươm mầm xanh hoa trái hái nhiều lần
Một giống thôi nhưng hưởng mãi từ NHÂN

Kết QUẢ tốt nhờ nhiều DUYÊN hội tụ

Một điều Thiện gieo trồng chăm bón đủ
Lợi cho mình giúp ích đến tha nhân
Phước và Đức cũng phát triển lớn dần
Cho ta sống bình yên nhiều thuận lợi

Đất sẵn sàng đón nhận mọi điều tới
Tùy theo NHÂN cho kết QUẢ tương ứng
Duyên đủ đầy Quả trở mãi không ngừng
Đất phù sa đơm QUẢ hằng thâu nập

Tâm giống Đất hằng tiếp thu muôn pháp
Mê sinh ra phiền não, ngộ Bồ Đề
Nhân loạn động Quả tác hại nhiều khê
Tròn Hiếu Nghĩa Tứ Ân đời tịnh lạc

Tâm cùng Địa NHÂN QUẢ đều không khác
Công Đức tròn Thiện Phước mãi lưu liên
Ta ở lành cuộc sống sẽ gặp hiền
Có công đức đời đời luôn hạnh phúc

Nhân cùng Quả như gương soi mọi lúc
Khi mình cười gương hiện ảnh cùng cười
Nhưng nếu khóc mặt méo mó hết tươi
Bóng theo hình xin chớ lầm NHÂN QUẢ

Muốn thanh thoát khinh an thường buông xả
Phước Đức gieo bằng tinh tấn tu hành

Trong chánh niệm ngoài không nghĩ đấu tranh
NHÂN thanh tịnh QUẢ sống đời an lạc

Lý NHÂN QUẢ thâm sâu nền giải thoát
Bồ Tát thời rất sợ ở nơi NHÂN
Không tạo ác đâu bị QUẢ xoay vần
Đường giác ngộ thênh thang ta cất bước!!!

Thích Viên Thành, Adelaide, 01/10/2017

---o0o---

NỖI NIỀM CHIA SẺ

(Cùng 298 nạn nhân trên chuyến bay MH 17)

*Thật thảm thương cho chuyến bay định mệnh
Ba mẹ con người Việt phải chia ly
Hai chín năm (295) người số phận chung kỳ
Phân thân xác thấp thỏm chờ nhận diện*

*Bao người thân đang góp phần cầu nguyện
Cho linh hồn nghe pháp sớm siêu thăng
Thác an nhiên về nơi chốn vĩnh hằng
Miền tịnh cảnh cùng nhau an lạc hưởng*

*Luật nhân quả trả vay nên tin tưởng
Cộng nghiệp chung đành chia cách người thân
Kẻ ở lại ngậm ngùi phải dành phần
Bao thương tiếc hướng về nơi thê thảm*

Cha khóc con vợ khóc chồng thương cảm

*Những người thân xúc động nhớ về nhau
Nguyễn Ngọc Minh mẹ hiền diệu làm đầu
Đặng Minh Châu con gái ngoan học giỏi*

*Đặng Quốc Huy thông minh thương đồng loại
Ba mẹ con về quê lễ tiểu tường
Cho chồng cha cũng tai nạn tử thương
Đặng Quốc Thắng cùng vợ con chung cảnh*

*Trên bàn thờ giờ đây thêm ba ảnh
Khói trầm hương làn tỏa quyện vào nhau
Bao yêu thương nay đã hết ngọt ngào
Để nhường lại những khóc than thương tiếc*

*Khắp thế giới cùng sẻ chia vĩnh biệt
Nguyện cầu cho kẻ thác sớm siêu sinh
Mong nhân loại chóng hưởng cảnh thái bình
Ai hiểu chiến phải ngừng tay sát hại*

*Tham sân si nguyên nhân bao thất bại
Phải tận trừ tận gốc rễ vô minh
Thương tha nhân như chính bản thân mình
“Vô thường” “khổ” “vô ngã” mau giác ngộ*

*Viện Quảng Đức lo cầu siêu bạt độ
Giác Thiện Duyên Hoàng Lan xếp đèn cây
Mô hình ngôi theo ghé chiếc máy bay
Để tưởng niệm những vong linh tử nạn*

*Người còn lại được phần nào thanh thản
Để lo phần sinh sống hướng tương lai
Biết hy sinh sẽ được lập tượng đài
Ai tàn ác khó tránh phần trả quả.*

Adelaide ngày 20/07/2014
T. Viên Thành

---o0o---

ÔN MINH TÂM NGƯỜI TRỒNG SEN TRÊN TUYẾT

(thơ)

*Cuộc đời Ôn như loài sen vô nhiễm
Thích Minh Tâm hạnh nguyện được Viên Dung
Đã trồng sen trên tuyết khắp các vùng
Từ Âu, Úc, Mỹ châu đều góp mặt*

*Nhớ quê hương bốn bảy năm quặn thắt
Chưa một lần về thăm lại người thân
Mãi bốn ba lo Phật sự xa gần
Trụ xây dựng Khánh Anh trên đất Pháp*

*Ôn vững tâm dù phong ba bão táp
Quyết một lòng trên tuyết vẫn trồng sen
Vừa xây chùa tu tập tạo thân quen
Đến bản tin Khánh Anh vang xa mãi*

*Khóa Tu Học Âu châu đã từng trải
Hai lăm (25) kỳ xuyên suốt có mặt Ôn
Từ khai sinh đến hạnh nguyện vuông tròn
Mãi cru mang tận cùng hơi thở tuyệt*

Ba hành trạng trồng sen trên xír tuyết
Đã ươm mầm kết nụ trở thành hoa
Khánh Anh ba đã ảnh hưởng muôn nhà
Khóa tu học triển khai bao Phật tánh

Phật hoằng hóa bị ma vương phá đánh
Cuộc đời Ôn đâu tránh khỏi nhiều nưong
Lòng đố kỵ thế gian đẩy sự thường
Ôn vẫn giữ Liên châu toàn Thống Nhất

Chùa Khánh Anh là hồ sen đích thật
Tin Khánh Anh là những cánh hoa sen
Bay khắp nơi bất kể chốn sang hèn
Khóa Tu Học ươm mầm sen bất tận

Hạnh nguyện Ôn nay đã thành sự thật
Được Tăng già thế giới mãi tôn vinh
Sen trên tuyết đã đưa nở muôn hình
Các Giáo Hội Liên Châu đều tưởng niệm

Ngày Về Nguồn Kỳ Tổ nhiều trải nghiệm
Ôn khai sinh cho bản thể Tăng già
Được hòa hợp vì muôn dặm cách xa
Cùng thanh tịnh để chu toàn Phật sự

Tâm Viên Dung dù cuộc đời lữ thứ
Thân thị hiện hành trạng Mục Kiền Liên
Vui trả quả trong nét mặt diệu hiền

Bao Pháp lữ đồng hương đều thương tiếc

*“Ôn Tùy thuận đến đi theo bi nguyện
Vào Niết bàn sinh tử tánh bản nhiên”
Cho Phật Pháp trời Ân mãi lưu truyền
Cho nhân loại chúng sanh đồng giải thoát.*

Thành tâm kính bái ngưỡng về Ôn, để tưởng niệm những Hành Trạng mà Ôn đã hy hiến cho Đạo Pháp và Đồng Bào, Dân Tộc Việt Nam, cũng như nhớ lại những ngày hành hương du lịch Âu châu, để dự lễ Huân Tăng, Tấn Phong và khánh thọ Lục Tuần cho Hòa Thượng Thích Như Điển, tại Chùa Viên Giác, Honever Đức quốc và hưởng được không khí Thiền vị trong vài ngày tại Làng Mai nước Pháp, vào năm 2008 (tất cả những vinh dự có được này, đều nhờ ân huệ của HT Thích Như Điển ưu ái dành cho, muôn phần cảm tạ).

Trong dịp này chúng con đã hân hạnh diện kiến Ôn và được Ôn ân cần, thân tình thăm hỏi cũng như chỉ dạy nhiều điều ích lợi cho việc hoằng Pháp lợi sanh nơi xứ người. Ôn quá từ bi, bình dị, vị tha, đã bao dung cho trú ngụ, chu đáo gọi đệ tử hướng dẫn tham quan những danh lam, thắng cảnh Paris, lại còn hỷ đãi cho chúng con một bữa bánh xèo đậm đà bản sắc quê hương và những bữa điểm tâm đúng phong cách Tây, bánh mì, phomai, bơ và dầu ôliu xứ Pháp. Chúng con nhớ mãi, muôn đời khó quên. Chúng con tin tưởng Ôn đã về với Phật, cầu nguyện Ôn sớm hồi nhập Ta bà, để yểm trợ cho bao Phật sự khắp năm châu được hoàn thành mỹ mãn.

An Lạc thất, Adelaide 01/08/2014

Hậu bối

Thích Viên Thành Khê thủ

---o0o---

**“ONG” LỢI ÍCH ĐỪNG LÀ
“RUỒI” NGUY HẠI**

Trang Nhà Quảng Đức đăng ngày 13/06/2014 lúc 21:21, đến ngày 1/4/2018 (số người xem là: 8132)

Thích Viên Thành

*Hãy là “ong”⁸² chiêu cảm nhiều nét đẹp
Góp nhụy hoa tạo mật ngọt cho đời
An nhiên bay thong thả khắp muôn nơi
Dem ích lợi ít khi nào tác hại*

*Đừng là “ruồi” thấy phân là bu lại
Mang hôi dơ truyền nhiễm đến cho người
Chỉ thấy xấu việc dơ bản thì bươi*

Gây thiệt hại hơn là điều lợi ích

*Tâm ta tốt là “ong” mọi người thích
Luôn chiêu cảm điều tốt đẹp cho mình
Giúp cho ta cuộc sống mãi an khinh
Tâm an tịnh tạo hòa bình nhân loại*

*Tâm ta xấu là “ruồi” làm băng hoại
Những tâm thanh an tịnh cũng tiêu tan
Chuyện thị phi vẫn cứ mãi luận bàn
Chỉ thấy xấu tránh xa chân thiện mỹ*

*Là con Phật điều hay nên tùy hỷ
Cùng sẻ chia những tốt đẹp cho nhau
Nếu là “ong” cần mãi tạo nhân giàu
“Ruồi” xâm nhập biến ta thành phế phẩm*

*Nên là “ong” hay “ruồi” ta suy ngẫm!
Sống an nhiên tự tại sẽ như “ong”
Ham lợi danh là “ruồi” chính thống dòng
Tâm ta tốt sẽ “cảm chiêu” điều tốt.*

---o0o---

PHẦN GIÁC

*Lòng thanh thản khi vui dần tham dục
Luật bảo toàn đối đãi tốt với nhau
Hằng hy sinh bớt hưởng thụ đi nào
Thường quán chiếu xét soi bốn phận sự*

*Trong hiện tại ta là người lữ thứ
Không hỏi đầu mỗi ngày một tha hương
Càng đi xa phải tỏ ngộ vô thường
Thấy đời khổ mới tìm đường giải thoát*

*Dùng trí tuệ từ bi mà hành hoạt
Cùng lợi hành đồng sự để sẻ chia
Dạy chúng sanh biết được hướng quay về
Năng tu tập không đắm mê ngũ dục*

*Lòng ít muốn tâm an không thôi thúc
Biết đủ rồi được giàu có thành thoi
Sống an nhiên tự tại với cuộc đời
Mặc thế sự nhiều thị phi loạn động*

*“Tâm bình thường là đạo” điều truyền thống
Vọng tưởng ngừng không phân biệt xả buông
Sống tùy duyên đơn giản trở về nguồn
Cho tánh Phật trong nhau hằng hiển hiện.*

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng, đầu năm Ất Mùi
Thích Viên Thành*

---o0o---

TÁNH PHẬT

Ai cũng có tánh nghe và tánh thấy
Trong muôn loài vẫn đều có như nhau
Động thực vật cũng cảm nhận dạt dào
Vô hữu tình như nhiên đều thanh tịnh

Ai cũng thấy cũng nghe khi định tĩnh
Các giác quan đều an lạc nhẹ nhàng
Dầu lục căn không tiếp xúc lục trần
Tâm an tịnh đều suốt thông tất cả

Sức chú ý để một nơi rất khá
Nhứt minh tinh sinh được sáu hiệp hòa
Biết vận dụng chính Phật tánh hiện ra
Không nhân ngã cũng là điều cần thiết

Trong Phật tánh vốn dĩ không phân biệt
Tự thanh tịnh đầy đủ chẳng diệt sanh
Không lay động sanh vạn pháp sự thành
Ngừng vọng tưởng lìa ngũ dục là phước

Chạy xe đạp bơi lội ai cũng được
Miễn làm sao phải tập luyện chuyên cần
Với PHẬT TÁNH đầy đích thật CHÁNH NHÂN
Năng TU HÀNH GIÁC NGỘ mới là QUẢ.

An Lạc thật, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành

---o0o---

RỘNG LƯỢNG

Tâm rộng lượng như nắp lu đang mở
Khi mưa về nước sẽ chứa đầy lu
Tâm ích kỷ hầu bao đóng ngục tù
Không dung chứa những gì đang sẵn có

Sống rộng lượng đèn tâm thường sáng tỏ
Giúp đỡ người cuộc sống ý nghĩa thêm
Biết sẻ chia những hạnh phúc êm đềm
Cùng an lạc khi mọi người rộng lượng

Thứ tha nhau là một điều sung sướng
Lửa trong lòng không chất chứa nguôi ngoai
Hy xả thôi mới đáng bậc anh tài
Lòng thanh thản khi không còn thù hận

Tâm rộng lượng thể hiện tu tinh tấn
Biết bao dung những nghịch cảnh cơ hàn
Cùng chung hưởng những thành tựu an Khang
Vui khi thấy mọi người đang phát khởi

Tâm thái hư lượng như châu sa giới
Mở lòng ra đón nhận tốt được nhiều
Bèn hẹp lượng dung chứa chẳng bao nhiêu
Đời an nhiên khi tâm ta rộng lượng.

*Chùa Pháp Hoa – Nam Úc, những ngày
chuẩn bị đón mừng xuân Đinh Dậu (2017)*

Thích Viên Thành

---o0o---

SÁM HỎI

*Một đời người luân hồi bao nhiêu kiếp
Sáu nẻo đường ⁸³ cứ lộn lạo xuống lên
Hội ngộ nhau để vay trả đáp đền*

Hầu hóa giải những oan gia nghiệp chướng

*Từ vô thi ác nghiệp do thụ hưởng
Mãi hơn thua nơi ngũ dục ⁸⁴ si mê
Chạy theo ngoài quên mất hướng quay về
Nhiều vọng tưởng đầy tham sân chấp ngã ⁸⁵*

*Do “chấp ngã” nên phải nhiều sa đọa
Biết riêng ta lo chiếm hữu sinh tồn
Muốn hơn người và thể hiện cái khôn
Điều tội phước không quan tâm quên mất*

*Để nuôi thân phải sát sanh hại vật
Trộm cắp cùng dâm dục hủy hoại thân
Mặc sức hưởng chẳng lo sợ nợ nần
Chút sung sướng để ngàn đời khổ lụy*

*Miệng ăn uống dối gian nhiều phung phí
Hoảng sợ gây hung ác tạo bất hòa
Khiến bao người sống chết tợ bóng ma
Cũng từ miệng họa bệnh đành gánh chịu*

*Tham sân si đều bắt nguồn từ ý
Phân biệt sanh có chấp lăm khổ sâu
Không thấy lỗi nghĩ nói xấu chuyện đâu
Không chánh niệm nên đời luôn tạo tội*

*Nay cuối năm hãy thành tâm sám hối ⁸⁶
Nguyện từ đây chừa bỏ những thói hư*

*Theo Phật Pháp luyện cuộc sống hiền từ
Mang lợi ích cho nhân quần xã hội*

*Hằng lay Phật vừa dưỡng sinh sám hối
Bản ngã tiêu tội lỗi cũng vui theo
Cho thân tâm chuyển hóa nghiệp đồng đều
Niềm an lạc sẽ hiển bày trước mắt*

*Nhẹ thân tâm vui mừng xuân Di Lạc
Miệng cười tươi rạng rỡ đón xuân sang
Thân tâm an mau đến cõi Niết bàn
Hằng sám hối bảo toàn chân thiện mỹ.*

An Lạc thất, những ngày đón xuân Ất Mùi (2015)

Thích Viên Thành

---o0o---

TẠI SAO TA KHỔ ?

Ta đau khổ bởi vì “ta” lớn “ngã”
Muốn mọi điều theo như ý của “ta”
Nhưng cuộc đời đâu có mãi thuận hòa
Trong chín người đã có ra mười ý

Ta đau khổ bởi vì “ta” suy nghĩ
Ham muốn nhiều để phục vụ cho “ta”
Đâu biết rằng đó mới chính thực là
Đầy khổ lụy bởi quá nhiều tham dục

Ta đau khổ bởi vì “ta” vô phúc
Tham sân si đang lớn mạnh trong lòng

“Bản ngã”⁸⁷ lớn phải chịu nổi long đong
Vì mọi người đang lần hồi xa lánh

Ta đau khổ bởi vì “ta” kiêu hãnh
Không khiêm cung tưởng lớn giỏi hơn người
Tồn phước đức mất hết những tốt tươi
Cùng Phật tánh “mạn, nghi” làm mờ ám

Ta đau khổ khi không ai đồng cảm
Muốn mọi người phải lệ thuộc tung hô
Ai không phục liền trừ dập mưu đồ!
Hãm hại thầy những người không vừa ý

Ta đau khổ bởi biệt phân đồ kỵ
Đôi đũa nhau bằng những chuyện thị phi
Giận hờn ganh những việc chẳng ra gì
Oán tắng hội thấy người hơn không thích

Ta đau khổ bởi vì không tu tĩnh
Mãi lo toan tính toán chuyện bên ngoài
Luật nhân quả luôn chi phối sáng soi
Quán chiếu tâm chính là bản phận sự

Hết đau khổ khi bao dung tha thứ
Chuyện hơn thua không dính mắc, thông dong
Lìa ngũ dục là nhẹ nhõm cõi lòng
Đường giải thoát hanh thông bày trước mặt

Khi “vô ngã” khổ đau lìa tức khắc

Bởi có thân có khô có luân hồi
Giác ngộ rồi mau tu tĩnh đi thôi!
Không “ngã chấp”⁸⁸ vị tha điều lý tưởng.

Chùa Pháp Hoa – Nam Úc, Mạnh Đông – Bính Thân (11/2016)
Thích Viên Thành

---o0o---

TÂM ĐỊA

*Tâm và Đất luôn sẵn sàng chờ giống
Giống tốt tươi đất nở thắm ngàn hoa
Giống thiện lành tâm sẽ được an hòa
Không giống tốt đất um tùm cỏ mọc*

*Đất phì nhiêu tạo nên bao lúa thóc
Để dưỡng nuôi toàn vũ trụ vật người
Cho hoa quả phát triển thắm xinh tươi
Cảnh quan đẹp khắp nơi đều vui thú*

*Đất dung chứa ngọt đắng cay đầy đủ
Giống chua cay cho hoa quả cay chua
Giống ngọt ngào theo duyên trở bốn mùa
Đất bình thản sạch thói dơ đều nhận*

*Tâm an lạc trong khiêm cung ẩn nhẫn
Tâm xả buông sẽ đoạn diệt não phiền
Sống thanh cao hòa thuận với thiên nhiên
Trong tàng thức nghiệp giống tâm dung nạp*

Tâm làm chủ tâm dẫn đầu muôn pháp

*Nhiếp phục tâm mọi việc được hanh thông
Tâm thế nào cảnh cũng sẽ tương đồng
Tâm thanh tịnh quốc độ cùng thanh tịnh.*

*An Lạc thất, 02/02/2015,
những ngày tịnh dưỡng và chuẩn bị đón xuân Ất Mùi*

Thích Viên Thành

---o0o---

TÂM NHƯ NƯỚC HỒ THU

*Nước mùa thu với mặt hồ phẳng lặng
Luôn trong xanh phản chiếu cả bầu trời
Cõi bình yên hiện hữu khắp muôn nơi
Hãy trân quý để muôn loài cộng hưởng*

*Sống an ổn là một điều sung sướng
“Phân biệt” sinh sống gợn nước trào dâng
Bầu trời xanh tĩnh lặng cũng mất dần
Để nhường chỗ cho bất an loạn động*

Tâm của ta nước hồ thu rất giống

*Bầu trời xanh thấy được sự an lành
Không “vọng tưởng” giữ mãi nét tinh anh
Ngừng “phân biệt” lộ “bản lai diện mục”*

*Tâm ta tốt đang hưởng niềm hạnh phúc
Lòng hân hoan khi sống với vị tha
Chia sẻ nhau tạo được mối thuận hòa
Cùng thanh thản với niềm vui chân thật*

*Sống “vô ngã” là điều cao đẹp nhất
“Tham sân si” từ “ngã chấp” sinh ra
Là “ngũ dục” “hộ sáu căn” an hòa
Không dính mắc lục trần là giải thoát*

*Tâm và nước hồ thu không gì khác
Vẫn sáng soi khi giữ được tâm an
“Tâm bình thường là đạo” tổ luận bàn
Nơi “Lan nhã” sống cuộc đời ẩn dật*

*Tránh lợi danh cuộc đời thanh cao nhất
Không thị phi mới giữ được tâm an
Có thời gian để chiêm nghiệm Niết Bàn
Không loạn động hồ tâm đều trong sáng!*

An Lạc thất, Mạnh đông, Giáp Ngọ (2014)

T. Viên Thành

---o0o---

THƯƠNG QUÁ QUÊ HƯƠNG!

Ôi quê hương! sao mà thân thương quá!

*Giống Lạc Hồng, Đại Việt thuở vang danh
Giặc Nguyên Mông dù mạnh vẫn tan tành
Do đoàn kết được khí hùng dân tộc*

*Nhưng vì đâu vẫn bão lụt tàn khốc?
Trong hằng năm phải chịu cảnh cơ hàn
Khiến dân lành gánh vác những lầm than
Người vật chết ruộng vườn đầy xơ xác*

*Ôi Miền Trung! chịu đựng toàn tan nát
Đôi ba lần tràn ngập ruộng nhà dân
Để quê hương phải lắm cảnh cơ hàn
Trong một tháng người dân nhiều khủng hoảng*

*Bão vừa dứt nước tràn đồng lai láng
Lên nóc nhà khoét lỗ thở cảm hơi
Nhà tranh lá nước cuốn chảy tời bờ
Buông hai tay phó mặc cho Trời đất*

*Hết gian khổ nay phải nhiều tật bệnh
Dọn bùn như rác rến phải dẹp đi
Nhiều nhà trôi nhìn lại chẳng còn gì
Toàn đối diện với lo toan vất vả*

*Quê hương ôi! sao quá nhiều nghiệt ngã?
Hết thiên tai địch họa mãi cận kề
Trong cuộc sống lại lắm cảnh nhiều khê
Nhiều cứu trợ nhưng sao dân vẫn khổ?*

*Tâm từ bi hãy mau mau thí thố
Nghĩa đồng bào chia sẻ đùm bọc nhau
Hương quê hương đùng do dự chút nào
Rách đùm nát xoa dịu nhau thương cảm*

*Do nghiệp chướng nhiều đời ta cùng sám
Cho quê hương giải bớt nỗi khó nghèo
Cứu trợ nhanh toàn xã hội hành theo
Để cứu vớt những mảnh đời bất hạnh*

*Đồng giống nòi khổ đau chung cùng gánh
Một ngựa đau không ăn cỏ cả tàu
Chuyện thị phi hãy để lại phía sau
Việc trước mắt vận động nhau cứu trợ.*

Tỉnh Quảng Bình và Quảng Trị, Miền Trung Việt Nam đã và đang hứng chịu liên tiếp, bị dồn dập những trận bão lụt, người dân đang chịu cảnh màn trời chiếu đất, rất cần những tấm lòng sẻ chia, “lá lành đùm lá rách, lá rách đùm lá nát, người chung một gốc hãy thương nhau cùng”, xin cùng nhau kêu gọi và nhanh tay cứu trợ!!!

Thích Viên Thành
Chùa Pháp Hoa - Nam Úc, ngày 01/11/2016

---o0o---

TRÁI NGHIỆM CUỘC ĐỜI

Khi thấy KHỔ lo tìm đường thoát khổ
Vì đấu tranh quyết liệt để sinh tồn
Muốn hơn người để chứng tỏ mình khôn
Vét kiệt sức tạo kim tiền danh lợi

Mãi lo âu chi phối niềm phấn khởi
Dành giựt nhau rồi hãm hại lẫn nhau

Mọi mưu toan mục đích để làm giàu
Bao nghiệp ác sẵn sàng gieo chằng sợ

Đời VÔ THƯỜNG chúng ta luôn ghi nhớ
Chỉ còn chằng là nghiệp dĩ phải mang
Giàu lợi danh tương vẫn mãi huy hoàng
Nghiệp quả đến đành thân bại danh liệt

Lắm của cải mất đi nhiều thương tiếc
Đày đọa thân nay gây khổ cho tâm
Theo vật chất tạo tác những lỗi lầm
Quên Phật tánh trong ta luôn hiển hiện

Khi thấm thía biết quay đầu hướng thiện
VÔ NGÃ hành giải thoát sống thong dong
Ít muốn thôi là đã khỏe trong lòng
Biết đủ nữa giàu không ai sánh kịp.

Tháng 9/2017 (Mạnh Thu - Đinh Dậu)

Thích Viên Thành

---o0o---

TRANG HỒI TRANG! EM VẪN LÀ SAO SÁNG ⁸⁹

*“Trang hồi Trang em là vì sao sáng
Giữa khung trời mây trắng với trăng thanh” ...
Trang vẫn mãi là trinh nữ tinh anh
Sống hiên ngang giữa trong lòng dân tộc*

Trang đã chết nhưng tinh thần vẫn sống

*Giữa đô thành đài tưởng niệm dựng lên
Luôn nhắc nhở cho những kẻ lãng quên
Ai độc ác sẽ có ngày tận diệt*

*Năm một (51) năm Trang uy nghi lẫm liệt
Giữa trung tâm trước cửa chợ Bến Thành
Một công trường Trang đã được vinh danh
Cho lớp trẻ luôn noi gương tiến bước*

*Một chế độ độc tài đèn tội trước
Chế độ sau phải kinh nghiệm xét suy
Luật nhân quả vẫn luôn mãi duy trì
Lãnh đạo giỏi phải bảo toàn lịch sử*

*Có hôm nay nhờ hy sinh quá khứ
Người tri ân mới đáng bậc minh quân
Mới xứng đáng là lãnh đạo nhân quân
Được dân tộc sẽ ghi ơn mãi mãi*

*Chốn vinh danh biến thành nơi thương tái?
Những tiện nghi vật chất sẽ lên ngôi
Niềm tâm linh hồn thiêng sắp biến rồi!
Nhưng hùng khí dân ta không hề mất*

*Chân lý sáng vẫn luôn là sự thật
Vẫn khung trời mây trắng với trăng thanh
Quách Thị Trang vẫn là áng mây lành
Che dân tộc thoát những cơn nóng bức*

*Dù tượng Trang có di dời hư thực?
Linh hồn Trang vẫn sống mãi vinh quang
Hộ quê hương tiến đến chỗ huy hoàng
Trang vẫn mãi trên trời vì sao sáng!*

*Thánh tử đạo lịch sử ghi xứng đáng
Trang vẫn là liệt nữ của Việt Nam
Thiếu chi người đài tượng không được làm
Nhưng vẫn được lưu danh trong muôn thuở*

*Người kế thế chúng ta phải ăn ở
Sao xứng danh uống nước mãi nhớ nguồn
Việc hy hiến phải được thực hiện luôn
Cho Đạo Pháp quê hương luôn tươi đẹp*

*Tôi nhớ Trang dù tượng đài có khép
“Nén hương lòng tôi thấp nhớ tên Trang
Hình hài mất, nét tinh anh còn đây
Giữa muôn tim, Trang còn mãi không phai”.⁹⁰*

Người vẫn mãi ngưỡng vọng về các Thánh Tử Đạo, sẽ luôn phò hộ cho Phật Giáo và Dân Tộc Việt Nam được trường tồn phát triển.

Cùng tháng 8 sau 51 năm, tên Trang vẫn trở thành bất tử.
Viên Thanh Huyền

---o0o---

TRI ƠN VÀ ĐỀN ƠN

*Ân giáo dưỡng muôn đời ghi nhớ mãi
Nghĩa ân sư muôn kiếp khó đáp đền
Xác thân này do cha mẹ tạo nên
Nhưng tri thức là nhờ ơn xã hội*

*Không nhớ ơn đền đáp là mang tội
Sống gần bên nhưng vẫn mãi xa nhau
Trọng tứ ân mới hưởng được nhiệm mầu
Thành người tốt lợi ích cho khắp cả*

*Dạy nghiêm minh Thầy Cô nhiều trả giá
Mô phạm hành dâm nhiệt huyết tương lai
Vì con em ngày tháng mãi miệt mài
Soạn giáo án trực quan nhiều giáo cụ*

*Dùng tâm lý truyền trao điều áp ủ
Cá biệt sinh cũng lắm nổi long đong
Thuần được rồi nhưng chưa chắc đã xong
Nên người tốt mới hoàn thành nhiệm vụ*

*Bao vất vả hóa thành điều vui thú
Hy sinh mình để phục vụ tốt hơn
Giáo không nghiêm Thầy phải chịu oán hờn
Đọa lạc chốn khổ đau nhiều oan trái*

*Ơn giáo dưỡng nặng sâu ta quyết phải
Gắng học chăm thành đạt để giúp đời
Dem tài hèn ra phục vụ khắp nơi
Cho xã hội mỗi ngày thêm an lạc.*

*Kỷ niệm ngày Nhà Giáo Việt Nam 20/11/2014
T. Viên Thành (Trần Văn Đệ)*

---o0o---

TRUYỀN THỪA

Với thế gian “truyền hiền không truyền tử”
Chỉ “truyền hiền” gia sản mới bền lâu
Nếu “truyền tử” thất đức ắt lo rầu
Chúng phá nát bại vong ngay trước mắt

Trong đạo đức lại càng thêm nghiêm ngặt
Phật giáo thời chúng đấng “tâm ấn tâm”
Ngài Ca Diếp hạnh đầu đà âm thầm
Đã giác ngộ được “truyền trao y bát”

Dù A Nan có đa văn lưu loát
Vẫn đứng ngoài pháp hội kiết tập kinh
Phải vô ngã đừng nghĩ cho riêng mình
Tạo công đức hơn là lo phúc báu

Ngài Ngũ Tổ chỉ truyền trao Pháp bảo
Cho Huệ Năng dù đốt nát quê mùa
Chuyên già gạo không còn muốn hơn thua
Ngộ tự tánh hiền bày ra muôn pháp

Ngài Thần Tú giáo thọ sư lâu pháp
Chỉ mới là phân “khai thị” mà thôi
Khâu “ngộ nhập” mới kỳ vọng đến hồi
Được truyền pháp và bảo toàn y bát

Là hậu duệ muốn truyền lưu thông đạt
Phải y theo Phật Tổ lẫn người xưa
Hãy lựa người hiền đức mà truyền thừa

Đừng cảm tính mà tương lai ân hận!

*An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng và nhiều trăn trở cho việc truyền thừa,
thịnh suy của đạo lần đời.*

Thích Viên Thành

---o0o---

TU & NGÃ

*Tu không đòi hỏi cấp bằng
Tu không đòi hỏi lãng xãng suốt ngày
Tu không đòi hỏi trường chay
Tu không cần phải suốt ngày kệ kinh
Tu là phải biết soi mình
Xét suy tội lỗi nhẹ khinh não phiền
Tu dẹp “bản ngã” ưu tiên
Hiểu rằng “chấp ngã” lụy phiền phải mang
“Cái ta” tạo tội mọi đàng
Sinh tồn, hưởng thụ trái ngang đủ điều
“Cái ta” còn lớn bao nhiêu
Hết thấy công đức phải tiêu theo cùng
Tu là phải biết khiêm cung
Khất thực lạy Phật ngã cùng tiêu vong
Phước đức gieo tạo hằng mong
Giúp người cứu vật một lòng sẻ chia
Tu là chuyển nghiệp quay đìa
“Bản lai diện mục” quyết lìa khổ đau
An lạc giải thoát làm đâu
Lục trần ngũ dục ta mau xa rời
Tu hành tự tại thành thoi
Hương vị Phật Pháp nơi nơi thấm nhuần.*

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)

---o0o---

TỰ TÁNH

Hãy biết rằng tự tánh hằng thanh tịnh
Luôn hiển bày muôn pháp chiếu sáng soi
Phật tại tâm chứ không ở bên ngoài
Lo tìm kiếm chỉ uống công vô ích

Mỗi động niệm khởi lên dù ưa thích
Sẽ sinh ra phân biệt chấp trước ngay
Rồi thị phi phiền não sẽ hiển bày
Chơn tâm mất vọng tâm liền sinh khởi

Không sinh diệt tự tánh thường thư thái
Không lo toan tính toán mãi nghĩ suy
Có rồi không lo nghĩ có ích gì?
Hằng chánh niệm giản đơn không chấp thủ

Tuy đơn giản tự tánh hằng đầy đủ
Cả giàu sang phú quý cũng không bằng
Niềm an lạc giải thoát mãi vĩnh hằng
Đem trí tuệ từ bi chia sẻ khắp

Không dao động tự tánh là thế đầy
Sống an nhiên trước bao chuyện đổi thay
Không dao động Phật Pháp sẽ hiển bày
Hóa giải hết những khổ đau nhân thế

*Khi ta biết quay đầu và kính lễ
Tự tánh liền hiển lộ mọi công năng
Tâm giác ngộ sáng suốt có gì bằng
Đời giải thoát an nhiên ta vui sống*

*Tâm thanh tịnh như biển khơi không sóng
Phản chiếu bày tự tánh khắp muôn nơi
Có như vậy mới cứu giúp độ đời
Tỏ diệu dụng cao sâu về tự tánh.*

An Lạc thất, Adelaide cuối đông 2014
T. Viên Thành

---o0o---

TƯỞNG NHỚ VỀ THẦY

*Với tâm lớn nguyện xuất trần thượng sĩ
Chùa Cổ Lâm huyện Đại Lộc xuất gia
Khi trưởng thành an trụ tại Bửu Đà
Kế thừa tốt đại trùng tu hoành tráng*

*Cả Bửu Đà Cổ Lâm đều viên mãn
Thầy đã dành bao tâm huyết gian nan
Tồn Tông môn kiến tạo thêm đạo tràng
Cho tứ chúng cùng an cư tu học*

Thầy vắng sanh biết bao người thương khóc

*Chón Tổ buồn Mười Quận (10) khá quanh hiu
Hàng Đệ tử cũng hụi hăng rất nhiều
Bóng cỏ thụ không còn che bóng mát*

*Với hành trạng Thầy vui miền Cực lạc
Chúng đệ buồn tưởng nhớ lắm thâm ân
Thầy độ sanh độ tử khắp xa gần
Ban Hộ Niệm vẫn truyền lưu lợi ích*

*Trong đời đời mọi người đều ưa thích
Sống khiêm cung cần mẫn biết sẻ chia
Lòng bao dung hỗ trợ kẻ quay đìa
Dù tạp khí phải nhiều năm chuyển hóa*

*Đức tùy hỷ Thầy sống luôn vui xả
Đi khắp nơi một dạ với tông môn
Nghề Giáo dục trưởng dưỡng được tâm hồn
Sống mô phạm biết hy sinh thân thiện*

*Miền an lạc chúc Thầy vui vĩnh viễn
Tại trần gian di chúc sẽ phụng hành
Chánh báo tốt Y báo cũng vinh danh
Chùa Bửu Đà cả Tông môn phát triển.*

*Thành kính đánh lễ Hòa Thượng thượng Như hạ Thọ tân viên tịch
Hậu bối **Thích Viên Thành** (Hạnh Trung)
cùng gia đình đồng tu
Đồng kẻ thủ*

---o0o---

TƯỞNG NIỆM MỘT VÌ SAO LẠC

(Nhớ về Thầy Hạnh Tuấn, Viện chủ Chùa Trúc Lâm Chicago)

Cùng quê Đại Lộc Quảng Nam
Đông về phố Hội lánh phàm xuất gia
Hòa vào bản thể Tăng già
Phước báu trọn vẹn sớm ra nước ngoài

Gương Tổ sư Thầy gắng noi
Minh Giác ⁹¹ Pháp Bảo sáng soi cõi lòng
Tổ xưa quét chợ thông dong
Ngày nay Thầy trải tấm lòng muôn nơi

Tình Lam khắp bốn phương trời
Việt Nam Mỹ quốc rạng ngời chung lo
Giáo hội môn phái dẫn đò
Mong sao phát triển mây mù nhiều phương

Một tâm nguyện rất phi thường
Vận dụng hiện đại xiển dương đạo màu
Nhiều năm học dù rất lâu
Thầy không nản chí mặc dầu khó khăn

Thầy học hành không cần bằng
Miễn sao có được khả năng giúp đời
Nhiều bận rộn chưa thành thời
Thiền đường Thầy tạo nghỉ ngơi tịnh lòng

Chùa Phước Lâm vẫn chờ mong
Thầy về nói nghiệp Tổ dòng Ân Triêm
Nhưng nay Thầy đã đi tìm

“Tịch Quang Chơn Cảnh” lặng im Thầy về

*Để cho tứ chúng tái tế
Tử tôn huynh đệ nãi nề nhớ thương
Thấu hiểu thêm luật vô thường
Ta bà từ giả Tây phương quy hồi*

*Tình nhân thế chỉ vậy thôi
Còn thương Thầy hãy nhập hồi tái lai
Chuyện Phật sự vẫn còn dài
Tổ đình dân tộc tương lai huy hoàng*

*Thầy góp phần đem vinh quang
Hộ trì tất cả mọi đảng bình yên
Thành tâm nhiều buổi tịnh thiền
Cao đăng Phật quốc như nhiên Thầy về*

*Tăng già môn phái cùng quê
Khắp nơi tưởng niệm Bồ Đề tỏa lan.*

Nam Mô từ Lâm Tế Chúc Thánh chánh tông, tứ thập nhị thế, húy thượng Thị hạ Trạm, tự Hạnh Tuấn, hiệu Hải Như, chi Giác linh Hòa Thượng thù từ chứng giám.

*An Lạc thất, Adelaide Nam Úc những ngày tịnh dưỡng
Thích Viên Thành (Hạnh Trung)*

---o0o---

VIỆT NAM VÀ PHẬT GIÁO - 40 NĂM PHÁT TRIỂN

*Trước bảy năm (1975) quê hương đầy khói lửa
Khắp xóm làng bom đạn mãi inh tai
Chúng giết đi biết bao bậc anh tài
Làm ly tán nhiều gia đình khôn khổ*

*Sau bảy năm rừng xanh về với phố
Bắc Trung Nam cùng thống nhất một nhà
Cho mọi người chung hát khúc hoan ca
Mừng độc lập tự do và hạnh phúc*

*Triệu con tim hân hoan đầy thúc giục
Mọi gia đình tìm được hướng tự do
Dưới trăng thanh cùng thưởng thức câu hò
Những đôi lứa yêu nhau mùa thu hoạch*

*Nơi hăng xướng công nhân nhiều thử thách
Sản xuất hàng phục vụ khắp đó đây
Công Nông Binh tình cảm mãi tròn đầy*

Nhiều thành phố công trình đồng phát triển

*Phật Giáo đồ giữ vững nền văn hiến
Hai ngàn năm dân tộc mãi đồng hành
Vẫn trung thành với tâm nguyện độ sanh
Dùng đạo đức để dựng xây xã hội*

*Dù lan tỏa ra năm châu muôn lối
Nhưng Từ Bi Trí Tuệ vẫn thường hằng
Giúp muôn người tận lực hết khả năng
Truyền Phật Pháp xóa niềm đau nỗi khổ*

*Trung cao cấp Phật học đều thi thố
Tăng Ni sinh đào tạo khắp ba miền
Khắp năm châu bốn biển kết thiện duyên
Nơi hải ngoại Phật cũng truyền khắp chốn*

*Phật Giáo Việt vẫn truyền lưu nguyên bản
Giúp muôn loài biết sống hiểu và thương
Dùng phước báu sẵn có để cúng dường
Tạo nhân giàu cho tương lai cộng hưởng*

*Biết tu tập là một điều sung sướng
Giữ tâm an để thế giới được an
Biết buông xả sẽ hướng đến Niết bàn
Không có chấp hành thông đường giải thoát*

*Mừng đất nước bốn mươi năm thành đạt
Bốn mươi năm tiếp nối bước Phật hoàng*

*Bốn mươi năm Trúc Lâm dựng khang trang
Nhiều Thiền Viện khắp ba miền đều có*

*Chùa to lớn nhiều Đạo tràng phát lộ
Phương pháp tu cũng phổ cập đạt thành
Thiền Tĩnh Mật đều phát triển rất nhanh
Cho tứ chúng xương hưng nền Chánh Đạo*

*Cả dân tộc cùng hướng về Tam bảo
Để dựng xây những đại tự huy hoàng
Lưu văn hóa và cầu nguyện bình an
Cho thế giới đồng bào ta cộng hưởng*

*Đường giác ngộ Phật tử cùng quy hướng
Niệm Phật Đường thành lập ở khắp nơi
Tu An Lạc Phật thất rất tuyệt vời
Cùng chia sẻ chan hòa niềm hạnh phúc*

*Khắp đất nước niềm vui đã bốn chục
Đồng bào ta nội ngoại cũng hân hoan
Mong sao cho đất nước hát khải hoàng
Nền dân chủ tự do nhân quyền mạnh!*

**CHÚC MỪNG NĂM MỚI -
HAPPY NEW YEAR - 2015 - ẮT MÙI
MỪNG 40 NĂM (1975 – 2015)
DÂN TỘC VÀ ĐẠO PHÁP -
HÒA BÌNH PHÁT TRIỂN.**

An Lạc thất, những ngày tịnh dưỡng
Thích Hạnh Trung

Chùa Bái Đính

---o0o---

VUI XUÂN THEO LỄ ĐẠO

Hoa vẫn nở rồi hoa cũng phải tàn
Người sống chết bình thường chuyện thế gian
Khi ta sống hết lòng lo phụng sự
Chuyện thị phi đừng tham dự luận bàn

Chuyện thị phi luôn vẫn thế muôn đời!
Của những người bất thiện nhân cư chơi
Hãy quán chiếu nội tâm điều chính yếu
Tâm yên tịnh trí tuệ sẽ sáng ngời

Dùng chánh kiến cùng chánh định hành trì
Trí tuệ phát thể hiện đức từ bi
Cùng sẻ chia khổ vui trong cuộc sống
Đấy chính là con Phật chánh tư duy

Ngày tết đến vui đón ý hòa chan

Tiếp truyền thống nghèo khổ cũng huy hoàng
Bánh mứt hoa chưng đầy nhà tiếp khách
Trao cho nhau những chúc tụng lời vàng

Người con Phật luôn nhớ lúc vui xuân
Mai phai tàn Phật tánh vẫn không dừng
Luôn hiện hữu mỗi chúng sanh đều có
Khi tâm an giới luật mãi khâm tuân.

Mừng Xuân Đinh Dậu (2017)
Thích Viên Thành

Chú Kính và các bạn lớp, trước cổng trại, mừng Phật Đản năm 1971 trước sân Trường Bồ Đề Hội An Tương NC Thi về thăm và ủng hộ Trường, có Thầy Đình, Thầy Giám Đốc và GV HS Trường đón tiếp.

Đội bóng đá Lớp

Mừng Phật Đản 1971

Các bạn cắm trại

BDH HS niên khóa 1970-1971

Họp mặt tại Chùa Phước Lâm

Họp mặt lớp Tại Hội An năm 2015

Họp mặt Tết nhóm bạn lớp Tại nhà bạn Hân, Tân Bình, Sài Gòn

Thực hiện mong ước của Cha Già trong việc Hiếu Nghĩa, đã yểm trợ để xây dựng và khánh thành Từ Đường Tộc họ Trần Văn tại Thôn Xuân Nam, Đại Lộc rất là hoành tráng và nhiều điều đặc sắc. Mục đích Phật hóa gia đình và tộc họ, giúp cho Cha VUI mà Trường Thọ và làm gương cho con cháu cùng hiếu nghĩa theo, hầu lợi ích cho bản thân, góp phần xây dựng xã hội. Để hiện tại được an lành, có ý nghĩa với đời và tương lai sanh về nơi lạc cảnh.

Mừng Thọ và phát quà khen thưởng cho những người có công, trong việc đóng góp xây dựng Từ Đường, đặc biệt đã đưa Cha già đi tham quan được nhiều nơi Trung Quốc, Thái Lan và toàn cõi Việt Nam

---o0o---

HẾT

¹ **Dã Tràng: Học từ điển tích ghi:** “*Câu chuyện bắt đầu đã từ rất lâu rồi.*

“*Tương truyền tại một vùng nọ có chàng thợ săn tên Dã Tràng, một ngày kia nhìn thấy một cặp rắn. Khi con rắn cái lột da thì rắn đực đi tìm đồ ăn mang về cho rắn cái. Nhưng khi rắn đực lột da thì rắn cái bèn bỏ đi tìm rắn đực khác. Dã Tràng bất bình bèn bắn chết rắn cái. Rắn đực đi tìm vợ, gặp Dã Tràng mới hiểu ra vợ mình xấu xa. Rắn đực bèn trả ơn Dã Tràng bằng một viên ngọc lạ, mỗi lần Dã Tràng ngậm viên ngọc này thì có thể nghe và hiểu được tiếng nói của loài vật.*

Tin viên ngọc lạ có thể cho con người hiểu ngôn ngữ loài vật bay đến tai vua. Vua cho đòi Dã Tràng tới, mượn viên ngọc của chàng và ban thưởng nhiều của cải.

Một hôm vua xuống thuyền, ngậm viên ngọc, nghe được các loại cá mực hát rất hay Vua bật cười, viên ngọc bị rơi xuống biển.

Dã Tràng tiếc viên ngọc, ngày đêm ngụp lặn tìm kiếm, kiệt sức chết đi. Dã Tràng biến thành một loài cua bể ngày đêm tha cát lấp biển để tìm lại viên ngọc đã mất.

Dã Tràng tha cát lấp bể, sóng biển lại đánh vào tan đi hết, cho nên trong dân gian Việt Nam có câu:

“Dã Tràng xe cát biển đông/ Nhọc nhân mà chẳng nên công cán gì” ý nói với những việc không thể thì dù cố gắng đến mấy cũng vô ích”.

Ở đây muốn nói lên rằng, người con Phật, phải biết sáng suốt, làm những việc trong tâm thành, chánh niệm, thì mới mong có được kết quả tốt, bèn không sẽ là “công Dã Tràng” chỉ mất công vô ích và có khi phải mang thêm tội lỗi, mà thôi!

² “**Ngũ Phụng Tề Phi**”: khoa bảng danh nho nào ai danh dự bằng các vị: 1/ Phạm Liệu (1872-1936), 2/ Phan Quang (1873-1939), 3/ Phạm Tuấn (1852-1917), 4/ Ngô Truân (1873-1899), 5/ Dương Hiến Tiến (1866.....?); cả năm vị đều đỗ trong khoa thi năm Mậu Tuất (1898), triều Vua Thành Thái năm thứ 10, được triều đình và dân gian tôn vinh với danh hiệu “Ngũ Phụng Tề Phi”. Bốn chữ này là vinh dự tự hào của người con hiếu học nơi đất Quảng anh hùng.

³ **Nghĩa sĩ xả thân vì dân tộc như Tổng Đốc Hoàng Diệu (1828-1882) tuân tiết khi thành Hà Nội bị thất thủ.** Khảng khái thay nghĩa khí của Nguyễn Duy Hiệu (1847-1887), ung dung ra pháp trường sau khi phong trào Cần Vương thất bại, nhận lấy cái chết mà mặt không biến sắc. Trần Cao Vân (1866-1916), Thái Phiên (1882-1916) với phong trào Duy Tân đã để lại một trang sử hào hùng yêu nước của dân tộc Việt Nam v.v... Tất cả đều nói lên được tinh thần bất khuất của con người xứ Quảng.

⁴ **Phật Pháp Tứ Trụ:** “Vạn – Trí - Phát – Huệ” (Quý Hòa Thượng: Thích Như Vạn, Thích Long Trí, Thích Chân Phát, Thích Như Huệ)

⁵ **Đệ tử của Ngài Như Vạn:**

Cố HT Thích Hạnh Thiên, nguyên Trụ Trì Tô đình Vạn Đức, nguyên Chánh Đại Diện PGVN, TP Hội An.

TT Thích Hạnh Hoa, kế thế Trụ Trì Tô đình Phước Lâm, nguyên Chánh Đại Diện PGVN TP Hội An.

TT Thích Hạnh Trí, Trụ Trì Chùa Ân Triêm, Nguyên Chánh Đại Diện Quận Giáo Hội Duy Xuyên.

Cố TT Thích Hạnh Tuấn với học vị Tiến sĩ hiện ở Mỹ đã thực hiện những công trình hiện đại để hoàng dương chánh pháp và phục vụ cuộc đời, Cố vấn Trụ Trì Chùa Trúc Lâm, Chicago.

TT Thích Hạnh Nhẫn, Trụ Trì Chùa Cẩm Hà, Thành Phố Hội An, hiện đang là Trưởng Ban Trị Sự Phật Giáo TP Hội An.

TT Thích Hạnh Hảo: hiện đang tịnh tu tại Chùa Bửu Đà, Sài Gòn.

Ni Sư Thích Nữ Huệ Từ, Phó Ban Từ Thiện Trung Ương GHPGVN, và nhiều vị đang tu học khắp nơi cũng như Trụ Trì các Tự viện, cũng đóng góp

khá nhiều cho sự duy trì và phát triển Đạo Pháp phụng sự nhân sinh, tại tỉnh nhà và khắp nơi.

⁶ **Đệ tử của Ngài Long Trí:**

- **Cố Hòa Thượng Thích Tâm Thanh**, nguyên Viện chủ Vĩnh Minh Thiền Tự ở Đại Ninh, Đức Trọng, Lâm Đồng, là một giảng sư danh tiếng của Viện Hoá Đạo trước năm 1975, HT đã từng góp phần đắc lực trong các cuộc đấu tranh, lật đổ độc tài và đòi tự do dân chủ cho đất nước vào thập niên 60 và 70.

- **Hòa Thượng Thích Như Điển** một cựu học sinh ưu tú của Trường Bồ Đề Hội An, năm học lớp 'đệ tứ' được lãnh hai phần thưởng danh dự nhất: học lực và hạnh kiểm xuất sắc nhất trường, để được tuyển chọn đưa vào học lớp 'đệ tam' trường công lập Trần Quý Cáp, Hội An.

HT hiện tại là Tu sĩ gương mẫu ở hải ngoại, là một cán bộ nòng cốt với chức danh: Tổng Thư Ký kiêm Đồng Chủ Tịch GHPGVNTNHN tại Âu Châu, HT là vị Tăng Sĩ có tâm quảng đại, với cuộc sống có nghĩa tình, chung thủy, đã tạo quỹ để hỗ trợ cho các Tăng, Ni sinh đi du học các nơi, và cấp học bổng hằng năm cho Tăng Ni sinh Quảng Nam, đào tạo được nhiều Tiến sĩ, Tăng tài, và cũng đã nhiệt tình tạo điều kiện cho những pháp hữu thời trung học, vì nghiệp chướng phải dang dở đường Tu, được có cơ hội trở về con đường cao đẹp, giải thoát, giác ngộ. HT đã xây dựng và làm viện chủ hai ngôi chùa Viên Giác tại Đức quốc và Ấn Độ, giáo dục và đào tạo được nhiều đệ tử có học, có tu đang đi khắp nơi hoằng dương chánh pháp và xây dựng đạo tràng.

- ĐĐ Thích Như Thanh: hiện đang hành đạo tại Canada - ĐĐ Thích Như Dự: hiện đang hành đạo tại Sài Gòn

- ĐĐ Thích Như Tịnh: hiện đang kế thế Trụ Trì Chùa Viên Giác, Hội An.

- ĐĐ Thích Như Tú: hiện đang hành đạo tại quê nhà.

- **Ni Sư Thích Nữ Như Viên:** hiện đang hành đạo tại Đức.

- **Ni Sư Thích Nữ Như Bảo:** hiện đang hành đạo tại Sài Gòn

Và nhiều vị đang tu học, hành đạo tại nhiều nơi trong, ngoài nước.

⁷ **Đệ tử của Ngài Chân Phát:**

- HT Thích Như Luận, Phó BTS GHPGVN Tỉnh Quảng Nam- Đà Nẵng, Trụ Trì Chùa Vĩnh Gia, Điện Bàn, QN. Đã viên tịch.

- TT Thích Như Phẩm, Giáo Thọ nhiều Trường Phật Học dạy cho Tăng Ni, hiện đang kế thế Trụ Trì Tổ Đình Long Tuyền Hội An

- HT Thích Giải Trọng đã viên tịch

- TT Thích Như Dũng hiện đang tu tập tại Tổ Đình Long Tuyền, Hội An

- TT Thích Như Lực hiện đang tu tập tại Tổ Đình Long Tuyền, Hội An.

Ngoài ra còn có một số vị chia nhau ra đi khắp nơi hoằng pháp, trong và ngoài nước tiếp tục mạng mạch duy trì tông môn pháp phái.

⁸ **Đệ tử xuất gia của Ngài Như Huệ:**

- **HT Thích Hạnh Đức** khi làm Trụ Trì chùa Sơn Linh, Bà Rịa Vũng Tàu, với gần ba chục đệ tử xuất gia. Nhưng vì ủng hộ cho việc phục hoạt GHPGVNTN nên bị chướng duyên, khiến chúng đệ tử phải tản mát khắp nơi và nguyện lực không thành. Nay HT đã tạm thời quay về lại quê hương Quế Sơn để cất thát tịnh tu. Nhưng cũng thường Bắc Nam xuôi ngược để độ cho những chúng sanh có duyên

- **HT Thích Hạnh Thiện** hiện đang tịnh tu tại Chùa Bửu Đà, Sài Gòn

- **HT Thích Hạnh Niệm** hiện đang kế tục Trụ Trì chùa Pháp Bảo Hội An, Phó Thường Trục, Ban Trị Sự Tỉnh Giáo Hội Phật Giáo Quảng Nam (Hòa Thượng đã tham gia lãnh đạo Giáo Hội, Hòa Thượng cũng đã đào tạo được các đệ tử đang Trụ Trì các tự viện trong và ngoài nước, tại hải ngoại có Thầy Thích Viên Tịnh ở Melbourne, Úc Châu và Thầy Thích Thông Viên ở Chicago, Mỹ quốc).

- **Thầy Thích Hạnh Ngộ**, đang tu tập tại Chùa Bửu Đà, Sài Gòn.

- **Thầy Thích Hạnh Trung (Viên Thành)** đang tu tập tại Chùa Pháp Hoa, SA

- **Thầy Thích Hạnh Quang (Thị Duyên)** đang hành thiền tại Rừng Thiền Viên Không, Bà Rịa Vũng Tàu hoặc tại Thất ở Bảo Lộc, Lâm Đồng.

- **Thầy Thích Hạnh Không (Thị Hạnh)** (mới viên tịch tại Chùa Bửu Đà, SG).

- **Thầy Thích Hạnh Châu**, Trụ Trì Chùa A Di Đà, Nam Úc.

- **Ni Sư Thích Nữ Khiết Minh**, (Thị Minh) Trụ Trì chùa Kim Liên Quận 4 Sài Gòn, Kiêu Đàm Di Viện Phước Hải, BRVT, xây dựng Chùa Kiêu Đàm Di Việt Nam cùng Đại Tháp với tâm cỡ quốc tế, để thờ chư Phật và chư Tổ Ni đầu tiên tại Tỳ Xá Ly (Vesali) và một cơ sở mới tại Bồ Đề Đạo Tràng (Bodh Gaya), cũng như những Trường, Lớp cho Học sinh nghèo Ấn Độ.

- **Ni Sư Thích Nữ Huệ An (Hạnh Khương)** Trụ Trì Chùa Bửu Đàm, TB, SG.

- **NS Thích Nữ Hạnh Tịnh**, Trụ Trì Chùa Lộc Uyển, Quận Tân Bình, Sài Gòn

- **NS Thích Nữ Hạnh Ngọc**, Trụ Trì Chùa Huệ Ân, TP Quảng Ngãi

- **NS Thích Nữ Hạnh Phước**, Phó Trụ Trì TV Viên Chiếu, Long Thành, ĐN.

- **SC Thích Nữ Hạnh Nguyên**, đang tu tập tại Chùa Pháp Hoa, Adelaide, SA

Và các đệ tử y chỉ:

- **TT Thích Viên Trí**, Trụ Trì Chùa Pháp Hoa, Adelaide, SA

- **TT Thích Viên Tịnh**, Trụ Trì Chùa Bảo Minh, Melbourne, VIC

- **Đại Đức Thích Thông Hiếu**, Trụ Trì Chùa Huệ Quang, Melbourne, VIC

- **Thầy Thích Viên Từ**, Tăng chúng Chùa Pháp Hoa, Adelaide, SA

- **Ni Sư Thích Nữ Viên Thông**, Trụ Trì Quan Âm Ni Tự, Adelaide, SA - **Ni Sư Thích Nữ Viên Đức (Hạnh Như)**, tu học tại Adelaide, Nam Úc

- **Sư Cô Thích Nữ Viên Dung**, tu học tại Adelaide, Nam Úc - **Sư Cô Thích Nữ Viên Minh**, tu học tại Melbourne VIC...

Ngoài ra còn có một số vị sau một thời gian nhập thế, 'dùng đời để thực hành Đạo và dùng Đạo để hướng dẫn đời' cũng đã quay lại với con đường giải thoát,

giác ngộ và một số vị đã tìm cách lui về ẩn tu ở một số địa phương trong và ngoài nước.

⁹ Câu Chuyện Dòng Sông - Tác Giả: Hermann Hesse:

Qua Câu Chuyện Dòng Sông, Hermann Hesse cho ta thấy: Sự sống đang diễn ra với mọi hình thái trong vũ trụ, muốn thấu hiểu bản chất của đời sống, con người cần phải có trí tuệ hoặc phải trải nghiệm mới thấy rõ được. “Sự sống” đó là “dòng sông” của Siddhartha mà chàng đã biết lắng nghe. Cuối cùng Siddhartha đã ngộ ra rằng “sự thật nào cũng có đối nghịch của nó và điều đối nghịch này cũng thật không kém”. Khi đã trải nghiệm và biết quán chiếu tự tâm, lắng nghe mọi hình thái của sự sống, chàng đã tự siêu việt chính mình, vượt lên thiện - ác, tốt - xấu. Đó là tư tưởng Bát nhã, nói theo cách của Hermann Hesse.^[2] Nguyễn Tường Bách:

Cửa Tùng Đồi Cánh Gà - Tác giả TS Thích Nhất Hạnh:

Qua tác phẩm này, Tác giả đã mô tả tiến trình tâm lý của mỗi chúng ta rất xác thực, khởi đầu nồng nhiệt, tâm niệm rất tốt “thay Trời hành đạo”, nhưng dần về sau, vì quá tự mãn, bản ngã lớn dần lên, không thúc liễm thân tâm, sống mất chánh niệm, tưởng rằng mình đang “hành hiệp giang hồ, diệt bạo trừ gian” hiu hiu tự đắc, đâu ngờ dòng tâm thức đã dẫn ta đi xa, để trở thành “yêu tinh, có răng nanh” lúc nào không hay. Để rồi khi trở về lại Chùa, thì hai Cánh Cửa Tùng đã gài kín, không thể vào được. “Lang thang làm kiếp phong trần, quê nhà ngày một muôn lần dậm xa” là chỗ này. Đó là một sự diễn tiến như quy luật mà ít ai tỉnh thức để tránh khỏi; vượt qua, trong quá trình tu tập Nếu không quan tâm (bỏ quên) Bảo Kiếm (Trí Tuệ) và xa rời Mê Ngộ Cảnh (Tâm thanh tịnh / chánh niệm) thì ắt sẽ rơi vào hố sâu mê muội và tâm sẽ điên đảo, thác loạn, xấu ác của loài yêu quỷ.

Đây là hai cuốn sách mà “vọng tâm” đã làm chủ, dẫn dắt ta đi khắp nơi. Là người tu, cần nên đọc, suy nghiệm luôn quán chiếu tự tâm và luôn giữ chánh niệm, để sống với “chân tâm”. “Chăn tâm” như đang chăn trâu, không để cho trâu lang thang ăn lúa mạ nhà người, tránh khỏi phải bị dòng tâm thức cuốn trôi vào đường “danh, lợi, tình” để rồi phải chịu tròn lăn mãi, vào vòng xoáy của luân hồi sanh tử, lúc nào không hay biết.

¹⁰ *Lục căn: Sáu căn: Mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý; Lục trần: Sáu trần: Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp*

¹¹ *Khi Phật vừa Đản sinh, Ngài đi trên bảy hoa sen, một tay đưa lên trời, một tay chỉ xuống đất, tuyên bố câu: “Thiên thượng, thiên hạ, duy ngã độc tôn”*

nghĩa là: trên trời, dưới trời, chỉ có “cái ta” là trên hết, quyết định tất cả. Cho nên “vô ngã” là niết bàn

¹² Ngũ dục: Tài, sắc, danh, thực, thù (tiền tài, sắc dục, danh vọng, ăn uống, ngủ nghỉ)

¹³ Trong kinh Kim Cang Phật có dạy: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (phàm cái gì có hình tướng, đều là vô thường, giả tạm)

¹⁴ Trong “Tỳ Bi Thủy Sâm Pháp” có ghi sự tích của Ngài Ngô Đạt Pháp Sư, dù nhiều đời tu hành chân chính, đã ngộ đạo, làm đến chức Quốc Sư, nhưng chỉ một “vọng niệm, kiêu mạn, ham thích” “chiếc ghế bằng trầm hương của Vua ban” khởi lên, liền bị quả báo, phải chịu đau nhức khổ sở vô cùng, bởi một “Mọt ghe mặt người” hiện lên đòi mạng, nếu không có tu tạo công đức nhiều đời và lo sám hối thì khó mà thoát khỏi vòng oan trái.

¹⁵ Nhận ngoại cảnh, thân giả tạm, lục dục, thất tình những thứ luân hồi, sinh diệt này làm con, nên phải khổ, lụy suốt đời. Lục dục (六欲) gồm:

1. Sắc dục: ham muốn nhìn thấy sắc đẹp.

Ham sắc dục khô xác hình

2. Thính dục: ham muốn nghe âm thanh êm tai.

Muốn toàn những thứ âm thanh rộn người

3. Hương dục: ham muốn ngửi mùi thơm dễ chịu.

Mùi hương ham ngửi xức thoa

4. Vị dục: ham muốn món ăn ngon miệng.

Ăn ngon vị uống miệng ta tội cùng

5. Xúc dục: ham muốn xác thân sung sướng.

Xác thân ham muốn sướng sung

6. Pháp dục: ham muốn ý nghĩ được thỏa mãn,

Ý thời thỏa mãn tận cùng đắm mê

Thất tình (七情) : Hỷ, Nộ, Ái, Ố, Ai, Lạc, Dục. (mừng, giận, thương, ghét, buồn, vui, muốn)

¹⁶ Phật dạy: “Tâm bình, thể giới bình” và “Tâm bình thường thị đạo” bởi vì do ta chạy theo cảnh bên ngoài, nên luôn bị loạn động, khiến thể giới cũng loạn động theo, dẫn đến đôi khi đánh mất chính mình, nên Tâm bình thường là đạo vậy

¹⁷ Ấn Hoại Văn Thành: Khuôn in hoại rồi, nét đẹp hiển lộ (2)

¹⁸ Trong kinh Vô Lượng Thọ, Đức Phật đã dạy Tam phúc:

1. Hiếu dưỡng phụ mẫu. Phụng sự sư trưởng. Từ tâm không sát hại sinh vật. Tu thập thiện nghiệp

2. Thọ trì tam quy, cụ túc chúng giới, không phạm oai nghi.

3. *Phát Bồ Đề tâm, Tin sâu nhân quả, Đọc tụng Đại thừa, Khuyến tấn hành giả.*

¹⁹ “Chế tâm nhứt xứ, vô sự bất biện”: giữ tâm một chỗ, việc gì cũng thông suốt. (Trong Di Giáo Đức Phật đã dạy kỹ)

²⁰ Ngoài cắt chur duyên, trong không toan tính (nghĩ tưởng), tâm như tường vách, mới có thể nhập đạo. (Đạt Ma Tổ Sư, Thiệu Lâm)

²¹ *Ngài chuyên nghiên cứu, trì tụng và dạy cho tứ chúng những Mật chú cần thiết, cho cuộc sống tu hành được an lạc*

²² *Chùa của Ngài hiệu là: Lăng Nghiêm Bảo Vương Tự, 2A Mc Laughlin St Ardeer, Vic 3022 Australia, Tel: 613. 9266 1282, Mob: 61. 0425 242 775, Email: hthuyenton@gmail.com.*

²³ *Thâm tín Chư Phật Giai Sung Mãn, đây là lời chur Phật, Tổ đã dạy, ai tin sâu chur Phật và hành theo lời Phật dạy sẽ có được nhiều phúc báo.*

²⁴ “Chế tâm nhứt xứ vô sự bất biện” = giữ tâm một chỗ mọi việc đều thông suốt, đây là lời dạy tha thiết của Đức Bổn Sư trước khi Ngài nhập Niết Bàn.

²⁵ *Các tác phẩm của Ngài đã dịch:*

- *Chư Kinh Mật Giáo*

- *Kinh Vu Lan Bồn*

- *Kinh Đại Báo Phụ Mẫu Trọng Ân*

- *Kinh Hiền Kiếp Thiên Phật Danh - Kinh Bát Đại Nhon Giác.*

- *32 tướng tốt và 80 vẻ đẹp của Phật*

- *Phương Pháp cứu độ Trung Ấm Thân*

- *Du Già Diệm Khẩu Thí Thực Khoa Nghi*

Các tác phẩm của Ngài đã viết:

- *Cảm Niệm Mừng Phật Thích Ca Giáng Trần*

- *Ý Nghĩa Ngày Thành Đạo*

- *Công Hạnh của Bồ Tát Quán Âm- Mùa thương.*

- *Thức tỉnh.*

- *Cực tịnh sinh động.*

- *Câu chuyện thuở xưa của hai Ngài Hàn Sơn và Thập Đắc.*

- *Chín Ba kiếp Rời Mối Gặp Con*

- *Tế Thuyền*

²⁶ “Cực Tịnh Sinh Động” một tác phẩm tuy mỏng, nhưng chứa đựng nhiều triết lý cao siêu, nhất là nói lên được sự mâu nhiệm qua việc hành trì Kinh Pháp Hoa và “kinh nghiệm trong quá trình tu hành” rất thực tiễn cho những người “tinh tấn tu tập”, người viết cũng đã rất tâm đắc, nên trong quá trình tu tập cũng đã rút ra được nhiều kinh nghiệm qua ứng dụng cuốn sách này vào cuộc sống.

Nếu không tìm thấy sách để đọc, xin quý vị hãy vào Trang Nhà Quảng Đức (<http://www.tuvienquangduc.com.au/TruyenNgan/111cuctinhsinhdong.html>) để đọc và chiêm nghiệm.

²⁷ Đức Phật trước khi nhập Niết bàn đã dạy cho đại chúng những lời chỉ bảo cần thiết qua 7 pháp bất thối **ĐỂ LÀM HUNG THỊNH CHÚNG TỶ-KHEO** như sau:

- 1/ Phải giản dị ít việc, không rườm rà đa sự;
- 2/ Cần yên lặng, không nên nói nhiều;
- 3/ Bớt ngủ nghỉ, không mê muội;
- 4/ Không kết phe đảng, nói việc vô ích;
- 5/ Không được khoe khoang, cần phải khiêm tốn;
- 6/ Không làm bạn với những kẻ xấu;
- 7/ Nên ở những nơi nhàn tịnh để chiêm nghiệm đạo lý.

[Kinh Đại bát Niết-bàn, bản Nam truyền].

BẢY PHÁP BẤT THỐI

Theo bản Bắc truyền do Đức Bổn sư Thích Ca Mâu Ni giáo huấn trong Kinh Du Hành, bộ Trường A Hàm

- 1- Các Tỷ-kheo cần phải thường xuyên tụ họp, và tụ họp đông đảo để giảng luận Chánh pháp, khiến cho có sự hòa hợp trên dưới của các Tỷ-kheo.
- 2- Các Tỷ-kheo phải tụ họp trong tinh thần hòa hiệp, giải tán trong tinh thần hòa hiệp, và chấp hành Tăng sự trong tinh thần đoàn kết.
- 3- Chúng Tỷ-kheo không ban hành những luật lệ không thích hợp, những luật lệ không đáng được ban hành; và cũng không bãi bỏ những luật lệ đã được ban hành từ trước; sống đúng những gì đã được quy định bởi cộng đồng Tăng lữ.
- 4- Các Tỷ-kheo luôn luôn phải kính trọng, phục vụ các Tỷ-kheo trưởng lão, những vị có nhiều kinh nghiệm tu tập trong Chánh Pháp Luật, sẵn sàng nghe theo những lời khuyên dạy của các bậc trưởng thượng như thế.
- 5- Các Tỷ-kheo sống không bị lôi cuốn bởi những tham ái.
- 6- Trú xứ cộng đồng các Tỷ-kheo luôn luôn là những trú xứ nhàn tịnh.
- 7- Các Tỷ-kheo sống an trú trên chánh niệm tạo thành một cộng đồng sinh động, khiến cho các bạn đồng tu từ những phương khác nếu chưa đến thì muốn đến, đã đến thì muốn cùng sống và cùng tu tập trong sự an lạc.

²⁸ **Thạch Sùng**: là quan nhà Tây Tấn trong lịch sử Trung Quốc, nổi tiếng là nhân vật xa hoa giàu có đương thời, do khoe và đua của với Vương Khải, vì thiếu “mỏ kho” thua, phải giao tài sản hết cho Vương Khải, tiếc của, nên Thạch Sùng chết uất ức, khí uất không tan hóa thành con vật thuộc lớp bò sát gọi là *thạch sùng*, cứ tắc lưỡi như tiếc của

-
- ²⁹ **Bàng Long Uẩn:** Giàu có nhưng hướng tu thiên, khi ngộ được đạo, cả gia đình đồng tu, biết được tài sản là những thứ trói buộc không cho ta giải thoát, nên đã đem đồ hết xuống sông, không muốn cho ai phải gánh chịu những khổ đau ấy nữa.
- ³⁰ **Bill Gates:** Doanh nhân, tỷ phú giàu nhất thế giới, nhưng đã dành 2/3 tài sản cho công tác TTXH, chủ yếu dành cho chăm sóc sức khỏe toàn xã hội cũng như đầu tư vào giáo dục.
- ³¹ **Steven Paul “Steve” Jobs:** là doanh nhân và nhà sáng chế người Mỹ. Ông là đồng sáng lập viên, chủ tịch, và cựu tổng giám đốc điều hành của hãng Apple, là một trong những người có ảnh hưởng lớn nhất ở ngành công nghiệp vi tính. Cuối đời khi nằm trên giường bệnh, Ông đã ý thức được sự Vô thường và khổ đau của cuộc đời, nên có “Những Lời Trăn Trối Cuối Cùng” làm chấn động thế giới. <http://aroma.vn/loi-tran-troi-cua-steve-jobs-va-chiec-giuong-dat-nhat-the-gioi/>
- ³² Xuất gia: - xuất thế tục gia – xuất phiền não gia, - xuất tam giới gia.
- ³³ Bốn mong muốn, đó là làm sao cho:
- * Con trẻ mãi không già,
 - * Con sống hoài không chết,
 - * Con mạnh khỏe mãi không đau,
 - * Và cho mọi người hết khổ.
- ³⁴ *Các vô sắc xứ: - Không vô biên xứ - Thức vô biên xứ - Vô sở hữu xứ - Phi tướng phi phi tướng xứ*
- ³⁵ *Tam minh: là ba khả năng của một vị đã chứng quả Thánh:*
Túc mạng minh: *nhớ lại vô lượng kiếp quá khứ của mình với từng chi tiết nhỏ để thành tựu.*
Thiên nhãn minh: *thấy sự lưu chuyển sinh tử của vô số chúng sinh ở các cõi theo nghiệp duyên thiện ác để thành tựu.*
Lậu tận minh: *thấy rõ bản chất đau khổ của luân hồi sinh tử, nguyên nhân của đau khổ, bản chất của Niết bàn, và con đường đưa đến Niết bàn để thành tựu*
- ³⁶ “Ngã”: Khi vừa đản sanh Phật đã dạy: “Thiên thượng thiên hạ duy “ngã” độc tôn...” Trên trời dưới trời chỉ có cái “ta” là trên hết, “ta” quyết định tất cả, chứ không ai có thể làm cho ta lên thiên đường hay xuống địa ngục cả.
- ³⁷ “Tâm bình thường là đạo”: “**Bình thường tâm thị đạo**” là câu nói của Thiền sư Nam Tuyền, ngay nơi tâm không phân biệt, tâm bình thường chính là đạo. **Tâm bình thường** là trí tuệ Bát Nhã, trong sáng, nhận biết rõ ràng nhưng thanh lặng, rỗng rang. Đó là Tâm Đạo
- ³⁸ Xuất tam giới gia: Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới

1. Cõi Dục (Dục giới). “Dục” là ham muốn. Cõi Dục là cõi của thực phẩm, ước muốn vật chất và dục vọng thể xác. Chúng sinh trong cõi này vì đam mê theo các “thú vui” về sắc tướng, âm thanh, mùi hương, ăn uống, chạm xúc và dâm dục cho nên luôn luôn gây ra nhiều tội lỗi, tai họa và khổ đau. Các loài chúng sinh trong cõi Dục này gồm có: Người, A-tu-la, Đànguc, Ngạ-qui và Súc-sinh.

2. Cõi Sắc (Sắc giới). “Sắc” là hình tướng, vật chất. Đây là cõi của các vị Phạm Thiên, có hình tướng, vật chất như thân thể, cung điện v.v..., nhưng rất vi tế, đẹp đẽ, tinh diệu. Các vị trời ở đây không có tướng nam nữ, không có tham dục như ở cõi Dục, chỉ sống trong thiên đình. Tùy theo mức độ cao thấp của thiên đình, cõi Sắc được chia làm 4 bậc, gồm 18 cõi Trời:

3. Cõi Vô-sắc (Vô-sắc giới). Cõi này hoàn toàn không còn có vật chất, hình thể, cho nên cũng không có tướng nam nữ, không có dục vọng, mà chỉ thuần có nghiệp thức trú trong các cảnh giới thiên đình thâm diệu. Đây là cõi cao nhất trong ba cõi, gồm có 4 cõi Trời.

³⁹ Phật dạy: “Nhất thiết duy tâm tạo, Tâm bình thế giới bình, Tâm tịnh quốc độ tịnh” Người Tâm tốt, thích sống ẩn dật, tu tập thân tâm thường an lạc, nghĩ tốt, nói tốt về nhau, tùy hỷ trước những thành đạt của mọi người, thờ vào, ra và gìn giữ cho bầu không khí được trong lành, không bon chen để góp thêm phần nhiễu loạn, cũng đã là một phần giúp cho thế giới này an lạc rồi, đâu nhất thiết phải làm điều gì cao lớn và tìm kiếm đâu xa. Tâm ta xấu, nghĩ, nói và đối xử xấu về nhau, chụp mũ, xuyên tạc, theo hùa ném đá, đổ kị với những thành đạt của người, thế là xã hội này đều xấu, chiến tranh, tang tóc, khổ lụy xảy ra là điều đương nhiên.

⁴⁰ Trong Kinh Di Giáo Đức Phật dạy: “Tri túc chi nhơn, tuy ngộ địa thượng, du vi an lạc. Bất tri túc giả, thân xứ thiên đường, diệc bất xung ý”. Nghĩa là: Người biết đủ, tuy nằm trên đất, cũng thấy an vui. Người không biết đủ, tuy thân ở trên cảnh giới thiên đường, tâm ý vẫn không thỏa mãn ! “Kẻ không biết đủ, tuy giàu mà nghèo. Người biết đủ, tuy nghèo mà giàu. Kẻ không biết đủ thường bị năm dục dẫn dắt, nên người biết đủ thấy làm thương xót. Như vậy gọi là sự biết đủ.

Chú giải: Con người có hai phần: thể xác và tinh thần, thể xác thì hợp tan, vô thường, còn tinh thần thì mãi mãi theo ta, suốt đời này qua kiếp khác, không mất. Nếu ta chú trọng về “tinh thần” thì sự tiến bộ sẽ lợi lạc, nhưng nếu chú trọng về “vật chất” thì sự tiến bộ sẽ vô cùng nguy hiểm. Ngày nay trên thế giới, đứng về phương diện vật chất, khoa học, con người có tiến triển rất nhiều, rất nhanh, nhưng khoa học càng tiến bộ, bệnh tật, thiên tai, dịch họa càng nhiều. Còn về phương diện tinh thần, đạo đức, con người tiến rất chậm,

vì ít có ai quan tâm lưu ý đến nó, mà chỉ chạy theo tham muốn dục vọng. Hễ vật chất quá tiến, thì tinh thần phải lùi, vật chất càng cao thì lòng tham càng nặng, càng sâu, càng lớn, không biết lúc nào là cùng. Tai họa chiến tranh ngày nay, gieo rắc khắp nơi trên thế giới, cũng do lòng tham không đáy của con người “bất tri túc” vậy.

Vậy Ít muốn và Biết đủ là hai phương thuốc thần diệu cho căn bệnh trầm trọng của thế giới ngày nay, không ai có thể chối cãi được.

Kẻ ngoài đời và người trong đạo, muốn được hạnh phúc chân thật, thì nên tu hạnh “Ít muốn và Biết đủ “. Vì thật sự, những người không quá đòi hỏi về vật chất, thì chẳng hề so sánh với bề trên; do đó, không thấy mình thiếu thốn về vật chất, nên ít khổ. Hơn nữa, họ chỉ so sánh với kẻ dưới, thấy mình khá giả, đầy đủ hơn, nên dễ mãn nguyện.

Muốn tránh khỏi tai nạn trong gia đình và xã hội, mỗi người trên thế gian này, đều phải giữ phận thủ thường, đừng vượt quá khả năng của mình. Trên thế giới năm châu hiện nay, muốn có hòa bình để mà hưởng lạc thú hòa bình vĩnh viễn, thì cũng không ngoài cái hạnh “Thiểu dục” và “Tri túc” mà được. (PHPT của HT Thích Thiện Hoa)

Lòng “ham muốn không đáy”, làm cho ta khổ nhọc vì phải mãi lo tạo, lo gìn giữ, rồi bị mất, bị cướp phải khổ lụy bao nhiêu, thì lòng “ít muốn, biết đủ” giúp cho ta hạnh phúc bấy nhiêu. Nhờ “ít muốn, biết đủ” mà ta thấy đầy đủ để rồi biết yêu thương, giúp đỡ chia sẻ lẫn nhau, biết trải lòng ra với tất cả muôn loài. Nhờ “ít muốn” mà sống tự tại, không bị “ma ngũ dục” sai khiến, nhờ “biết đủ” rất giàu có về tinh thần, nên với ta “quý tham lam” mất hết quyền năng. Một khi con người giàu có về tinh thần, thì sẽ không còn làm nô lệ cho vật chất nữa, lúc đó ta sẽ được hoàn toàn tự do, giải thoát, an nhiên thoải mái, nằm thưởng thức trời xanh mây trắng lượn, không chút lo toan tính toán. Nếu chỉ tiến bộ về “vật chất khoa học” để lo hưởng thụ, mà quên đi phần “tâm linh tinh thần” để lo tu tạo phước đức, thì thế giới này sẽ khổ lụy và bị hủy diệt sớm mà thôi

⁴¹ **An cư:**

Đến mùa mưa loài côn trùng phát triển
Những mầm non cây cỏ cũng đâm chồi
Chư Tôn Đức kiết giới tại một nơi
Ở một chỗ trau dồi giới định tuệ

⁴² **Trạch pháp:**

Dùng trí tuệ giải trạch hành trì pháp
Trải nghiệm rồi lợi ích mới tin theo
Những pháp lành tín thọ thực hành đều
Xa pháp ác giữ niềm tin chân chính

⁴³ **Chế tâm nhứt xứ vô sự bất biện:**

Tâm một chỗ làm điều chi cũng thuận
Giữ được tâm một chỗ mọi điều thông
Phật dạy rằng tâm tạo tất cả đồng
Tâm một chỗ không việc gì không đạt

⁴⁴ **Tự tứ:**

Tự nhận lỗi và cầu xin sám hối
Xin đại Tăng thương xót sửa giùm cho
Phật hỷ hoan tình hòa ái học trò
Dẹp ngã chấp cũng từ đây thể hiện

⁴⁵ Hòa Thượng (HT) Thích Nhất Hạnh, khi còn ở tại Việt Nam, trong một buổi gặp mặt vào tháng 4 năm 1965, hướng dẫn đoàn sinh viên Vạn Hạnh đưa ra thông điệp “lời kêu gọi vì hoà bình”. Nội dung chính của lời kêu gọi là “đã đến lúc hai miền Bắc-Nam của Việt Nam họp lại để tìm một giải pháp chấm dứt chiến tranh và đem lại cho mọi người Việt Nam cuộc sống hoà bình với lòng tôn trọng lẫn nhau”.

Hòa Thượng đã đến Hoa Kỳ nhiều lần để nghiên cứu và diễn thuyết tại Viện Đại học Princeton và Viện Đại học Cornell, và sau này giảng dạy tại Viện Đại học Columbia. Mặc dầu vậy, mục đích chính cho các chuyến đi ra nước ngoài (Mỹ và Âu Châu) của HT trong thời gian này vẫn là để vận động cho hòa bình. HT kêu gọi Mục sư Martin Luther King, Jr. công khai chống lại Chiến tranh Việt Nam, và thuyết giảng với nhiều người và nhiều nhóm về hòa bình. Vào năm 1967, Mục sư Luther King đề cử cho HT Giải Nobel Hòa bình. HT cũng đã dẫn đầu phái đoàn Phật giáo đến Đàm phán hòa bình Paris.

Mục sư Martin Luther King Jr. (Nobel Hòa bình 1964) đã đề cử giải Nobel Hòa bình cho Hòa Thượng Thích Nhất Hạnh, vì đã có công phản chiến và vận động cho hòa bình Việt Nam

⁴⁶ Cứu cánh: mục đích cao nhất, mục đích cuối cùng, như: “Viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết Bàn”

⁴⁷ “Duy tuệ thị nghiệp” người tu lấy trí tuệ làm sự nghiệp, chứ không phải những thành tựu về danh lợi, hình tướng

⁴⁸ “Thâm tín chư Phật giai sung mãn” tin sâu chư Phật đều có đầy đủ trong pháp giới, ta thành tâm quy hướng đánh lễ cúng dường, hành trì theo lời dạy của quý Ngài sẽ được sung mãn, vì chư Phật có đầy đủ trí tuệ và phước báu vô lượng, vô biên.

⁴⁹ Chủ ý kinh này đức Phật khuyến tấn những ai muốn đọc cư tu tập tại những nơi nào mà mình cảm thấy thích hợp: nếu thiếu phần tâm linh mà chỉ đầy đủ về vật chất, thì phải rời ngay nơi đó tức khắc. Trong khi đó, nếu vật chất thiếu thốn mà tâm linh được tăng thượng, thì nên bám lấy nơi đó mà tu tập

⁵⁰ Ngã chấp: Chấp ngã luôn đề cao cá nhân, vì quyền lợi cá nhân mà sẵn sàng bỏ qua lợi ích tập thể. Vì lợi riêng thì khó mấy cũng làm, vì lợi chung thì dễ mấy cũng chối. Lỗi mình thì to mấy cũng bỏ qua, lỗi người thì nhỏ mấy cũng soi cho kỹ

⁵¹ Niết bàn: Trong các kinh điển có nhiều định nghĩa khác nhau nhưng chữ Niết Bàn (Nirvana) không ngoài những nghĩa Viên tịch (hoàn toàn vắng lặng), Vô sanh (không còn sanh diệt) và Giải thoát v.v... những nghĩa này nhằm chỉ cho người đạt đạo sống trong trạng thái tâm thể hoàn toàn vắng lặng, dứt hết vọng tưởng vô minh.

⁵² Trong kinh Kim Cang, Phật dạy: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” tất cả những gì có hình tướng đều là hư vọng, nếu ai lấy đó làm sự nghiệp sẽ là mây mù che mờ tâm trí chúng ta, nên đối với người tu, lấy Trí Tuệ, Từ Bi làm sự nghiệp, chứ không lấy những thành tựu về vật chất, thấy được mà cho đó là thành tựu là sự nghiệp của đời tu.

⁵³ Ngày Lễ Phật đản, chúng ta thường được nghe nhắc đến hình ảnh Đức Phật mới ra đời đi trên bảy bước có hoa sen đỡ chân, tay chỉ trời tay chỉ đất, nói “Thiên thượng thiên hạ, duy ngã độc tôn” thêm 2 câu nữa cho tạm đầy đủ là: “nhất thiết thế gian, sinh lão bệnh tử”, nghĩa là trên trời dưới trời chỉ có “ta” là hơn hết. Tại sao “ta” hơn hết? Vì trong tất cả thế gian, “ta” đã vượt khỏi sanh già bệnh chết”. Nhưng theo sự hiểu thông thường của nhiều người thì chữ “ngã” tức là “ta”, “bản ngã” có 2 bản năng đó là: sinh tồn và thụ hưởng. Vì lo sinh tồn mà có thể giết hại những loài vật khác để nuôi mạng sống cho mình, gây nên bao oán hờn chồng chất, vì lo thụ hưởng, bắt mọi người phải lo phục dịch cho mình, không ai có thể hơn mình, ta là trên hết, thu tóm mọi quyền lợi về mình, mọi người phải dưới quyền điều khiển của ta... nên cũng sinh ra không biết bao nhiêu điều oan trái, chiến tranh tang tóc hay bất an, mất hạnh phúc cũng từ “chấp ngã” mà sinh ra, nên Đức Phật muốn chỉ cho chúng sanh thấy biết rõ được nguồn gốc của đau khổ và đọa lạc mà lo tu tập diệt trừ “ngã chấp”. Tu chuyển hóa cái “ngã” thành “vô ngã” đấy mới chính thực là nhiệm vụ của người tu.

⁵⁴ Thấy chúng sanh đang mê lầm, đùa giỡn trong nhà lửa, nên Đức Phật mới ra đời, đó là một đại sự nhân duyên: “Khai Thị Chúng Sanh Ngộ Nhập Phật Tri Kiến” có nghĩa là Phật muốn đem cái thấy biết của mình mà chỉ cho tất cả chúng sanh thấy để họ cũng có thể tỏ ngộ được như Phật. Muốn được tỏ ngộ như Phật, phải nhập vào, tức phải thực hành, chứng nghiệm chứ không phải chỉ đứng bên ngoài nhìn vào mà phải chính mình nghiệm chứng sự thật đó. Giáo lý của Đạo Phật là để hành hầu mới đạt được sự giải thoát, giác ngộ, chứ không phải để xem, để biết, để nói suông

⁵⁵ *Địa Linh Nhân Kiệt: Nơi có giòng sông Thu Bồn màu mỡ chảy ra biển Cửa Đại, có Núi Chúa sừng sững linh thiêng, có Hàm Rồng Trà Kiệu... nên đã sản sinh ra nhiều Nhà Cách mạng: Hoàng Diệu, Thái Phiên, Trần Cao Vân, Phan Châu Trinh, Ông Ích Khiêm...đào tạo được nhiều nhà Khoa Bảng: với các danh hiệu “Ngũ phụng tề phi” “Tứ kiệt”... nhiệt tình âm thầm đóng góp cho Nền Văn Hóa và Lịch Sử Nước Nhà, xong rồi rút vào ở ẩn, thích làm Cách Mạng giúp đồng bào, quê hương, chứ không muốn thụ hưởng.*

⁵⁶ *Quảng Nam nằm chặng giữa (trung tâm) của đất nước, là nơi giao thoa khí hậu, lối sống giữa 2 miền Nam Bắc, nên cũng là Địa Linh và đón nhận được nhiều nguồn Văn Hóa của 2 miền cùng khắp nơi*

⁵⁷ *“Quảng Nam Phật Pháp Tứ Trụ”: Vạn-Trí-Phát-Huệ: bốn Hòa Thượng Thích Như Vạn, HT Thích Long Trí, HT Thích Chân Phát và HT Thích Như Huệ, trong 3 thập niên 60, 70 và 80 đã xây dựng và phát triển vững mạnh nền Phật Giáo đến từng cơ sở, địa phương sâu xa, kế tục chư Tổ đã đào tạo được nhiều lớp Tăng Tài, để hiện tại có được nhiều nhà lãnh đạo Phật Giáo khắp năm châu.*

⁵⁸ *“Ngũ phụng tề phi”*

Vào triều Thành Thái thứ 10 (1898) tại khoa thi năm Mậu Tuất riêng tỉnh Quảng Nam đỗ 3 Tiến sĩ, 2 Phó Bảng. Vì vậy cụ Đào Tấn quan Tổng đốc Quảng Nam và cụ Trần Đình Phong quan Đốc học Quảng Nam đã tru ái gọi 5 vị này là “Năm con phụng Quảng Nam” từ đó nhân dân gọi là “Ngũ phụng tề phi”. Năm con phụng đó bao gồm:

1- *Phạm Liệu: tự là Sư Giám, hiệu là Tăng Phó. Sinh năm 1873, mất năm 1937, quê xã Trìng Giang, tổng Đa Hòa Thượng, huyện Diên Phước, phủ Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam (nay là thôn Hòa Giang, xã Điện Trung, huyện Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam).*

2- *Phan Quang: tự Quế Nam, quê ở xã Phước Sơn, huyện Quế Sơn, tỉnh Quảng Nam, nay thuộc xã Quế Châu, huyện Quế Sơn, tỉnh Quảng Nam. Sinh năm 1873 mất năm 1939.*

3- *Phạm Tuấn: tự là Hỷ Thần, hiệu là Văn Luân. Sinh năm 1852, mất năm 1917, quê xã Xuân Đài, tổng Phú Khương Thượng, huyện Diên Phước, phủ Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam (nay là xã Điện Quang, huyện Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam).*

4- *Ngô Truân: còn gọi là Ngô Tuân, Ngô Trân hay Ngô Lý. Sinh năm 1873, mất năm 1899, quê xã Mông Lãn, tổng Phú Xuân, huyện Quế Sơn, phủ Thăng Bình, tỉnh Quảng Nam. Sau qua ngụ cư làng Cẩm Sa, tổng Thanh Quýt, huyện Diên Phước, phủ Điện Bàn (nay thuộc xã Điện Nam, huyện Điện Bàn).*

5- Dương Hiến Tiến: sinh năm 1866, mất năm 1907, người xã Cẩm Lâu, tổng Thanh Quýt, huyện Diên Phước, phủ Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam (nay thuộc xã Điện Phong, huyện Điện Bàn)

⁵⁹ *Phố Cổ Hội An và Thánh Địa Mỹ Sơn (vương quốc Chăm-pa xưa), Năm 1999 được Unesco công nhận là Di sản Văn Hóa Thế Giới, hai danh thắng này đều thuộc Tỉnh Quảng Nam, là 2 địa điểm du lịch hấp dẫn cho những người Âu Mỹ, Á hiện nay.*

⁶⁰ *Phố Cổ Hội An và Thánh Địa Mỹ Sơn (vương quốc Chăm-pa xưa), Năm 1999 được Unesco công nhận là Di sản Văn Hóa Thế Giới, hai danh thắng này đều thuộc Tỉnh Quảng Nam, là 2 địa điểm du lịch hấp dẫn cho những người Âu Mỹ, Á hiện nay.*

⁶¹ *Bốn ngôi Chùa: Phước Lâm (HT Thích Như Vạn), Pháp Bảo (HT Thích Như Huệ), Long Tuyền (HT Thích Chân Phát), Viên Giác (HT Thích Long Trí) là nơi Trụ Trì của “Quảng Nam Phật Pháp Từ Trụ”.*

⁶² *Bốn ngôi Chùa: Phước Lâm (HT Thích Như Vạn), Pháp Bảo (HT Thích Như Huệ), Long Tuyền (HT Thích Chân Phát), Viên Giác (HT Thích Long Trí) là nơi Trụ Trì của “Quảng Nam Phật Pháp Từ Trụ”.*

⁶³ *Bốn ngôi Chùa: Phước Lâm (HT Thích Như Vạn), Pháp Bảo (HT Thích Như Huệ), Long Tuyền (HT Thích Chân Phát), Viên Giác (HT Thích Long Trí) là nơi Trụ Trì của “Quảng Nam Phật Pháp Từ Trụ”.*

⁶⁴ *Tổ Đình Chúc Thánh: là nơi sản sinh ra dòng Thiên Lâm Tế Chúc Thánh do Tổ Sư Minh Hải Pháp Bảo khai sáng, nay đã phát triển rộng ra khắp nơi từ trong nước cho đến hải ngoại*

⁶⁵ **An Cư :**

*Đến mùa mưa loài côn trùng phát triển
Những mầm non cây cỏ cũng đâm chồi
Chư Tôn Đức kiết giới tại một nơi
Ở một chỗ trau dồi giới định tuệ*

⁶⁶ **Tự Tứ:**

*Tự nhận lỗi và cầu xin sám hối
Xin đại Tăng thương xót sửa giùm cho
Phật hỷ hoan tình hòa ái học trò
Dẹp ngã chấp cũng từ đây thể hiện*

⁶⁷ **Báo ơn, đền ơn:**

“Này các Thầy Tỳ Kheo! Nếu người nào biết ơn và đền ơn cho dù ở cách xa Ta ngàn dặm, nhưng ta vẫn xem người đó như đứng hầu gần bên Ta. Còn nếu như người nào không biết ơn và đền ơn, cho dù người đó có đứng hầu gần bên Ta nhưng Ta vẫn xem họ cách xa ngàn dặm”. (Kinh Tăng Nhất A Hàm)

⁶⁸ **Chín chữ cù lao:**

Đó là “Sinh nở, nâng đỡ, vỗ về, dạy dỗ, cho bú, nuôi lớn, trong nom, nuôi chiều, che chở”. (Sinh, cúc, phủ, đục, súc, trưởng, cố, phục, phúc). Thế nhưng, trong kinh Đại Báo Phụ Mẫu Trọng Ân, Đức Phật kể đến mười công đức của mẹ đối với con.

1. - Chín tháng cưu mang khó nhọc 2. - Sợ hãi, đau đớn khi sinh 3. - Nuôi con cam đành cực khổ 4. - Nuốt cay, mớm ngọt cho con , 5. - Chịu ướt, nhường ráo cho con 6. - Sủ nước, nhai cơm cho con , 7. - Vui giết đồ dơ cho con , 8. - Thương nhớ khi con xa nhà , 9. - Có thể tạo tội vì con , 10. - Nhịn đói cho con được no

⁶⁹ **Tứ ân:** Ân Cha Mẹ - Ân Tam Bảo Sư Trưởng – Ân quốc gia Xã Hội – Ân chúng sanh vạn loại

⁷⁰ **Bồ Đề Tâm:** là tâm giác ngộ, tâm thấy được bản mặt thật của chư pháp, tâm tin nơi nhân quả và Phật tánh có nơi mỗi chúng sanh cũng như luôn dụng công tu hành để chia sẻ cho tất cả cùng hưởng về quả vị Phật (thương cầu Phật đạo, hạ hóa chúng sanh)

⁷¹ **Chí hiếu:** khi cha mẹ còn hiện tiền, chúng ta không những lo phụng dưỡng về thể xác mà phần tinh thần phải tìm cách cho cha mẹ kính tin và quy y Tam bảo là chúng ta đã giúp cho cha mẹ thoát khỏi ba đường ác, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Ngoài ra, còn thường xuyên nhắc nhở cha mẹ không làm việc ác, tạo điều kiện cho cha mẹ làm việc thiện, nhất là hỗ trợ cha mẹ trong việc thường xuyên nghe pháp, cúng dường, tụng kinh, niệm Phật để hiện tại được an lành và tương lai sanh về cõi cực lạc, đó mới chính là người con **CHÍ HIẾU**

⁷² **Tam Phước:** ba điều tạo nên phước đức

1- Hiếu dưỡng phụ mẫu. Phụng sự sư trưởng. Từ tâm không sát hại sinh vật. Tu thập thiện nghiệp.

2- Thọ trì tam quy, giữ gìn cấm giới, không phạm oai nghi.

3- Phát Bồ Đề tâm, Tin sâu nhân quả, Đọc tụng Đại thừa, Khuyến tấn hành giả.

⁷³ Nếu Thầy viên tịch ở Việt Nam thì thực hiện Tâm nguyện CÁI CHẾT PHỤC VỤ CHO SỰ SỐNG. Liên hệ với Bộ môn Giải phẫu Trường Đại Học Y Dược Thành Phố Sài Gòn số 217 An Dương Vương Quận 5, điện thoại (08)83558411, ngày lễ hoặc chủ nhật gọi số 0903707746, 0913783412. Nếu ở Úc thì liên hệ với THE UNIVERSITY OF ADELAIDE, Level One Room 31b Frome Road SA 5005 AUSTRALIA, Tel: 8.8303.5998, nơi Tây đã đăng ký HIẾN XÁC để khi Thầy vãng sanh, những nơi này kịp thời mang Huyền thân của Tây về mà lấy những bộ phận thiết yếu, giúp cho những bệnh nhân đang cần. Hãy theo DI CHỨC của Tây mà thực hiện.

Trong Laptop của Tây ở “documents” trong mục “bài viết” và “thơ” có những bài mới sáng tác hoặc trên Facebook An Lạc của Tây, ở dòng thời gian, mỗi sự kiện, mỗi bài viết, mỗi điều chia sẻ đều thường có 4 câu thơ nói lên ý tưởng đầy tính Phật Pháp của Tây, vậy sau này nếu Tây không còn lên Facebook được nữa, thì các con hãy rút ra những lời Chia Sẻ và Sự Kiện, cũng như Nội Dung có ích lợi cho mọi người, hợp với tâm nguyện và hành trạng của Tây, đúc kết, phân loại, biên tập lại thành một Tập Sách: GÓP NHẤT SẼ CHIA 2, để in ra kính tặng Chư Tôn Đức và Các Tân Hữu, Đạo Hữu Phật Tử hữu duyên thân quen, trong và ngoài nước.

⁷⁴ Thông điệp quan trọng đầu đời của Đức Phật là: **“Thiên thượng thiên hạ duy ngã độc tôn”** nghĩa là: **Trên Trời dưới Trời chỉ có cái “ta” là tối thượng.** “Ta” quyết định tất cả. Cho nên phải Tu đến “vô ngã” mới đạt đến Niết Bàn. Do đó “Nếu một người Tu trải qua bao năm tháng hành đạo, không thấy mình (ta) tầm thường hơn, giản dị hơn và khiêm tốn hơn thời gian ban đầu, thì có lẽ “ta” đã đi lạc đường rồi” hoặc: “Càng tu lâu chừng nào, càng thấy mình (ta) không là gì cả, đó mới chính thực là tu” (Đạt Lai Lạt Ma). “Bản ngã” rất quan trọng trong tu tập và phụng sự chúng sanh, nên thường nhắc nhau lo diệt trừ ngã chấp là nhiệm vụ chính của người tu. Suốt 49 năm trường, Đức Phật dẫn đệ tử đi khát thực hóa duyên, cũng không ngoài mục đích là dẹp trừ “bản ngã” hầu mới có thể vào “cửa không” để trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh được.

Khi còn “ngã” ích kỷ nhiều đau khổ

“Vô ngã” rồi sống phụng sự vị tha

Tu tiên nhanh giao tế cũng thuận hòa

Phật liễu triệt mới truyền trao thông điệp...

⁷⁵ Trong Kinh Kim Cang Phật có nói về Tứ tướng: “Ngã, Nhơn, Chúng Sanh, Thọ Giả” Bốn tướng này đại diện cho tất cả hiện tượng của nhân sinh vũ trụ tương đối, có thể dùng để giải thích nội tâm của con người đối với vũ trụ vạn vật sở sanh đủ thứ sai lầm. Nếu “chấp ngã” thì sẽ “chấp pháp” (nhơn - chúng sanh và thọ giả)

⁷⁶ Lại này Đại Ca Diếp! Thế nào là **“hình tợ Sa Môn”**?

Ví như có thợ khéo dùng vàng mạ lên đồng màu sắc tợ vàng mà giá trị chẳng đồng với vàng, lúc chà mài mới biết chẳng phải vàng. Cũng vậy, người hình tợ Sa Môn ưa tự nghiêm sức thường tắm rửa đắp y chỉnh tề, nghi thức Sa Môn tất cả đều đủ, nhưng người này thường bị tham sân si làm hại, cũng bị lợi dưỡng cung kính tán thán làm hại, cũng bị ngã mạn, tăng thượng mạn tất cả phiền não làm hại; dầu được người quý trọng mà y không trọng pháp, thường siêng trang nghiêm thân mà chỉ cầu ẩm thực chẳng cầu Thánh pháp, chẳng lo sợ đời sau, thấy sự tôn trọng hiện tại chẳng phải tương lai tôn trọng,

chỉ lo mập béo thêm dựa nơi lợi dưỡng chẳng phải dựa nơi Pháp, nhiều thứ hệ phục, siêng tạo gia nghiệp thuận lòng người tại gia cũng tùy theo sở thọ của họ, lúc khổ thọ khổ, lúc vui thọ vui, bị ghét thương làm hại, nơi pháp Sa Môn họ không có lòng muốn thực hành rời các nghi thức, tất cả sẽ đoạ địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Người này không có thiết nghĩa Sa Môn, không có thiết danh Sa Môn, chẳng đồng với Sa Môn. Đây gọi là “**hình tợ Sa Môn**”. (Trang 107-108, Pháp Hội Bửu Lương Tự Kinh Đại Bảo Tích Q.7)

⁷⁷ Ngũ dục nằm trong “tam độc: tham-sân-si” là 5 sự ham muốn, là 5 thứ dục lạc của nhân gian, cũng là 5 con đường đi vào địa ngục, gồm:

1. Tài dục : Ham muốn tiền của, vàng, ngọc, châu báu.
2. Sắc dục : Tham mê sắc đẹp mỹ miều.
3. Danh dục : Tham muốn địa vị cao sang, danh thơm, tiếng tốt.
4. Thực dục : Tham muốn thức ăn ngon nhiều.
5. Thùy dục : Tham muốn ngủ nghỉ nhiều. + Ngũ dục còn có 5 thứ sau :
 1. Sắc dục : Ham muốn sắc đẹp, ưa thích tướng tốt.
 2. Thính dục : Ham muốn tiếng hay, dịu ngọt....
 3. Hương dục : Ham muốn mùi thơm ngọt ngào....
 4. Vị dục : Ham muốn đồ ăn thức uống ngon ngọt...
 5. Xúc dục : Ham muốn sự đụng chạm mềm dịu....

Ngũ dục cũng gọi là ngũ độc tiến (năm mũi tên độc hại) Tham đắm ngũ dục tức cuộc đời bị trói buộc bởi năm thứ độc hại ham muốn. Con đường tu hành “ngũ dục” là quan trọng và nguy hiểm nhất, nếu không tỉnh giác sẽ dễ bị lôi kéo và đắm nhiễm, khiến ta phải mãi trầm luân sinh tử.

⁷⁸ Ngã (我, sa. ātman, pi. attā) tức là cái “ta” điều làm nên tính cách riêng biệt của mỗi người, chấp “cái ta” là gốc của bất công, của khổ đau. Phá được chấp “ngã” thì mọi bất công sẽ hết, mọi khổ đau không còn. Khi Đức Phật vừa ra đời cũng đã chỉ rõ về sự quan trọng của “cái ta”, suốt trong 49 năm hoàng hóa. Ngài cùng chúng đệ tử hằng ngày phải đi “xin ăn” và không nghỉ dưới một gốc cây quá ba đêm, cũng không ngoài mục đích là dẹp “cái ta” và với “tám kinh pháp” đối với ni giới, cũng nhằm dẹp “cái ta” trong các hàng “hoàng phi công nương”. Toàn bộ giáo lý của đạo Phật cũng nhằm giúp cho chúng sanh thoát khổ được vui, là người con Phật chúng ta phải biết rõ về “tứ pháp ấn” tức là phải hiểu “khổ” ngộ được “vô thường” và tu cho đến “vô ngã” mới đúng pháp và đúng bản hoài của chư Phật.

⁷⁹ “Bệnh từ ở miệng mà vào

Họa từ ở miệng ào ào tuôn ra”

Đó là lời dịch dân dã câu Hán Việt mà ông cha thường nói: “Bệnh tòng khẩu nhập, họa tòng khẩu xuất”. Ý nghĩa ở đây là: Bệnh tật của con người phần nhiều là do ăn uống (vào từ miệng). Và, không ít người gặp tai họa bởi lời ăn tiếng nói

(từ miệng ra). Do vậy tu khẩu nghiệp là đã tu nửa đời người rồi và ngăn ngừa bệnh, hoạn.

⁸⁰ Trong kinh Phật dạy: “Thâm tín chư Phật giai sung mãn” nghĩa là: Tin sâu vào chư Phật tất cả đều sẽ được đầy đủ, như ý.

⁸¹ **Bốn pháp ấn**, bốn khuôn dấu, bốn pháp đặc biệt của Phật giáo. Còn gọi là *Tứ pháp bản mặt*, *Tứ ưu đà na* (udāna). *Tứ pháp ấn* là bốn pháp đặc biệt dùng để ấn chứng, làm tiêu chuẩn xác định có phải là kinh điển do Phật nói hay không.

1. Nhất thiết hành vô thường ấn: Tất cả các pháp đều vô thường.

2. Nhất thiết hành khổ ấn: Tất cả các pháp vô thường nên đưa đến khổ đau.

3. Nhất thiết pháp vô ngã ấn: Tất cả các pháp đều vô ngã, không có tự tính riêng biệt.

4. Niết bàn tịch diệt ấn: Niết bàn là vắng mặt, dập tắt mọi khổ đau, là hạnh phúc tuyệt đối.

Đây là bốn chân lý trong cuộc đời, nếu trong tất cả Kinh điển của Phật nói ra, mà có Kinh nào không có 4 Pháp ấn này, đều là ngụy tạo, hoặc là khi ai Giảng dạy Phật Pháp mà không theo 4 Pháp ấn này thì không đáng tin cậy và thực hành theo.

⁸² Ví như loài ong Hút lấy mật hoa Thì không thương tổn Sắc hương của hoa Mà chỉ hút lấy Các vị mật ngọt Tỳ kheo cũng vậy Đi vào làng xóm Thì không can dự Công việc người khác Không nhìn đáng làm Hay không đáng làm Mà chỉ tự nhìn Bản thân mà đi Coi có ngay thẳng Hay không ngay thẳng. PC 49. (HT Trí Quang dịch). Nghĩa là các Thầy Tỳ Kheo không nên xen vào việc thế sự. Vì đó không phải là chuyện của mình. Nhất là đừng xen vào công việc của người khác mà có thái độ hay lời lẽ chỉ trích chê bai, hay bình phẩm chuyện phải trái của thiên hạ, tức là không can dự vào chuyện “thị phi” mà Phật dạy: hãy tự quán chiếu lại chính mình, đó là cách hay nhất để bảo tồn uy tín của mình và cũng không làm mất tín tâm của các vị Đàn na thí chủ

⁸³ Sáu nẻo đường - lục đạo: Trời, người, Atula, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh

⁸⁴ Ngũ dục - năm thứ ham muốn: Tài, sắc, danh, thực (ăn), thù (ngủ)

⁸⁵ Ngã chấp: Chấp ngã luôn đề cao cá nhân, vì quyền lợi cá nhân mà sẵn sàng bỏ qua lợi ích tập thể. Vì lợi riêng thì khó mấy cũng làm, vì lợi chung thì dễ mấy cũng chối. Lỗi mình thì to mấy cũng bỏ qua, lỗi người thì nhỏ mấy cũng soi cho kỹ

⁸⁶ Sám hối: Ăn năn lỗi trước, chừa bỏ lỗi sau, thành tâm sửa chữa những sai phạm

⁸⁷ Bản ngã: Bản ngã là sống với cái tôi của mình. Phát triển cái tôi đó lớn lên, nhằm tạo ra sự khẳng định mình, khẳng định cái tôi của mình. Muốn chứng tỏ mình hơn mọi người, mình là trung tâm của vũ trụ, mình là đúng là trên hết, nên mọi người phải phục tùng, dưới quyền điều khiển của mình. Triết lý nhà

phật cho rằng, một khi cái tôi đó càng lớn lên thì tham – sân – si lớn theo, từ đây con người càng gây tạo nhiều nghiệp chướng, sai lầm và KHỔ. Cho nên tự mình bào mòn bản ngã và nhắc nhau hạ ngã là nhiệm vụ chính của người Tu là HẾT KHỔ. Theo HT Thích Thiện Siêu, có viết cuốn sách “Vô Ngã Là Niết Bàn” như vậy “Hữu ngã là địa ngục”!

⁸⁸ Ngã chấp: Chấp ngã luôn đề cao cá nhân, vì quyền lợi cá nhân mà sẵn sàng bỏ qua lợi ích tập thể. Vì lợi riêng thì khó mấy cũng làm, vì lợi chung thì dễ mấy cũng chối. Lỗi mình thì to mấy cũng bỏ qua, lỗi người thì nhỏ mấy cũng soi cho kỹ

⁸⁹ Lời bài hát: **Em là vì sao sáng** của Nhạc sĩ: **Nguyễn Hiền**

⁹⁰ Lời bài hát: **Em là vì sao sáng** của Nhạc sĩ: **Nguyễn Hiền**

⁹¹ **TỔ SƯ MINH GIÁC** thế danh *Võ Đức Nghiêm*, sinh năm Đinh Mão (1747) tại làng Ngọc Trì, phủ Tư Nghĩa, trấn Quảng Nam (nay là thôn Ngọc Trì, huyện Tư Nghĩa, tỉnh Quảng Ngãi). Xuất gia với Ngài ân Triêm tại Chùa Phước Lâm, sau này Ngài làm trụ trì đời thứ ba với Pháp hiệu PHÁP KIÊM LUẬT OAI đời thứ 36 dòng Lâm Tế Chúc Thánh. Trong thời gian đi tu Ngài có về thăm quê hương trong cảnh loạn ly chết chóc, ngài không cam để anh em mình đưa thân trước lần tên mũi đạn nên chấp nhận tòng quân đánh giặc mọi Đá Vách, Ngài đã dẹp xong đám giặc cỏ, được chúa Nguyễn phong chức Chỉ Huy, một chức tướng quan trọng thời bấy giờ. Tuy nhiên, dù biết gia đình đang nương nhờ danh phận hiện có, Ngài vẫn quyết chí xả bỏ, lần nữa từ giã quê hương tìm lại chốn tòng lâm xưa cũ cùng Thầy bạn tiếp bước tu hành. Sau đó Ngài xuống lời thề xin được làm thân quét chợ Hội An 20 năm nữa để mong trả sạch nghiệp đời mà 20 năm chinh chiến gây ra. Năm 1798, Ngài được tín đồ Hội An cung thỉnh về làm trụ trì chùa Di Đà tức Chiên Đàn Lâm - Minh Hương Phật Tự bấy giờ và suy tôn ngôi Hòa Thượng với hiệu là Minh Giác. Sau đó Ngài xin về lại chùa xưa, (Phước Lâm) nơi đầu đời xuất gia quy Phật.

Cuộc đời Ngài là điểm son chói lọi trên trang sử Thiên phái Lâm Tế Chúc Thánh. Khi biết vô thường sẽ đến, Ngài triệu tập đồ chúng lại dặn dò và xả bỏ báo thân nhẹ nhàng. Ngài tịch vào giờ Tý ngày 10 tháng 11 năm canh dần 1830, trụ thế 84 năm. Hàng đệ tử thờ ngài với câu đối đầy ý nghĩa, hiện nay tại Tổ đình Phước Lâm còn lưu câu đối mà một nhân sỹ đã nêu lên công hạnh của Ngài:

BÌNH MAN, TẢO THỊ, LƯỠNG ĐỘ GIAN LAO, XUẤT GIA KỲ PHÁT
NGUYỆT VUỒU KỲ, BÁT DẬT SANH THIÊN THÀNH CHÁNH GIÁC.

TẠO TƯỢNG, CHÚ CHÚNG, NHỊ THUNG CÔNG ĐỨC, CÁCH CỤU
HẢO ĐÁNH TÂN CỐ HẢO, THIÊN THU GIÁC THỂ VĨNH TRUYỀN
ĐĂNG.

*(Đẹp giặt, quét chợ, máy độ gian lao, xuất gia lạ, phát nguyện lại rất lạ,
tám chục tiêu diêu thành chánh quả.*

*Tạo tượng, đúc chuông, biết bao công đức, sửa lỗi đẹp, canh tân càng thêm
đẹp, ngàn năm sáng rực ngọn đèn thiên. (Tì Kheo Thích Hạnh Niệm dịch)*